

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

881
111
1912
MENANDREA

EDIDIT
A. KOERTE
EDITIO MINOR

LIPSIAE
IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI

20448
Menandrea

**St. Procopius
College Library**
LISLE, ILL.

Borrowers are responsible for all
books taken out on their cards.

Books may be kept for two weeks
and renewed once for the same
period, except fiction, 7-day, and
reserved books.

A fine of one cent per day will be
charged on each book which is not
returned according to the above
rule.

MENANDREA

EX PAPYRIS ET MEMBRANIS VETUSTISSIMIS

ITERUM EDIDIT

ALFREDUS KOERTE

EDITIO MINOR

LIPSIAE IN AEDIBUS B.G. TEUBNERI MCMXII

881

M4.k

1912

PRAEFATIO
AD EDITIONEM ALTERAM

DE PAPYRO CAIRENSI

Anno 1905 exeunte Gustavus Lefebvre Aphroditopoli in aedibus privatis aetatis Romanae fragmenta amplissima codicis papyracei quinto saeculo scripti invenit, quae post biennium publici iuris fecit.¹⁾ Codicem a me anno 1908, a Christiano Jensen biennio post recognitum Gustavus Lefebvre anno 1911 iterum edidit litteris maiusculis.²⁾ Addita sunt huic editioni et 11 fragmenta nova inter acta Byzantina diu abscondita et omnium foliorum fragmentorumque imagines arte photographica depictae. Praeter has reliquias in Museo Cairensi servatas exstant Parisiis duo huius codicis frustula (ψ , ω) a Riccio in Aegypto empta, quae Theodoros Reinach edenda mihi benigne concessit. Quinque fabularum reliquias habemus ampliores:

- I. Herois schedam A, fragmenta δ , ϵ , ζ , O, γ ,
- II. Epitrepontum folia B, C, D³⁾, H, fragmenta R, Y, V, X, Q, U,
- III. Samiae folia F et G, schedam I,
- IV. Periciromenes folia E et J, fragmentum K et incertum frustulum β ,
- V. fabulae incertae unius schedae fragmenta quattuor inter se cohaerentia L, P, S, α .

Praeterea exstant nonnulla frustula parva, e quibus unum (Z) primae totius codicis fabulaetribuendum est.

1) M. Gustave Lefebvre, *Fragments d'un manuscrit de Ménandre*, Le Caire 1907.

2) *Catalogue général des antiquités égyptiennes du Musée du Caire*, No. 43227 *Papyrus de Ménandre* par M. Gustave Lefebvre, Le Caire 1911.

3) cuius altera scheda e fragmentis N, T, M composita est.

Quos locos singula folia, schedae, fragmenta in singulis fabulis obtinuerint, in editione maiore demonstravi, ibidem de codicis indole, scriptura, fide, aetate accuratius egi.

DE PERICIROMENES MEMBRANIS LIPSIENSIBUS

Codicis membranacei tertio p. Chr. n. scripti duae schedae exstant in bibliotheca Lipsiensi (no. 613). Continent 121 versus Periciromenes, quorum 48 (230—277) in Cairensi quoque codice leguntur. Schedae primum editae sunt a me (Berichte der philol.-hist. Klasse der Königl. Sächs. Ges. der Wiss. zu Leipzig, Band LX, 1908, 145 sqq.).

DE PERICIROMENES CHARTA HEIDELBERGENSI

Voluminis elegantis secundo p. Chr. n. scripti fragmentum quod Periciromenes versus 42—59 continet mutilatos, edit G. A. Gerhard (Sitzungsber. der Heidelberger Akad. der Wiss. philos.-hist. Kl. 1911, 4. Abhandlung).

DE PERICIROMENES CHARTA OXYRHYNCHICA

Voluminis nitidissimi saeculo primo p. Chr. n. exeunte vel secundo ineunte pulchre exarati columnam unam cum antecedentis extremis aliquot syllabis invenerunt Oxyrhynchi B. Grenfell et A. Hunt. Ediderunt eidem (The Oxyrhynchus Papyri part II p. 11, n. CCXI) Londinii 1899.

DE GEORGI CHARTA GENEVENSI

Codicis quinto vel sexto p. Chr. n. satis neglegenter scripti emit Georgius Nicole in Aegypto schedam unam, quae iam inter papyros bibliothecae Genevensis numerum portat 155. Post editionem principem Georgii Nicole (Le Laboureur de Ménandre, Bâle et Genève 1898) chartam accuratissime recognoverunt Grenfell et Hunt (Menander's ΓΕΩΡΓΙΟΣ Oxonii 1898), ego denuo eam excussi anno 1906.

DE CITHARISTAE CHARTA BEROLINENSI

W. Schubart et U. de Wilamowitz-Moellendorff ediderunt nuper (Berliner Klassikertexte Heft V, 2 p. 115 sqq., Berolini 1907) satis ampla comoediae incertae fragmenta, quae Menandri Citharistae esse et propter stilum et propter nomen Phaniae citharistae (v. 96, 99, cf. fr. 1) admodum veri simile est. Volumen, cuius exstant una columna paene integra, antecedentis syllabae extremae, insequentis pars sinistra, primo p. Chr. n. eleganter scriptum est.

DE COLACIS CHARTA OXYRHYNCHICA

Grenfell et Hunt invenerunt et ediderunt (The Oxyrhynchus Papyri n. 409, vol. III p. 17 sq., Londinii 1903) reliquias voluminis secundo p. Chr. n. saeculo medio litteris gracilibus scripti. Servatae sunt tres columnae, quarum primae pars sinistra, tertiae primi 11 versus desunt..

DE CONEAZOMENARUM CHARTA DORPATENSI

Quod huic editioni fragmentum ineditum Coneazomenarum addere mihi licet, Gregorii Zereteli benevolentiae eximiae debeo. Scheda in bibliotheca Dorpatensi servata, ab omni parte mutila pars voluminis est vel primo vel secundo p. Chr. n. saeculo eleganter scripti.

DE MISUMENI CHARTA OXYRHYNCHICA

Codicis papyracei quinto vel sexto saeculo satis accurate scripti quinque fragmenta, quae omnia eiusdem schedae esse videntur, edidit, qui invenit, Arturus Hunt (The Oxyrhynchus Papyri n. 1013, vol. VII 103).

DE PERINTHIAE CHARTA OXYRHYNCHICA

Chartam Oxyrhynchi repertam, ab editoribus Grenfellio et Huntio (The Oxyrhynchus Papyri n. 855, vol. VI p. 250, Londinii 1908) dubitanter Menandro addictam, Perinthiae

esse nuper demonstravi (Hermes XLIV, 309). Scheda voluminis tertio p. Chr. n. saeculo scripti continet unam columnam et antecedentis reliquias parcissimas.

DE MEMBRANIS PETROPOLITANIS

Schedae tres, quas primus Constantinus Tischendorf in monasterio Sinaitico Sanctae Catharinae vidit codicis alicuius tegumento inglutinatas, per Porphyrium Uspenski Petropolim translatae sunt, ubi in bibliotheca imperiali numerum portant Gr. CCCLXXXVIII. Codex quarto fere p. Chr. n. saeculo elegantissime exaratus, saeculo octavo Syriacis litteris rescriptus est. Schedam primam Phasmatis esse perspexit Jernstedt, secundam non recte a nonnullis viris doctis Epitrepontibus addici docui in editione maiore (p. XXI sqq.), de tertia perparva nihil constat. Post Cobetum, qui Tischendorffii apographo usus dimidiam fere partem ediderat (Mnemosyne nov. ser. IV, 1876, 285), schedas edidit totas Victorius Jernstedt (Porphyrii fragmenta Atticae comoediae, Acta univ. Petropol. hist. phil. vol. XXVI, Petropoli 1891).

Dabam Gissae mense Januario 1912.

κθ'

Ἡ]ρ[ως Μ]ενάνδρου.

ἄρρεν τε θήλύ θ' ἅμα τεκοῦσα παρθένος
 ἔδωκεν ἐπιτρόπῳ τρέφειν· εἴθ' ὕστερον
 ἔζημε τὸν φθείραντα. ταῦτα δ' ὑπέθετο
 ὁ τρέφων πρὸς αὐτὸν ἄγνοῶν. θεράπων δέ τις (5)

5 ἐνέπεσεν εἰς ἔρωτα τῆς νεάνιδος,
 ὁμόδουλον εἶναι διαλαβών. γείτων δέ τις
 προηδικήκει μετὰ βίας τὴν μείρακα.
 τὴν αἰτίαν ἐφ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων στρέφειν
 ἐβούλετ'· οὐκ εἰδυῖα δ' ἡ μήτηρ ἄγαν (10)

10 ἐδυσχέραινε. καταφανῶν δὲ γενομένων
 εὔρεν μὲν ὁ γέρων τοὺς ἑαυτοῦ γνωρίσας,
 ὁ δ' ἠδίκηκώς ἔλαβε τὴν κόρην θέλων.

Τὰ τοῦ δρά(ματος) πρόσωπα.

Γέτας	Σωφρόνη	(15)
Δᾶος	Σαγγάριος	
Ἡρως θεός	Γοργίας	
Μυρρίνη	Λάχης	
Φειδίας		

Paginae numerum addidit manus recentior pallidiore atramento. Octavo fere ante ΕΝΑΝΔΡΟΥ loco hastae fragmentum cernitur, quod mihi pars litterae η esse videbatur, litterae ρ attribuire malunt Ricci et Lef.²; inter fabulae et auctoris nomen satis amplum spatium erat.

Hyp. 1 ἄρρεν τεκοῦσα παρθένος θήλυ θ' ἅμα pap., corr. Wil., ἅ. τ. π. ἅμα θήλύ τε Sud. 2 ἐπιτροπῳ p., ἐπιτρόπῳ inveniunt multi. Geta, Davus, Sangarius servi, Myrrina matrona, Phidias, Gorgias adulescentes, Sophrona nutrix, Laches senex.

Γετ. κακόν τι Δᾶέ μοι δοκεῖς πεποηκέναι (20)
 παμμέγεθες, εἶτα προσδοκῶν ἀγωνιᾶν
 μυλῶνα καυτῷ καὶ πέδας. εὐδηλος εἶ·
 τί γὰρ σὺ κόπτεις τὴν κεφαλὴν οὕτω πυκνά;

5 τί τὰς τρίχας τίλλεις ἐπιστάς; τί στένεις;
 (Δα.) οἴμοι. Γετ. τοιοῦτόν ἐστιν, ὦ πονηρὲ σύ. (25)

εἴτ' οὐκ ἐχρῆν, κερμάτιον εἰ συνηγμένον
 σοὶ τυγχάνει τι, τ[ο]ῦτ' ἐμοὶ δοῦναι τέως,
 ἵν' ἀπολάβῃς, τὰ] κατὰ σεαυτὸν πράγματα
 10 ὅταν καλῶς θῇς; ὡς σ]υνάχθομαί γέ σοι
 εἰ προσδοκᾷς ἀνι]αρ[ά]. (Δα.) σὺ μὲν οὐκ οἶδ' ὅ τι (30)
 ληρεῖς· ἐτέρῳ γε συμ]πέπλεγμαι πράγματι.

(Γε.) εἴτ' οὐ λέγοις ἄν μοι τόδ'; (Δα.) ἔφθαρμαι Γέτα.

(Γε.) πῶς γὰρ κατάρατε;] (Δα.) μὴ καταρῶ, πρὸς <τῶν> θεῶν,
 15 βέλτιστ', ἐρῶντι.] (Γε.) τί σὺ λέγεις; ἐραῖς; Δα. ἐρῶ.

2 ΠΑΜΜΕΓΕΘΕΣ Lef., θες Jen., θες corr. ex θει K. 4 ΤΙΓΑΡ Lef.,
 ΤΙΓ.Ρ K. 5 post ΕΠΙΣΤΑΣ spatium vacuum testantur Lef., Jen.
 7 Ο.Κ Lef., ογκ K. 8 ΕΙΤΙΤ.ΥΤ' Lef. ΕΙΤΙΤ.ΥΤ' K. 9 ΚΑΤΑΣΕΑΥΤΟΝ Lef.²,
 ΙΕΧΕΙ.ΣΕΑΥΤΟΝ Jen.,ΣΕΑΥΤΟΝ Lef.¹, K. 11 ΑΡ.: Jen., .Ρ.: K.,
 .Ρ . . : Lef.; ΣΥΜΕΝ Jen., ΣΥΜΕΝ Lef. 12 ΠΕΠΛΕΓΜΑΙ Jen., .ΕΠΛΕΓΜΑΙ
 Lef., K. 13 ΔΕΦΘΑΡΜΑΙ Jen., Lef. ante ΕΦΘΑΡΜΑΙ vestigia agno-
 vit, quae ad Δ, Λ, Μ quadrant 14 ΚΑΤΑΡΩ K., ΚΑΤΑΡ. Lef.

1 Δᾶ' ἐμοί Sud. 6 οἴμοι p. 8 σοὶ τυγχάνει τι K., νῦν
 σ' ἐκφοβεῖ τι Sud.; τοῦτ' Lef., supplementa versuum 9—15 incer-
 tissima. 9 suppl. Wil., σῶζειν γε Ro., μηδ' ἔχειν Leo, μοχθηρὲ,
 πρὶν γε σχεῖν Sud., ἕως ἂν εὖ θῇς τὰ κατὰ καυτὸν Leeuw., idem
 sed θῇ Vollgraff 10 suppl. Wil., καλῶς γὰρ οἶσθας ὡς Leeuw.,
 ἀπορουμένῳ δὲ νῦν Sud. 11 εἰ προσδοκᾷς λυπηρά Herw.,
 ἀνιάρ K. 12 ληρεῖς Croi; ἐτέρῳ Wil., ἀμάχῳ γε συμπέπλεγ-
 μαί Leo, βαρυτάτῳ Leeuw., κακῷ γὰρ Capps 13 εἴτ' Ro., οὐ
 λέγοις ἄν μοι τόδ'; K., ἄρ' οὐ φίλῳ λέγοις ἄν; Leo 14 suppl.
 K., κάκιςτ' ἀπόλοιο Capps, μὴ δῆτα· καυτῷ Leo, κύγα, σεαυτῷ
 Sud., qui totum versum Getae dant; τῶν add. Leo 15 suppl.
 Leeuw., Δα. ἐρῶ. Γε. κακόδαιμον, Leo, ἔρως μ' ἔβλαψε Croi.
 Ἐρως μ' ἐπάταξε Sud.

(Γε.) πλέον δυοῖν] ς[οι] χοινίκων ὁ δεσπότης
παρέχει· πονηρὸν Δᾶ· ὑπερδαιπνεῖς ἴως.

Δα. πέπονθα τὴν ψυχὴν τι παιδίσκην ὁρῶν

λ Δ₂(V) συντρεφομένην ἄκακον κατ' ἐμαυτὸν ὦ Γέτα.

Γετ. δούλη ἔστιν; (Δα.) οὕτως, ἡσυχῇ, τρόπον τινά.

21 ποιμὴν γὰρ ἦν Τίβειος οἰκῶν ἐνθαδί (40)

Πτελέασι, γερονῶς οἰκέτης νέος ὦν ποτε.

ἐγένετο τούτῳ δίδυμα ταῦτα παιδία,

24 ὥς ἔλεγεν αὐτός, ἥ τε Πλαγγὼν ἦς ἐρῶ —

(Γε.) νῦν μανθάνω. Δα. τὸ μεράκιον θ', ὁ Γοργίας.

(Γε.) ὁ τῶν προβατίων ἐνθάδ' ἐπιμελούμενος (45)

νυνὶ παρ' ὑμῖν; Δα. οὗτος. ὦν ἤδη γέρων

ὁ Τίβειος, ὁ πατήρ, εἰς τροφήν γε λαμβάνει

τούτοις παρὰ τοῦμοῦ δεσπότης μνᾶν, καὶ πάλιν,

30 λιμὸς γὰρ ἦν, μνᾶν, εἴτ' ἀπέσκλη. Γε. τὴν τρίτην
ὥς οὐκέτ' ἐδίδου τυχὸν ὁ δεσπότης ὁ κόσ. (50)

(Δα.) ἴως. τελευτήσαντα δ' αὐτὸν προσλαβὼν

ὁ Γοργίας τι κερμάτιον ἔθαψε καὶ

τὰ νόμιμα ποιήσας πρὸς ἡμᾶς ἐνθάδε

35 ἐλθὼν ἀγαγὼν τε τὴν ἀδελφὴν ἐπιμένει

τὸ χρέος ἀπεργαζόμενος. Γετ. ἡ Πλαγγὼν δὲ τί; (55)

Δα. μετὰ τῆς ἐμῆς κεκτημένης ἐργάζεται

ἔρια διακονεῖ τε, παιδίσκη πάνυ —

16 ς...χοινικῶν K., ...χοινικῶν Lef., Jen. 24 ΑΥΤΗΝ man sec.
corr. ex ΑΥΤΟΝ 27 post ΗΜΙΝ puncta a correctore supra lineam
addita

16 πλέον — παρέχει Choerobosc. in Theodos. I 293, 30 ed.
Hil. = fr. ad. 444 K., cf. Theophyl. ep. 77 μὴ παρέχου δυοῖν
χοινίκων τῷ παιδί περαιτέρω 21 Τίβειος cf. Append. prov.
III, 79 = fr. 1075 K. 27 ἡμιν p., ὑμῖν Leo 31 ουκαπεδιδου
p., οὐκέτ' ἐδίδου Wil. 38 τε: παιδίσκη: et in margine Δ. p.,
Davo totum versum dedit Wil.

- Γέτα καταγελαῖς; (Γε.) μά τὸν Ἀπόλλω. Δ[α.] πάνυ Γέτα
 40 ἔλευθέριος καὶ κοσμία. (Γε.) τί οὖν; cὺ τί
 πράττεις ὑπὲρ αὐτοῦ; (Δα.) λάθρα μὲν, Ἡράκλεις, (60)
 οὐδ' ἐγκεχείρηκ', ἀλλὰ τῷμῳ δεσπότη
 εἴρηχ', ὑπέσχηταί τ' ἐμ[ο]ῖ c[υ]νοικεῖν
 αὐτὴν διαλεχθεὶς πρὸς [τὸν ἀδελφόν. (Γε.) λαμπρὸς εἶ.
 (Δα.) τί λαμπρὸς; ἀποδημεῖ τριμήνον ἐπὶ τινα
 46 πρᾶξιν ἰδίαν εἰς Λῆμ[νον] ἀποπλεύσας Λάχης, (65)
 ἐχόμεθα τῆς αὐτῆς ἔ[τ] ἐλπίδος· μόνον
 cὠζοιτο. (Γε.) χρηστὸς [εἶ cύ. (Δα.) τῆς τ' ἀποδημίας
 ὄνησις εἴη. (Γε.) πολυ π.....
 50 φρονεῖς. ἐγὼ γὰρ κᾶ[ν].....
 θύσαιμ' ἀνόνητον .c..... (70)
 ὦ Ξυλοφορῷ.....

Eiusdem fabulae est fragmentum e tribus frustulis a Lefeburio compositum undique mutilatum; versum antoposui, quia fr. O, γ cohaerere videtur cum eis, quae in recto tractantur.

δ₂ ε₂ ζ₂(V) ρ.....
-λοιμ' ὦ.....

42 ΔΕΣΠΟΤΗ Jen., ΔΕΣΠ..Η Lef., K. 45 ΤΙΛΑΜΠΡΟΣ legit Ricci, comprobant Jen. Lef. 46 ἸΔΙΑΝ Jen., ἸΔ.ΑΝ Lef. 47 ΑΥΤΗΣ Jen., ΑΥΤΗΣ. Lef., K. 48 puncta post cωζοιτο agnovit Jen., accepit Lef. 51 ΑΝΟΝΗΤΟΙ-ς Jen., ΑΝΟΝΗΤΟΝ-ς Lef. 52 ΦΟΙΩ: Jen., ΦΟΡ. Lef., K. 54 ΛΟΙΜ' vel ΛΗΜ' Lef.

43 suppl. Croi. 44 λαμπρὸς εἶ Wil., τὸν ἀδελφὸν αὐτίκα Lef. 45 τρίμηνον Wil., τριταῖος ἐπὶ τινα Croe., Leo 46 ἰδίαν εἰς Λῆμνον Croe. Leo; ἀποπλεύσας K., Λάχης Wil., ἀποπέπλευκε γάρ Herw., οὐμὸς δεσπότης Ro. 47 suppl. Wil. (ἐλπίδος Leo) 48 suppl. Wil., ἦcθά τις καὶ κόσμιος Sud., Δα. χρηστὸν δεσπότην ἔχω Lef. 49 Γετ. πολὺ πρεπόντως καὶ καλῶς Capps 50 κᾶν Wil., καὶ πένης ὦν cφόδρ' ἂν ἐρώων Capps 52 ὦ Leeuw.; Ξυλοφορῷ Wil.

55ζ.....τοῦτο τ.....

Χορ[οῦ

.....καθίς' ἔα μ' ἀμάρ[τυρον...

.....c...μιν ὑμῶ[ν.....

.....μα.....

desunt versus fere 28

δεῖ ζ₁ (R)τ]ὸν τρ[όπον.....

60ῶσπε]ρ ἀνδριά[c.....

(Mu.?) ὡς οἰκτρόν, ἥ το]ιαῦτα [δυς]τυχῶ μ[όνη,
ἀ μηδὲ πιθανὰς τ]ὰς ὑ[πε]ρβολὰς ἔχ[ει.

(Λα.?) παρηγορήσει τὸ] πάθος ἡ γνώμη σφό[δρα.
εἰ διεκόρησε]ν ἐκ βίας σέ τίς ποτε

65γ ὑπονοε[ῖ]c ζς.....

.....γῆ.....

Ad eandem fabulam probabiliter rettulit Lefeburius fragmentum e duobus frustulis compositum ab inferiore parte marginem exhibens.

γ₁ O₁ (R)ἐμο]ί γε κύ

.....ὅτι

.....δυσχε]ρέστατον.

70 (Λα.?)πρῶτον λέγε.

(Mu.?) ἔτη 'ςτὶν ὀκτὼ καὶ δέκ'. (Λα.?) οὐκ ἔστιν μόνη

65 ΥΠΟΝΟΕ.ΤΖς vel .ςςς Lef.

56 καθίσεαμ' p., id est καθίς(αι) ἔα μ' cf. Ar. Nub. 42', sed fortasse κάθιζ' scribendum; ἀμάρτυρον K. 59 sq. suppl. K.

61 sq. ὡς — ἔχει Stob. flor. 104, 13 ¶ fr. 211 K. Μένανδρος Ἡρωί; τὰ τοιαῦτα Stob., τὰ deleuit Hirschig, in papyro articulus defuisse videtur. Myrrina ni fallor colloquitur cum Lachete, vel cum Sophrona 63 παρηγορήσει τὸ addidit K.; σφόδρα Lef.

64 suppl. K. 65 ὑπονοεῖς vel ὑπονοεῖτε Lef. 67 ἐμοί K.

69 δυσχερέστατον vel ἐμπερέστατον K. 70 post λέγε puncta desunt in pap. 71 μόνη Wil.

.....υτ'. ἔστω δὲ τοῦτ', εἰ ζύ <γε> λέγει[ις.
ἀσαφές]ς τὸ πρᾶγμα γίνεται. πῶς λανθάνει
còς υἱὸς ὧν σε; πῶς δ' ἄπεστ', ἐπὶ ἴδης

desunt versus fere 27

γ₂ O₂ (V)c...α.....

76 τοῦτῳ : π.....

μᾶλλον δὲ

τὴν Θοῤαττ[αν

(Λα.?) ζὺ τάλαινα φ[α]γερώς νῆ Δί' ὦ γύναι. (Μυ.?) τί <γάρ;>

(Λα.?) ἐς κόρακας· ἐξέστηκας· οἷα γὰρ λέγεις.

81 (Μυ.) ἄ καὶ ποήσω καὶ δέδοκται μοι πάλαι.

(Λα.) ἰδρῶς ἀπορρεῖ, νῆ Δί'. εὖγ' ὦ Μυρρίνη·

ἐπ' ἑμαυτὸν ἔλαβον ποιμέν', ὃς βληχόμενον

73 ante τὸ litterae rotundae (o?) vestigia agnovit Lef.

74 ἰορωνσε Lef., ἰορωνσε K. 75 σιτ.α(ω) dub. Lef. 77 ΜΑΛΛΟΝΔΙ
vel ΜΑΛΛΟΝΔΕ Lef. 79 ΓΥΝΑΙ.ΤΙ: Lef., ΓΥΝΑ.ΤΙ K. 80 post λεγεις
puncta non plane certa esse testatur Lef.

72 εἰ ζὺ λέγεις Lef., γε propter metrum ins. K. 73 ἀσαφές K.
74 còς K.; υἱός Lef.; ἀπεστρεπην! Lef. legit, ἄπεστ' ἐπὶ ἴδης
dub. K. 79 φανερώς Lef., γεννηδιαγυναι.τι: p., νῆ Δί' ὦ
γύναι (Μυ.) τί γε; Lef. 80 ἐξέστηκας: p., οἷα — λέγεις Lacheti
continuavit Wil. 82 ἀπορεῖ p., tum prius ε expunctum esse
videtur, ἀπορρεῖ Lef.

Fragmenta aliunde nota.

1*.

(Δα.) οὐπώποτ' ἠράσθης Γέτα;

Γε.) οὐ γὰρ ἐνεπλήσθην.

Herm. ad Plat. Phaedr. p. 33, 16 Couv. = fr. 345 K. Herois
prologo tribuit Leo, sed recte, ni fallor, hoc fragmentum potius
ex alius fabulae scaena simili sumptum esse monuerunt Kalb-
fleisch et Vollgraft, fortasse cum Meinekio Misumeno tribuen-
dum est.

2.

(Δα.) δέσποιν', Ἑρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον,
οὐδ' αὐτὸς ὁ κρατῶν <τῶν> ἐν οὐρανῷ θεῶν
Ζεὺς, ἀλλ' ἐκείνῳ πάντ' ἀναγκασθεὶς ποεῖ.

Stob. IV, 20 a 21 Hense (63, 21 Mein.) = fr. 209 K. Μενάνδρου Ἑρωι; cf. Eur. fr. 431 N. 2 τῶν addidit Grotius

3.

ἐχρῆν γὰρ εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον.

Stob. flor. 89, 7 = fr. 210 K. Μενάνδρου Ἑρωι. Versum qui sequitur τὸν ἐλεύθερον (δὲ) δεῖ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα cum antecedente non cohaerere docuit W. Meyer (Sitzungsber. der bayer. Akad. phil. hist. Cl. 1890, 2 S. 366), cuius sententiam confirmat pap. Bouriant (Stud. zur Palaeogr. und Pap. VI, 160, 19)

4.

χοῦς κεκραμένου

οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον.

Athen. X 426 c = fr. 212 K. Μένανδρος ἐν Ἑρωι ἔφη·

5.

ἐπεφαρμακεύσω, γλυκύτατ', ἀναλυθεὶς μόλις.

Phot. Ber. p. 115, 19 et Said. = fr. 213 K. ἀναλυθῆναι· τὸ καθαρμῷ τινι χρήσασθαι φαρμάκων. Μένανδρος Ἑρωι

6.

εὖ ἴσθι, κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι.

Ammon. de differ. p. 76 = fr. 214 K. ἴσθι μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ γίνωσκε τάσσεται...καὶ Μένανδρος ἐν Ἑρωι

7.

τῶν <δὲ> παιδικῶν τινι

δοῦς.

Choerob. in Theod. I 410, 15 Hil. = fr. 215 K. ἀπὸ δὲ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ <ή> παῖς γίνεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδικῶν περιεπωμένως ὡς μονογενές, <ὡς τὸ> τῶν — δοῦς παρὰ τῇ Μενάνδρῳ ἐς τῇ Ἑρωι; δὲ inser. Meineke

8.

ὦ δυστυχής, εἰ μὴ βαδιεῖ.

Choerob. in Theodos. I, 176, 41 Hil. = fr. 216 K. ὁ δυστυχής
ὦ δυστυχής, ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἑρωί

9.

(Γορ.) νῦν δὲ τοῖς ἐξ ἄστεως
κυνηγέταις ἤκουσι περιηγήσομαι
τὰς ἀχράδας.

Lex. Sabbait. p. 4 Μένανδρος Ἑρωί

10*.

ποήσεις ἀστικὸν αὐτὸν πάλιν.

Bekker. Anecd. 454, 7 = fr. 868 K. ἀστεῖος καὶ ἀστικός, διτ-
τῶς. Μένανδρος· προποιοῖς κτέ; Μένανδρος Ἑρωί· ποήσεις σοί.
Tourpius

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

Personae:

Onesimus servus	Davus servus
Cocus (Simmias?)	Abrotonon fidicina
Smicrines senex	Pamphila uxor
Charisius adulescens	Chaerestratus senex
Syriscus servus	Sophrona nutrix

D₁(V)(Cu.) φεύγεις τὸ δίκαιον. (Δα.) κυκοφαντεῖς, δυστυχής.

(Cu.) οὐ δεῖ σ' ἔχειν τὰ μὴ σ' ἐπιτρεπτόν τινί
ἐστὶν περὶ τούτων. (Δα.) βούλομαι· κρινώμεθα.

(Cu.) τίς οὖν; (Δα.) ἐμοὶ μὲν πᾶς ἱκανός· δίκαια δέ
5 πᾶσχω· τί γάρ σοι μετεδίδουν; (Cu.) τοῦτον λαβεῖν
βούλει κριτὴν; Δα. ἀγαθῇ τύχῃ. (Cu.) πρὸς τῶν θεῶν,
βέλτιστε, μικρὸν ἂν σχολάσαιο ἡμῖν χρόνον;

(Cμ.) ὑμῖν; περὶ τίς; (Cu.) ἀντιλέγομεν πρᾶγμα τι.

(Cμ.) τί οὖν ἐμοὶ μέλει; (Cu.) κριτὴν τούτου τινά

10 ζητοῦμεν ἴσον, εἰ δὴ σε μηδὲν κωλύει
διάλυσον ἡμᾶς. (Cμ.) ὦ κάκιςτ' ἀπολούμενοι,
δίκας λέγο[ν]τες περιπατεῖτε, διφθέρας
ἔχοντες; (Cu.) ἀλλ' ὅμως — τὸ πρᾶγμ' ἐστὶν βραχύ
καὶ ράϊδιον μαθεῖν — πάτερ δὸς τὴν χάριν.

6 notam ΔΑ in margine dextro, quam neque K. neque Jen. dispexerunt, exstare affirmat Lef.

2 ταμης': p., οὐ — σ' Davo dant Ar. Bo. Ma.; ἐπιτρεπτόν —
τούτων schol. Ar. Ach. 1115 = fr. 183 K. 10 δε p., δὴ Wil.
alii 18 ecti p., corr. Nic. alii

15 μὴ καταφρον[ήση]ς, πρὸς θεῶν. ἐν παντὶ δεῖ
 καιρῷ τὸ δίκ[αι]ον ἐπικρατεῖν ἀπανταχοῦ,
 καὶ τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρους
 ἔχειν πρόνοϊαν κοινόν ἐστι τῷ βίῳ
 πάντων. Δαο. μετρίῳ γε κυμπέπλεγμαι ῥήτορι·

20 τί γὰρ μετεδίδουν; (Cμ.) ἐμμενεῖτ' οὖν, εἰπέ μοι,
 οἷς ἂν δικάσω; Κυρ. πάντως. (Cμ.) ἀκούσομαι· τί γάρ
 τὸ κωλύον; cū πρότερος, ὁ σιωπῶν, λέγε.

[Δ]α. μικρόν γ' ἄνωθεν, οὐ τὰ πρὸς τοῦτον μόνον
 πραχθένθ', ἵν' ἦι σοι καὶ σαφῇ τὰ πράγματα.

25 ἐν τῷ δάσει τῷ πλησίον τῶν χωρίων
 τούτων ἐποίμαινον τριακοστὴν ἴσως
 βέλτιστε ταύτην ἡμέραν αὐτὸς μόνος
 κάκκείμενον παιδάριον εὖρον νήπιον
 ἔ]χον δέραια καὶ τοιουτονί τινα

30 κό]σμον. (Cy.) περὶ τούτων ἐστίν. Δαο. οὐκ ἐὰ λέγειν.
 (Cμ.) ἐὰ]ν λαλῆς μεταξύ, τῇ βακτηρίαι
 κα]θίξομαί σου. (Δα.) καὶ δικαίως. (Cμ.) λέγε. (Δα.) λέγω.
 ἀ]γχιλόμην, ἀπῆλθον οἴκαδ' αὐτ' ἔχων,
 τρ]έφειν ἔμελλον· ταῦτ' ἔδοξέ μοι τότε.

35 ἐν νυκτὶ βουλήν δ', ὅπερ ἅπασι γίνεται,
 διδοὺς ἐμαυτῷ διελογιζόμεν· ἐμοί

D₂ (R) τί παιδοτροφίας καὶ κακῶν; πόθεν δ' ἐγώ
 τοσαῦτ' ἀναλώσω — τί φροντίδων ἐμοί; —
 τοιουτοσί τις ὦν; ἐποίμαινον πάλιν

15—18 Orion Anth. 6, 4 = fr. 173 K. ἐκ τῶν Ἐπιτρεπόντων
 Μενάνδρου (ἐν — ἐπικρατεῖν Stob. Flor. 9, 11 W.); μ. κ. τῶν θεῶν
 Or. 22 κωλυομε p., με induxit Lef., ante κωλύον transposuit
 Eit. 24 πραχθεντ' p. 25 δασεῖ Herw. 29—34 suppl. Lef. prae-
 ter 32 32 καθίξομαι Croe. alii. 35 ἐν — ἐμαυτῷ Etym. Gud. 222, 40
 = fr. 733 K. cf. monost. 150 ἐν νυκτὶ βουλή τοῖς σοφοῖσι γίνεται;
 βουλάς Etym. Gud. 38 parenthesin statuit Wil. 39 ἦν p., ὦν Leeuw.

- 40 ἔωθεν. ἦλθεν οὗτος, ἔστι δ' ἀνθρακεύς,
εἰς τὸν τόπον τὸν αὐτὸν ἐκπρίων ἐκεῖ
στελέχη· πρότερον δέ μοι συνήθης ἐγεγόνει·
ἐλαλοῦμεν ἀλλήλοις. σκυθρωπὸν ὄντα με
ιδῶν· „τί σύννους“, φησί, „Δᾶος“; „τί γάρ;“ ἐγώ,
45 „περίεργός εἰμι“. καὶ τὸ πρᾶγμ' αὐτῷ λέγω,
ὡς εὖρον, ὡς ἀνειλόμην. ὃ δὲ τότε μὲν
εὐθὺς πρὶν εἰπεῖν πάντ' ἐδεῖθ'. „οὕτω τί σοι
ἀγαθὸν γένοιτο, Δᾶε“, πα[ρ'] ἕκαστον λέγων,
„ἐμοὶ τὸ παιδίον δός· [ο]ύτω[ς] εὐτυχής,
50 οὕτως ἐλεύθερος. — γυναῖκα“, φησί, „γάρ
ἔχω· τεκούσῃ δ' ἀπέθαν[ε]ν τὸ παιδίον“ —
ταύτην λέγων, ἣ νῦν ἔχει τὸ παιδίον.
Cμικ. ἐδέου Κύρικ'; (Cyp.) <ἔγωγ'.> (Δα.) ὅλην τὴν [ἡ]μέραν
κατέτριψε. λιπαροῦντι καὶ πείθοντί με
55 ὑπεσχόμην. ἔδωκ'· ἀπῆλθεν, μυρία
εὐχόμενος ἀγαθὰ· λαμβάνων μου κατεφίλει
τὰς χεῖρας. (Cμ.) ἐπόεις ταῦτ'; (Cu.) ἐπόουν. (Δα.) ἀπηλλάγη.
μετὰ τῆς γυναικὸς περιτυχὼν μοι νῦν ἄφνω,
τὰ τότε συνεκτεθέντα τούτῳ — μικρὰ δέ
60 ἦν ταῦτα καὶ λῆρός τις, οὐθέν — ἀξιοῖ
ἀπολαμβάνειν, καὶ δεινὰ πάσχειν φῆς, ὅτι
οὐκ ἀποδίδωμ', αὐτὸς δ' ἔχειν ταῦτ' ἀξιώ.
ἐγὼ δέ γ' αὐτόν φημι δεῖν ἔχειν χάριν
οὗ μετέλαβεν δεόμενος· εἰ μὴ πάντα δέ

52 εχειτο K. Jen., ..επιτο Lef.

41 εκπριστων p., corr. Nic. alii 47 εδειτ' p. 58 ἐδέου
Κύρικ'; Davo continuat Stefani, ἔγωγ' inser. Hen. Leeuw., οὐ-
τως Lef., κύγ'; (Cu.) ἐδέομην, Bo. Ma., quamquam constat Sy-
risci nomen Smierini non esse notum, tamen Menandrum hanc
rem neglexisse crediderim 57 ἐπόεις ταῦτ' Davo dat Stef.

65 τούτῳ δίδωμ', οὐκ ἔξετασθῆναί με δεῖ.
 εἰ καὶ βαδίζων εὗρεν ἅμ' ἐμοὶ ταῦτα καὶ
 ἦν κοινὸς Ἑρμῆς, τὸ μὲν ἄν οὗτος ἔλαβ[εν ἄν,
 τὸ δ' ἐγώ· μόνου δ' εὐρόντος οὐ παρῶν [τότε
 ἅπαντ' ἔχειν οἶει σὲ δεῖν, ἐμὲ δ' οὐδὲ εἶν;

70 τὸ πέρασ· δέδωκά σοί τι τῶν ἐμῶν ἐ[κῶν·
 εἰ τοῦτ' ἄρεστόν ἐστί σοι, καὶ νῦν ἔχε,
 εἰ δ' οὐκ ἄρέσκει, μετανοεῖς δ', ἀπόδος πάλιν,
 καὶ μηδὲν ἀδίκη[ι] μηδ' ἐλαττοῦ· πάντα δ[έ

C₁ (R) τὰ μὲν παρ' ἐκόντος, τὰ δὲ κατισχύσαντά με

75 οὐ δεῖ σ' ἔχειν. εἴρηκα τόν γ' ἐμὸν λόγον.

(Cu.) εἴρηκεν; (Cμ.) οὐκ ἤκουσας; εἴρηκεν. Cyr. καλῶς.

οὐκοῦν ἐγὼ μετὰ ταῦτα. μόνος εὖρ' οὗτοςί
 τὸ παιδίον, καὶ πάντα ταῦθ' ἃ ν[ῦ]ν λέγει
 ὀρθῶς λέγει, καὶ γέγονεν οὕτως ὦ πάτερ·

80 οὐκ ἀντιλέγω. δεόμεν[ο]ς, ἱκετεύων ἐγὼ
 ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τοῦτ'· [ἀ]λη[θ]ῆ γὰρ λέγει.
 ποιμήν τις ἐξήγγειλέ μοι, πρὸς ὃν οὗτοςί
 ἐλάλησε, τῶν τούτῳ συνέργων, ἅμα τινά
 κόσμον συνευρεῖν αὐτό[ν· ἐ]πὶ τοῦτον πάτερ

85 αὐτὸς πάρεστιν οὗτοςί — [τὸ] πα[ιδί]ον
 δός μοι γύναι — τὰ δέραια καὶ γνωρίσματα
 οὗτός σ' ἀπαιτεῖ Δᾶ'. ἐαυτῷ φησι γάρ
 ταῦτ' ἐπιτεθῆναι κόσμον, οὐ σοὶ διατροφήν.
 καγὼ συναπαιτῶ, κύριος γεγεννημένος

90 τούτου· σὺ δ' ἐπόησάς με δούς. νῦν γνωστέον

67 ΕΛΛΙ. . Jen. Lef.

67 ἔλαβεν ἄν Head. alii, ἔλαβε δὴ Sud. 68 τότε Leeuw.
 Leo, ὅμως Ell. Wil., κύ γε Maz., ἐμοῦ Skutsch, γε κύ Lef. 70 ἐκῶν
 Lef., ἐγὼ Ell. 72 suppl. Lef. 76 prius εἴρηκεν Smicrini dat
 Lef., Syrisco Legr. Wil. 85 τὸ παιδίον Bo. K. Sud.

βέλτιστέ σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 τὰ χρυσί' ἢ ταῦθ' ὅ τί ποτ' ἐστί, πότερα δεῖ
 κατὰ τὴν δόσιν τῆς μητρός, ἥτις ἦν ποτε,
 τῷ παιδίῳ τηρεῖσθ', ἕως ἂν ἐκτραφῇ,
 95 ἢ τὸν λελωποδυτηκὸτ' αὐτὸν ταῦτ' ἔχειν,
 εἰ πρῶτος εὔρε τὰλλότρια. τί οὖν τότε,
 ὅτ' ἐλάμβανον τοῦτ', οὐκ ἀπήτουν ταῦτά σε;
 οὔπω παρ' ἐμοὶ τότε ἦν ὑπὲρ τούτου λέγειν.
 ἦκω δὲ καὶ νῦν οὐκ ἐμαυτοῦ <ς> οὐδὲ ἐν
 100 ἴδιον ἀπαιτῶν. — „κοινὸς Ἑρμῆς“. — μηδὲ ἐν
 εὐ]ρισχ' ὅπου πρόεσσι τῶμ' ἀδικούμενον·
 οὐχ] εὔρεσις τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἀφαίρεσις.
 βλέ]ψον δὲ κάκεῖ πάτερ· ἴσως ἔσθ' ο[ύτο]σί
 ὁ π]αῖς ὑπὲρ ἡμᾶς, καὶ τραφεῖς ἐν ἐργάταις
 105 ὑπ]ερόψεται ταῦτ', εἰς δὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ἄξ]ας ἐλεύθερόν τι τολμῇ ποιεῖν,
 θη]ρᾶν λέοντας, ὅπλα βασιτάζειν, τρέχειν
 ἐν ἀ]γῶσι· τεθέασαι τραγῳδοὺς, οἶδ' ὅτι,
 κ]αὶ ταῦτα κατέχεις πάντα. Νηλεῶ τινά

104 ...ic Lef., ..αις Jen., ...ως K.

92 ατι p., ὅ τι Rich., ἅττα Leeuw. 94 εκτριφη p., ἐκτραφῇ
 Lef. 98 τουτ' p., quod defendunt Ar., Herzog, τότε' Leo; λε-
 γων p., λέγειν Leo alii; Ar. et Rich. conjungunt λέγων cum
 ἦκω 99 ουχεμαυτουουδεεν p., hiatum defendunt Ar. Herzog
 post ἐμαυτοῦ distinguentes, c' inser. Sud., γ' Lef. 101—103 suppl.
 Lef. 102 Choerob. in Heph. p. 240 Cons. = fr. 180 K. οὐχ —
 ἀφαίρεσις 103 δ' ἐκέῖσε Leeuw., δὲ πάτερ κάκεῖσε Herw., sed
 cf. White Class. Phil. IV 157 104 ὁ παῖς Jen. 106 ἄξας Leo,
 ἐμβάς K., sed spatium sufficere negant Jen. Lef., ἄρας Capps,
 ὀρᾶς Sud.; ἐλευθέριον Leeuw., at scholiasta quoque ad Hom. β 10
 qui laudat verba ἐλ. — βασιτάζειν (fr. 722 K.) testatur ἐλεύθερον,
 idem in fine πονεῖν 108 suppl. Lef. 109 καὶ K., νῦν Lef.

- 110 Π]ελίαν τ' ἐκείνους εὔρε πρεσβύτης ἀνὴρ
 C₂ (V) αἰπόλος, ἔχων οἷαν ἐγὼ νῦν διφθέραν·
 ὥς δ' ἤσθητ' αὐτοὺς ὄντας αὐτοῦ κρείττονας,
 λέγει τὸ πρᾶγμ', ὥς εὔρεν, ὥς ἀνείλετο·
 ἔδωκε δ' αὐτοῖς πηρίδιον γγνωρισμάτων,
 115 ἔξ οὗ μαθόντες πάντα τὰ καθ' αὐτοὺς σαφῶς
 ἐγένοντο βασιλεῖς οἱ τότε ὄντες αἰπόλοι.
 εἰ δέ γε λαβὼν ἐκεῖνα Δᾶος ἀπέδοτο,
 αὐτὸς ἵνα κερδάνειε δραχμὰς δώδεκα,
 ἀγνώτες ἂν τὸν πάντα διετέλουν χρόνον
 120 οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει.
 οὐ δὴ καλῶς [ἔχ]ει [τὸ] μὲν cῶμ' ἐκτρέφειν
 ἐμὲ τοῦτο, [τῇ]ν [δὲ] τοῦδε τῆς σωτηρίας
 ἐλπίδα λαβόντα Δᾶον ἀφανίσαι πάτερ.
 γαμῶν ἀδελφήν τις διὰ γνωρίσματα
 125 ἐπέσχε, μητέρ' ἐντυχὼν ἐρρύσατο,
 ἔσως' ἀδελφόν. ὄντ' ἐπισφαλῇ φύσει
 τὸν βίον ἀπάντων τῇ προνοίᾳ δεῖ πάτερ
 τηρεῖν, πρὸ πολλοῦ ταῦθ' ὀρῶντ' ἔξ ὧν ἔνι.
 ἀλλ' „ἀπόδος, εἰ μή“, φήσ', „ἀρέσκει“. τοῦτο γάρ
 130 ἰσχυρὸν οἴεται τι πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχειν.
 οὐκ ἔστι δίκαιον· εἴ τι τῶν τούτου σε δεῖ
 ἀποδιδόναι, καὶ τοῦτο πρὸς ζητεῖς λαβεῖν,

110 suppl. Lef. 115 καταυτους p. corr. Lef. 116 Cass.
 Dio LX 29 = com. adesp. fr. 488 K βασιλεῖς ἐγένοντο οἱ πρὶν
 ὄντες αἰπόλοι 117 δεκε p., δέ γε Lef. δ' ἐκλαβὼν Bo. Maz.
 118 αὐτω p., αὐτός Croe. alii, αὐτῷ ἵνα Head. coll. 192, δρ. ἱ. κ.
 αὐτῷ Hous. 120 Choerob. in Heph. p. 194 Cons. = fr. 181 K.
 οἱ — γένει, initio η p., corr. Lef. 122 τὴν δὲ τοῦδε Ar., νῦν,
 αὐτοῦ δὲ τῆς Lef., τὴν αὐτοῦ δὲ τῆς Sud. 129 φηιναρεσκεῖ p.,
 corr. Lef. 131 ἐς τό Leo; δ' ἱκανόν Sud., virgulam post δίκαιον
 ponunt Nic. Wil. 132 virgulam post ἀποδιδόναι delent Nic.
 Wil.; προσζητεῖν Nic.

ἴν' ἀσφαλέστερον πονηρεύῃ πάλιν,
εἰ νῦν τι τῶν τούτου céσωκεν ἡ Τύχη.

135 εἴρηκα. κρῖνον ὃ τι δίκαιον νενόμικας.

(Cμ.) ἀλλ' εὖκριτ' ἐστί· πάντα τὰ συνεκκείμενα
τοῦ παιδίου 'στί· τοῦτο γινώσκω. (Δα.) καλῶς.
τὸ παιδίον δ'; (Cμ.) οὐ γνώσομ' εἶναι, μὰ Δί[α, σοῦ
τοῦ νῦν ἀδικούντος, τοῦ βοηθοῦντος δ[ὲ καὶ

140 ἐπεξίοντος τ(ῶ) ἀδικεῖν μέλλοντί σο[ι].

(Cυ.) πόλλ' ἀγαθὰ σοι γένοιτ(ο). (Δα.) δεινὴ γ' ἡ [κρίσις,
νῇ τὸν Δία τὸν σωτῆρ'. ἅπανθ' εὐρῶν [ἐγώ
ἅπαντα περιέσπασμ' ὁ δ' οὐχ εὐρῶν ἄ[ρει.
οὐκοῦν ἀποδιδῶ; (Cμ.) φημί. (Δα.) δεινὴ γ' ἡ κρ[ίσις,

145 ἢ μὴ ἐν ἀγαθόν μοι γένοιτο. (Cυ.) φέρε τ[αχύ.

(Δα.) ὦ Ἡράκλεις ἃ πέπονθα. (Cυ.) τὴν πῆραν λαβέ
καὶ δεῖξον· ἐν ταύτῃ περιφέρεις γάρ. βρα[χύ

B₁(V) πρόσμεινον, ἱκετεύω c', ἴν' ἀποδῶ. (Δα.) τί γὰρ ἐγώ
ἐπέτρεψα τούτῳ; (Cυ.) δός ποτ' ἐργαστήριον.

(Δα.) αἰ]σχρά γ' ἃ πέπονθα. (Cμ.) πάντ' ἔχεις; (Cυ.) οἶμαί γε δῆ,

151 εἰ] μὴ τι καταπέπωκε τὴν δίκην ἐμοῦ

λέγοντος, ὡς ἡλίσκετ'. (Δα.) οὐκ ἂν [ψ]όμην.

(Cυ.) ἀ]λλ' εὐτύχει βέλτιστε· τοιοῦτ[ο]υς ἔδ[ει

135 in fine vel duo puncta vel unum agnovit Lef. 139 in
fine Δ vel M Lef., Δ K. 146 ΠΗΡΑΝΛ... Lef., Jen., K., ΠΗΡΑΝΧ...
Ricci 147 : ΒΡΑ K., : ΒΡ. Lef. 150 ΠΑΝΤ K., ΠΑΝ. Lef.
153 in margine sinistro notam personae exstittisse suspicatur Lef.;
τοιοῦτ. γ. ε. δ. . . Lef, τοιοῦτ. . γ. ε. δ. . . Jen., τοιοῦτ. . γ. ε. δ. . . K.

138 σοῦ Lef., ἐγώ Maz. 139 καὶ Ar. alii 140 ταδικεῖν p.
141 γενοιτ': δεινὴ p., corr. Lef.; idem suppl. κρίσις 142 ἐγώ
Lef., μόνος Ar. 143 ἄρει Leo, ἔχει Head. Wil. 144 suppl.
Lef. 145 ταχύ Leo, τοδί Lef. 146 λαβέ Lef., ἀνέξ Ar. 147 suppl.
Lef. 150 αἰσχρά γ' ἃ Croe. alii 151 εἰ — ἡλίσκετ' Smierini
dat. Lef. 152 in margine dextro Cup. p., οὐκ ἂν ψόμην Davo
dederunt Nic. Wil. 153 τοιοῦτους Ar. Herw. K., τοιοῦτόν γ' Croi.

- θᾶττ[ον] δικάζειν πάντας. (Δα.) [ἀδί]κ[ου π]ρ[άγ]ματος·
 155 ὦ Ἡράκλεις, οὐ γέγονε δειν[οτέρ]α κρίσις. C.
 Κυρ. πονηρὸς ἦσθας. (Δα.) ὦ πο[ν]ήρ' ὅ[πως c]ὺ νῦν
 τούτῳ φυλάξεις αὐτ[ὸς ἀσφαλῶς τά]δ[ε]·
 εὖ ἴσθι, τηρήσω σε π[ά]ντα [τὸ]ν [χρό]νον.
 (Cu.) οἴμωζε καὶ βάδιζε. cὺ δὲ ταυτὶ γύναι
 160 λαβοῦσα πρὸς τὸν τρόφιμον ἐνθάδ' εἷσφερε.
 Χαιρέστρατον νῦν γὰρ μενοῦμεν ἐνθάδε,
 εἰς αὔριον δ' ἐπ' ἔργον ἐξορμήσομεν
 τὴν ἀποφορὰν ἀποδόντες. ἀλλὰ ταῦτά μοι
 πρῶτ' ἀπαρίθμῃσαι καθ' ἓν. ἔχεις κοιτίδα τινά;
 165 βάλλ' εἰς τὸ προκόλπιον. (Ον.) μάγειρον βραδύτερον
 οὐδεὶς ἑώρακε· τηνικαῦτ' ἐχθὲς πάλαι
 ἔπινον. (Cu.) οὗτος μὲν εἶναι φαίνεται
 ἄλεκτρυὼν τις καὶ μάλα στριφνός· λαβέ.
 τουτὶ δὲ διάλιθόν τι. πέλεκυς οὗτος.
 Ον. τί ταῦθ'; (Cu.) ὑπόχρυς δακτύ[λι]ός τις οὗτος,
 171 αὐτὸς σιδηροῦς· γλύμμα τ[αῦ]ρος ἢ τράγος,
 οὐκ ἂν διαγνοίην, Κλεόστρατος δέ τις
 ἐστὶν ὁ ποιήσας, ὡς λέγει τὰ γράμματα.

154 : κ ατος Lef., ρ . . . ατος Jen.

155 ΔΕΙΗ . . . ΑΚΗΙC.C. Jen., ΔΕΙΝ C.C. Lef., ΔΕΙΝ . . . ΚΡ.C.C. K.

156 ΠΟ.ΗΡ': Lef., spatium post ΠΟ.ΗΡ' indicavit Jen. 157 in
 fine nihil distinxit Lef., Δ. Jen., ΙΑ K. 173 . . . IN K., . . . N Lef.

154 πάντα Ro.; ἀδίκου πράγματος Croi. 155 δεινότερα κρί-
 σις Sud., sed spatium aegre sufficere videtur δεινή γ' ἢ κρίσις;
 Lef. 156 ὦ πονήρ' cum paryro Syrisco continuant Lef. alii,
 Davo dedit Ar.; ὅπως cὺ νῦν Croi. 157 αὐτὸς ἀσφαλῶς Hen.
 Sud., αὐτὰ πάντα Wil.; τάδε Sud. 158 suppl. Lef. 160 εἷσφερε
 Χαιρέστρατον. Ar. Hous. 163 in fine δεῖ Leeuw. 164 ἀπαρί-
 θμῃσαι Lef., ἀπαρίθμῃσον K., ἀπαρίθμει cὺ Nic., ἀπαριθμῃσαι
 Leeuw.; καθεν' p. 170 sq. et 173 suppl. Lef.

(Ον.) ἄγε], δεῖξον. (Cu.) ἦν. *cū d' eĩ tĩs*; (Ον.) [ο]ὔτός ἐστι. (Cu.) τίς;
 (Ον.) ὁ δα]κτύλιος. (Cu.) ὁ ποῖος; οὐ γὰρ μανθάνω.
 (Ον.) τοῦ] δεσπότου τοῦμοῦ Χαρ[ι]cíου. (Cu.) χολαῖς.
 (Ον.) ὄν ἀ]πώλεσεν. (Cu.) τὸν δακτύλιον θές ἄθλιε.
 (Ον.) τὸν ἡμ]έ[τ]ερὸν σοι θῶ; πόθεν δ' αὐτὸν λαβὼν
 179 ἔχεις;] (Cu.) Ἄπολλον καὶ θεοὶ δεινοῦ κακοῦ.
 180 οἶον] τὸ *cŵσαι* χρήματ' ἐστὶν ὀρφανοῦ
 παι]δόσ· ὁ προσελθὼν εὐθὺς ἀρπάζειν βλέπει.
 τὸν δα]κτύλιον θές, φημί. (Ον.) προσπαίζεις ἐμοί;
 B₂ (R) τοῦ δεσπ[ό]του 'ctί, νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ θεοῦς.
 (Cu.) ἀποσφαγεῖην [π]ρότερον ἂν δήπουθεν ἦ
 185 τούτῳ τι κ[α]θυφεῖμην. ἄραρε, δικάσομαι
 ἅπασι κ[α]θ' ἓνα· π[αι]δίου 'ctίν, οὐκ ἐμά.
 στρεπτόν τι τουτί· λαβὲ κύ. πορφυρᾷ πτέρυξ.
 εἴσω δὲ πάρ[αγ]ε. *cū δὲ tí μοι λέγεις*; (Ον.) ἐγώ;
 Χαριcíου 'ctίν οὐτοσί· τοῦτόν ποτε
 190 μεθύω[ν ἀπώλ]εσ', ὡς ἔφη. (Cu.) Χαιρεστράτου
 εἴμ' οἰκέτης· ἦ *cŵζε* τοῦτον ἀσφαλῶς
 ἦ 'μοι δ[ό]ς, [ὡς αὐ]τὸς παρέχω *cŵν*. (Ον.) βούλομαι
 αὐτ[ὸ]ς φ[υλάττειν]. (Cu.) ο]ὐδὲ ἓν μοι διαφέρει·
 εἰς ταῦτό [γ]ὰρ παράγομεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 195 δεῦρ' ἀμφοτέροι. (Ον.) νυνὶ μὲν οὖν συνάγουσι καὶ
 οὐκ ἔστιν εὐκαιρον τὸ μηνύειν ἴσως
 αὐτῷ περὶ τούτων· αὔριον δέ. (Cu.) καταμενῶ.

185 τικ.θ K., .ικ.θ Lef. 188 paragraphum sub versu dispexit Jen., omittit Lef., in imagine cernere eum mihi videor 192 Δ.ςτος Jen., Δ.ς . . .ωι. . K., Lef. 193 ΑΥΤ.ςφ K., ΑΥΤ.ς. Lef.

174 ἄγε K., φέρε Wil., ἀπόδειξον Rich.; οὗτος Head. Wil., αὐτός Lef. 175—179 initia versuum suppl. Lef. 180 οἶον Lef. 181 παιδόσ Wil., ἄλλος Lef. 182 suppl. Lef.; προσπαίζεις ἐμοί Syrisco dat Rich. 185—190 suppl. Lef. 192 ὡς αὐτός vel αὐτόν Jen. 193 suppl. Croi.

αὔριον ὅτῳ βούλεσθ' ἐπιτρέπειν ἐνὶ λόγῳ
ἔτοιμος. οὐδὲ νῦν κακῶς ἀπήλλαχα.

200 πάντων δ' ἀμελήσανθ', ὡς ἔοικεν, δεῖ δίκας
μελετᾶν· διὰ τούτου πάντα νυνὶ cύζεται.

Χοροῦ

Ον. τὸν δακτύλιον ὥρημα πλεῖν ἢ πεντάκις
τῷ δεσπότη[η] δεῖξαι προσελθών, καὶ σφόδρα
ὦν ἐγγὺς ἢ[δ]η καὶ πρὸς αὐτῷ παντελῶς
205 ἀναδύομαι. καὶ τῶν πρότερόν μοι μεταμέλει
μηνυμάτων. λέγει γὰρ ἐπιεικῶς πυκνά·
„ὡς τὸν φράσαντα ταῦτά μοι κακὸν κακ[ῶς]
ὁ Ζεὺς ἀπολέσαι“. μή με δὴ διαλλαγ[εῖς]
πρὸς τὴν γυ[ν]αῖκα τὸν φράσαντα ταῦ[τα καὶ]
210 συνειδότ' ἀφανίσῃ λαβών. καλῶς [δὲ νῦν
ἕτερόν τι πρὸς ταύτοις κυκᾶν [ἀφέξομαι.
κάνταυθα κακὸν ἔνεστιν ἐπιεικῶς μ[έγα.

Αβρ. ἐὰτέ μ', ἱκετεύω σε, καὶ μή μοι κακά
παρέχετ'. ἐμαυτήν, ὡς ἔοικεν, ἀθλία

215 λέληθα χλευάζους'. ἐράσθ[α] μὲν ἐδόκουν,

B₈ (R) θεῖον δὲ μισεῖ μῖτος ἄνθρωπος μέ τι.
οὐκέτι μ' ἐὰ γὰρ οὐδὲ κατακεῖσθαι τάλαν
παρ' αὐτόν, ἀλλὰ χωρίς. (Ον.) ἀλλ' ἀποδῶ πάλιν

210 inter ΛΑΒΩΝ et ΚΑΛΩΣ punctum fuisse suspicatur Lef.,
recte ni fallor 212 ἐπιεικωσῃ K., ἐπιεικως. Lef. 214 'ΑΘΛ..
K. Lef., spiritum non agnovit Jen. 215 ἐΡΑΣΘΑ K., ἐΡΑΣΦ. Lef.

201 τουτι p., τούτου Croi. 207 suppl. Lef. 208 δαλλαγείς
Head. Leo Wil. 209 suppl. Lef. 210 δὲ νῦν Capps, δὲ μή
Voll., ποῶν Wil., δ' ἔχοι Leo, ἔχει Eit., δέ τοι Leeuw. 211 ἀφ-
έξομαι Hen., φυλάξομαι Wil., sed Φ in charta fuisse negant K.,
Jen. 212 μέγα Wil., πολύ Ar. Ell. Leo. 215 ἐράσθαι Ar.; μὲν
ἐδόκουν Sud., γὰρ ἐδόκουν Ar.

- παρ' οὗ παρέλαβον ἀρτίως; ἄτοπον. Αβρ. τάλας
 220 οὗτος. τί τοσοῦτον ἀργύριον ἀπολλύει;
 ἐπεὶ τό γ' ἐπὶ τούτῳ τὸ τῆς θε[ο]ῦ φέρειν
 κανοῦν ἔμοιγ' οἷόν τε νῦν ἐστ' ὦ τάλαν·
 ἀγνή γάμων γάρ, φασίν, ἡμ[έ]ρα[ν τρίτ]ην
 ἤδη κάθημαι. (Ον.) πῶς ἂν οὖν, πρὸς τῶν θεῶν,
 225 πῶς ἂν, ἱκετεύω — (Cu.) ποῦ ἔτι[ιν, ὃν ζη]τῶν ἐγώ
 περιέρχομ'; οὗτος ἔνδον. [ἄποδος] ὦγαθέ
 τὸν δακτύλιον, ἢ δεῖξον ὦι μέ[λ]λεις ποτέ.
 κρινώμεθ'. ἐλθεῖν δεῖ μέ ποι. (Ον.) τοιουτονί
 ἐστὶν τὸ πρᾶγμ' ἀνθρωπε· τοῦ μὲν δεσπότη
 230 ἔστ' οἷδ' ἀκριβῶς, οὗτοςὶ Χαριεῖου·
 ὀκνῶ δὲ δεῖξαι· πατέρα γάρ τοῦ παιδίου
 αὐτὸν ποῶ σχεδόν τι τοῦτον προσφέρων
 μεθ' οὗ συνεξέκειτο. (Cu.) πῶς ἀβέλτερε;
 (Ον.) Ταυροπολίοις ἀπώλεσεν τοῦτόν ποτε
 235 παννυχίδος οὔσης καὶ γυναικῶν· κατὰ λόγον
 ἐστὶν βιασμὸν τοῦτον εἶναι παρθένου·
 ἢ δ' ἔτεκε τοῦτο ἀξέεθηκε δηλαδῇ.
 εἰ μὲν τις οὖν εὐρῶν ἐκείνην ποσφέροι
 τοῦτον, σαφὲς ἂν τι δεικνύ[οι] τεκμήριον·
 240 νυνὶ δ' ὑπόνοιαν καὶ ταραχὴν ἔχει. (Cu.) σκόπει
 αὐτὸς περὶ τούτων. εἰ δ' ἀνασεῖεις, ἀπολαβεῖν
 τὸ]ν δακτύλιόν με βουλόμενος δοῦναί τέ σοι

219 τਾਲας: p. 221 cf. Diogenian. II 46 ἀγνή γάμων· ἐπὶ τῶν
 σωφρόνων γυναικῶν. . . . ὅμοιον τὸ κανοῦν <τὸ> τῆς θεοῦ φέρει.
 223 schol. Eur. Hipp. 138 = fr. 920 K. (ἀγνόν) ἄθικτον „ἀγνή γάρ
 εἰμι“ Μένανδρος; suppl. Croi. 225 ποῦ ἔστιν ὃν ζητῶν Ar. Leo
 Wil. 226 ἄποδος Wil., ἔστ'. ἀλλ' Sud. 227 ἢ in fine addidit
 Sud., sed recte oblocutus est Vollgraff 234 ταυροπωλίοις p.
 235 τῶν γυναικῶν malunt Herw., Sud. 239 ἀνδεικνυ. . . αν p.,
 ἂν τι δεικνύοι Croi.

μι]κρόν τι, ληρεῖς· οὐκ ἔνεστιν οὐδὲ ε[ί]ς
 π]αρ' ἐμοὶ μερισμός. (Ον.) οὐδὲ δέομαι. Κυρ. ταῦτα δή.

245 ἥξ]ω διαδραμῶν, εἰς πόλιν γὰρ ἔρχομαι
 νυ]γί, περὶ τούτων εἰσόμενος τί δε[ί] ποεῖν.

(Αβ.) τὸ] παιδάριον, ὃ νῦν τιθηνεῖθ' ἢ [γ]υνή
 'Ον]ήσιμ' ἔνδον, οὗτος εὔρεν ἀν[θ]ρακεύς;

(Ον.) ναί,] φησίν. (Αβ.) ὡς κομψὸν τάλαν. (Ον.) καὶ τουτονί
 250 τ[ὸ]ν δακτύλιον ἐπόντα τοῦμοῦ δεσπότου.

B₄(V)(Αβ.) αἶ δύσμορ'· εἴτ', εἰ τρόφιμος ὄντως ἐστὶ σου,
 τρεφόμενον ὅψει τοῦτον ἐν δούλου μέρει,
 κοῦκ ἂν δικαίως ἀποθάνοις; (Ον.) ὅπερ λέγω,
 τὴν μητέρ' οὐδεὶς οἶδεν. (Αβ.) ἀπέβαλεν δέ, φῆς,

255 Ταυροπολίαις αὐτόν; (Ον.) παροινῶν γ' ὡς ἐμοί
 τὸ παιδάρι[ο]ν εἶφ' ἀκόλουθος. Αβρ. δηλαδή
 εἰς τὰς [γ]υναῖκας παννυχιζούσας μόνος
 ἐνέ[πεσε· κ]ἀ[μοῦ] γὰρ παρούσης ἐγένετο
 τοιοῦτον ἕτερον. (Ον.) τοῦ παρούσης; (Αβ.) πέρυσι, ναί,

260 Ταυροπο[λίαις· π]αισὶν γὰρ ἔψαλλον κόραις
 αὐτῇ θ' [ὁμοῦ συ]νέπαιζον· οὐδ' ἐγὼ τότε
 οὐπω γὰρ ἄνδρ' ἤδειν τί ἐστὶ. (Ον.) καὶ μάλα.

244 .ΑΡ Jen., . . Ρ Lef. K.; in margine dextro σγρ Jen., σ . .
 Lef., ΑΒΡ Ricci, ο K. 246 . . ΝΗΠΕΡΙ Jen., . . . ΠΕΡΙ K. Lef.

250 Τ. Ν K., . . Ν Lef. 258 Α. . ΥΓΑΡ K., . . . ΥΓΑΡ Lef. 260 inter
 πο et αι 5 vel 6 litterae desunt; ΑΙCΗΝ K., ΑΙC. Ν Lef.

242—244 initia versuum suppl. Lef. 245 ἥξω Wil. 246 νυνί
 Wil. 249 ναί Lef., ὡς Ro. 251 ᾧ Wil. 257 μόνος Herw.
 258 ἐνέπεσε K. alii; κἀμοῦ Ar. alii 259 τουουτον p. 260 παι-
 σὶν Capps K., cf. Ar. Lys. 595 et Theophil. fr. 12, 6 K., αἰσιν
 Ell., αἰς ἦν Ar. 261 αὐτῇ θ' ὁμοῦ συνέπαιζον Head. Loeuw.,
 συνέπαιζεν Capps, συνέπαιζον, οἶδ', ἐγὼ τότε· Voll. 262 ἐστι·
 καὶ p., καὶ μάλα Onesimo dedit Wil., πώμαλα Herw., μάλ' οὐ
 Rich.

- (Αβ.) μὰ τὴν Ἀφροδίτην. (Ον.) τὴν δὲ παῖδ' <ᾧρ'> ἥτις ἦν οἷσθας; (Αβ.) πυθοίμην ἄν' παρ' αἷς γὰρ ἦν ἐγώ
 265 γυναιξί, τούτων ἦν φίλη. (Ον.) πατρὸς τίνος ἤκουσας; (Αβ.) οὐδὲν οἶδα· πλὴν ἰδοῦσά γε γνοίην ἄν αὐτήν. εὐπρεπὴς τις ὦ θεοί, καὶ πλουσίαν ἔφασάν τιν'. Ον. αὕτη 'στιν τυχόν.
 (Αβ.) οὐκ οἶδ'. ἐπλανήθη γὰρ μεθ' ἡμῶν οὐς' ἐκεῖ,
 270 εἴτ' ἔξαπίνης κλάουσα προστρέχει μόνη, τίλλους' ἑαυτῆς τὰς τρίχας, καλὸν πάνυ καὶ λ[ε]πτὸν ὦ θεοὶ ταραντῖνον σφόδρα ἀπολωλεκ[υ]ῖ', ὅλον γὰρ ἐγεγόνει ράκος.
 (Ον.) καὶ τοῦτον [εἴ]χεν; (Αβ.) εἶχ' ἴσως, ἀλλ' οὐκ ἐμοί
 275 ἔδειξεν· οὐ γὰρ ψεύσομαι. (Ον.) τί χρὴ ποεῖν ἐμὲ νῦν; (Αβ.) ὄρα σὺ τοῦτ'· ἐὰν δὲ ν<ο>ὺν ἔχῃς ἐμοί τε πείθῃ, τοῦτο πρὸς τὸν δεσπότη[ν] φανερόν ποήσεις. εἰ γὰρ ἐστ' ἐλευθέρα[ς] παιδός, τί τοῦτον λανθάνειν δεῖ τὸ γε[γονός];
 (Ον.) πρότερον ἐκείνην ἥτις ἐστὶν Ἀβρότονο[ν]
 281 εὖρωμεν· ἐπὶ τούτῳ δ' ἐμοὶ σὺ νῦν [ὄ]ρα.
 (Αβ.) οὐκ ἂν δυναίμην, τὸν ἀδικοῦντα πρὶν [σαφῶς] τίς ἐστὶν εἰδέναι· φοβοῦμαι τοῦτ' ἐγώ, μάτην τι μηνύειν πρὸς ἐκείνας ἃς λ[έ]γω.

274 ..χεν K., ...εν Lef. 281 εμοι vel εμοϋ K., illud recte praeferunt Jen. Lef.; νῦν.ρα K. Jen. Lef.; hic inter n et p vestigium litterae κ vel x cernere sibi videtur

263 παιδ' ητις p., παῖδ' ᾧρ' vel ἔθ' Voll., παῖδά γ' ἥτις Head. Wil., ποτ' add. Ar. K. Leo, παῖδα δὴ τίς Rich., παῖδ' οὐχ ἥτις γε.....

dub. Sud. 276 νοῦν Lef. 279 τοσυμ... p., γεγονός Head. Hen. Leo, infra fuisse συμβάν i. e. variam lectionem δεῖ τὸ συμ-βάν λανθάνειν perspexit Wil. 281 ὄρα Ro., ἐμοὶ κύμπραττε νῦν Wil., ἐμοῦ σὺ νῦν κράτει K., ἐμοί — φράσων Leo, sed Φ non erat in charta 282 et 284 suppl. Lef.

- 285 τίς οἶδεν, εἰ καὶ τοῦτον ἐνέχυρον λαβ[ῶν
 C₈ (V) τότε τις παρ' αὐτοῦ τῶν παρόντων ἀπέβαλεν
 ἕτερος· κυβεύων τυχὸν ἴσως <ῆ> εἰς συμβολάς
 ὑπόθημ' ἔδωκ', ἢ συντιθέμενος περί τινος
 περιείχετ', εἴτ' ἔδωκεν. ἕτερα μυρία
- 290 ἐν τοῖς πότοις τοιαῦτα γίνεσθαι φιλεῖ.
 πρὶν εἰδέναι δὲ τὸν ἀδικοῦντ' οὐ βούλομαι
 ζητεῖν ἐκείνην οὐδὲ μηνύειν ἐγώ
 τοιοῦτον οὐδέν. Ον. οὐ κακῶ[ς] μέντοι λέγεις.
 τί οὖν ποιήσῃ τις; Αβρ. θέας' Ὀνήσιμε,
- 295 ἂν συναρέσῃ σοι τοῦμόν ἐγθύμημ' ἄρα.
 ἐμόν ποιήσομαι τὸ πρᾶ[γ]μα τ[ο]ῦτ' ἐγώ
 τὸν δακτύλιον λαβοῦ[ς] α τ' εἴσω τουτονί
 εἵσειμι πρὸς ἐκείνον. (Ον.) λέγ' ὃ λέγεις· ἄρτι γάρ
 νοῶ. (Αβ.) κατιδὼν μ' ἔχουσιν ἀνακρινεῖ πόθεν
- 300 εἵληφα· φήσω „Ταυροπολίοις, παρθένος
 ἔτ' οὔσα“, τὰκείνη γενόμενα πάντ' ἐμά
 ποουμένη· τὰ πλείστα δ' αὐτῶν οἶδ' ἐγώ.
- (Ον.) ἄριστα γ' ἀνθρώπων. (Αβ.) ἐὰν δ' οἰκείον ἦ
 αὐτῷ τὸ πρᾶγμ', <εἴτ'> εὐθὺς ἥξει φερόμενος
- 305 ἐπὶ τὸν ἔλεγχον καὶ μεθύων γε νῦν ἐρεῖ
 πρότερος ἅπαντα καὶ προπετῶς· ἃ δ' ἂν λέγῃ,
 προσομολογήσω τοῦ διαμαρτεῖν μηδὲ ἔν
 προτέρα λέγους'. (Ον.) ὑπέρευγε, νῆ τὸν Ἥλιον.

285 suppl. Lef. 287 ἐτέρῳ Ro.; ἢ inser. Leeuw.

294 ποιῇ corr. ex ποιῇ p., praefero priorem lectionem ποιῇ, quam postulavit Head. 297 λαβοῦς' ἀποίω Ar., τ' οἴω Nic. 298 εἵσειμι — νοῶ Prisc. 18, 157 (II 283 H.) = fr. 182 K. valde corruptum 300 Ταυροπωλίοις p. 301 τατ' ἐκεῖνη p., τὰκείνη Head. Wil. 304 εἴτ' εὐθὺς Hen., εὐθὺς τόθ' Ell., εὐθὺς μάλ' Leeuw., πρᾶγμ', ἴσθ', Keil, πρᾶγμ', οἶδ', Rich.

- (Αβ.) τὰ κοινὰ ταυτὶ δ' ἄκκιουμαι τῷ λόγῳ
 310 τοῦ μὴ διαμαρτεῖν· „ὥς ἀναιδὴς ἦςθα καὶ
 ἱταμός τις“· (Ον.) εὗγε. (Αβ.) „κατέβαλες δέ μ' ὥς σφόδρα,
 ἱμάτια δ' οἱ ἄπώλες ἢ τάλαιν' ἐγώ“
 φή]σω. πρὸ τούτου δ' ἔνδον αὐτὸ βούλομαι
 λα]βοῦσα κλαῦσαι καὶ φιλῆσαι καὶ πόθεν
 315 ἔλα]βεν ἐρωτᾶν τὴν ἔχουσαν. Ον. Ἡράκλεις.
 (Αβ.) τὸ] πέρας δὲ πάντων· „παιδίον τοίνυν“, ἐρῶ,
 „ἐς]τὶ γεγονός σοι“, καὶ τὸ νῦν εὐρημένον
 δε]ίξω. (Ον.) πανούργως καὶ κακοήθως Ἀβρότονον.
 (Αβ.) ἄ]ν δ' ἐξετασθῇ ταῦτα καὶ φανῇ πατήρ
 320 ὧν οὗτος αὐτοῦ, τὴν κόρην ζητήσομεν
 κατὰ σχολήν. (Ον.) ἐκείνο δ' οὐ λέγεις, ὅτι
 C₄(R) ἐλευθέρα γίνῃ κύ· τοῦ γὰρ παιδίου
 μητέρα σε νομίσας λύσεται· εὐθὺς δηλαδὴ.
 (Αβ.) οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἄν. (Ον.) οὐ γὰρ οἶσθα κύ;
 325 ἀλλ' οὐ χάρις τις Ἀβρότονον τούτων ἐμοί;
 (Αβ.) νῆ τῷ θεῷ· πάντως γ' ἐμαυτῇ σ' αἴτιον
 ἡγήσομαι τούτων. (Ον.) ἐὰν δὲ μηκέτι
 ζητῆς ἐκείνην ἐξεπίτηδες, ἀλλ' εἰς
 παρακρουσαμένη με, πῶς τὸ τοιοῦθ' ἔξει; (Αβ.) τάλαν.

311 σφοδρα· Jen., σφοδραν K. Lef, hic a caudatam esse et n
 postea additam dicit 312 ἱματια Jen., ..ατια Lef., K. 317 ..τι
 Jen., ..η K., utrumque legi posse, sed ..η probabilius esse iu-
 dicat Lef. 320 ηη K., .η Lef. 325 αλλ'η Jen., αλλ'ου K.,
 utra lectio praestet, diiudicare non audet Lef. 327 post
 τουτωνσ' duo puncta fuisse suspicatur K., iam superius solum
 exstare recte monet Lef.

310 ωσθ' p., ὥς Ar. Nic. Wil., ὥς δ' Head. 311 καυταμος p.
 313 sqq. initia versuum suppl. Lef. 312 σφοδράν tenet Ar.
 317 ἐστί Head., ἤδη Lef. 325 ἀλλ' ἢ mavult Wil. 326 παν-
 των p., πάντως Voll. 327 τουτωνσ' p., σ' indux. Head. alii

- 330 τίνος ἔνεκεν παίδων ἐπιθυμῆν σοι δοκῶ;
 ἐλευθέρα μόνον γενοίμην ὦ θεοί,
 τοῦτον λάβοι[μ]! μισθὸν ἐκ τούτων. Ον. λάβοις.
 (Αβ.) οὐκοῦν συν[αρ]έ[σκ]ει σοι; (Ον.) συναρέσκει διαφόρως.
 ἂν γὰρ κακοηθεύῃ, μαχοῦμαί σοι τότε·
 335 δυνήσομαι γάρ. ἐν δὲ τῷ παρόντι νῦν
 ἴδωμεν εἰ τοῦτ' ἔστιν. (Αβ.) οὐκοῦν συνδοκεῖ;
 (Ον.) μάλιστα. (Αβ.) τὸν δακτύλιον ἀποδίδου ταχύ.
 (Ον.) λάμβανε. (Αβ.) φίλη Πειθοῖ παροῦσα σύμμαχος
 πῶς κατορθοῦν τοὺς λόγους οὕς ἂν λέγω.
 (Ον.) τοπαστικὸν τὸ γύναιον· ὥς ἤσθηθ' ὅτι
 341 κατὰ τὸν ἔρωτ' οὐκ ἔστ' ἐλευθερίας τυχεῖν
 ἄλλως δ' ἁλύει, τὴν ἑτέραν πορεύεται
 ὁδόν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν πάντα δουλεύσω χρόνον,
 λέμφοι, ἀπόπληκτος, οὐδαμῶς προνοητικός
 345 τὰ τοιαῦτα. παρὰ ταύτης δ' ἴσως τι λήψομαι,
 ἂν ἐπιτύχη· καὶ γὰρ δίκαιον. — ὥς κενά
 καὶ διαλογίζομαι ὁ κακοδαίμων προσδοκῶν
 χάριν κομιεῖσθαι παρὰ γυναικός· μὴ μόν[ον]
 κακόν τι προσλάβοιμι. — νῦν ἐπισφαλῇ
 350 τὰ πράγματ' ἐστὶ τὰ περὶ τὴν κεκτημέν[ην]
 ταχέως ἂν γὰρ εὔρεθῇ πατρὸς κόρη

346 ΓΑΡΔΙΚΑΙΟΝ· K., ΓΑΡ·ΔΙΚΑΙΟΝ tum angustum spatium Lef.
 347 ΠΡΟΣΔΟΚΩ Lef., ΠΡΟΣΔΟΚΩ K.

330 post ἔνεκεν signum interrogandi posuit Ar. 332 suppl.
 Lef. 333 συναρέσκει Leeuw. 338 φίλη Πειθοῖ Choerob. in
 Theod. I 312, 31 Hil. = fr. 981 K., cf. Aristaen. Ep. II, 1 ἀλλ'
 ὦ φίλη Πειθοῖ παροῦσα συνερῶς ποιεῖ κατορθοῦν ἀνυσίμως οὕς
 ἂν ἐπιστείλω λόγους 339 ἡσθεθ' p., ἤσθηθ' Leeuw. 343 cf.
 Aristaen. Ep. I, 19 ἐγὼ δ' οὖν τὸν πάντα δουλεύσω χρόνον
 347 καὶ — προσλάβοιμι Stob. Flor. 73, 40 = fr. 564 K. 350 sq. suppl.
 Lef.; ἔστι Leeuw. qui distingit post ταχέως 351 ἡ κορή Wright

ἐλευθέρου μήτηρ τε τοῦ νῦν παιδί[ου
γεγονυῖ, ἐκείνην λήψεται ταύτην [ἀφείς·
ἐπεῖξο[μαι τὴν] ναῦν ἀπολείπειν τὴν καθράν.

355 καὶ νῦν χαριέντως ἐκνευεκέσαι δο[κῶ
τῷ μὴ δι' ἐμοῦ ταυτὶ κυκᾶσθαι. χαιρέ[τω
τὸ πολλὰ πράττειν. ἂν δέ τις λάβῃ μ' [ἐ]τ[ι

N, T₁ (R) περιεργασάμενον ἢ λαλήσαντ', ἐκτεμεῖν
δίδωμ' ἐμαυτοῦ τοὺς ὁδ[ό]ντας. — οὗτοςί
360 τίς ἐσθ' ὁ προσιών; Σμ[ι]κρίνης ἀναστρέφει
ἐξ ἄστεως πάλιν, ταρ[κτι]κῶς ἔχων
αὐτίς· πέπ[υς]ται τὰς ἀλ.....ic
παρά τινος οὗτος· ἐκπ[οδὼν] δὲ β[ο]ύλομαι
ποιεῖν ἐ[μαυτὸν].....δο[κ]εῖν

353 ΤΑΥΤΗΝ Lef. Jen., ΤΑΥΤΗΣ dub. K. 354 litterae paene evan-
disae, ΕΠΕΥΞΕ...ΓΑΡΝΑΥΝΑΠΟΛΕΙΠΕΙΝ.... dub. Jen., οἱ.εῦ.....
ΝΑ.ΝΑΠΟΛΕΙΠΕΙΝΤ.... Lef.², οἱ.εῦ... Α.ΝΑΠΟΛΕΙΠΕΙΝΤ! Lef.¹,
ΕΠΕΥΧΟ.ς.ΙΣΝΑ.ΝΑΠΟΛΕΙΠΕΙΝΤ!.... K. 355 in fine Δο K. Lef.,
Δ. Jen. 357 in fine M. T. Jen., M... K. Lef. 359 ΕΜΑΥΤΟΥΤΟΥC
Lef. K., ΕΜΑΥΤΟΥΓΑΥC Jen.

352 suppl. K. 353 ἀφείς Ar., γ' ἀφείς Sud., πάλιν Lef., ἐὼν
Croī., ταύτης πατήρ Carps 354 ἐπεῖξομαι τὴν dub. K., ἐπεύ-
ζεται γὰρ (τε Sud.) ναῦν ἀπολείπειν τὴν καθράν Jen. Sud., οἷος
τ' ἐγὼ τὴν ναῦν ἀ. τ. c. Ar., εἴτ' εὐκόλως δεῖ ναῦν Wil., εὐθὺς
κελεύει τήνδ' ἀπολείπειν οἰκίαν Ro. 355 δοκῶ K. Leeuw.
356 το p., τῷ Wil.; χαιρέτω Lef. 357 μ' ἐτι Lef., μέ τι Wil.
359 οδ.ντας· ἀλλ' οὗτοι p., ἀλλ' induxerunt Ar. Wil., ὁδόντας
glossema irrepsisse pro μύλους vel γνάθους suspicantur Hen.
Sud., pro τομεῖς Croī., iam ἀλλ' ὁδὶ proponit Wil., sed pronon-
men ὁδὶ apud Menandrum vix occurrit 361 ταρ[κτι]κῶς Herw.
K. 362 πέπυται Byington, Wil.; finis versus nondum sanatus,
ἀλ et ic certa sunt, desunt vix plus 9 litterae, ἀληθινὰς ὕβρεις
Schmidt; ἀληθεῖς αἰτίας dubitanter Leeuw., ἀμηχάνους στάσεις
Herw. 363 ἐκποδὼν — ἐμαυτὸν suppl. Ar. Wil. 364 δοκεῖν
K., οὐδ' ἰδεῖν αὐτὸν δοκεῖν. πρότερον γὰρ Ἀβρότονον τί δρᾷ
γινῶναι με δεῖ Wil.

365 προ [-α]ί με δεῖ

M₁(R) (Cμ.) ἔζηι

ἄσωτ

ὅλη γ-

370 εὐθὺς

καφῶς

πίνειν

τοῦνομ[α

ζῆν αὐτὸν

375 πλέον ἢ μ-

αὐτὸν διαλλ

οἴμοι, τάλ[ας,

κοινωνὸ[ς

προσῆλθ-

380 ὅτε τὴν

πυνθαν[όμενος

φίλοι

ἐναπτ-

N₂ T₂ (V)

desunt versus fere 10

(Μαγ.) οὐδεὶς ἐ[χί]ν[ος] ἕτερος ὑμῖν; (Cμ.) ποικίλον

365 προ K. Jen., πρε vel προ Lef.; inferiores harum litterarum partes cum paragrapho servatas esse in fragmento M a Riccio cum NT coniuncto vidit Jen., ergo v. 366 editionis prioris, in quo nihil dederam nisi .p. et in fine γ delendus est; littera γ quam in T Lef.¹ secutus legeram, iam exstare negant Jen. Lef.²; ἰμεδει K., μεδει Lef. 374 ΑΥΤΟΝ Lef. ΑΥΤΟΙ K. 376 cum fragmento M Lefeburius fragmentum novum VX (v. p. 30) ita coniungere conatus est, ut eius primus versus finem versus 371 exhiberet, sed ab hac opinione, quam Croisetus probavit, destitit; recte ni fallor, vide praefationem 383 ΕΝΑΠΤ Lef., ΕΝΑΓΕ (vel ρ) K. 384 ΑΝ . . Ν . . ΕΤΕΡΟΣ Lef., c. κ . . Ι . . ΕΤΕΡΟΣ Jen., c. η . . Ι . . Ε.ΘΡΟΣ K.

378 suppl. Lef. 381 suppl. Ro. 384 ex aedibus prodire cecum ampliorem suppellectilem postulantem cognovit Sud., ἐχίνος supplere ausus sum, quamquam haec vox non plane cum

385 ἄριστον ἀριςτῶσιν. (Μα.) ὦ τριθάθλιος
 ἐγὼ κατὰ πολλ[ά·] νῦν μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως
 δ[ι]ασκευδᾶ ν. ὑκνος, ἀλλ' ἐὰν πάλιν
 π. μαγείρου τ[ις] τύχη
 . . γ. ιε [β]αλεῖτ' εἰς μακαρίαν.

μι. 390 C ΤΙΝΟΣ
 M₂ (V) V
 κη
 ΕΝ
 ἄ[π]αξ
 395 -μ]ΕΝΟΝ
 ψαλ]ΤΡΙΑΣ
 ωσι καί

385 ΑΡΙΣΤΩΣΙΝ Lef., ΑΡΙ.ΤΩΣ.Ν Jen.; sub versu paragraphum
 dub. agnovit Lef. 386 ΠΟΛΛ. . ΝΥΝ K. Jen. Lef. 387 Δ. ΑΣΚΕΔΑ
 Lef. per epistolam, Δ. . ΣΚΕΔΑ K. Lef. Ricci (qui ΔΙΑ in charta
 fuisse negat), Δ. ΣΚΕΛ. Jen; Ν. ΥΚ.ΟC Lef., Ν. Κ.ΟC Jen.,
 Ν. ΥΚΝΟC Ricci, Ν. ΚΝΟC K. 388 ΜΑΓΕΙΡΟΥ. . C K. Lef.,
 ΜΑΓΕΙΡ.Υ. . C Jen. 389 ΙΕ. ΑΛΕΙΤ' ΕΙC Jen., . Ε. ΑΛΕΙΤ' . . C Lef.
 390 ΣΤΙΝΟC Lef. K., ΟΤΙΝΟC Jen. 393 ΕΝ K., . Ν. . Lef. 394 Α. ΑΞ K.
 395 ΕΝΟΝ Jen., ΕΝΟ. . C Lef., ΕΝΟΔΙC K. 397 . ΣΙΚΑΙ Lef. ΨΙΚΑΙ K.

vestigiis servatis congruere videtur, propter Erotiani locum
 73, 11 = fr. 185 K. ἔστιν ἐχίνος χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ
 μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως. . . Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσιν

385 ἀριςτῶσιν K., ἀριςτῶμεν Leo, qui Onesimum loqui pu-
 tat; utrum cocus an Smicrines verba ὦ — πολλά loquatur in-
 certum est, neque post ἀριςτῶσιν neque post πολλά puncta ge-
 minata exstant 386 κατὰ πολλά K., lacuna expletur, si post
 πολλά distinctum erat 387 διασκευδᾶ K., διασκευδάννυσ' ὁ ὄκνος
 olim conieci (ἄοκνος Leo), sed formae huius verbi in μι ex-
 euntes in comoedia non inveniuntur; si Riccii lectio . ΥΚΝΟC
 recta est, πυκνός satis certe suppletur, deest nomen; διασκευδᾶ
 μ' ὁ μιάρός (vel πονηρός) Sud., qui haec verba Smicrini dat, sed
 neque μ' neque μιάρός erat in charta 388 τις K. Ro. 389 μα-
 καρίας p., βαλεῖτ' εἰς μακαρίαν Wil., cf. Ar. Equ. 1151 cum scho-
 liis, Plat. Hipp. Ma. 293 a, Zenob. II 61

.....μι]αρά γε
ἔ]χουσι δὴ
 400πέ]μπειν, ἵνα
τὰ χρήματα
-ν ἡλίκη
βού]λομαι
δ]έσποιν' οἰκίας.
 405Cιμμίας
νὴ τ]ὸν Ἡλιον
ταύτην ἐγώ
τὰς ὀφρῦς

Y₂ R₂ (V)

desunt versus fere 10

408₁ (Ματ.) ὑμῶν ἐταῖρος οὗτος ἄ[τυχ]ῆς [φαί]νετ[αι·

παιδάρι[ον] ἐκ πόρνης.....

προσὼ[ν].....

409 εἴληφ[εν].....τις

(Cμ.) παρ.....θας

ἐν.....[μ]άλα

.....-τεται

.....τοῦ βίου

.....το]ῦ δυστυ[χο]ῦς.

415 (Μα.).....τὸ]ν δυστυχή.

(Cμ.) τοῦτο[ν].....ν' ἀλλ' ἴσως ἐγώ

399 χογσιδη Jēn., χογτιδη Lef. K. 405 cιμμιας K, primam litteram pro certa habet Ricci, ιιμμιας Lef. 408₁ post ογτος litteram rotundam (o?) vidit Lef.; ης vel ης Lef. 410 οω vel οας Lef., οω K.

398 μιαρά γε Capps, ἀρά γε K. 399 ἔχουσι δὴ vel πολλαχοῦ. τί δὴ; 400 et 403 suppl. Ro. 406 suppl. Lef. 408₁ suppl. K. 408₂ παιδάριον Lef.; sequentes versus sic fere supplendos esse ruito παιδάριον ἐκ πόρνης γεγονός αὐτῷ ποτε; προσὼν ἀπέδειξε δακτύλιός τις, τοῦτο δὲ | εἴληφεν εἰς τὴν οἰκίαν 414 suppl. K.

- πολυπραγμ[ονῶ πλεί]ω τε πράττω τῶν ἐμῶν;
κατὰ λόγον· ἔξον [ἡρεμεῖ]ν τὴν θυγατέρα
λαβόντα τοῦτ' ἐμε. . . . εἰσω καὶ σχεδόν
420 δεδογμένον γ[ὺν]. . . . νει· μαρτύρομαι
420₁ ὑμᾶς δ' ὁμο. . . .
μεθ' ὧν ἐ[κείνος]
θυγατέρα
δειξ. ὕ. . . .
20₅ C. μηδὲ ς[ὺ]
καρτερ[ικὸς ἴσθι]. . . .
1 R₁ (R) desunt versus fere 14
420₇ μιξεῖ τὸν ἡδὺν λεγόμενον τοῦτον βίον
. . ηνεμ. . . . ἐκείνος ἔσχεν ἐσπέρας
.εν δ' αὔριο[ν. . .]ειν. (Cμ.) ἔχει
.η.ουκ
421 αυ.εκεν
ἀλλ'.ει
απα.
οὐδ' αλ.
425 μέρος τ.
ἢ μὴ μεις.α
ἡμῖν κεκηδ[ευκώς]. Χαρ.

418 ΕΞΟΝ vel ΕΞΟΜ Lef., tum lacuna 5 litterarum 420₈ ΗΝΕΜ
vel ΙΙΝΕΝ Lef. 424 ΟΥΔΑΛ Lef., ΟΥΔΑΡ K. 427 in margine
dextro legit ΧΑΙΡ Lef., qui addit litteram Ρ certam, x paene
certam esse, ΑΙ inter utramque litteram posse inseri, in imagine
solum Ρ certe dispicio

417 πολυπραγμονῶ Lef.; πλείω Wil., τᾶξω K.; τωνεμωνπραττω
p., πράττω τῶν ἐμῶν Leo 418 ἡρεμεῖν dub. Wil, μ' ἀπαγαγεῖν
Croil., spatium non sufficere monet Lef., fort. scriptum erat in
charta ἀπάγειν pro ἀπαγαγεῖν 420₂ sqq. suppl. K. 427 κεκη-
δευκώς Wil.; pro nota marginali Χαῖρ. quam Lefeburius legisse

(Cμ.) ὑψηλὸς ὢν τις [οὗτος οὐκ οἷ]μύζεται;
καταφθαρεῖς τ' ἐ[ν ματρυ]λείῳ τὸν βίον
430 μετὰ τῆς καλῆς [γυν]αικός, ἣν ἐπεισάγει,
βιώσῃ ἡμᾶς δ' [οὐ]δὲ γινώσκειν δοκῶν;

431₁ ἥξει λαβὼν
..... δ]ηλαδὴ
..... ἐμοὶ δοκεῖ.
..... ν
..... ἔστι μοι

V₁ X₁ (R) versus fere 28 deesse veri simile est

431₆ δη
..... vacat
..... ιων
..... τῆς] ψαλτρίας

431₁₀ ης ἔφη
..... vacat
..... -νον
..... η
..... η

431₁₅ ἰω
..... ο]ὐ τοῦτό γε
..... τῆς ἐμέ

431 Δ. . . . Δε Lef. 431₆ fragmentum VX e duabus laciniis
compositum ab inferiore parte marginem exhibet

sibi videtur, Χαρ. scripsi, cf. praefationem; versus sequentes nemo
nisi Smicrines loqui potest

428 οὗτος Ar., νῆ Δί' Leo, quod lacunam bene explere iudi-
cat Lef.; οἰμύζεται — βίον suppl. Ar. coll. Harp. et Suid. s. v.
ματρυλείον = fr. 177 K. 429 καταφθαρεῖσθε Harp. codd. A, B, C
καταφθαρεῖς ἐν N 430 suppl. Lef. 431 δ' οὐδέ lacunam non
explere monet Lef., in charta erat ni fallor δὲ οὐδέ; γινωσκων p.,
γινώσκειν K., cf. Eup. fr. 180 K. 431₂ suppl. Lef. 431₆ δέ μοι
δοκεῖ Lef. 431₉ suppl. Lef. 431₁₆ suppl. K.

.....ω· τρόπῳ
τάτην ἀπλοῦν
 431₂₀καὶ ψάλτρια
κύβου τύχῳ·
πολ]λὰ χαιρέτω
πολλ[ή]ν ἐγώ
ων ἐκ τῆς ἐμῇ[c
 431₂₅γ]ίνε[ται
η μοι μόνη
εἰ.....
ζῶ

X₂ (V)

versus fere 8 desunt

431₂₉ τέ.....

πα.....

κα.....

Cμ. Χα[ρίσιε.....

Χαρ. γου.....

με.....

431₃₅.....

ς.....

.....

α.....

εἰ.....

431₄₀ εἰν.....

431₁₉ τῶτην vel τᾶτην Lef. 431₂₁ κύβοι certum esse dicit
 Lef., ego in imagine potius κύβοι dispicio 431₂₄ post ἐμῇ
 nullum vestigium dispexit Lef. 431₂₇ ἰεῖς valde dub. Lef.
 431₂₈ fortasse unum versum secutum esse ex marginis altitu-
 dine concludit Lef.

431₁₈ τῷ· τρόπῳ Lef. 431₁₉ το τὴν ἀπλοῦν Lef.
 431_{9, 23, 24} suppl. Lef. 431_{22, 25, 32} suppl. K.

- ὦ Ἡρ[άκλεις
 ἀπίωμ[εν
 μικροῦ
 πρῶην ἀρ'
 431₄₅ ἐπάνωθ[εν
 ἔγωγ' ἀπόλ[ωλα
 ὀκνηρὸ[ς
 Cμi. ἔπειτα δ[ή
 θυγατέρα
 431₅₀ τέτοκε κ
 (Χα.) λαβόντ' ἀ[παγαγεῖν
 παρακαλ[ες
 διακονε
 (Cμί.) Χαρ[ίσιε
 431₅₅ τὸ φ

desse videntur versus fere 70

.[τὸ παιδίον]

H₁(R)(Aβ.) ἔξειμ' ἔχουσα· κλαυμυρίζεται τάλαν

πάλαι γάρ· οὐκ οἶδ' ὅ τι κακὸν πέπονθέ μοι.

(Πα.) τίς ἂν θεῶν τάλαιναγ ἐλεήσειέ με;

(360)

435^A]βρ. ὦ φίλτατοι θεο[ί],ς εἰμι . . . ρα

καὶ: (Πα.) πορεύομαι.

De pagina H₁ misere lacerata et detrita optime meritis est Jensenius, quem plerumque secutus est Lefeburius 435 τοι (vel n) [θεο]. π.ε.[ρ]ει[μ. τ]. . . ρα Jen. de litteris cancellis saep-
tis valde dubitans, τοι. ε.σειμ! . . . ρα Lef. 436 καὶ
[εαησει].: πορεύομαι Jen., καὶπρὸςπορεύ
ομαι Lef.

431₄₁ sqq. supplementa Lefeburii sunt, praeter 431_{51, 54} ubi ego incerta temptavi 432 κλαυμυρίζεται cf. Phot. s. v. 433 πά-
λαι γάρ cum sequentibus coniungit Leeuw. 434 in hac scaena Pamphilam ipsam, non Sophronam cum Abrotono agere cogno-
vit Jen. 435 θεοί Ar. Leo; φόδρα Ar. Leo, sed spatium obstat

- (Αβ.) μικρὸν γύναι πρόσμεινον. (Πα.) ἐμὲ καλεῖς; (Αβ.) ἐγώ.
 Τα.) αὐ[τη] τίς [έστι; κύ] γ' [έ]μὲ γινώσκεις γύναι;
 (Αβ.) αὐτὴ 'στι, νῦν ἔγνωκα· χαίρε φιλάττη·
 440 ἄ[γ]ε[ε].....δ[εῦ]ρό μοι τὴν ζῆν δίδου.
 λέγε μοι γλυκεῖ', ὃ πέρυσιν.....ἐμοί
 τοῖς Ταυροπολίοις ἔτ[ι].....
 Τα.) γύναι πόθεν ἔχεις, εἰπέ μοι, τὸ παιδί[ον]
 λ]αβοῦς'; (Αβ.) ὁρᾷς τι φιλάττη σοι γινώριμον (370)
 445 ὦν] τοῦτ' ἔχει; μηδέν με δείξης ὦ γύναι.
 Τα.) οὐκ [έ]τεκες αὐτὴ τοῦτο; (Αβ.) προσεποιησάμην,
 οὐχ ἴν' ἀδικήσω τὴν τεκοῦσαν, ἀλλ' ἵνα
 κατὰ σχολὴν εὔροιμι. νῦν δ' — εὔρηκα· σέ
 449 ὁρῶ γὰρ ἦν καὶ τότε. (Cω.) τίνος δ' ἐστὶν πατρός; (375)
 (Αβ.) Χαριτίου. (Παρ.) τοῦτ' οἶσθ' ἀκριβῶς φιλάττη;
 (Αβ.) ἐστ[ι]ν ἐ[πίδηλο]ν· οὐ σέ τὴν νύμφην ὁρῶ
 τὴν ἔνδον οὔσαν; ναίχι, μακαρία γύναι,

437 in fine post ergo unum punctum dispexerunt Jen. Lef.
 438 [ς]...τι[ς].....[Γ.Μ.]ΕΓΙΝΩΣΚΕΙΣΓΥΝΑΙ Jen., ογ.....
 ΕΓΙΝΩΣΚΕΙΣ.ΥΝΑΙ: Lef. 439 ΑΥΤΗΤΙΝΥΝΕΓ[Ν]ΩΚΑ Jen., ΑΥΤΗΤΙΝ
ΚΑ Lef. 440 Γ.....ΤΑΔ..ΡΟ Jen., Γ.....ΕΥ.....Δ
 ..ΡΟ Lef. 441 ΟΠΕΡΥΣΙΝ[Η]...Ες (vel π) ΕΨΜΟΙ Jen., ΟΠΕΡΥΣΙ...
 ΕΣΘ...ΕΜ... Lef 442 ΕΓ[...! ..Ε..ΑΛΛ..Ν'] Jen., ΕΠΙ.....
 Lef. 444 ΓΝΩΡΙΜΟΝ Jen., ΓΝΩΡΙΜ... Lef. 445 ..ΤΟΥΤ' Jen.,
 ...ΤΟΥΤ' K. Lef. 446 Ο.Κ.ΤΕΚΕΣ Jen., ΟΥΚ...ΕΚΕΣ Lef. K.
 448 ΝΥΝΔ:ΕΥΡΗΚΑΣΕ Jen. Lef., ΝΥΝΔ'ΕΥΡΗΚΑΣΕ K. 451 ...ΙΝΕ.....
 [Ν]ΟΥΣΕ Jen.,Ε.....'ΟΥΣΕ Lef. ce correctum esse ex re
 suspicans

438 αὐτὴ — ἐμέ dub. K. 439 αὐτὴ cum Cappsio malo quam
 αὐτὴ; νῦν ἔγνωκα Jen. 440 ἄγε K.; δεῦρο Ar.; post μοι di-
 stinxit Sud. vertens „huc propius accede, tuam invicem porrigens
 manum“ 441 ἐμοί K. 442 ἔτι K. 443 τὸ παιδίον Head.
 444 λαβοῦς' Lef. 445 ὦν Lef.; γινώριμον; πῶς τοῦτ' ἔχει; Sud.
 446 suppl. Lef. 451 suppl. K., ἀφ' οὗ Leo 452 :ναίχι: p.,
 cum Housmanno totum versum Abrotono dedi; post οὔσαν sig-
 num interrogationis ponunt Capps Leeuw.

θεῶν τις ὑμᾶς ἤλῃσε. — τὴν θύραν
τῶν γειτόνων τις ἐψόφηκεν ἐξιῶν. (380)

455 εἶσω λαβοῦσα μ' ὡς σεαυτὴν εἶσαγε,
ἵνα καὶ τὰ λοιπὰ πάντα μου πύθῃ σαφῶς.
Ον. ὑπομαίνεθ' οὗτος, νῆ τὸν Ἀπόλλω, μαίνεται,
μεμάνητ' ἄληθῶς, μαίνεται, νῆ τοὺς θεοὺς·
τὸν δεσπότην λέγω Χαρίσιον. χολή (385)

460 μέλαινα προσπέπτωκεν ἢ τοιοῦτό [τι.
τί γὰρ ἂν τις [εἰκ]άξειεν ἄλλο γεγονέναι;
πρὸς ταῖς θύραις γὰρ ἔνδον ἀρτί[ως πολὺν
χρόνον διακύπτων ἐνδ[ιέτριβεν] ἄθλιος
ὁ πατήρ δὲ τῆς νύμφης τι περὶ [τῆς] συμφορᾶς (390)

465 ἐλάλει πρὸς ἐκείνην, ὡς ἔοιχ', ὃ δ' [ὡς] πυκνά
H₂(V) ἥλλαττε χρώματ' ἄνδρες οὐδ' εἰπεῖν καλόν.
„ὦ γλυκυτάτη“, δέ, „τῶν λόγων οἴους λέγεις“,

457 in margine sinistro ον/ K. Jen., .N/ Lef., in finibus huius et sequentis versus singula puncta dispexit Jen., quae omittit Lef. 461 . . . ἈΣΕΙΞΕΝ Jen., ΞΕΙΞΕΝ Lef.; ΓΕΓΟΝΕ . . . Jen., ΓΕΓΟΝ . . . Lef. 463 ΕΝΔ (vel Λ, Χ) Jen., ΕΝ. Lef. 464 ΠΕΡΙ|| Lef., ΠΕΡΙ|| Jen. qui ultimam litteram τ fuisse posse testatur, potius κ vel η agnovit K.

Ro.; ναίχι Sophronae (immo Pamphilae) dant Lef. Ar. Ro., Abrotono Leeuw.

453 τὴν θύραν — ἐξιῶν Sophronae (Pamphilae) dedit Leo; cf. schol. Ar. Nub. 132 et Suidas s. v. κόπτειν = fr. 861 K. 458 totum versum delevit Diels, sed postquam initio Jen. dispexit μεμάνητ', iam non est cur eum expungamus 460 τοιοῦτό τι Ro., τοιουτονί Croi., τοιουτον, ἢ Leo 461 τί — εἰκάσειεν Croi K., γεγονέναι Carps, Sud., τὸ γεγονός Rich., ἀλλ' ὃ γέγον' ἐρῶ Leo, ἄλλο γέγον' ἔτι Croi. 462 ἀρτίως πολὺν Leo, συχνὸν ἦν Ar. 463 ἐνδιέτριπεν ἄθλιος Ro., ἐντετακῶς τ' ἀκοᾶς πάνυ Ar., ἐν ταραχαῖς ἦν περιφανῶς Sud. 464 τῆς συμφορᾶς Sud., κακώσεως Ar., περὶ τοῦ πράγματος Croi., περιοργῶς πάνυ Wil., περὶ τάνδρὸς κακόν Hous., περὶ τοῦ δεσπότου Ro. 465 suppl. Wil.

ἀνέκραγε τὴν κεφαλὴν τ' ἀνεπάταξε σφόδρα
αὐτοῦ· πάλιν δὲ διαλιπὼν „οἷαν λαβὼν (395)

470 γυνα[ι]χ' ὁ μέλεος ἡτύχηκα.“ τὸ δὲ πέρας·
ὡς πάντα διακ[ο]ύσας ἀπὸ ληθ' εἴσω ποτέ,
βρυχηθὸς ἔνδον, τιλμός, ἔκτασις συχνή·
„ἐγὼ γὰρ ἀλιτήριος“, πυκνὸν πάνυ
ἔλεγεν, „τοιοῦτον ἔργον ἐξεργασμέ[ν]ος (400)

475 αὐτὸς γεγωνὺς τε παιδίου νόθου πατὴρ
οὐκ ἔσχον, οὐδ' ἔδωκα συγγν[ώμ]ης [μέ]ρος
οὐθὲν ἀτυχούσῃ ταῦτ' ἐκείνῃ, βάρβαρος
ἀνηλεὴς τε“. λοιδορεῖτ' ἐρρωμένως
αἰὲτ' βλέπει θ' ὕφαιμον ἡρεθισμένος. (405)

480 πέφρικ' ἐγὼ μὲν, αὐὸς εἰμι τῷ δέει·
οὕτως ἔχων γὰρ αὐτὸν ἄν ἴδῃ μέ που
τὸν διαβαλόντα, τυχὸν ἀποκτείνει[ε]ν ἄν.
διόπερ ὑπεκδέδουκα δεῦρ' ἔξω λάθρα.
καὶ ποῖ τράπωμαί γ'; ἐ<ι>ς τί βουλή; οἴχομαι, (410)

485 ἀπόλωλα· τὴν θύραν πέπληχεν ἐξιὼν.
Ζεῦ σῶτερ, εἴπερ ἐστὶ δυνατόν, σῶζέ με.

Χαρ. ἐγὼ τις ἀναμάρτητος, εἰς δόξαν βλέπων,
καὶ τὸ καλὸν ὃ τί ποτ' ἐστὶ καὶ ταῖς χρόν σκοπῶν,
ἀκέραιος, ἀνεπίπληκτος αὐτὸς τῷ βίῳ — (415)

490 εἴ μοι κέχρηται καὶ προσκηκόντως πάνυ
τὸ δαιμόνιον, ἐνταῦθ' ἔδειξ'· „ἄνθρωπος ὢν

476 συγγν.[M]H[N] .P[ΩN] Jen., συγγν .HC (vel N) .PΩ (vel O)ς
(vel N) Lef. 479 .γτω Jen., ..τω Lef.

468 θ' ἄμ' ἐπάταξε Head. Leeuw 476 συγγνώμης μέρος
Leeuw., quod non sine dubitatione recipi, συγγνώμην παρῶν
Sud., ἐγὼ Eit. 477 ταῦτ' Sud. 478 τ' ἐλοιδορεῖτ' par., τε
λοιδορεῖτ' Ar. alii 479 αὐτῷ Ar. Wil. 489 cf. Eur. Or. 922
ἀκέραιος, ἀνεπίπληκτος ἡσκηκῶς βίον 490 κέχρηται corr. ex
κεκρηται p. 491 ἔδειξ' ἄνθρωπος ὢν coniungunt Lef. Leo

ὦ τρικακόδαιμον μεγάλα φυᾶς καὶ λαλεῖς;
 ἀκούσιον γυναικὸς ἀτύχημ' οὐ φέρεις;
 αὐτὸν δὲ δείξω σ' εἰς ὅμοι' ἑπταικότα.

(420)

495 καὶ χρήσετ' αὐτῇ σοι τότ' ἡπίως, σὺ δὲ
 ταύτην ἀτιμάζεις· ἐπιδειχθήσει θ' ἅμα
 ἀ]τυχῆς γερονῶς καὶ σκαιὸς ἀγνώμων τ' ἀνὴρ.
 ὅμοι]ά γ' εἶπεν οἷς σὺ διενόου τότε

(425)

πρὸς] τὸν πατέρα· κοινωνὸς ἦκειν τοῦ βίου
 500 παρ' ἀνδρα κ]οὺ δεῖν τάτυχημ' αὐτὴν φυγεῖν
 τὸ συμβ]εβηκός. σὺ δὲ τις ὑψηλὸς σφόδρα“

U₂ (V) minus 20 versus deesse videntur

501₁ ἐγὼ μὲν οὐ:
 νῆ τ]ὸν Δία
 αὔθ' οὕτω σφόδρα
 ως ὁμολογῶ:

501₅ πρὸς] ἐμὲ βλέπει

..... ριδ... αἰε... ε

desunt pauci versus

Q₂ (V) ος ἐπειράθη[ς]...

(Αβ.) εἴκει, νῆ τὸν Ἀπόλλω [καὶ θε]οῦ[ς].

(Χα.) πῶς σὺ μ]ε περισπᾶις, ἱερόσυλε; (Αβ.) μὴ μάχου,

501₁ fragmentum U undique mutilatum eiusdem folii atque Q
 esse censet Lef. 501₈ primae litterae incertissimae, tertia Δ vel Α
 Lef.; ultima littera ε valde incerta Lef. 502 ος] ΕΠΕΙΡΑΘΗ Jen.
 ΕΞΕΠΕΙΡΑΘΗ Lef. 503 ΙΣΕΙΝ. ΤΟΝΑΠΟΛΛΩ... ΟΥ.: Jen., .CEN. ΤΟΝΑ
 ΠΟΛΛΩ...: K. Lef. 504 initio 6 litteras deesse contendit Jen.

492 καιμεγαλα p., μεγάλα delete καὶ Lef., μέγα Leeuw. Leo
 498 ὅμοια Ar. alii 500 παρ' ἀνδρα κοὺ Hous., πάντως ἀρ' οὐ
 Capps, τοῦ δ' ἀνδρὸς οὐ Leeuw., σοὶ μηδέ σου Ar., οὐκ ἀρά σου
 Bod. Maz., πρῶτον δὲ γ' οὐ vel καὶ νῦν μὲν οὐ Eit., κοινωνὸν οὐ
 Croi. 501 τὸ συμβεβηκός Ar. 501₂ sqq. supplementa mea sunt
 501₅ αὐτουτωσφόδρα p. quod aut αὐ τοῦτω σφόδρα αὐ αὔθ' οὕτω
 σφόδρα esse potest 503 εἴκει K.; καὶ θεοῦς Jen., τουτονί K.
 504 πῶς σὺ με Hen., τί σὺ με dub. Jen., τί δέ με Lef.

505 μωρό]τατε· τῆς γαμετῆς γυναικός ἐστὶ σου (440)
τέκνον] γ[ά]ρ, οὐκ ἀλλότριον. (Χα.) εἰ γὰρ ὤφελεν.

(Αβ.) νῆ τὴν] φίλην Δήμητρα. (Χα.) τίνα λόγον λέγεις;

(Αβ.) πάντως] ἀληθῆ. (Χα.) Παμφίλης τὸ παιδίον
τοῦτ' ἐστ]ί; (Αβ.) ν<αί>, καὶ σὸν γ' ὁμοίως. (Χα.) Παμφίλης;

510 Ἀβρότο]γον ἴκε[τ]εῦώ σε, μ[ή] μ' ἀναπτέρου (445)

U₁ (R) desunt versus minus 20

510₁ ἐπάρχου.....

ὄντως ἄβ.....

ἀλλ' ἐξαπατ.....

Ον. ἀπέσῳσε συμ[μαχοῦς] ἐμοί.....

510₅ ἔγωγε προς.....

..αν.....

pauci versus deesse videntur

(Ον.) γωκ

Χ[αι]ρ[έ]τρ[α]τ'· (Χαι.) ἦδε τὸ μετὰ τα[ῦτα] φροντιεῖ,

ὅπως [δια]μενεῖς ὦν Χαρισίῳ [κύ γε (430)

507 in fine puncta geminata fuisse suspicatur Lef. 509 „initio desunt 7 vel 8 litterae, quarum ultima, si parvulo litterae vestigio fidem habere licet, rotunda erat“ Jen.; ὁμοίως Jen., ὁμο...c Lef. 510 ΑΝΑΠΤΕΡΟΥ Jen., ΑΝΑΠ.ΕΡΟΥ Lef. K. 510₁ ultima littera valde incerta Lef. 510₂ Α valde incertum Lef. 510₄ CΥΜ (vel Α) Lef. 511 ΛΩΚ Lef., sed in imagine satis clare n cernitur 512 x...p....ΑΤ' Jen., x.....ΑΤ' Lef.

505 μωρότατε K. 506 τέκνον γάρ K., τουτί Wil., δῆλον γάρ Cτοι. 507 νῆ τὴν Head. Hen. 508 πάντως K. Ro., ὄντως Leeuw., ἐγὼ τὸν vel (Χα.) τάλαιν· (Αβ.) ἀληθῆ Sud. 509 τοῦτ' ἔστιν Ar., ἔστι; (Αβ.). ναί K., τοδί c' ἔχειν; Sud., σαφῶς (vel ὄντως) ἄρ' ἦν; (Αβ.) καὶ σὸν γ' Leeuw. 510 suppl. Lef. 510₁ sqq. Onesimum cum Pamphila colloqui putat Lef., mihi cum Chaerestrato eum loqui satis certum videtur 510₂ Ἀβρότονον Lef., fort. ἀβέλτερον 510₃ ἐξαπατῶσα Lef. 510₄ συμμαχοῦσα Lef.; ἐμοί K. 511 ὦ, νῆ τὸν Ἀπόλλω Ro. 512 Χαίρέτρατ' Sud.; μετὰ ταῦτα Leo 513 διαμενεῖς Ell. Sud.; κύ γε Sud., πᾶν K., τὸ πᾶν Leo, φίλος Ar. Ell.

οἷόςπερ ἦσθα πιστός. οὐ γάρ ἐς[τ' ἄφρον

515 ἑταιρίδιον τοῦτ' οὐδὲ τὸ τυχὸν [ἐπλάκατο,
σπουδῇ δὲ καὶ παιδάριον ἦδ' ἐ[γνώριεν.

(Ον.) ἐλεύθερος, πᾶζ· μὴ βλέποι[μ', εἰ προσεδόκων.

(Χαι.) κ[α]ὶ πρῶτον αὐτὸν κατὰ μόν[ας ὁρᾶν θέλω (435)
τὸν φίλτατον καὶ τὸν γλυκύτατ[ον ὕδου

H₃ (V) desunt versus fere 70

(Χαι.?) κύρφονα, τοιαυτησί γὰρ οὐκ ἀπέσχετ' ἄν (446)

521 ἐκείνος, εὖ τοῦτ' οἶδ', ἐγὼ δ' ἀφέξομαι.

Çμ. ἄν μὴ κατᾶξω τὴν κεφαλὴν σου Çωφρόνη
κάκιςτ' ἀπολοίμην. νουτεθήσεις καὶ κύ με;
προπετώς ἀπάγω τὴν θυγατέρ' ἱερόσυλε γραῦ; (450)

525 ἀλλ' ἢ περιμένω καταφαγεῖν τὴν προῖκά μου
τὸν χρηστὸν αὐτῆς ἄνδρα; καὶ λόγους λέγω
περὶ τῶν ἐμαυτοῦ; ταῦτα κυμπεῖθεις με κύ;
οὐκ ὀξυλαβῆσαι κρεῖττον; οἰμῶζει μακρά,
ἄν [ἔτ]ι λαλῆς τι. κρίνομαι πρὸς Çωφρόνην; (455)

530 μετᾶπεισον αὐτήν, ὅταν ἴδῃς. οὕτω τι μοι

516 ΠΑΙΔΑΡΙΟΝΗΔΕ Jen. cui dub. assentitur Lef. 517 post
ΠΑΞ puncta geminata exstitisse putat Jen., servatum est unum;
ΒΛΕΠΩ. Lef., ΒΛΕΠΟΙ K. 529 AN. .1 K., desintne 2 an 3 litterae
dubitat Lef.

514 οἰσθα p., ἦσθα Ar.; ἄφρον K., ἄβρόν Ar., ἐστὶ δὴ Lef.,
ἔστ' ἔτι Sud., ἐστὶ σοι Capps 515 ἑταιριδίου Herw.; ἐπλάκατο
K., παιδίον Herw., τὸ βρέφος Ell., ἦν πάλαι Sud. 516 ἦδ' ἐγνώ-
ριεν Hen., ἐξεῦρε νῦν Jen. 517 suppl. K., (Χα.) μὴ βλέποις
κάτω Sud. 518 αὐτὴν p. quod tenet Sud., αὐτόν Lef.; κατὰ
μόνας Ar. Croe. Her.; ὁρᾶν K., βλέπειν θέλω Croe., σκοπεῖν θέλω
Ro., Χαρίσιον Capps, λάβ' ὠλέναίς Herw., πρόσειπε καὶ Sud.
519 alterum τὸν induxit Ro.; ὕδου Wil., Χαρίσιον Ro., παῖδα
νῦν Sud., οὐχ ὁρᾷς Herw., παῖδά μου λαβὼν Capps 525 ἀλλα
p., ἀλλ' ἢ K. Wil., ἀλλ' οὐ Leo, ἀλλ' οὖν Eit. Ell.; περιμενῶ
Lef., περιμένω Cr. Head. Herw. 529 ἔτι Ar. Leo, ἀντιλα-
λῇ Wil.

ἀγαθὸν γένοιτο Ὡφρόνη γάρ, οἶκαδε
 ἀπιὼν — τὸ τέλμ' <ε>ἶδες παριούς'; ἐνταῦθά σε
 τὴν νύκτα βαπτίζων ὅλην ἀποκτενῶ,
 κ[ἀ]γὼ σε ταῦτ' ἐμοὶ φρονεῖν ἀναγκάσω (460)

535 καὶ [μ]ὴ στασιάζειν. ἡ θύρα παιητέα,
 κεκλειμένη γάρ ἐστι. παῖδες, παιδίον,
 ἀνοιξάτω τις. παῖδες, οὐχ ὑμῖν λέγω;

Ον. τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; ὦ Ὡμκρίνης
 ὁ χαλεπός, ἐπὶ τὴν προῖκα καὶ τὴν θυγατέρα (465)

540 ἦκων. (Ὡμ.) ἔγωγε, τρισκατάρατε. (Ον.) καὶ μάλα
 ὀρθῶς· λογιστικοῦ γὰρ ἀνδρὸς καὶ σφόδρα
 φρονούντος ἢ σπουδῆ. (Ὡμ.) τό θ' ἄρπασμ', Ἡράκλεις,
 θαυμαστὸν οἶον· πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων —.

(Ον.) οἶει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν, (470)

545 ὥστε τὸ κακὸν καὶ τ' ἀγαθὸν καθ' ἡμέραν
 νέμειν ἐκάστῳ Ὡμκρίνης; (Ὡμ.) λέγεις δὲ τί;

(Ον.) σαφῶς διδάξω σ'· εἰςὶν αἱ πᾶσαι πόλεις,
 ὅμοιον εἰπεῖν, χίλιαι· τριςμύριοι
 οἰκοῦς' ἐκάστην· καθ' ἓνα τούτων οἱ θεοί (475)

550 ἕκαστον ἐπιτρίβουσιν ἢ σφύζουσιν; πῶς;
 λέγεις γὰρ ἐπίπονόν τιν' αὐτοὺς ζῆν [βίον.
 „οὐκ ἄρα φρον[τί]ζουσιν ἡμῶν οἱ θεοί;“

531 ΟΙΚΑΔΕ K., ΟΙΚΑΔῖ corr. ex ΟΙΚΑΔΕ Lef. 552 ΗΜΩΝ[Ο]!Θ
 Jen., ΗΜΩΝ.! Lef.

531 Ὡφρόνην Wil. 532 ἶδες p.; ἀπίτω Leo, ἀπίω Eit.
 554 κἀγὼ Lef., χοῦτω vel κῆσως Wil.; σοι p., σε Ar. alii 542 τό
 θ' — οἶον Onesimo dat Leeuw., τὸ δ' Bod. Wil. 544 οἶει —
 Ὡμκρίνης Elias in Arist. Cat. (Comm. in Aristot. XVIII 1) p. 112
 Busse, οἶει — ἐκάστῳ Ioann. Philop. de aetern. mun. p. 583 Ra.
 = fr. 174 K. 550 : πῶς p., πῶς — βίον Onesimo continuavit
 Rich. 551 suppl. Lef. 552 οἱ θεοί Ar. Rich.; cf. Theoph. adv.
 Autol. 2, 8 = fr. 752 K., οὐκ ἄρα φροντίζει τις ἡμῶν ἢ μόνος θεός

φήσεις. — ἐκάστω τὸν τρόπον συ[ψ]κισαν
φρούραρχον ἔνδο[ν]· οὗτος ἔτ[ε]ρον μὲν κακῶς (480)

555 ἐπέτριπεν, ἂν αὐτῷ κακῶς χρῆ[σ]θαι δοκῇ,

H₄ (R) ἕτερον δ' ἔσωσεν. οὗτός ἐσθ' ἡμῖν θεός,
ὃ τ' αἴτιος καὶ τοῦ καλῶς καὶ τοῦ κακῶς
πράττειν ἐκάστω· τοῦτον ἰλάσκου ποῶν
μηδὲν ἄτοπον μηδ' ἀμαθές, ἵνα πράττης καλῶς. (485)

(Cμ.) εἴθ' οὐμὸς ἱερόσυλε νῦν τρόπος ποεῖ

561 ἀμαθές τι; (Ov.) συντρίβει σε. (Cμ.) τῆς παρρησίας.

(Ov.) ἀλλ' ἀπαγαγεῖν παρ' ἀνδρὸς αὐτοῦ θυγατέρα
ἀγαθὸν cὺ κρίνεις Cμικρίνη; (Cμ.) λέγει δὲ τίς
τοῦτ' ἀγαθόν; ἀλλὰ νῦν ἀναγκαῖον. (Ov.) θεῷ, (490)

565 τὸ κακὸν ἀναγκαῖον λογίζεθ' οὐ[τ]οσί.

τοῦτον τίς ἄλλος, οὐχ ὁ τρόπος ἀπολλύει;
καὶ νῦν μὲν ὀρμῶντ' ἐπὶ πονηρὸν πράγμα σε
ταυτόματον ἀποσέσωκε· καὶ καταλαμβάνεις
διαλλαγὰς λύσεις τ' ἐκείνων τῶν κακ[ῶ]ν. (495)

570 αὖθις δ' ὅπως μὴ λήψομαί σε Cμικρίνη
προπετῇ, λέγω σοι· νῦν δὲ τῶν ἐγκλ[η]μάτων
ἀφίεσο τούτων, τὸν δὲ θυγατριδοῦν λαβῶν
ἔνδον πρόσειπε. (Cμ.) θυγατριδοῦν, μαστιγία;

554 ενδο.ετ. . K., de τ dubitat Lef., qui hastam transversam
et deinde hastam verticalem dispicere sibi videtur

553 συνψκισαν Sud., συνήρμωσαν Lef. 554 ουτοκενδο[ν] p., ἔν-
δον· οὗτος Voll., qui confert Sen. ep. 41, 2 „sacer intra nos spi-
ritus sedet, malorum bonorumque nostrorum observator et custos.
hic prout a nobis tractatus est, ita nos ipse tractat“; ἕτερον
μὲν Lef., κακῶς Ar. Head. Wil. 555 χρῆσθαι δοκῇ Sud., χρή-
σθ' ἐκὼν Leeuw., χρήσθ' ἄγαν Wil., χρήσθ' ἀπαξ Bod., χρή-
σθαι θέλη Head. K., αὐτῷ κ. χρήσθ' ὅλως Croi. 562 καυτου p.,
αὐτοῦ Leo, καυτοῦ παρ' ἀνδρὸς Head. 564 θεα p., θεῷ Ro.,
θεοί Rich., θεά Ar., θεᾷ Lef. 572 ἀφείκο corr. ex ἀφείκο p.,
ἀφείκο tenent Leeuw. alii, ἀφίεκο Lef.

- (Ον.) παχύδερμος ἦσθα καὶ κύ, νοῦν ἔχειν δοκῶν· (500)
 575 οὕτως ἐτήρεις παῖδ' ἐπίγαμον; τοιγαροῦν
 τέραςιν ὅμοια πεντάμηνα παιδία
 ἐκτρέφομεν. (Cμ.) οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις. (Ον.) ἡ γραῦς δέ γε
 οἶδ', ὡς ἐγῶμαι. τότε γὰρ οὐμός δεσπότης
 τοῖς Ταυροπολίοις — (Cμ.) Cωφρόνη. (Ον.) ταύτην λαβὼν
 580 χορῶν ἀποσπασθεῖσαν — αἰσθάνει γε; (Cμ.) ναί. (506)
 (Ον.) νυν<ι> δ' ἀναγνωρισμός αὐτοῖς γέγονε καὶ
 ἅπαντ' ἀγαθά. (Cμ.) τί φησιν ἱερόσυλε γραῦ;
 (Cω.) „ἡ φύσις ἐβούλεθ', ἥ νόμων οὐδέν μέλει.
 γυνή δ' ἐπ' αὐτῷ τῷδ' ἔφυ“. (Cμ.) τί, μῶρος εἶ; (510)
 (Cω.) τραγικὴν ἐρῶ κοι ρῆσιν ἐξ Αὔτης ὄλην
 586 ἄν μήποτ' αἰσθῇ Cμικρίνη. (Cμ.) κύ μοι χολήν
 κ]ινεῖς παθαινομένη. cὺ γὰρ cφόδρ' οἰcθ' ὅ τι
 οὔτο]c λέγει νῦν; (Cω.) οἶδα <πάντ>. εὖ ἴcθ' ὅτι
 ἡ γραῦ]c προτέρα cυνῆκε. (Cμ.) πάνδεινον λέγεις. (515)
 590 οὐ γέγ]ονε[v] εὐτύχημα μεῖζον οὐδὲ ἔν,
 εἰ τοῦ]τ' ἀληθές ἐcθ' ὅ λέγεις. τὸ παιδίον

588 ΟΙΔΑ.ΕΥ Jen. quod legi posse concedit Lef. ipse scribens
 ΟΙΔ..ΕΥ 590ΟΝ.. Jen.,ΝΕ. K. Lef.

576 πεντέμηνα mavult Her. secundum Phrynichum p. 412 Lob.
 580 :αἰσθάναι γε: p., haec verba Onesimo tribuit Legr., Smierini
 Lef.; νη p., ναί Lef. 581 νυν p., νυνί Croe. alii 582 απαν-
 ταταγαθα p., ἅπαντ' ἀγαθά Ar. alii, τὰ πάντ' ἀγαθά Ell. Leo
 583 ἡ — μέλει versus Euripidis Auges saepe citatus sine fabulae
 nomine (fr. 920 N), ex hac fabula eum novit schol. Greg. Naz. ed
 Piccol. p. 21, cf. Aristaen. Ep. II, 5 ἐπαισθάνομαι τῆς φύσεως βου-
 λομένης, ἡ νόμων ὡς οἰκεν οὐδέν μέλει 584 μῶρος εἰ Sophronae
 tribuit Leo 588 οὔτος Ar. alii, αὐτός Lef., τέρας Capps; πάντ'
 inseruit Wil., idem εὖ — cυνῆκε Onesimo dat, οἶδ' ἐγωγ' Leo
 589 ἡ γραῦς προτέρα Sud. 590 οὐ γέγονεν Wil. 591 εἰ τοῦτ'
 Head. Wil.

Fragmenta aliunde nota.

1*.

(Μαγ.) οὐχ ὁ τρόφιμός σου, πρὸς θεῶν, Ὀνήσιμε
ὁ νῦν ἔχων <τὴν> Ἀβρότονον τὴν ψαλτρίαν
ἔγῃμ' ἔναγχος; (Ον.) πάνυ μὲν οὖν.

schol. Aristot. περὶ ἔρμ. (comm. in Arist. IV, 5 p. XXII) = fr. 600 K. τῷ μὲν ἐρωτηματικῷ ταχεῖα ἔπεται ἢ ἀπόκρισις ὡς παρὰ Μενάνδρῳ, οὐχ — οὖν; om. poetae nomine alii 1 Ὀνήσιμος schol. Aristot. 2 τὴν add. Leo Wil. ad nostram fabulam rettulit Croi.; ex initio desumptum esse perspicuum est.

2*. 3*.

(Μαγ.) φιλῶ σ' Ὀνήσιμε,
καὶ σὺ περιέργος εἶ.

(Ον.?) οὐδὲν γλυκύτερόν <έστιν> ἢ πάντ' εἰδέναι.

Elias Prol. philos. (comment. in Aristot. XVIII, 1, 27) = fr. 849, 850 K. δηλοῖ τὸ ἐκ παίδων φιλομύθους ἡμᾶς εἶναι καὶ χαίρειν ἐν τῇ περιεργίᾳ, ὡς φησι Μένανδρος „φιλῶ — εἶ“. καὶ πάλιν „οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰδέναι“, alterum fragmentum sine poetae nomine citat Cic. Ep. ad Att. IV, 11 qui γὰρ omittit, ἔστιν inseruit Cobet. ad Epitrepontes rettulerunt Leeuw. alii, eiusdem scaenae esse videntur ac fr. 1.

4.

(Ον.) τί δ' οὐ ποιεῖς ἄριστον; ὃ δ' ἀλύει πάλαι
κατακείμενος.

Phot. Ber. p. 83 ἀλύειν τὸ μὴδὲν πράττειν. „τί — κατακείμενος“. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν (Ἐπιτρεπούση cod.); eiusdem scaenae est.

5.

ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολὺ
ἔσθ' ἀθλιώτερος, μάτην γοῦν ἐσθίει
διπλάσια.

Stob. flor. 30, 7 = fr. 175 K. Μενάνδρου Ἐπιτρεπόντων 2 διπλάσια γοῦν ἐσθίει μάτην codd., corr. Wil.; a coquo dicta in eadem scaena, ni fallor.

6.

(Μαγ.) ἐπέπασα

ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, ἐὰν οὕτω τύχη.

Athen. III 119e = fr. 178 K. καὶ ἐπὶ αἰτιακῆς (τὸ τάριχος) Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν, sine titulo afferunt alii, coqui esse negat Voll. 2 ἂν codd., corr. Elmsley

7.

ἐλευθέρω τὸ καταγελᾶσθαι <γὰρ> πολὺ
αἰσχιστόν ἐστι, τὸ δ' ὀδυνᾶσθ' ἀνθρώπινον.

Stob. flor. 89, 5 = fr. 176 K. Μενάνδρου Ἐπιτρέποντος 1 γάρ inseruit Hen., μὲν Heringa 2 αἰσχιον libri, corr. Heringa

8.

οὐθὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ.

Or. Anthol. 7, 8 ἐκ τοῦ Γεωργίου, sed margini ab eadem manu ascriptum ἐκ τῶν ἀποτρεπόντων, omisso fabulae nomine Stob. flor. 108, 57, Plut. de tranquill. 17, 475 C, omisso poetae fabulaeque nomine alii = fr. 179 K. — οὐθὲν A. Stob.

9.

ἐξετύφην μὲν οὖν

κλαίουσα.

schol. Eur. Phoen. 1154 = fr. 184 K. τύφεσθαι ἐστι τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύσθαι Μένανδρος... ἐν Ἐπιτρέπουσιν. Pamphilae verba paullo ante v. 432 dicta.

10.

ἐχῖνος

Erot. voc. Hippocr. 73, 11 = fr. 185 K. ἔστιν ἐχῖνος χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως... Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσιν. supplevi dubitanter in v. 384.

(ΣΑΜΙΑ)

Personae:

Demeas senex	Chrysis mulier
Parmenon servus	Moschion adolescens
Cocus	Niceratus senex

G₁(R)(Δη.) ὁστ.

ἢ μαίγ[εται]

λαβὼν ἐπ' ἀγαθ[ῶ]

ὥς γὰρ τάχιςτ' εἰσῆλθον, ὑπερεσπουδακώς

5 τὰ τοῦ γάμου πράττειν, φράσας τὸ πρᾶγμ' ἀπλῶς

τοῖς ἔνδον ἐκέλευς' εὐτρεπίζειν πάνθ' ἃ δεῖ,

καθαρὰ ποεῖν, πέττειν, ἐνάρχεσθαι κανοῦν.

ἐγίγνετ' ἀμέλει πάνθ' ἐτοιμῶς, τὸ δὲ τάχος

τῶν πραττομένων ταραχήν τιν' αὐτοῖς ἐνεπόει,

10 ὅπερ εἰκός. ἐπὶ κλίνης μὲν ἔρριπτ' ἐκποδῶν

τὸ παιδίον κεκραγός, αἱ δ' ἐβόων ἅμα·

„ἄλευρ', ὕδωρ, ἔλαιον ἀπόδος, ἄνθρακας“.

καὐτὸς διδοὺς τούτων τι καὶ συλλαμβάνων

εἰ[ς τ]ὸ ταμιεῖον ἔτυχον εἰσελθὼν, ὅθεν

15 πλείω προαιρῶν καὶ σκοπούμενος πάλι[ν]

οὐκ εὐθὺς ἐξῆλθον. καθ' ὃν δ' ἦν χρόνον ἐγώ

7 ·ΚΑΝΟΥΝ· Lef., alterum punctum non vidit K. 14 εἰ. .[ο]
Jen., εἰ. . Lef. 15 ΠΡΟΑΙΡΩΝ Jen., ΠΡΟΑ.ΡΩΝ Lef. K.; in fine
π[Α]Λ (vel x) i. Jen., εκ... dub. Lef., ζ. x. . K.

2 exempli causa K. 3 suppl. Wil. 10 ευθυσεκποδων p.,
εὐθὺς del. Lef. 15 πάλιν Jen., συχνά Wil.

ἐνταῦθα, κατέβαιν' ἀφ' ὑπερώου τις γυνή
 ἄνωθεν εἰς τοῦμπροσθε τοῦ ταμειδίου
 οἴκημα· τυγχάνει γὰρ ἰστέων τις ὦν,
 20 ὥσθ' ἢ τ' ἀνάβασίς ἐστι διὰ τούτου τό τε
 ταμειῖον ἡμῖν. τοῦ δὲ Μοσχίωνος ἦν
 τίτθη τις αὕτη πρεσβυτέρα, γεγονυῖ' ἐμή
 θεράπαιν', ἐλευθέρα δὲ νῦν. ἰδοῦσα δέ
 τὸ παιδίον κεκραγὸς ἡμελημένον
 25 ἐμέ τ' οὐδὲν εἰδυῖ' ἔνδον ὄντ', ἐν ἀσφαλεῖ
 εἶναι νομίσασα τοῦ λαλεῖν, προσέρχεται
 καὶ ταῦτα δὴ τὰ κοινά· „φίλτατον τέκνον“
 εἰποῦσα καί· „μέγ' ἀγαθόν· ἡ μάμμη δὲ ποῦ;“
 ἐφίλησε, περιήνεγκεν· ὥς δ' ἐπαύσατο
 30 κλᾶον πρὸς αὐτήν φησ[ι]ν· „ὦ τάλαιν' ἐγώ,
 πρῶην τοιοῦτον ὄντα Μοσχίων' ἐγ[ώ]
 αὐτὸν ἐτιθηνούμην ἀγαπῶσα, νῦν δ' [ἐπεὶ
 παιδίον ἐκείνου γέγον[ε]ν, ἄ[λ]λη καὶ τόδ[ε]“

desunt versus fere quattuor

(V)-α καὶ
 35γεγονέναι
κ...καὶ θεραπαινιδίῳ τινί
 ἔξωθεν εἰστρέχοντι· „λούσατ' ὦ τάλαν
 τὸ παιδίον“, φησίν, „τί τοῦτ'; ἐν τοῖς γάμοις
 τοῖς τοῦ πατρὸς τὸν μικρὸν οὐ θεραπεύετε;“
 40 εὐθὺς δ' ἐκείνη· „δύσμορ' ἡλίκον λαλεῖς“,

19 οἴκημα· Lef., punctum omiserunt K. Jen. 33 τοῦ K.,
 quod legi posse concedit Lef. 36 κ...καὶ Lef.,αὶ K. Jen.

18 ταμειῖου p., ταμειδίου Croe, ταμειδίου Hen. 21 post
 ἡμῖν duo hemistichia excidisse suspicatur Herw. 31 et 32 suppl.
 Lef. 33 ἄλλη Herw. alii; τόδε Herw. 35 γεγονέναι K.; initio
 τοιαυτ' ἐλάλησε suppl. Sud.

φής· „ἐνδον ἐστὶν αὐτός“. — „οὐ δῆπου γε· ποῦ;“ — „ἐν τῷ ταμείῳ“. — καὶ παρεξήλλαξέ τι „αὐτὴ καλεῖ, τίθη, σε“, καὶ „βάδιζε καὶ σπεῦδ’“. — οὐκ ἀκήκο’ οὐδέν· εὐτυχέστατα.“

- 45 εἰποῦς· ἐκείνη δ’ „ὦ τάλαινα τῆς ἐμῆς
λαλιᾶς“ ἀπῆλθεν ἐκποδῶν, οὐκ οἶδ’ [ὅπο]ι.
κἀγὼ προῆλθον τοῦτον ὄνπερ ἐνθάδε
τρόπον ἀρτίως ἐξῆλθον, ἡσυχῇ πάνυ,
ὥς οὔτ’ ἀκούσας οὐδέν οὔτ’ ἡσθημένος.
50 αὐτὴν δ’ ἔχουσαν αὐτὸ τὴν Σαμίαν ὁρῶ
ἔξω διδοῦσαν τιτθίον παριῶν ἅμα.
ὥσθ’ ὅτι μὲν αὐτῆς ἐστὶ τοῦτο, γινώριμον
εἶναι, πατρὸς δ’ ὅτου ποτ’ ἐστίν, εἴτ’ ἐμοῦ
εἴτ’ — οὐ λέγω δ’ ἄνδρες πρὸς ὑμᾶς τοῦτ’ ἐγώ,
55 οὔθ’ ὑπονοῶ, τὸ πρᾶγμα δ’ εἰς μέσον φέρω,
ἃ τ’ ἀκήκο’ αὐτός, οὐκ ἀγανακτῶν οὐδέπω.
κύνοῖδα γὰρ τῷ μεираκίῳ, νῆ τοὺς θεούς,
καὶ κοσμίῳ τὸν πρότερον ὄντι χρόνον αἰεὶ
καὶ περὶ ἔμ’ ὥς ἔνεστιν εὐσεβεστάτῳ.
60 πάλιν δ’ ἐπειδὰν τὴν λέγουσαν καταμάθω
τίτθην ἐκείν[ο]ν πρῶτον οὔσαν, εἴτ’ ἐμοῦ
λάθρα λέγου[ς]αν, εἴτ’ ἀποβλέψω πάλιν

43 ΤΙΘΗ corr. ex ΤΙΤΤΗ Jen., ex ΤΙΤΤΙΝ Lef.; σε corr. ex ιε K. Jen. 44 ΟΥΔΕΝ corr. ex ΟΙΔΕΝ Lef. 45 ΗΤΑΛΑΙΝΑ potius quam ΟΥΤΑΛΑΙΝΑ legendum esse censet Lef., sed primam litteram fortasse ex alia esse correctam 53 ΕΜΟΙ „hodie apparet, sed ita ut γ in charta fuisse potuerit“ Jen., ΕΜΟΙ Lef., ΕΜΟΙ Ri., ΕΜΟΥ potius legit K. 62 ΛΕΓΟΥ.ΑΝ Jen., ΛΕΓΟΥ. .Ν Lef. K.

43 post αὐτὴ distinxit Leeuw. 44 οὐκ — οὐδέν nutrici dat Leeuw. 45 ὦ praetuli 46 suppl. Lef. 47 κωγῳ p., corr. Lef. 48 ἐσῆλθον Lef. 49 οὐδέν mavult Herw. 52 ἐστιν τοῦτο p., αὐτῆς ἐστὶ τοῦτο Head. alii, ἐστὶν αὐτῆς τοῦτο Croe. 53 ἐμοῦ Lef. 55 οὔθ’ i. e. ὃ ἔτι Wil., οὐδ’ Maz. 61 πρότερον Eit.

εἰς τὴν ἀγαπῶσαν αὐτὸ καὶ βεβιασμένην
ἐ]μοῦ τρέφε[ι]ν ἄκοντος, ἐξέστηχ' ὅλως.

(V) 65 ἀλλ' εἰς καλὸν γὰρ τοῦτον εἰ[ς]ιόνθ' ὁρῶ
τὸν Παρμένοντ' ἐκ τῆς [ἀγορᾶς· ἐα]τέον
αὐτὸν παραγαγεῖν ἐστὶ τοῦ[τους οὖς ἄγει.

(Παρ.) μάγειρ' ἐγώ, [μ]ὰ το[ῦ]ς θε[οῦς], οὐκ οἶδα κύ
ἐφ' ὃ τι μαχαίρας περιφ[έ]ρ[εις], ἱκανὸς γὰρ εἶ
70 λαλῶν κατακόψαι πάντα· π[α]ῦε[νῦν.] (Μα.) ἐθ...
ιδιωτ'. (Παρ.) ἐγώ; (Μα.) δοκεῖς γέ μ[οι, ν]ῆ τοὺς [θ]εούς.

εἰ πυνθάνομαι, πόσα[ς τραπέ]ζας μέλλετε
ποεῖν, πόσα[ι γυ]ναϊκές ε[ἶ]σι, πηνίκα
ἔσται τὸ δεῖπνον, εἰ δεήσει προσλαβεῖν

75 τραπεζοποιόν, εἰ κέραμός ἐστ' ἔνδοθεν
ὑμῖν ἰ[κ]ανός, εἰ τοῦπτάνιον κατάστεγον,
εἰ τᾶλλ' ὑπάρχει πάντα — (Παρ.) κατακόπτετε γέ με,
εἰ λανθάνει σε φ[ί]λτατ' εἰς περικόμματα,
οὐχ ὥς ἔτυχεν. (Μα.) οἴμωζε. (Παρ.) καὶ σὺ τοῦτό γε

80 πα[ν]τὸς ἕνεκ'· ἀλλὰ παράγεται εἴσω. (Δη.) Παρμένων.
(Παρ.) ἐμέ τις καλεῖ; (Δη.) <σέ> ναιχί. (Παρ.) χαῖρε δεσπότη.

65 εἰ.ΙΟΝΘ' Lef. K., εἰ.ΙΟΝΘ' Jen. 66 ΕΚΤΗΣ Lef., .ΚΤΗΣ K. Jen.
69 ΠΕΡΙΦ.Ρ... K., ΠΕΡΙΦ.... Jen. Lef.; in fine punctum dub.
adnotat Lef. 70 ΠΑΝΤΑ·Π.ΙΞ...: ΕΘ... Jen., ΠΑΝΤΑΠ.....ΕΘ
Lef. qui Janseni lectionem non plane reprobat 71 Μ...[Η]ΤΟΥ
ς[Θ]ΕΟΥς Jen., Μ...ΤΟΥς.ΕΟΥς Lef. 72ΖΑΣ K. Jen.,ΑΣ
Lef.; ΜΕΛΛΕΤΕ Jen., ΜΕΛΛΕΤ. Lef. K. 73 ΠΟΕΙΝ Jen., ΠΟ.ΙΝ Lef.
K.; Ε.ΣΙ. Lef., Ε.Σ. K. 78 Φ.ΛΤΑΤ' Jen., ..ΛΤΑΤ' Lef. K.

65 εἰσιόνθ' Leeuw.¹, ἐξιόνθ' Lef., τουτονὶ παρόνθ' Leeuw.²
66 ἀγορᾶς Legr. alii; ἐατέον Leeuw. Sud., πειρατέον Croi. alii
67 τοῦτους οὖς ἄγει Sud., τοῦτον οἵκαδε Leeuw. 68 μὰ τοὺς
θεοὺς Wil. 69 περιφέρεις Lef. 70 παθε νῦν dub. K., (Μα.)
παθε, πρὸς θεῶν Leeuw., fortasse recte, παύσει δ' ἴσθ' ὅτι Sud.
71 ἐγώ coquo, δοκεῖς — θεοὺς Parmenoni tribuit Leeuw., μοι νῆ
τοὺς θεοὺς Croe. Head. 73 εἰσι, πηνίκα Keil 80 πάραγε μ' Eit.
81 σε inser. Wil., ναί inser. Head. Leeuw.

(Δη.) τὴν [σπυρί]δα καταθεὶς ἦκε δεῦρ'. (Παρ.) ἀγαθὴ τύχη.
 (Δη.) τοῦ[τον μὲν οὐ]δέν, ὡς ἐγῶμαι, λανθάνει,
 τά[χ' οἶδ]ε πᾶ[ν] πραττόμενον ἔργον· ἐστὶ γάρ
 85 περίεργος, εἴ τις ἄλλος. ἀλλὰ τ[ῆ]ν θύραν
 προίων πέπληχε. (Παρ.) διάγε Χρυσί πάνθ' ὅς' ἄν
 ὁ μάγειρος αἰτῇ· τὴν δὲ γραῦν φυλάττετε
 ἀπὸ τῶν κεραμίων. πρὸς θεῶν, τί δεῖ ποιεῖν
 δέσποτα; (Δη.) τί δεῖ ποιεῖν <σε>; δεῦρ' ἀπὸ τῆς [θύ]ρας·
 90 ἔτι μικρόν. (Παρ.) ἦν. (Δη.) ἄκουε δὴ νῦν Π[α]ρ[μένων]·
 ἐγὼ σε μαστιγοῦν, μὰ τοὺς δώδεκα θεούς,
 οὐ βούλομαι διὰ πολλά. (Παρ.) μαστιγοῦν; [τί γάρ
πεπόνηκα; (Δη.) συγκρύπτεις τι πρὸς μ', ἤ[ε] [ε]θημ'] ἐγώ.
 (Παρ.) μὰ τὸν Διόνυσον, μὰ τὸν Ἀπ[ό]λλ[ω] τουτονί,
 95 μὰ τὸν Δία τὸν σωτήρα, μὰ τὸν Ἀ[ε]κκληπιόν —
 (Δη.) παῦ, μηδέν' ὄμνυ'. οὐ γὰρ εἰκάζ[ε]ις κ[αλῶς].
 (Παρ.) ἡ μήποτ' ἄρ' — (Δη.) οὗτος βλέπε δεῦρ'. (Πα.) ἰδοῦ. [(Δη.) λέγε·
 I₄ (R) τὸ παιδίον τίγος ἐστίν; (Παρ.) ἦν. (Δη.) τὸ παιδίον
τίγος ἔ[ε]στ' ἐρωτ]ῶ. (Πα.) Χρυ[σί]δ[ο]ς. (Δη.) πατρὸς δὲ τοῦ;

84 τῷ...επα... Jen., τῷ...στα... Lef. 85 ΑΛΛΑΤ.Ν Jen.,
 ΑΛΛΑ...Ν Lef. 90 ΔΗ corr. ex Δει Jen., Δει Lef. K. 93 ΠΡΟΣΜΗ....
 Jen., m valde incertum videtur Lefeburio 96 ΕΙΚΑΖ.ΙΣ[Κ]....
 Jen., ΕΙΚΑΖ.ΙΣ.... Lef., K.

82 σπυρίδα Leo Maz. 83 τοῦτον μὲν οὐδέν Head. alii
 84 τάχ' οἶδε Sud., τούτου δὲ πᾶν Wil., τηρεῖ τὸ πᾶν Maz., τηρεῖ
 δὲ πᾶν Ro. 89 ce inseruit Wil., ἴθι Leo Maz., ἄγε Lef., ἔτι Sud.
 90 δὴ νῦν Παρμένων Lef. 92 τί γάρ Lef., τί οὖν vel με· τί Eit.
 93 πρὸς μ', ἤεθημ' ἐγώ Wil., transponens ἐγὼ e versu sequente
 94 initio εγωμα p.: Ἀπόλλω τουτονί Head., Ἀπόλλω ἔγω μὲν οὐ
 Croi. alii 95 suppl. Lef. 96 παῦ cf. Phot. s. v.; καλῶς Leo
 Leeuw. Nic., ἃ δεῖ Sud. 97 (Πα.) ἰδοῦ. (Δη.) λέγε Jen., (Π.) ἰδοῦ,
 βλέπω Sud. 98 sq. ἦν· p., (Πα.) ἦν. (Δη.) τὸ παιδίον τίγος ἔεστ'
 ἐρωτῶ Jen., τίγος ἐστὶ ἐρωτᾷς; Χρυσίδος Hous.

100 $\varsigma\omicron\nu\delta[\acute{\epsilon}\sigma\pi\omicron\tau'$. (Δ.) ἀπόλ[ω]λας, φενακίζεις μ'. (Π.) ἐγώ;
 Δη.) οἶδα γὰρ ἀκριβῶ[ς πάν]τα καὶ πέ[φραστ'] ἐμοί,
 ὅτι Μοσχίωνός ἐ[στιν], ὅτι κύνοισθα κύ,
 ὅτ[ι τ]οῖς κ. ς! νῦν αὕτη τρέφει.
 Παρ.) τίς φη[σίν; (Δη.) οὐδεῖς,] ἀλλ' ἀπόκριναι τοῦτό μοι,
 105 τίνο[ς] ἐστίν; (Παρ.) εἶ[πον δέσπ]οτ', ἀλλὰ λανθάνειν —
 Δη.) τί λανθάνειν; ἱμάντα παῖδέ[ς τ]ις δότω
 ἐπὶ τουτονί μοι τὸν ἀσεβῆ. (Παρ.) μή, πρὸς θεῶν.
 Δη.) τίξω σε, νῆ τὸν Ἥλιον. (Παρ.) τίξεις ἐμέ;
 Δη.) ἤδη γ'. (Παρ.) ἀπόλωλα. (Δη.) ποῖ κύ, ποῖ μαστιγ[ί]α;
 110 λάβ' αὐτόν. — ὦ πόλιςμα Κεκροπίας χθονός,
 ὦ ταναὸς αἰθήρ, ὦ — τί Δημέα βοαῖς;
 τί βοᾷς ἀνόητε; κάτεχε καυτόν, καρτέρει.
 οὐδὲν γὰρ ἀδικεῖ Μοσχίων σε. παράβολος
 ὁ λόγος ἴσως ἔστ' ἄνδρες, ἀλλ' ἀληθινός.
 115 εἰ μὲν γὰρ ἦ βουλόμενος, ἦ [κατεχόμε]νος

100 $\varsigma\omicron\nu\delta[\Delta]$ $\lambda\omega\lambda\alpha\varsigma$ Jen., $\varsigma\omicron$ $\omega\lambda\alpha\varsigma$ Lef. K.
 101 in fine $\epsilon. \omicron!$ Jen., $\epsilon\mu$. . . Lef. qui ultimarum litterarum vesti-
 gia non bene quadrare ad \omicron i censet 102 ϵ $\omicron\tau$ Jen., $\omicron\tau$
 Lef. K. 103 $\omicron\tau$ $\omicron\iota\kappa$ [ς!] Jen., $\varsigma\tau$ $\iota\kappa$ τ ! Lef.;
 ἀλλ' Lef., . $\lambda\lambda'$ Jen. 105 $\tau\iota\nu\omicron\varsigma$ dub. K., $\tau\iota\varsigma\Delta$ dub. Lef.; : $\epsilon\iota$. . .
 . . . $\omicron\tau$ Jen., : ϵ $\epsilon\tau$ Lef. 109 $\mu\alpha\sigma\tau\iota\gamma$: Lef. K. Jen., sed hic
 propter ligaturam censet $\mu\alpha\sigma\tau\iota\gamma$ in charta fuisse; $\mu\alpha\sigma\tau\iota\gamma. A$ Jen.,
 $\mu\alpha\sigma. \iota\gamma. A$ Lef. 111 $\beta\omicron\alpha\iota\varsigma$ ex $\epsilon\chi\epsilon\iota\varsigma$ correctum videtur Jensenio
 115 η $\nu\omicron\varsigma$ K. Jen., η $\omicron\varsigma$ Lef.

100 $\varsigma\omicron\nu\delta$ δέσποτ' Jen., $\varsigma\omicron\upsilon$ νῆ Δί Lef., $\varsigma\omicron\nu$ γ' ἐστιν Sud.; ἀπό-
 λωλας Lef. 101 πάντα καὶ πέφραστ' ἐμοί Leo, πάλαι τέκνον Sud.
 102 suppl. Lef., ἐγένεθ' Sud. 103 ὅτι τοῖς Jen., $\varsigma\upsilon\nu\epsilon\iota\sigma\kappa\omicron\mu\iota\varsigma$
 ὁ φησι νῦν αὕτη τρέφειν Sud. sagaciter, at τρέφειν non est in
 charta 104 τίς φησίν Jen., τίς ἔφη τάδ' (Δη.) οὐδεῖς Leo, τίς
 ἔφη δέ; (Δη.) μὴ κρύπτ' Leeuw., τί ἔφη; (Δ.) γελοῖον Sud.
 105 εἶπον δέσποτ', ἀλλά Leo, εἰκός ς' οὐδὲ τᾶλλα Wil., εἰ μὴ $\varsigma\omicron\upsilon$
 γε, τᾶλλα Sud., εἶπά μοι με K. 109 ἤδη γ' Leo Rich., ἦ λέγ' K.
 Wil. 110 χρόνος p., χθονός Lef. cf. Eur. Hipp. 34 111 cf. Eur.
 Or. 322 115 κατεχόμενος Leo, δουλούμενος Sud., πεπληγμένος
 Herw., κρατούμενος K. Ro., ἦ ἡναγκαζόμενος Head.

ἔρωτι ταῦτ' ἔπραξεν, ἥ μισῶ[ν ἐμέ,
 ἦν ἂν ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανο[ίας ἦς] τὸ π[ρίν,
 ἐμοί τε παρατεταγμένος. νυνὶ δέ μοι
 ἀπολελόγηται τὸν φανέντ' αὐτῷ γάμον
 120 ἄσμενος ἀκούσας. οὐκ ἐρῶν γάρ, ὡς ἐγὼ
 τότε ψόμην, ἔς[π]ευδεν, ἀλλὰ τὴν ἐμήν
 Ἑλένην φυγεῖν βουλόμενος ἔνδοθεν ποτε.
 αὐτ[η] γάρ] ἐστὶν αἰτία τοῦ γεγονότος.

κατέλα]βεν αὐτόν που μεθύοντα δηλαδῇ,
 125 οὐκ ὄν]τ' ἐν ἑαυτοῦ· πολλὰ δ' <ἐξ>εργάζεται
 τοιαῦτ'] ἄκρατος καὶ νεότης, ὅταν λάβῃ
 τὸν οὐ]κ ἐπιβουλεύσαντά πω τοῖς πλησίον.
 ἀλλ' οὐ]δέπω γὰρ πιθανὸν εἶναί μοι δοκεῖ
 τὸν εἰς ἅ]παντας κόσμιον καὶ κύφρονα

130 τοὺς ἄλ]λοτρίους εἰς ἐμέ τοιοῦτον γεγονέναι,
 οὐδ' ε]ἰ δεκάκις ποητός ἐστι, μὴ γόνυ

F₁ (R) ἐμός υἱός. οὐ γὰρ τοῦτο, τὸν τρόπον δ' ὀρῶ.

χαμαιτύπη δ' ἄνθρωπος, ὄλεθρος· ἀλλὰ τί;

οὐ γὰρ περίεσται. Δημέα νῦν ἄνδρα χρῆ

135 εἶναί σ'· ἐπιλαθοῦ τοῦ πόθου, πέπαυς' ἐρῶν,
 καὶ τἀτύχημα μὲν τὸ γεγονὸς κρύφθ' ὅσον

117 ΔΙΑΝΟ.....τοπ... Jen., ΔΙΑΝΟ..... Lef. K.

128δέπω Jen.,Δ.πω K.,πω Lef.

116 suppl. Lef

117 ἦς τὸ πρίν Her., ὡς τὸ πρίν Croi.

118 παρατεταγμένος Jen.

119 φανενταδ'αυτω p., φανενθ'

αὐτῷ Lef. 123 suppl. Lef. 124 κατέλαβεν Leo alii 125 οὐκ

ὄντ' Leo alii 125 δ' ἐργάζεται p., δ' ἐξεργάζεται Head. Rich.,

δεῖν' inser. Wil., ἔργ' Leo, δῆτ' Maz. 126 τοιαῦτ' Head., εὐ

οἶδ' Wil., κάφ' οἶδ' Her. 127 τὸν οὐκ Croi., παῖδ' οὐκ Wil.,

καιρόν Herw. Leeuw.; τοι p., πω Ell. alii, ποτε Nic. Rich., τοῖσι

Herw. 128 ἀλλ' οὐδέπω Leo, οἶδ'. οὐδέπω Leeuw., τοῦτ' οὐ-

δέπω Croi., πλὴν οὐδέπω Sud. 129 et 130 suppl. Croi. 131 οὐδ'

εἰ Leo 136 τατυμημεν p., τἀτύχημα Rich. alii

ἔνεστι διὰ τὸν υἱόν. ἐκ τῆς δ' οἰκίας
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν εἰς κόρακας ὤσον τὴν κακὴν
Σαμίαν. ἔχεις δὲ πρόφασιν ὅτι τὸ παιδίον

140 ἀνείλετ'· ἐμφ[α]νίσης γὰρ ἄλλο μὴδὲ ἔν.

δακῶν δ' ἀνάσχου, καρτέρησον εὐγενῶς.

(Μαγ.) ἄλλ' ἄρα πρόσθεν τῶν θυρῶν ἐστ' ἐνθάδε;
παῖ, Παρμένων — ἄνθρωπος ἀποδέδρακέ με
ἄλλ' οὐδὲ μικρὸν συλλαβών. (Δη.) ἐκ τοῦ μέσου

145 ἄναγε σεαυτόν. (Μαγ.) Ἡράκλεις, τί τοῦτο παῖ;

μαινόμενος εἰςδεδράμηκεν εἴσω τις γέρων,
ἦ τί τὸ κακόν ποτ' ἐστί; τί δέ μοι τοῦτο παῖ;

νῆ τὸν Ποσε<ι>δῶ, μαίνεθ', ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
κέκραγε γοῦν παμμέγεθες. ἄστεϊον πάνυ,

150 εἰ τὰς λοπάδας ἐν τῷ μέσῳ μοι κειμένας

ὄστρακα ποῆσαι πάνθ' ὅμοια. τὴν θύραν

πέπληχεν. ἐξώλης ἀπόλοιο Παρμένων

κομίσας με δεῦρο. μικρὸν ὑπαποστήσομαι.

(Δη.) οὐκ οὐν ἀκούεις; ἄπιθι. (Χρυ.) ποῖ γῆς ὦ τάλαν;

(Δη.) ἐς κόρακας ἤδη. (Χρυ.) δύςμορος. (Δη.) ναί, δύςμορος.

156 ἐλεεινὸν ἀμέλει τὸ δάκρυον. παύσω ε' ἐγώ,

ὥς οἶομαι — (Χρυ.) τί ποοῦσαν; (Δη.) οὐδέν. ἀλλ' ἔχεις

τὸ παιδίον, τὴν γραῦν· ἀποφθείρου ταχύ.

(Χρυ.) ὅτι τοῦτ' ἀνείλομην, διὰ τοῦτο καί — (Δη.) τί καί;

160 διὰ τοῦτο, τοιοῦτ' ἦν τὸ κακόν. (Χρυ.) <οὐ> μανθάνω·

(Δη.) τρυφᾶν γὰρ οὐκ ἠπίστας'. (Χρυ.) οὐκ ἠπιστάμην;

τί δ' ἔσθ' ὃ λέγεις; (Δη.) καίτοι πρὸς ἔμ' ἦλθες ἐνθάδε

ἐν κινδονίτῃ Χρυσί, μανθάνεις, πάνυ

λιτῶ. (Χρυ.) τί οὖν; (Δη.) τότε ἦν ἐγώ σοι πάνθ', ὅτε

150 μου p., μοι K. 151 ποιῆσαι p. 157 ποιουσεν p. 159 (Δη.)
διὰ τοῦτο. (Χρυ.) καί Leo 160 (Χρυ.) οὐ μανθάνω Ell. Wil.,
vov inseruerunt Keil Leo Nic.

- 165 φαύλως ἔπραττες. (Χρυ.) νῦν δὲ τίς; (Δη.) μή μοι λάλει.
 ἔχ]εις τὰ καυτῆς πάντα· προστίθιμί σοι
 ἰδοὺ] θεράπαιναν, χρυσί· ἐκ τῆς οἰκίας
 F₂ (V) ἄπιθι. (Χρυ.) τὸ πρᾶγμ' ὀργή τίς ἐστὶ· προσιτέον.
 βέλτισθ' ὄρα — (Δη.) τί μοι διαλέγεις; (Χρυ.) μὴ δάκης.
 (Δη.) ἑτέρα γὰρ ἀγαπῇται τὰ παρ' ἐμοὶ Χρυσὶ νῦν
 171 καὶ τοῖς θεοῖς θύσει. (Χρυ.) τί ἐστίν; (Δη.) ἀλλὰ κύ
 υἱὸν πεπόηκας, πάντ' ἔχεις. (Χρυ.) οὐπω δάκνει·
 ὅμως — (Δη.) κατάξω τὴν κεφαλὴν ἀνθρωπεί σου,
 ἂν μοι διαλέγῃ. (Χρυ.) καὶ δικαίως· ἀλλ' ἰδοὺ,
 175 εἰσέρχομ' ἤδη. (Δη.) τὸ μέγα π[ρ]ᾶγμ' ἐν τῇ πόλει
 ὄψει σεαυτὴν νῦν ἀκριβῶς ἥτις εἶ.
 αἱ κατὰ σ' ἐταῖραι Χρυσὶ πραττόμεναι δέκα
 δραχμαὶ μόναις τρέχουσιν ἐπὶ τὰ δεῖπνα καὶ
 πίνους· ἄκρατον, ἄχρις ἂν ἀποθάνωσιν, ἢ
 180 πεινῶσιν, ἂν μὴ τοῦθ' ἐτοίμως καὶ ταχύ
 ποῶσιν. εἶπει δ' οὐδενὸς τοῦτ', οἷδ' ὅτι,
 ἦττον κύ καὶ γινώκει, τίς οὖς ἡμάρτανες.

165 φαύλως Jen., .αυλως Lef. K. 167εραπαινας Jen.,
 puncta ultimae litterae vel duobus ultimis litteris subscripta
 casu facta esse putat Lef.

167 ἰδοὺ Ro., ἔτι K., ταδί· Leo; θεράπαιναν Sud.; Χρυσὶ Ro.,
 hiatus obstat, at cf. Peric. 405 169 δακῆς Leo, μάδικῆς Hous.
 172 οὕτω Croi., τούτω Wil., post οὐπω interpungit Leeuw., οὐπω
 δάκνει Demeae continuat Sud. 174 καὶ δικαίως Demeae dant Leo
 Sud. 175 εἰσέρχομ' ἤδη recte defendit Wil., Demeae dat Ro.,
 ἀπέρχομ' K. Leo, ἐξέρχομ' Croi.; πρᾶγμ' Lef. 177 αἱ κατὰ σὲ
 Χρυσὶ πραττόμεναι δραχμαὶ δέκα | μόναις ἐταῖραι τρέχουσιν ἐπὶ
 τὰ δεῖπνα καὶ p., transposuit Leo. 178 servato papyri ordine
 verborum μόναις ἐταῖραι διατρέχουσ' ἐπὶ δεῖπνα Capps, δὴ τρέ-
 χουσ' ἐπὶ δεῖπνα Croi., ἑτεραι Head. Rich., κόραι Nic., fortasse
 scribendum ἐτάραι, potuit fieri, ut formae ionicae ἑταρος, ἐτάρη
 (cf. Hom. Δ 441) Menandri aetate irreperent in sermonem Atti-
 cum, cf. Eustath. 1166, 52 = Men. fr. 727 K. 179 in fine καὶ p.
 ἡ.

ἔσταθι. (Χρυ.) τάλαιν' ἔγω<γε> τῆς ἐμῆς τύχης.

(Νι.) τουτὶ τὸ πρόβατον τοῖς θεοῖς μὲν τὰ νόμιμα

185 ἅπαντα ποιήσει θυθὲν καὶ ταῖς θεαῖς.

αἷμα γὰρ ἔχει, χολὴν ἱκανήν, ὅστ' αὖ καλὰ,
 σπλήνα μέγαν, ὧν χρεῖα ἔστι τοῖς Ὀλυμπίοις.
 πέμψω δὲ γεύσασθαι κατακόψας τοῖς φίλοις
 τὸ κῶδιον· λοιπὸν γάρ ἐστι τοῦτό μοι.

190 ἀλλ' Ἡράκλεις τί τοῦτο; πρόσθε τῶν θυρῶν

ἔστηκε Χρυσις ἥδε κλάουσ'· οὐ μὲν οὖν

ἄλλη. τί ποτε τὸ γεγονός; (Χρυ.) ἐκβέβληκέ με

ὁ φίλος ὁ χρηστός σου. τί γὰρ ἄλλ'; (Νι.) ὦ Ἡράκλεις
 τίς; Δημέας; (Χρυ.) ναί. (Νι.) διὰ τί; (Χρυ.) διὰ τὸ παιδίον.

(Νι.) ἤκουσα καὐτὸς τῶν γυναικῶν ὅτι τρέφεις

196 ἀνελομένη παιδάριον· ἐμβροντησία.

ἀλλ' ἔστ' ἐκεῖνος ἡδύς. (Χρυ.) οὐκ ὠργίζετο

εὐθύς, διαλιπὼν δ', ἀρτ[ί]ως· ὅς καὶ φράσας

εἰς τοὺς γάμους μοι τᾶνδον εὐτρεπῆ π[ο]εῖν

200 μεταξύ μ' ὥσπερ ἐμμανῆς ἐπεισπεσ[ῶν]

ἔξωθεν ἐκκέκλεικε. (Νι.) Δημέας χ[ολᾶ].

desunt versus fere 140

F₃(V)(Δη.) ἄλλα πάλιν ἐλθὼν; (Νι.) τὸ δεῖνα, μικρὸν ὦ τᾶν· οἴχο[μαι],

πάντα πράγματ' ἀνατέτρ[α]πται, τέλος ἔχει. (Δ.) νῆ<τὸν> Δία.

οὗτοςὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσας χαλεπανεῖ, κεκράζεται.

205 τραχὺς ἄνθρωπος, σκατοφάγος, αὐθέκαστος τῷ τρόπῳ.

ἐμὲ γὰρ ὑπονοεῖν τοιαῦτα τὸν μιαρὸν ἐχρῆν ἐμέ.

188 ἔγωγε Leo Maz. Wil. 192 ποτ' ἐστιτο p., ἐστι induxe-
 runt Head. alii, τό delet Ell. 196 ἐμβροντησία Leeuw., ἐμ-
 βροντησίας Rich. 197 οὐκ — ἀρτίως Chrysi diderunt Nic.

Wil., ἀρτ.ωσ:ος p. 201 χολᾶ K. alii 202 ἄλλα K., ἀλλὰ Lef.,

ἀλλὰ — τᾶν Demeae tribuit Leeuw.; οἴχομαι Wil., οἴχεται Lef.

203 πανταταπραγματ' p., πάντα πράγματ' Herw. Wil., πᾶν, τὰ

Croe. Leo, πάντα. τέλος ἔ. τ. πρ., ἄν. Croi. Head.; τὸν inser. Croe.

alii 205 ἄνθρωπος Lef., ἄνθρωπος Wil.

νὴ τὸν Ἡφαιστον, δικαίως ἀποθάνοιμ' ἄν. Ἡράκλεις
 ἡλίκον κέκ[ραγε·] τοῦτ' ἦν. πῦρ βοᾷ, τὸ παιδίον
 φησὶ [ράχ]ιεῖ[ν, φησὶ] πρήσειν, ὕϊδοῦν ὀπτῶμενον
 210 ὄψομ[αι]· πᾶ[λιν] π[έ]πληχε τὴν θύραν· στρόβιλος <ῆ>
 σκηπ[τός, <οὐκ> ἄ]νθρωπος ἐστὶ. (Νι.) Δημέα συνίσταται
 ἐπ' ἐμὲ καὶ πάνδεια ποιεῖ πράγμαθ' ἡ Χρυσίς. (Δη.) τί φῆς;
 (Νι.) τὴν γυναῖκά μου πέπεικε μηδὲν ὁμολογεῖν ὅλως
 μηδὲ τὴν κόρην· ἔχει δὲ πρὸς βίαν τὸ παιδίον
 215 οὐ προήεσθαί τέ φησιν. ὥστε μὴ θαύμαζ', ἐάν
 αὐτόχειρ αὐτῆς γένωμαι. (Δη.) τῆς γυναικὸς αὐτόχειρ;
 (Νι.) πάντα γὰρ κύνοιδεν αὐτή. (Δη.) μηδαμῶς Νικήρατε.
 (Νι.) σοὶ δ' ἐβουλόμην προειπεῖν. (Δη.) οὗτοσί μελαγχολαῖ.
 εἰςπεπήδηκεν. τί τούτοις τοῖς κακοῖς τις χρήσεται;
 220 οὐδεπώποτ' εἰς τοιαύτην ἐμπεσών, μὰ τοὺς θεούς,
 οἶδα ταραχὴν. ἔστι μέντοι τὸ γεγονὸς φράσαι σαφῶς
 πολὺ κράτιστον, ἀλλ' Ἀπολλων ἡ θύρα πάλιν ψοφ[εῖ].
 (Χρυ.) ὦ τάλαιν' ἐγώ, τί δράσω; ποῖ φύγω; τὸ παιδίον
 λήψεταιί μου. (Δη.) Χρυσί, δεῦρο. (Χρ.) τίς καλεῖ μ'; (Δ.) εἴσω τρέχε,
 (Νι.) ποῖ κύ, ποῖ φεύγεις; (Δη.) Ἀπολλων μονομαχῆσω τήμερον,
 226 ὥς ἔοικ', ἐγώ. τί βούλει, τίνα διώκεις; (Νι.) Δημέα
 ἐκποδὼν ἄπελθ'. ἔα με γενόμενον τοῦ παιδίου
 ἐγκρατῇ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσαι τῶν γυναικῶν. (Δ.) μαίνεται.

209 ΦΗΣΙ...ΙΕΙ...ΕΜΠΡΗΣΕΙΝ Jen., ΦΗΣΙ...ΕΙ...ΕΜΠΡΗΣΕΙΝ Lef.
 K. 210 ΟΨΟΜ...Π[Α]...ΕΠΛΗΧΕ Jen., ΟΨΟΜ...Π...ΕΠΛΗΧΕ Lef.
 211 ΣΚΗΠ...ΝΩΡΩΠΟΣ Jen., ΣΚΗ...ΝΩΡΩΠΟΣ Lef. K. 226 ΕΓΩ·ΤΙ
 Jen., punctum non dispexit, sed spatium agnovit Lef.

208 suppl. Lef. 209 ραχίειν dub. K., θύσειν Leo; φησὶ
 πρήσειν Wil., εἶτα πρήσειν Leo, θύσειν κάμπυρεύσειν Sud.; υἱω-
 δουν p., ὕϊδοῦν Rich. Sud. 210 ὄψομαι πάλιν Jen., ὄψομ' Wil.;
 in fine ἢ addidit Lef. 211 σκηπτός, οὐκ Croi., οὐκ in charta
 excidit, σκ. ἀρ' Ro. 216 τῆς γυναικός <τ'> Leo, τῆς γυναικός
 Nicerato continuant Leeuw. Leo 217 αὐτή Lef., αὐτῇ Leo

ἀλλὰ τυπτήσεις μ'; (N.) ἔγωγε. (Δ.) θάπτον εἰσφθάρηθι κύ.
 0 ἀλλὰ μὴν κᾶγωγ[ε]. φεῦγε Χρυσί, κρείττων ἐστί μου.
) πρότερος ἄπτει μου κύ νυνί· τοῦτ ἐγὼ μαρτύρομαι.
) κύ δ' ἐ[π'] ἐ[λευ]θέρ[α]ν γυναῖκα λαμβάνεις βακτήριον,
 καὶ διώ]κεις. (Ni.) κυκοφαντεῖς. (Δ.) καὶ κύ γάρ. (N.) τὸ παιδίον
 οὐ δίδω]ς ἐμοί; (Δ.) γέλοιον, τοῦμόν; (N.) ἀλλ' οὐκ ἔστι σύν.
) δεινὸ]ν ὥνθρωποι. (Ni.) κέκραχθι· τὴν γυναῖκ' ἀποκτενῶ
 3) εἰσιών, τί γὰρ ποῆσω; (Δη.) τοῦτο μοχθηρὸν πάλιν.
 7 οὐκ ἔάσω. ποῖ κύ; μένε δή. (Ni.) μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
) κάτεχε δὴ σ<ε>αυτόν. (Ni.) ἀδικεῖς Δημέα με, δῆλος εἶ,
 καὶ τὸ πρᾶγμα πᾶν κύνοισθα. (Δη.) τοιγαροῦν ἐμοῦ πυθοῦ
 40 τῇ γυναικὶ μὴ ὀνοχλήσας μηδέν. (N.) ἄρ' ὁ κόσ με παῖς
 ἐντεθρίωκεν; (Δη.) φλυαρεῖς. λήψεται μὲν τὴν κόρην,
 ἔστι δ' οὐ τοιοῦτον. ἀλλὰ περιπάτη[σον] ἐνθαδί
 μικρά μετ' ἐμοῦ. (Ni.) περιπατήσω. (Δη.) καί σε α[υτὸν κύλ]λαβε.—
 οὐκ ἀκήκοας λεγόν[των], εἶπέ μοι, [Νικήρα]τε

230 κ[ΑΓΩ]Γ. Jen., κ...Γ. Lef. 231 ΑΠΤΕΙ K. Jen., ΑΠ.Ε. Lef.
 232 ΣΥΔ'Ε.Ε...ΘΕΡ... K. Jen., ΣΥΔ'Ε.Ε.ΘΕΡ.Ν Lef. 235Μ
 K. Lef., prima littera Jensenio potius η videtur 236 post
 πονσω lacuna parva, in qua puncta geminata fuisse suspicatur
 Jen.; ΠΑΛΙΝ Lef., ΠΑΛΙ. vel ΠΟΛΙ. Jen.

229 θάπτον — κύ Nicerato tribuit Leeuw.; ἐκφθάρηθι Eit.
 Leeuw.¹ 230 κᾶγωγε Leeuw.; ante et post τοῦτ' ἐγὼ μαρτύρο-
 μαι puncta geminata, totum versum Nicerato dedit K. 232 κύ
 δ' ἐπ' ἐλευθέραν Leo 233 καὶ διώκεις Ro., ἥ γὰρ ἀδικεῖς Leo,
 οὐκ ἀφήσεις Leeuw., idem καὶ κύ γὰρ Nicerato dat 234 οὐ
 δίδως K. 235 δεινόν K., ἔστιν Leo, τύπτομ' Wil. 236 τί —
 ποῆσω Demeae tribuit Leo; πάλιν Jen. 238 σεαυτόν Croe. alii,
 κάτεχε — σεαυτόν Demeae tribuerunt Leo Wil. 241 cf. Hes.
 β. γ. ἐντεθρίωκεν· ἐνείληκεν, ἐσκεύακεν (cf. 254) 242 sq. ἐνθαδί
 μικρον μετ' ἐμου p. 243 μικρά Croe. alii, βαῖά Croi., βραχύ τι
 Leeuw., μικρόν — (Ni.) οἶμοι περιπατήσω Sud.; κύλλαβε Ell. Wil.,
 κατάλαβε Leo, ἀνάλαβε Croe. Head. Legr. 244 εἰπεμοιλεγον[των]
 p., λεγ. εἰ. μ. Head. alii; Νικήρατε Wil., κύ πώποτε Head.

245 τῶν τραγωδῶν, ὡς γενόμενος [χρυςός] ὁ Ζ[εὺς] ἐρρῦη
 διὰ τέγους, κατειργμένην δὲ παῖδ' ἐμοίχευεν π[ά]λαι;
 (Νι.) εἶτα δὴ τί τοῦτ'; (Δη.) ἴσως δεῖ πάντα προσδοκᾶν· σκόπει,
 το[ῦ] τέγους εἴ σοι μέρος τι ρεῖ. (Νι.) τό πλείστον. ἀλλὰ τί
 τ[οῦ]το πρὸς ἐκεῖν' ἐστὶ; (Δ.) τότε μὲν γίνεθ' ὁ Ζεὺς χρυσίον,
 250 τότε δ' ὕδωρ· ὁρᾷς, ἐκείνου τοῦργόν ἐστιν. ὡς ταχύ
 εὔρομεν. (Ν.) καὶ βουκολεῖς με. (Δ.) μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ μὲν οὐ.
 ἀλλὰ χεῖρων οὐδὲ μικρὸν Ἀκρικίου δῆπουθεν εἴ·
 εἰ δ' ἐκείνην ἡξίωσε, τήν γε σὴν — (Νι.) οἴμοι τάλας.
 Μοσχίων ἐσκέυακέν με. (Δη.) λήψεται μὲν· μὴ φοβοῦ
 255 τοῦτο. θεῖον, <οἶδ'> ἀκριβῶς, ἐστὶ τὸ γεγενημένον.
 μυρίους εἰπεῖν ἔχω σοι περιπατοῦντας ἐν μέσῳ
 ὄ]ντας ἐκ θεῶν, σὺ δ' οἶει δεινὸν εἶναι τὸ γεγονός.
 Χαιρεφῶν πρῶτιστος οὗτος, ὃν τρέφουσ' ἀσύμβολον,
 οὐ θεός σοι φαίνεται εἶναι; (Νι.) φαίνεται· τί γὰρ πάθω;
 260 οὐ μαχοῦμαί σοι διὰ κενῆς. (Δ.) νοῦν ἔχεις Νικήρατε.
 Ἀνδροκλῆς δ' ἔτη τοσαῦτα ζῇ, τρέχει, πηδᾷ, πολὺ
 πράττεται, μέλας περιπατεῖ, λευκὸς οὐκ ἂν ἀποθάνοι,
 οὐδ' ἂν εἰ σφάττοι τις αὐτόν. οὗτός ἐστιν οὐ θεός;
 ἀλλὰ ταῦτ'· εὐχου γενέσθαι [σ]υμφέροντα, θυμία,
 265 θῦε, τῇ γ' κόρην μέ[τε]ις[ιν] οὐμὸς υἱὸς αὐτίκα·

246 in fine π.ΛΑΙ Lef., π.τε: Jen. 265 initio lacuna 12 fere
 litterarum, „librarius propter chartam laesam spatium aliquod

245 in charta erat ὁ Ζεὺς χρυσός, χρ. ὁ Ζ. Croe. alii 246 δια-
 τουτεγους p., τοῦ induxit Lef.; πάλαι Lef., ποτε Legr. Wil.
 248 τοῦ τέγους Wil. 255 θειονδ' ἐστινακριβωστο p., θεῖον, οἶδ'
 ἀκριβῶς, ἐστὶ Sud., idem servata particula δ' Matz, θ. δ. ἐστ', ἄ.
 οἶδα Ellis alii, idem sed pro οἶδα ἴσθι Head. 258 de Chaere-
 phonte parasito cf. Ath. VI 243—244 a, IV 164 f—165 a, XIII 584 e
 261 Ἀνδροκλῆς inscripta erat comoedia Sophili Ath. III 123 e,
 VI 228 b; πηδα corr. ex παιδα p., πηδᾷ Croe. Wil. 264 suppl.
 Lef. 265 suppl. Leeuw., ad μέτεισιν cf. Alex. fr. 163, 4 K.

ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ [πει]θόμ[ενος ἐ]μ[ο]ῖ <νῦν>· νοῦν ἔχει·
 εἰ δ' ἐλήφθη τότε [ἀδικήσας], [μὴ] παροξύν[ο]υ[ς] τ[ᾶ] νῦν.
 (Νι.) τάνδον εὐτρεπῆ; (Δη.) ποιῶ. (Νι.) τὰ παρ' ἐμοὶ δ' [οὐ κωλύει.
 (Δη.) κομψὸς εἶ. χάριν δὲ πολλὴν πᾶσι τοῖς θεοῖς ἔχω
 270 οὐδὲν εὐρηκῶς ἀληθὲς ὦν τότε ὥμην[εν] κατανοεῖν.

I₁ (V)

Χοροῦ.

Μοσ. ἐγὼ τότε μὲν ἦς εἶχον αἰτίας μόλις
 ἐλεύθερος γενόμενος ἡγάπη[σα] κ[α]ί
 τοῦθ' ἱκανὸν εὐτύχημ' ἐμαυτ[ῷ] γενόμ[ην]ο[ν]
 ὑπέλαβον· ὥς δὲ μᾶλλον ἔννο[υ]ς γίνομαι
 275 καὶ λαμβάνω λογισμὸν, ἐξέ[στηκα] νῦν
 τελέως ἐμαυτοῦ καὶ παρώξυμ[μαι] σφόδρα,
 ἐφ' οἷς μ' ὁ πατήρ ὑπέλαβεν ἡμαρ[τη]κέναι.
 εἰ μὲν καλῶς οὖν εἶχε τὰ περὶ τὴν κόρην,
 καὶ μὴ τοσαῦτ' ἦν ἐμποδῶν, ὄρκος, πόθος,

liberum reliquisse putandus est“ Jen., ἡκορηνμε...ε... Jen.,
 ἡκορηνμε...ε... Lef. 266 ...[ς]ομ...ω...!·νογνεχει· Jen., τογ
 .εξομ...μ...!·Ν.ΥΝΕΧΕΙ Lef. 267 ΤΟΤΕ.Π...Ο...ΠΑΡΟΞ...Ε...Τ...
 Jen., ΤΟΤΕ...Ο...ΠΑΡΟΞΥ... Lef. 268 :ποιῶ.ΤΑ Jen., :πο
 ησω.ΤΑ Lef., lacunam ante ΤΑ sufficere puncto geminato vel sim-
 plici uterque monet 274 ὡςδεμαλλον Jen., .ςδεμαλλ.η Lef.;
 .ινομαι Jen., ..νομαι Lef. K. 276 .φοδρα Jen., ..οδρα Lef.

266 supplementa incerta temptavi, πρᾶος, μετριάζει Sud.
 267 τότε(ε) ἀδικήσας vel τότε λυπήσας dub. K., ταραξας Sud., τε-
 κοῦσα μὴ παροξύνου μάτην Leeuw., βραδύνας, νῦν παρέξω πάντ'
 ἐγὼ Wil.; τὰ νῦν dub. K., (Ν.) ποῖε τάνδον εὐτρεπῆ Sud. 268 δ'
 οὐ κωλύει Wil., δῆτ' εὐτρεπῆ Leo 269 κομψοει: p., quae se-
 quuntur Demeae continuavit Leeuw., Nicerato dedit Wil.; θεοῖς
 ἔχω suppl. Lef. 270 κατανοεῖν Hen., καταλαβεῖν Sud., εἰδέναι
 Wil., πραγμάτων Leeuw., δυσχερῶν vel δυσκόλων Eit. 271 μό-
 λις K., πάλιν Sud. 272 ἡγάπησα καὶ Sud., ἡγάπησα δὴ Lef.
 273 γενόμενον Sud., νενομικῶς Hous. 274 ἔννοους γίνομαι Nic.
 Rich. 275 suppl. Le 276 suppl. Ar. alii

- 280 χρόνος, συνήθει', οἷς ἐδουλούμην ἐγώ,
οὐκ ἂν παρόντα γ' αὖτις ἠτιάσατο
αὐτόν με τοιοῦτ' οὐδέν, ἀλλ' ἀποφθαρεῖς
ἐκ τῆς πόλεως ἂν ἐκποδῶν εἰς Βάκτρα ποι
ἦ Καρίαν διέτριβον αἰχμάζων ἐκεῖ.
- 285 νῦν δ' οὐ ποήσω διὰ σὲ Πλαγγῶν φιλτάτη
ἀνδρεῖον οὐδέν· οὐ γὰρ ἔξεστ', οὐδ' ἑᾶ
ὁ τῆς ἐμῆς νῦν κύριος γνώμης Ἔρωσ.
οὐ μὴν ταπε[ι]νῶς οὐδ' ἀγεννῶς παντελῶς
παρ[ορ]ᾶ[ν με] ὅ[ει] τοῦτ', ἀλλὰ τῷ λόγῳ μόνον,
- 290 εἰ μὴδὲν ἄλλ', αὐτὸν φοβῆσαι βούλομαι,
φάσκων ἀπαίρειν· μάλλον εἰς τὰ λοιπὰ γάρ
φυλάξετ' αὖτις μὴδὲν εἰς μ' ἀγνωμονεῖν,
ὅταν φέροντα μὴ παρέργως τοῦτ' ἴδῃ.
ἀλλ' οὗτοσὶ γὰρ εἰς δέοντά μ[οι] π[άν]υ
- 295 καίρον πάρεστιν, ὃν μάλιστ' ἐβουλό[μ]ην.
(Πα.) νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον, ἀνόητόν τε καὶ
εὐκαταφρόνητον ἔργον εἴμ' εἰργασμένος.
οὐδὲν ἀδικῶν ἔδεια καὶ τὸν δεσπότην
ἔφυγον. τί δ' ἦν τούτου πεπονηκὼς ἄξιον;
- 300 καθ' ἐν γὰρ οὕτως σαφῶς σκεψώμεθα·
ὁ τρόφιμος ἐξήμαρτεν εἰς ἐλευθέραν
κόρην· ἀδικεῖ δὴπουθεν οὐδὲν Παρ[μένων].
ἐκύησεν αὕτη· Παρμένων οὐκ αἵτιος.

283 πόλεως Jen., . . λεως Lef.

284 ΗΚ.ΡΙΑΝ Lef., ΗΚΑΡΙΑΝ K.

287 ΤΗΣΕΜΗΣ Jen., ΤΗΣ.ΜΗΣ Lef. K.

289 ΤΑΠΕ.ΝΩΣ Jen., ΤΑΠ..

νωσ Lef. 289 ΠΑΡ..Α...Δ... Jen., de hac lectione dubitat Lef.,

qui potius legit ΠΟΡ..... 292 ΦΥΛΑΞΕΤ' Jen., ΦΥΛΑΞ.Τ'

Lef. K. 295 ΚΑΙΡΟΝ Jen., ...ΡΟΝ Lef. K.

288 suppl. Croi.

289 παρορᾶν με δεῖ Jen.

294 πάνυ K.

Rich. 300—305 ultimas singulorum versuum syllabas suppl.
Lef. (303 Croi.)

τὸ παιδάριον εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκ[ίαν
 305 τὴν ἡμετέραν· ἤνεγκ' ἐκεῖνος, οὐκ [ἐγώ·
 τῶν ἔνδον ὠμολόγηκε τοῦτό τις το[ρῶς.
 (V) τί [Πα]ρμένων ἐνταῦθα πεπόηκεν κακόν;
 οὐδέ[ν. τί ο]ὔν οὕτως ἔφυγες ἀβέλτερε
 καὶ δ[ειλότα]τε; γέλοιον. ἠπέιλησέ μοι
 310 ὀφείζεις, [ἵνα] μάθῃ [πᾶν]· διαφέρει[ι] δ' οὐδὲ γρὺ
 ἀδίκως [παθεῖν] τοῦτ' ἢ δικαίως. ἔστι δέ
 π[αντα]χόθε[ν] οὐκ ἀστεῖον. (Μο.) οὗτος. (Πα.) χαῖρε κύ.
 (Μο.) ἀφείς ἃ φλυαρεῖς ταῦτα θάπτον εἵσιθι
 εἵσω. (Πα.) τί ποήσων; (Μο.) χλαμύδα κοῖ σπάθην τινά
 315 ἔνεγκέ μοι. (Πα.) σπάθην ἐγώ σοι; (Μο.) καὶ ταχύ.
 (Πα.) ἐπὶ τί; (Μο.) βάδιζε καὶ σπητὴ τοῦθ' ὅ σοι
 εἴρηκα πο<ί>ει. (Πα.) τί δὲ τὸ πρᾶγμ'; (Μο.) ἢ λήψομαι
 ἱμάντα; (Πα.) μηδαμῶς· βαδίζω γ[ά]ρ. (Μο.) [τ]ί οὖν
 μέλλεις; — πρόσσεις νῦν ὁ π[α]τήρ· δεῖσεται!
 320 οὗτος καταμένειν μου κῶμιδῇ· δεῖσεται
 ἄλλως μέχρι τινός· δεῖ γάρ· εἴθ' ὅταν δοκῇ,
 πε[ι]σθήσομ' αὐτῷ. πιθανὸν εἶναι δεῖ μόνον,

307 ΕΝΤΑΥΘΑ Lef., Ε.ΤΑΥΘΑ K. Jen. 309 ΚΑΙΔ.....ΤΕ Jen,

ΚΑΙΔ.....Ε Lef. 310 Σ.ΙΞΕΙΝ...ΜΑΘΗ...ΔΙΑΦΕΡΕ.Δ'ΟΥ[ΔΕ]ΓΡΥ

Jen., ΣΤΙΞ (vel z) ΕΙΝ...ΜΑΘΗ...ΔΙΑΦΕΡΕ.....ΕΓΡΥ Lef. 311 ΑΔΙΚΩΣ

.....Τ Jen. Lef., ΑΔΙΚΩΣ.....Τ K. 318 Γ.Ρ.ΙΟΥΝ Lef., Γ...ΙΟΥΝ

Jen. 319 ΔΕΗΧ[ΤΑΙ] Jen., ΔΕΗΞΕ... Lef. 320 ΜΟΥΙΟΜΙΔΗ Jen.,

ΜΟΥΛΕΞΕΔΗ Lef., qui εδη praeene certum esse affirmat, ΜΟΥΛΙΘΑΔΙ K.

322 ΔΕΙΜΟΝΟΝ Jen., ΔΕΙ.ΟΝΟΝ Lef.

306 τορῶς K., τάλαν Leo, τὸ νῦν Jen., τότε Lef., τὸ πᾶν Rich.
 308 εφυγεσoutως p., οὕτως ἔφυγες Head. alii 309 καὶ δειλό-
 τατε Ar. 310 ἵνα μάθῃ πᾶν Wil., τότ'. ἀμαθὴς εἰ Sud.; δ' οὐδὲ
 γρὺ Wiebe 311 παθεῖν Ar. Leeuw., ποεῖν Eit. 312 πανταχόθεν
 Sud., πᾶν ταῖσ χρόν Leeuw., πᾶν αἰσ χρόν Wil., παντάτοπον K.,
 πάντα τρόπον Sud. 314 ποιήσων p. 317 εἰληψομαι p., ἢ (sine
 signo interrogandi) Leeuw., εἰ Lef., εἰ λήψομαι Wil. 320 κο-
 μιδῇ Sud, μουνθαδί Leeuw. 321 ἀλλ' ὥς p., ἄλλως Ar. alii

ὃ, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐ δύναμαι ποεῖν ἐγώ.

τοῦτ' ἔστιν· ἐψόφηκε προ[ῖων τήν] θύραν.

(Πα.) ὑστερίζειν μοι δοκεῖς cὺ παντελῶς τῶν ἐν[θ]άδε

326 πραγμ[ά]των, εἰδῶς δ' ἀκριβῶς οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοώς

διὰ κενῆς καυτὸν ταράττεας· εἰ[ς]ιω[ν δ' ε]ἰ[ς]ε[ι] π[ο]τέ.

(Μο.) οὐ φέρεις; (Πα.) π[ο]οῦ[σι] γάρ σοι τοὺς γάμους, κεράννυται,
θυμίαμ' ἀνάπτεται <τι> θυμά θ' Ἡφαίστου βίαι.

(Μο.) οὗτος οὐ φέρεις; (Πα.) [ς]ὲ γάρ <τοι> περιμένους· οὔτοι πάλα

(Μο.) ἐμέ, τί ἐμέ; (Π.) τὴν δαῖδα—(Μ.) μέλλεις; (Π.) εὐτυχεῖς, οὐδὲν κακόν

332 ἔστί σοι· θάρρει, τί βούλει; (Μο.) νοουθετήσεις μ', εἰπέ μοι,

ιερό[υ]λε παῖ; (Πα.) τί π[ο]ιεῖς Μοσχίων; (Μο.) οὐκ εἰςδραμύ

θάττ[ον] ἐξοίσεις ἃ φημι; (Πα.) διακέκομαι τὸ στόμα.

(Μο.) ἔτι λα[λ]εῖς οὗτος; (Πα.) βαδίζω, νῆ Δί', ἐξεύρηκα δέ

336 μέγα κ[α]κόν. (Μ.) μέλλεις; (Π.) ἄγουσι τοὺς γάμους ὄντως. (Μ.) ἴ(θι)

σπεύ[ου]σον, ἐξάγγελλέ μοι τι. νῦν πρόσεισιν. ἂν δέ μου

μὴ δέη[τ'] ἄνδρες καταμένειν, ἀλλ' ἀποργισθεῖς ἐὰν

ἀπιέναι! — τουτὶ γὰρ ἄρτι παρέλιπον — τί δεῖ ποεῖν;

325 ε[Ν].[Α]δε Jen., ε...δε; K. Lef. 326 ΠΡΑΓΜ.ΤΩΝ Jen.,
ΠΡ.ΓΜ.ΤΩΝ Lef. K. 327 εἰ.ις...ι.ιπ.ις Jen., ἐμε...ετ'...οις
Lef, ετ[ι]εζ...ιπ'ητ[ι]ς K. 331 ΤΗΝ[ΔΑΙ]ΔΑ Jen., ΤΗΝ...ΙΔΑ K. Lef.
332 εστισοι Jen., εστ.со. K. Lef.

324 προῖων Leo Sud., προσίων Lef., τὴν θύραν Lef. 325 ἐν-
θάδε K. alii 327 εἰσιών δ' εἵσει ποτε Leo, εἵσιθ' ἱλάσκου θεοῦς
Sud. 328 ποοῦσι K.; οινοκεραν p., οἶνος deleverit K. 329 θυ-
μίαμ' ἀνάπτεται τι θυμα θ' Leo, qui in charta fuisse θυμίαμά τι
[θῶ]μά τ' ἀνάπτεται θυμα τ' Ἡφαίστου βίαι perspexit, cf. Plaut.
Men. 330 330 τοι inser. Leo, δὴ K., παῖ Hous., καὶ γὰρ σε
Legr., σὲ γάρ, σὲ Sud. 331 δαῖδα K., παῖδα Ar. Leo Sud.;
μέλλεις Moschioni tribuit Leeuw. 333 ιεροσυλε: παῖ p., παῖ
Moschioni tribuerunt K. Wil. 334 θάττον Lef. 335 ἔτι λαλεῖς
K. Wil.; in fine εἰξευρηκατε p., εἰξευρήκατε Leeuw., ἐξεύρηκά τε
Lef., ἐξεύρηκα δέ Wil. 336 μέγα κακόν K. Wil., τί τὸ κακόν
Croi., φάρμακον Ro.; ἴθι Head., ἰδού K. alii 337 σπεύσων Ar.
Ell. Rich. 338 μὴ δέητ' Head. alii. 339 ἀπιέναι Leeuw. alii

ο εἰκότ]ως οὐκ ἂν ποῆσαι τοῦτ'. εἰ δέ; πάντα γάρ
γίνε]ται· γέλοιος ἔσομαι, νῆ Δί', ἀνακάμπτων πάλιν.

340ως K.,c Lef.

340 εἰκότως Eit., ἀλλ' ἴσως Legr. Nic. 341 γίνεται Nic. alii

Fragmentum aliunde notum.

φέρει τὴν λιβανωτόν· cὺ δ' ἐπίθες τὸ πῦρ Τρύφῃ.

Phryn. ecl. p. 187 Lo. = fr. 437 K. λίβανον λέγε τὸ δένδρον,
τὸ δὲ θυμιώμενον λιβανωτόν. . . . Μένανδρος ἐν τῇ Καμίᾳ φησί·
τρυφῇ cod., corr. Scaliger.

ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

Personae:

Polemon miles	Moschion adulescens
Sosias Servus	Ostiarus
Glycera virgo	Pataecus senex
Doris ancilla	(Myrrhina matrona)
Ignoratio	(Philinus senex)
Davus servus	

Ε₁ (V) (Αρν.) αὐτὴ] προθυμηθεῖσα θήλυ, τὸ δ' ἕτερον
 γυναικί] δοῦναι πλουσίαι τὴν οἰκίαν
 ταύτη]ν κατοικοῦσιν, δε[ο]μένη παιδίου.
 γέγον]ε δὲ τα[ὐτ'· ἐγγε]γομένων δ' ἐτῶν τινων
 5 καὶ τ]οῦ πολέμου καὶ τῶν Κορινθιακῶν κακῶν
 αὐξ]ανομένων ἢ γραῦς ἀπορουμένη σφόδρα,
 τεθραμμένης τῆς παιδός, ἣν νῦν εἶδετε

3[N] Jen. Lef. K.; ΔΕΟΜΕΝΗ Jen., Δ...ΕΝΗ Lef.
 4 ΤΑ...[T]ΑΜΕΝΩΝ Jen., ΤΑ.....ΜΕΝΩΝ Lef., qui pro ΤΑ
 legi posse nō testatur

1 Ea quae antecedunt, alii aliter restituerunt: ἡ δ' ἀμφοτέ-
 ρους ἀνείλε, παιδίον | πάλαι Wil. qui ad liberam structuram
 v. 31sq. nos relegat, sed vereor ne πάλαι spatium excedat, τὸ
 μὲν κατέσχε τῶν διδύμων, τρέφειν τέκνον | αὐτὴ K., κἀνελομένη |
 διδύμων τὸ μὲν ἐφύλαξε παιδίον τρέφειν | αὐτὴ Sud., τούτων
 θέλει τὸ μὲν τρέφειν, ἔχειν τέκνον Capps 2 et 3 supplerunt
 Lef. et Croi. 4 γέγονε Weißmann, ποιῇ Wil., ἐποίεο Leo, συν-
 ἔβη Croe; ταῦτ' K., τοῦτ' Croi.; ἐγγενομένων Leo, γενομένων
 Croi., ἐνισταμένων Jen. 5 καὶ τοῦ Leo Rich. Wil., συχνοῦ
 Croi., δεινοῦ Leeuw., ἀπὸ τοῦ K. 6 suppl. Croi.

- ὑμεῖς, ἔραστοῦ γενομένου τε τοῦ σφοδροῦ
 τούτου νεανίσκου, γένει Κορινθίου
 10 ὄντος, δίδωσι τὴν κόρην ὡς θυγατέρα
 αὐτῆς ἔχειν. ἤδη δ' ἀπειρηκυῖα καὶ
 προορωμένη τοῦ ζῆν καταστροφὴν τινα
 αὐτῇ παροῦσαν οὐκ ἔκρυψε τὴν τύχην·
 λέγει δὲ πρὸς τὴν μείραχ', ὡς ἀνείλετο
 15 αὐτὴν, ἐν οἷς τε σπαργάνοις δίδωσ' ἅμα·
 τὸν ἀγνοούμενόν τ' ἀδελφὸν τῇ φύσει
 φράζει, προνοουμένη τι τῶν ἀνθρωπίνων,
 εἴ ποτε δεηθείη βοηθείας τινός,
 ὁρῶσα τοῦτον ὄντ' ἀναγκαῖον μόνον
 20 αὐτῇ φυλακὴν τε λαμβάνουσα, μή ποτε
 δι' ἐμέ τι τὴν Ἄγνοιαν αὐτοῖς συμπέσῃ
 ἀκούσιον, πλουτοῦντα καὶ μεθύοντ' αἰεὶ
 ὁρῶς' ἐκείνον, εὐπρεπῇ [δὲ] κα[ὶ] νέαν
 ταύτην, βέβαιον δ' οὐθὲν ὦι κ[ατ]ελείπετο·
 25 αὕτη μὲν οὖν ἀπέθανεν· ὃ δὲ τὴν οἰκίαν
 ἐπρίατο ταύτην ὁ στρατιώτης οὐ πάλαι·
 ἐν γειτόνων δ' οἰκοῦσα τᾷδελφοῦ τὸ μὲν
 πρᾶγμ' οὐ μεμήνυκ', οὐδ' ἐκείνον βούλεται,
 εἶναι δοκοῦντα λαμπρόν, εἰς μεταλλαγὴν
 30 ἀγαγεῖν, ὄνασθαι δ' ὦν δέδωκεν ἡ Τύχη.
 ἀπὸ ταῦτομάτου δ' ὀφθεῖς' ὑπ' αὐτοῦ θρακυτέρου,
 ὥσπερ προείρηκ', ὄντος, ἐπιμελῶς τ' αἰεὶ
 φοιτῶντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἔτυχ' ἐσπέρας

11 ΗΔΗ Jen., ΗΔ. Lef. K.

27 ΤΑΔΕΛΦΟΥ Jen., Τ. ΔΕΛΦΟΥ Lef. K.

15 διδοῦς' Croe. Herw. 24 βεβαιονθ' p., δ' Head. Leeuw.
 28 μεμενηκεν p., μεμήνυκ' Diels alii 31 υποτουθρακυτερου p.,
 αὐτοῦ Croe. Leeuw., quod propter metrum praeferendum cf.
 White Class. Phil. IV 159, τούτου Ell. alii

- π[έ]μπουςά ποι θεράπαιναν· ὡς δ' ἐπὶ ταῖς θύραις
 35 α[ὐ]τὴν γενομένην εἶδεν, εὐθὺς προσδραμών
 E₂ (R) ἐφίλει, περιέβαλλ'. ἥ δὲ τῷ προειδέναι
 ἀδελφὸν ὄντ' οὐκ ἔφυγε. προσίων δ' ὁ [κοβαρός
 ὁρᾷ· τὰ λοιπὰ δ' αὐτὸς εἰρηκ' ἀντι[κρυς.
 ὁ μὲν ᾤχετ' εἰπὼν ὅτι κατὰ χολὴν ἰδ[εῖν]
 40 αὐτὴν <ἔ>τι βούλεθ', [ἥ δ'] ἐδάκρυ' ἐστῶσα καὶ
 ὠδύρεθ', ὅτι ταῦτ' οὐκ ἐλευθέρως ποεῖν
 Heid. ἔξεστιν αὐτῇ. πάντα δ' ἔξεκάετο
 ταῦθ' ἕνεκα τοῦ μέλλοντος, εἰς ὀργὴν ἵνα
 οὗτος ἀφίκητ' — ἐγὼ γὰρ ἦγον οὐ φύσει
 45 τοιοῦτον ὄντα τοῦτον — ἀρχὴν δ' ἵνα λάβῃ
 μηνύσεως τὰ λοιπά, τοὺς θ' αὐτῶν ποτε
 εὖρωσιν. ὥστ' εἰ τοῦτ' ἐδυσχέρανέ τις
 ἀτιμίαν τ' ἐνόμιζε, μεταθέσθω πάλιν·
 διὰ γὰρ θεοῦ καὶ τὸ κακὸν εἰς ἀγαθὸν ῥέπει
 50 γινόμενον. ἔρρωσθ', εὐμενεῖς τε γενόμενοι
 ἡμῖν θεαταὶ καὶ τὰ λοιπὰ σφύζετε.

36 ΒΑΛΛ' K., Β.ΛΛ Lef. 37 ΠΡΟΣΙΩΝΔΟ Lef., ΠΡΟΣΙΩΝΔC Jen.
 38 ΑΥΤΟΣΕ... 'ΑΝΤΙ... Lef., ΑΥΤΟΣ... 'ΑΝΤΙ Jen., ΑΥΤΟΣΕ.ΡΗΚ'ΑΝ
 ΤΙ... K. 39 ΕΙΠΩΝ Jen., ΕΙΠΩ. Lef. K.; in fine ἰδ Ri., Reinach,
 Jen., ἰ. Lef., qui Δ exstitisse posse concedit 42 ΕΞΕΚΑΕΤΟ C,
 ΕΞΕΚΑΙΕΤΟ H 43 ΕΙΣΟΡΓΗΝΘ'ΙΝΑ C, ΕΙΣΟΡΓΗΝΙΝΑ H 46 ΤΟΥCΘ'ΕΑΥΤΩΝ
 C, ΤΟΥCΘΑΥΤΩΝ H 47 ΕΔΥCΧΕΡΑΙΝΕ C, ΕΔΥCΧΕΡΑΝΕ H 51 CΩΖΕΤΕ:
 C, CΩCΑΤΕ H

34 π.μπουσα p., πέμπουσα Lef. 35 αὐτὴν Leeuw. 37 δ' ὁ
 κοβαρός Sud., δ' ὁ Πολέμων Lef., δ' ἄτερος Wil. 38 εἰρηκ' Leo;
 ἀντικρυς K., ἀρτίως Leo 39 sq. ἰδεῖν αὐτὴν ἔτι sod. sem. Berol.,
 ἰδεῖν αὐτὴν τι Sud., ἰδὼν αὐτὴν τι Jen., ἴδοι αὐτὴν τι Reinach
 44 ἀφικετ' p., ἀφίκητ' Head.? K. Legr, ἀφίκοιτ' Ar. Croe. alii
 45 λαβῃ C. H., λάβοι Ar. Leeuw. Leo Nic. 48 ευρωιεν p., εὖρω-
 cin Sud. 49 θεοὺς Eit.

(Cw.) ὁ σοβαρὸς ἡμῖν ἀρτίως καὶ πολεμικός,
 ὁ τὰς γυναῖκας οὐκ ἔων ἔχειν τρίχας,
 κλάει κατακλινείς. κατέλιπον ποοῦμενον
 55 ἄριστον αὐτοῖς ἄρτι, καὶ συνηγμένοι
 εἰς ταυτόν εἰσιν οἱ συνήθεις, τοῦ φέρειν
 αὐτὸν τὸ π[ρ]ᾶγμα ῥᾶιον. οὐκ ἔχων δ' ὅπως
 τὰνταυθ' ἀκο[ύς]η γινόμεν' ἐκπέπομφέ με
 ἱμάτιον οἴσοντ' ἐξεπίτηδες, οὐδὲ ἔν

60 δεόμενος ἄλλ' ἢ περιπατεῖν με βούλεται.

(Δw.) ἐγὼ προσ[ε]στῶς ὄψομαι κεκτημένη.

(Cw.) ἡ Δωρίς. οἷα γέγονεν, ὡς δ' ἐρρωμένη·
 ζῶσιν τρόπον τίν', ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται,
 αὗται. πορεύσομαι δέ. (Δw.) κόψω τὴν θύραν·

65 οὐδείς γὰρ αὐτῶν ἔστιν ἔξω. δυστυχῆς
 ἦτις στρατιώτην ἔλαβεν ἄνδρα· παράνομοι
 ἅπαντες, οὐδὲν πιστόν. ὦ κεκτημένη
 ὡς ἄδικα πάσχεις. παῖδες. (Cw.) εὐφρανθήσεται
 κλάουσιν αὐτὴν πυθόμενος νῦν· τοῦτο γάρ

70 ἐβούλετ' αὐτός. (Δw.) παιδίον, κέλευέ μοι

desunt versus fere 70

54 ΚΑΤΕΛΙΠΟΝΠΟΟΥΜΕΝΟΝ C, ΚΑΤΕΛΑΒΟΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΝ H 55 ΑΡΤΙ·
 C, ΓΑΡΤΙ H 58 ΓΙΝΟΜΕΝ' C, ΓΕ..... H 59 ultimus versus
 fragmenti Heidelbergensis; ΟΙΚΟΝΤ' Jen., Ο. ΖΟΝΤ' Lef. 61 ΠΡΟΣ.
 ΣΤΩΣ' Jen., ΠΡΟΣ.ΣΤ.ς' Lef. 64 ΑΥΤΑΙ· Jen., punctum non dis-
 pexerunt Lef. K.

52 sqq. hos versus et 164—170 non Sosiae sed alii Polemonis
 speculatori dat Sud. 57 sq. suppl. Lef. 64 κόψω τὴν θύραν
 schol. Ar. Nub. 132 et Suidas s. v. κόπτειν = fr. 860 K. 68 εὐ-
 φρανθήσεται — αὐτός Sosiae dant Lef. Schmidt Leo, quia punctis
 geminatis saepa sunt haec verba, Doridi continuant Leeuw.
 alii. fortasse post v. 70 novum fragmentum β₃₋₄ inserendum
 est, vide praefationem; quod si verum est, inter E₂ et β₈ pauci
 versus, inter β₃ et β₄ fere 20, inter β₄ et J₁, non plus 20 desunt

J₁(V)(Δα.) παῖδες, μεθύοντα μεράκια προσέρχεται
 πᾶμπολλ'. ἐπαινῶ διαφόρως κεκτημένην·
 εἴσω πρὸς ἡμᾶς εἰσάγει τὴν μείρακα.
 τοῦτ' ἔστι μήτηρ. ὁ τρόφιμος ζητητέος.
 75 ἦκειν γὰρ αὐτὸν τῇ[ν] ταχίστην ἐνθάδε
 εὐκαιρον εἶναι φαίνεθ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.

(342)

(345)

Χοροῦ.

(Μο.) Δᾶε π[ολλ]άκις μὲν ἤδη πρὸς μ' ἀπήγγελκας λόγους
 οὔκ ἀληθεῖς, ἀλλ' ἀλαζῶν καὶ θεοῖσιν ἐχθρὸς εἶ.
 εἰ δὲ καὶ γ[υ]νὶ πλανᾷς με — (Δα.) κρέμασον εὐθύς, εἰ [πλανῶ (350
 80 τ]ήμερον. (Μο.) λέγεις τί; (Δα.) χρῆσαι πολεμίου τοίνυν [τρόπον
 ἄν δ' ἀληθὲς ἦ κα[τ]αλάβης τ' ἔνδον αὐτὴν ἐνθάδε,
 ἃ δ' ἐδίωκες νῦν ἔχ]ης σὺ ταῦτα π[ά]ντα Μοσχίων,

72 π. ΜΠΟΛΛΑ Jen. Lef., ΠΑΜΠΟΛΛΑ K. 74 ΤΡΟΦΙΜΟΣ Jen.,
 . . ΟΦΙΜΟΣ Lef. K. 75 ΗΚΕΙ[Ν] ΓΑΡ Jen., ΗΚΕΙ. ΓΑΡ Lef.; ΤΗ. ΤΑΧΙΣΤΗΝ
 Jen., Τ. . . ΧΙΣΤΗΝ Lef. K. 77 Π. . . ΑΚΙΣ Jen., Π. . . ΚΙΣ K. Lef.
 79 ΚΑΙΝ. ΝΙ Jen., ΚΑ. . . ΝΙ Lef. K.; in fine ΕΜ vel ΕΠ Jen., ΕΙ. Lef.,
 ΕΙΠ K. 80 num ante ΗΜΕΡΟΝ littera desit Jen. et Lef. dubitant;
 ΠΟΛΕΜΙΩ (vel ΟΥ) Jen., ΠΟΛΕΜΙΟΥ Lef. K.; in fine incertissimas
 umbras litterarum [ΕΜΟΙ] dispicere sibi visus est Jen. 81 Α]Ν
 Δ' ΑΛΗΘΕΣ ΚΑ. ΑΛΑΒΗΣΤ' ΕΝΔΟΝΑΥΤΗ. Jen., . ΝΔ' ΑΛΗΘΕ. ΗΚ. . . ΛΑΒΗΣΤ' ΕΝ.
 ΟΝΑ. . ΗΝ Lef. 82 ΑΔ' ΕΔΙΩΚΕ[ΕΣ ΝΥ]. . [ΗΣ] ΣΥΤΑΥΤΑ Π. ΝΤΑ Jen., ΑΔ' Ε
 ΔΙΩΚΕ. ΣΣΥΤΑΥΤΑ Π. ΝΤΑ Lef.

71—73 et 75—76 Doridi dat Leeuw. 72 κεκλημένην Leeuw.
 73 ὑμᾶς p., ἡμᾶς Leo 74 τρόφιμος Lef. 75 ἦκειν Jen.; τὴν
 ταχίστην Lef. 77 πολλάκις Lef.; ad πρὸς με cf. Joan. Char.
 Anecd. Gr. Bek. p. 1154 = fr. 978 K. 78 ἀλλ' — ἐχθρὸς schol.
 Ar. Ran. 280 = fr. 875 K. 79 καὶ νυνί Lef.; εἰ πλανῶ K.
 Leo, ἐμὲ λαβὼν Sud. 80 τρόπον Croe. K., πολεμίῳ — ἐμοί
 Jen. 81 ἂν δ' ἀληθὲς ἦ Wil. Schmidt; καταλάβης Leo Leeuw.
 Sud.; ἔνδον αὐτὴν ἐνθάδε Leo 82 ἃ δ' ἐδίωκες Leo; νῦν
 ἔχης Schmidt; πάντα Leo alii

καὶ πεπείκω τὴν μὲν ἔλθειν δεῦρ' ἀναλώσας λόγους (355)
 μυρίουσ, τὴν σὴ[ν δὲ] μητέρ' ὕ[ποδ]έ[χ]εσθαι καὶ ποεῖν
 85 πάνθ' ἃ σοι δοκεῖ—τίς ἔσομ[αι]; (Μο.) τίς βίος μάλιστ[α σοι]
 Δᾶε, τῶν πάντων ἀρέσκει; (Δα.) τ[οῦ]τ' ἐπιβλεφθή[σεται].
 Μο.) ἄρα τὸ μυλωθρεῖν κράτιστον; (Δα.) εἰς μυλώνι[ον] δοκεῖ
 οὗτοσὶ φερόμενος ἦ[κει]ν. (Μο.) μὴδὲν ο[ὖν] τεχνητέον.
 βούλομαι δὲ προστάτην σε πραγμάτων Ἑλληνικ[ῶ]ν (360)
 90 καὶ διοικητ[ή]ν στρατοπέδων. [ποεῖν].
 ἐ[ῖ] σε] μὴ σφά[τ]τουςιν εὐθύς, ἀλλ[λ'] ἔχεις.
 ἄλλο. ἐκλέγου· [βούλ]ει λαβεῖν

83 ΚΑΙΠΕΠΕΙΚΩΤΗ[Ν] Jen., ΚΑΙΠΕΠΕΙΚ.ΤΗ. Lef. 85 ΣΒΙΟΣΜΑΛΙΣΘ'
 [ΟΡ. vel ΜΑΛΙΣΤ. . . . Jen., ΒΙΟΣΜΑΛΙΣΘ'. . . Lef. K. 86 ΑΡΕΣΚΕΙ: .Ι.
 ΙΕΓΙΒΛΕΨ. . . . Jen., ΑΡΕΣΚΕΙΣ. . . . ΕΠ.ΒΛΕΦΘ. . . . Lef., ΑΡΕΣΚΕΙΣ. . . .
 ΕΠΙΒΛΕΦ.Υ. . . . K. 87 :Ι.ΣΜΥΛΩΝΙΔ. .Ι. . Jen., :Κ.ΣΜΥΧΕ. . . . Lef.,
 :ΕΙΣ. .Λ. K. 88 ΟΥΤΟΣ: vel ΑΥΤΟΣ: Jen., ΟΥΤΟΣ: Lef.,
 ΟΥΤΟΣΙ K., Η. .Ν.ΜΗΔΣΜΟ. [Τ]ΕΧΝ[ΗΝ]. .Γ Jen., Η. . . :ΜΗΔΕΝ. . . ΕΧΝ. . .
 Lef., ΗΜ. .ΜΗΔΕΝ. . . . ΚΗ. . . . K. 89 ΕΛΛΗ. .Κ.Η Jen., ΕΛΛΗΝΙΚ. .
 Ricci, ε. . . . Lef. 90 ΠΕΔΩΛ: . . . ΕΔΕ. . . . dub. Jen., ΠΕΔΩΝ
 ε. Lef. 91 Σ. .ΛΗΗΣΦΑ. ΤΟΥΣΙΝΟΥΤΥΣΑ. .ΕΧΗΣΛΟ.Ω. . . . Jen.,
 Ο. ΦΑ. ΤΟΥΣΙΝΟΥΤΥΣΑ. . . ΧΗ.ΔΡ. . . Lef., Ο. ΠΕΦΡΑ. ΤΟΥΣΙΝΟΥ
 ΤΥΣΑΛ ΕΧΕΙΣΔΡΑΜΕΙΝ K. 92 ΑΛΛΟΙ. . . ΝΚ. .ΙΕΚΛΟΙ. . . ΣΚΛΣΓΣΙ. . . ΕΙΛΑ
 ΒΕΙ Jen., ΑΛΛΑΜΑΙ. ΕΚΔΟΙΗΣΕΚΛ.Σ. Λ. . . Lef., ΑΛΛΟ.
 :ΕΚΔΟΙΗΣΕΚΛ. .ΣΥ.ΑΝΣ.ΛΩΣ K.

83 πεπείκω τὴν Schmidt; ἔλθειν K.; λόγους Leo Sud., cf.
 Aristaen. Ep. I, 4 ἀλλὰ καὶ πέπεικα ταχύ, οὐ χρόνον μακρὸν οὐ
 λόγον πολὺν ἀναλώσας 84 suppl. K. 85 ἀπαντα p., πάνθ'—
 ἔσομαι Croe alii: τίς Leo, κύμβιος Ro.; μάλιστά σοι Jen., μάλισθ'
 ὅρα Wil., ὅλως Ar., ὅτι Leo 86 τοῦτ' Jen.; ἐπιβλεφθήσεται
 Schmidt, (qui iam praefert τί ποτ'; ἐπιβλέψω, φέρε), σοί; φέρ' ἐπι-
 βλεψόμεθα Ar. 87 suppl. K., (Μο.) εἰς μυλῶν' ἱμείρεται Schmidt
 88 ἡκείν vel ἡμῖν Jen., ἡμῖν Leo; οὖν τεχνητέον K., μηδαμῶς
 τέχνην dub. Jen., idem addito λέγε Schmidt 89 Ἑλληνικῶν
 Ri. 90 διοικητήν K., στρατοπέδων Jen., versus fort. suppleri
 potest Δᾶε βασιλικῶν ποεῖν 91 εἶ σε μὴ Wil., σφάττουςιν Jen.,
 οὐκ ἀποσφάττουςιν Sud., οὔτε βοὺς σφάττουςιν οὐθ' ὅς Schmidt;
 ἀλλ' ἔχεις λιμῶ θανεῖν Sud., λιμαλέος ὅπως θάνω Schmidt 92 ἐκ-
 λέγου K. Schmidt; βούλει λαβεῖν Schmidt, Schuster

ἐπτά. . . . [ο]υ τάλαντα; (Δα.) παντοπωλεῖν [συμφέρι
Μοσχίων ἢ [τυρ]οπ[ω]λεῖν ἐ[ν ᾧ]γορᾷ καθημένον. (365)

95 ὁμνύω νῆ [Δία πρέπει μοι] π[λου]σίωι καθε[σ]τάναι
κύ τ' ἐμέ ταῦτ' ἐ. μάλλον (Μο.) ἄν. . . .
εἰ δὲ κ[α]ὶ [μ]όλις εὖ.
γραῦς. (Δα.) τὸ γαστρίζεσθ' ἀρέσκει [δ]έ[σ]ποτ'· εἶναι δ' ἄξιος
φῆμ', ἐφ' οἷς εἴρηκα τούτοις. (Μο.) μὰ [Δία παῖ κύγ' οὐκ ἄφρων
100 ἦσθας, ἀλλὰ τυροπώλει καὶ τα. (371)
(Δα.) τ[α]ῦτα μὲν [δ]ή, φ[α]σίν, εὐχθω· δ.
οἰκίαν, ἄν. . . ν, τρόφιμε. (Μο.) δεῖ μ.
ἐ[μέ γε] παραμυθεῖσθ' ἐ[κείν]ην τὴν τάλαιναν γενομένην

93 ΕΠΤΑΣΗ. ψ Jen., ε. . . Α. ς. γ Lef., ε. ΤΑ. ς. γ K.;
in fine . θ. Jen., ς' . ε. Ri. K., nihil dispexit Lef. 94 Η. . .
ΟΠ. ΛΕΙΝΕ. ΓΟΡΑΚΑΘΗΜΕ[ΝΟ]Ν dub. Jen., ΟΠ. ΕΙΝΣ. ΓΟΡΑΚΑΣΗΜ. . .
Lef. 95 Σ. ΝΥΩΝ. Jen., ΟΜΝΥΩΝ. Lef., ΟΜΝΥΩΝΗ K.; π. ΛΣΙΩΙΚΑΘΕΣ
Jen., ΣΙΩΙΚΑΘΕΣ Lef. 96 ΤΕΜΕΤΑΥΤΣ Jen., ΤΕΜΕΤΑΥΤ.
Lef., ςΥΤ'ΕΜΕΤΑΥΤ'Ε K. 97 ΣΙΔΕΚ. Ι. ΠΓΕ. ΝΣ. ΜΕΛ. ΟΛΙΣΕΥ
Jen., ΕΙΔΕΚ. ΙΝ. ΗΓΕΝ. ΜΕΛ. ΛΙΣΕΥ Lef. 98 : ΤΟΓΑΣΤΡΙΖΕΣΘ'
ΑΡΕΣΚΕΙ. ΕΣ. Jen., : ΤΟΙΑΣΤΡΙΖΕΘΑΡΕΣΚΕ. Ε. Lef. 99 ΦΗΜ' Jen.,
. . . Μ' Lef.; in fine . ΜΑ Jen., : ΜΑ Lef. 100 in fine ΤΑ. Ι Jen.,
ΤΑ. . . ! Lef. 101 . ΑΥΤΑΜΕΛ. Φ. ΣΙΝΣΥΧΩ· Δ Jen., . ΑΥΤΑΜΕΝ. ΗΦ.
ΣΙΝΕΥΧΩ· Δ Lef. 102 . ΙΚΙΑΝΑΝ. Ν Jen., . ΙΚΙΑΝΑΝΕ. Ν Lef.;
: ΛΕΙΗ. Ι Jen., : . . . ΕΙΝ. Lef. 103 Ε. ΠΑΡΑΜΥΘΕΙΣΘΑ. Ν Jen.,
Ε. ΠΑΡΑΜΥΘΕ. Ν Lef., Ε. ΠΑΡΑΜΥΘΕΙ. Κ.

93 ἐπτά χρυαίου Wil., sed vestigia a Jensenio dispecta ob-
stant, ησάμου dub. K., ἔπτ' ἐπὶ δανείῳ Schmidt; συμφέρι K.
94 optime suppl. Jen. 95 Δία — πλουσίω K.; καθεστάναι Sud.
96 κύ γε μετ' αὐτῶν μακάριος Ζῆ μάλλον. (Μο.) ἀνανεύεις αἰεί
Schmidt 97 εἰ δὲ καὶ K.; μόλις K, δ μόλις εὖρ- Sud. 98 suppl.
Sud., ἀρέσκειν ἐς τρίς ἐμέ καθ' ἡμέραν Ar. 99 μὰ Δία K.;
παῖ — ἄφρων Herw., Δδ' οὐκ ἐμπόρῳ Sud., Δδ' οὐ μέγα φρονῶν
Schmidt 100 καὶ τελώνει προσφερέης Sud., καὶ ταπεινῶς πίμ-
πλασο Schmidt 101 μὲν δὴ φασίν Sud., φησίν Lef., εὐχθω
τάδε γενέσθαι σύμφορα Leo, διὰ ς' ἐκείνη δηλαδὴ οἰκίαν ἀπέλιπε
Sud. 102 οἰκίαν K.; δειματουμένην πρέπει Sud. 103 ἐμέ γε —
ἐκείνην Sud.; τὴν — γενομένην K., ὅσα πέπονθεν οὐς' ἔτι Sud.

- J₂(R) ἐπὶ θεοῖς ἐχθρῷ πτεροφόρα χιλιάρχῳ. (Δα.) καὶ μάλα. (375)
 Mo.) εἰσιῶν δέ μοι cὺ Δᾶε τῶν ὄλων κατάσκοπος
 106 πραγμάτων γενοῦ, τί ποιεῖ, π[οῦ] ἔστιν ἡ μήτηρ, ἐμέ
 εἰς τὸ προσδοκᾶν ἔχουσι πῶς· τὸ τοιοῦτὶ μέρος
 οὐκ ἀκριβῶς δεῖ φρ[άσαι] σοι· κομψὸς εἶ. (Δα.) πορεύσομαι.
 Mo.) περιπατῶν δὲ προσμεγῶ σε πρόσθε τῶν θυρῶν [ἐγώ. — (380)
 110 ἀλλ' ἔδειξεν μὲν τι τοι[οῦ]θ', ὡς προσῆλθον ἐ[κπ]έρας,
 προσδραμόντ' οὐκ ἔφυγεν, ἀλλὰ περιβαλο[ύ]c' ἐ[ξή]τασε.
 οὐκ ἀηδής, ὡς ἔοι[κε]ν, εἴμ' ἰδεῖν οὐδ' ἐντ[υχ]εῖν,
 οἶομαι, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐταίρ[α]ις [προσφι]λ[ή]c'
 τὴν δ' Ἀδράστειαν μάλιστα νῦν ἄρ[α]ρε προσκυ[νεῖ]ν. (385)
 Δα.) Μοσχίων ἡ μὲν λέλονται καὶ κάθηται. (Mo.) φιλότατη.
 Δα.) ἡ δὲ μήτηρ σου διοικεῖ περιπατ[οῦ]c' οὐκ οἶδ' ὅ τι.
 117 εὐτρεπὲς δ' ἄριστόν ἐστ<ιν>, ἐκ δὲ τῶν πο[ο]υμένων[ν
 περιμένειν δοκοῦσί μοι[]c]ε. (Ma.) καὶ πάλαι γὰρ ἐπ[ι]μένων(389)
 εἴμ' ἀηδής. <ε>ἵπας αὐ[τ]αῖς[]ᾗ[ρ]α[π]α[ρ]ό[ν]τα μ' ἐνθάθ'; (Δ.) οὐκ.
 108 : πορεῦς. .αι: Lef., : πορεύσομαι K. 109 προσμ[ε]ν[]ωσσεπρος
 ο[ε] Jen., προσμ. .ωσσεπρος. . K. Lef.; post θυρων· nihil dispe-
 runt Jen. Lef., ego .γω legere mihi visus sum 111 ε.ce Jen.
 Lef., ε.τασε vel ρασε K. 112 εντ. Jen., Lef., εντ.η K
 113 εταιρ. ! Jen., εταιρ. Lef., εταιρ. ις.λ. c. K.
 114 αρ.η Jen., αρ lacuna 10—12 litterarum n: Lef.,
 αρ.κτ.η K. 116 περιπα.c' Lef., περιπατ. γς' K.
 118 μοι. ε: καιπσαιγαρσι! Jen., μ'. ε: καιπ. λαι. . ε. Lef. 119 .ιπαι
 cay. αικ. ! . . . αρ. νταμενωαδς Jen., .ιπαιcay. αικ. . . αρ. νταμ'ενωαδε Lef.
 104 πτεροφόρῳ multi. sed cf. Mayser Gramm. der griech.
 Pap. 423 106 suppl. Lef. 109 <Δᾶε> πρόσθε Jen. 111 ἐξή-
 τασε K., ἔμ' ἔφθασε Sud., ἐβάστασε Wil., ἐπέσπασε Leo 112 ἐντυ-
 χεῖν Ar. Head. Leeuw. 113 προσφιλήs Sud. 114 ἄραρε Wil.;
 προσκυνεῖν Head. Wil., ἄρ' ἐξίλαστέον Sud. 116 sq. suppl. Lef.
 117 ἐστ' εκ p. 118 ce Legr. Leo; καὶ πάλαι γάρ Jen.; ἐπιμέ-
 νων K., κάπολοίμην αὐτίκ' εἰ Sud., καὶ πάλαι μένων ἐγώ Wil.;
 οὐκ e versu sequenti transposuit Ro. 119 ουκειμ' p.; ιπαιc p.,
 εἵπας Leo; ἄρα Sud., καὶ Leo; παρόντα Sud.; οὐκ ab initio ad
 finem transposuit Wil.

(Μο.) ἄ[γε] δὲ νῦν τουτί λέγ' ἐλ[θ]ών. (Δα.) ὡς ὁρᾷς ἀναστρέφω. (391)

(Μο.) ἡ μὲν αἰσχ[υν]εῖ[ι]τ', ἐ[π]ειδὼν εἰσῴμεν, δηλαδή,
 122 παρακαλύψ[εται] τ', ἐ[θ]ο[ς] γὰρ ταῦτα· τὴν δὲ μητέρα
 εἰσιόντ' εὐθὺς φιλήσαι δεῖ μ', ἀνακτήσασθ' ὅλως,
 εἰς τὸ κολακεύειν τραπέσθαι, ζῆν τε πρὸς ταύτην ἀπλῶς. (395)

125 ὡς γὰρ οἰκείω κέχρηται τῷ παρόντι πράγματι.
 ἀλλὰ τὴν θύραν ψοφεῖ τις ἐξιών. τί τοῦτο παῖ,
 ὡς ὀκνηρῶς μοι προσέρχε[ι] Δᾶε; (Δα.) ναὶ μὰ τὸν Δία,
 πάνυ γὰρ ἀτόπως. ὡς γὰρ ἐλθὼν εἶπα πρὸς τὴν μητέρα,
 ὅτι πάρει „μηδὲν ἔτι τούτων“, φησ[ί], „πῶς δ' ἄ]κήκοεν; (400)

130 ἢ cὺ λελάληκας πρὸς αὐτ[ό]ν], ὅτι φοβηθεῖς ἐνθάδε
 κα]ταπέφευγ' αὐ[τ]ῇ πρ[ὸς] ἡμᾶς“; πάνυ] γε „μὴ ὥρας κύ γε“,
 φή]ς“ „ἴκοι, ἀλλ' [ἐκφθάρηθι κα]ὶ βά[δι]ζε παιδίον
 ἐ]κποδών.“ (Μο.) [μηδὲν λέγ] ἄλλ[ο], πάντ' ἄ[ν]ήρπαστ' ἐκ μέσου.

(Δα.) οὐ c]φόδρ' [ἦκ]ουσεν παρόντά c' ἡδέ[ως]. (Μο.) μαστιγία, (405)

120 c. εΔΙ ΝΥΝΤΟΙ.ΥΝ.ΕΓ'ΕΛ.ΩΝ: Jēn., . . εΔΕΙΝΥΝΤΟΙ.ΥΤΟ.ΕΓ'ΕΛ.ΩΝ:
 Lef., . . ΕΔΕΝΥΝΤΟΙ.ΥΤΟΛΕΓ'ΕΛ.ΩΝ: K. 121 ΗΜΕΝΑΙCΧ...Ε...ΠΕΙΔ[ΑΝ]
 Jēn., ΗΜΕΝΑΙCΧ...ΠΕΙΔΑΝ Lef. 122 ΠΑΙΑΚΑΛΥ...C.CΓΑΡΤΑΥ
 Τ[Α]· Jēn., ΠΑΡΑΚΑΛΥΨ...C.·CΓΑΡΤ.ΥΤΙ· Lef. 123 ΑΝΑΚΤΗΣΑCΘ' Jēn.,
 ΑΝ.ΚΤΗΣΑCΘ' Lef. K. 124 ΤΡΑΠΕCΘΑΙ Jēn., potius ΤΡΕΠΕCΘΑΙ Lef.
 128 ΕΛΩΨΗ Jēn., ΕΛΩ.Ν Lef. 135 .ΚΠΟΔΩΝ...ΑΛΛ.ΠΑΝΤ'C.ΗΡΠΑΣΤ'
 Jēn., . . ΠΑΔΩΝ...Α.ΠΑΝΤ'C.ΗΡΠΑΣΤ' Lef., .ΚΠΟΔΩΝ...
 Χ.ΝΑΝΤ'Α.ΗΡΠΑΣΤ' K. 134 ...ΟΔΡ'.ΟΤΑΝ Jēn., ...ΦΟΔΡ'.ΟΥCΕΝ Lef.

120 ἄγε δέ K.; τουτί K., τοίνυν Jēn., τοῦτο νῦν Wil. 121 αἰ-
 σχυνεῖτ'; Sud. ἐπειδὼν εἰσῴμεν Jēn. 122 παρακαλύψεται τ' ἔθος
 K., cf. Aristaeon. II 2 cὺ δέ με θεωροῦντά σε κατιδοῦσα, τοῦτο δὴ
 τὸ cύνηθεc ὑμῖν ταῖc ἐλευθέραιc, ἡρέμα παρεκαλύψω 125 οι-
 κειωc p., οἰκείω Sud. 128 ἀτοπον Sud., ἀτοπ' ὡς γὰρ παρελ-
 θέν Wil., ὡς παρελθὼν Hous. 129 μηκετι p.; φησί, πῶc δ' Sud.,
 φηcίν, ἀρ' K., φηcίν ἡδ' Leo 130 ἡκαῖc p., ἡ cὺ Croe. alii,
 καὶ cὺ Leeuw., ἡ οὐ cὺ Sud. Wil., ἡ καὶ Lef. 131 αὕτη πρὸc
 ἡμᾶc Housm. Sud.; πάνυ γε Hous., εὐγε Sud. 132 φήc' Head.
 Wil.; ἐκφθάρηθι καὶ Sud., ὡc τάχιcτα νῦν K., ἐc φθόρον cὺ νῦν
 Carps 133 suppl. K. 134 suppl. Sud.

- 35 κατα[γε[λᾱ]ς ἐμοί. (Δα.) γέλοιον. ἡ μὲν οὖν μήτηρ — (Μο.) τί φής; ἢ φυγεῖν ἄ]κουσαν αὐτήν, ἢ τί πρᾶγμ'; οὐχ ἔνεκ' ἐμοῦ ἄντικρυ]ς πέπεικας ἐλθεῖν πρὸς μ'; (Δα.) ἐγὼ δ' εἶρηκά σοι, ὥς πέπεικ' ἐλθεῖν ἐκείνην; μὰ τὸν Ἀπόλλω, ᾧ μὲν οὐ.
- Δ.) πολλαχο]ῦ δο[κεῖς c]οφῶς μου πολὺ καταψεύδεςθ' [ἄγαν· (410)
- 40 οὐ cὺ καὶ τὴν μητέρ' αὐτὸ]ς ταῦτα συμπε[π]ε[ικ]έναι
- Β) ἀρτίως ἔφησθα, ταύτην ἐνθάδ' ὑποδέξασθ' ἐμοῦ ἔνεκα; Δα. τοῦθ', ὁρᾶς, ἔφην· ναί, μνημονεύω. (Μο.) καὶ δοκεῖν ἔνεκ' ἐμοῦ σοι τ[ο]ῦτο πράττειν; Δα. οὐκ ἔχω τουτὶ φράσαι, ἀλλ' ἔγωγ' ἔπειθον. Μοσχ. εἶεν· δεῦρο δὴ βάδιζε. Δα. ποῖ; (415)
- Δ.) μὴ μακράν, εἴσει. (Δα.) τὸ δεῖνα, Μοσχίων ἐγὼ τότε —
- 46 μ[ικ]ρ[ὸ]ν ἔτι μείνον. (Μ.) φλυαρεῖς πρὸς με. (Δ.) μὰ τὸν Ἀσκληπιόν,

135-c...CAIMOΙ: Jen.,CAIMOΙ Lef. 136ΚΟΥ
CANAY[Τ].Η.ΤΙ Jen.,ΚΟΥCANAYΤΗΗΗΤΙ Lef. 137.....cπε
ΠΕΙΚΑΣ Jen.,c.ΕΠΕΙΚΑΣ K., Lef. 138κ' Lef.,
.....κ' K.; ΕΚΕΙ..N Lef., ΕΚΕΙΗΗN K. 139ΥΔΟ..
cΦ.Ω.ΜΟΥΠc.ΥΚΑΤΑΨΕΥΔΕCΘ.. Jen.,ΥΔΟ..Φ ΩΜΟΥΠΟΥ
ΚΑΤΑΨΕΥΔΕC... Lef. 140 lac. 9 litt. i lac. 9 litt. cΤΑΥΤΑcΥΜΠc.
Ε..ΕΝΑΙ Jen., lac 16 litt. cΤΑΥΤΑcΥΜΠΕ....ΝΑΙ Lef. 141 ΑΡ.ΙΩC
Lef, ΑΡΤΙΩC K.; notae in margine dextro ascriptae vv. 141 Δα,
143 Δc Jen., c Lef., 144 ΔΑ paullo pallidiore atramento a manu
altera additae esse videntur Jen. Lef. 145 Μ[Η]ΜΑΚΡΑΝ Jen.,
Μ.ΜΑΚΡΑΝ Lef.

135 καταγελάς ἐμοί dub. K., idem olim (Δα.) οὐ πέπεικαί μοι;
ἀπολόγησάι μοι Schmidt, ἄρα γελάσαι μοι Carps, τοῦτο φῆσαι
Leo, idem τοῦτο — γέλοιον continuavit Moschioni ἡ — μήτηρ
tribuit Davo 136 ἢ φυγεῖν ἄκουσαν K., cf. v. 130 sq., ἄλλο τι
διοικοῦσαν Wil., τόδε ποιῆς ἄκουσαν Leo, utrumque supplemen-
tum nimis longum est; ἢ τί Jen. 137 ἄντικρυς K., cὺ δὲ τόθ'
ὥς Leo, cὺ μιάρ' ὥς Wil., (Δα.) τί cὺ λέγεις; Sud. 138 ὥς
πέπεικ' K., cou γ' ἔκενεν Wil., ὅτι πέπεικ' Sud. 139 Leonis
supplementa retinui, quamquam ad novas Jensen et Lefeburi
lectiones minus bene quadrant 140 οὐ cὺ K., vὺν γε μὴν τὴν
μητέρ' αὐτός Sud., ὅς γε καὶ τὴν μητέρ' αὐτός Leo; συμπεπει-
κέναι Leseuw. Sud. 142 δοκεῖ Wil. 144 in fine παῖ Sud.
145 μὴ μακράν K. 146 suppl. Jen.

οὐ[κ ἔγ]ωγ', ἐὰν ἀκούσης. τυχὸν ἴσως οὐ βούλεται
 μ' [ἐκφρ]ά[σ]αι ὃ ἐξ ἐπιδρομῆς ταῦθ' ὥς ἔτυχεν, ἀλλ' ἄξιοι
 π[ρὶν τὰδ'] εἰδέναι ὃ ἀκούσα[ι] τὰ παρὰ τοῦ γ[ε], νῆ Δία. (420)
 150 οὐ [τὰρ ὡς] αὐ[λ]ητρὶς οὐδ' ὥς πορνίδιον τριτάθλιον
 ἦλθε. (Μο.) νῦν δοκ[εῖς] λέγειν μοι Δᾶε τι πάλιν. (Δα.) δοκί[μασον]
 οἶδ' ὅπ[οι]όν ἐστιν, οἶμαι· καταλέλοιπεν οἰκίαν,
 οὐ φλυαρ[ῶ, <τόν> τ'] ἐραστήν, εἰ δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας
 ἡμέρας ἄπει, προσέξει σοί τις. ἀνεκοινοῦτό μοι (425)
 155 τοῦτ'· ἀκούσαι γάρ σ[ε δ]εῖ νῦν. (Μο.) ποῦ σε δῆσας καταλίπ[ε]
 Δᾶε; περιπατεῖ[ν πο]εῖς με περίπ[α]τον π[ο]λύν τινα.
 ἀρτίως μὲν οὐκ [ἀλ]ηθές, γ[ύ]ν δὲ λελάλ[η]κας πάλιν.
 (Δα.) οὐκ ἔαις φρονεῖν μ[ε] θορυβ[ῶν, με]ταβαλοῦ τρόπον τινά

148 Μ. . . . Α. σ (vel ε, Α) ις Jen., Μ. . . . Α. ις Lef. 149 π.
 ΕΙΔΕΝΑΙ Jen., π. ΕΙΔΕΝΑΙ Lef. K. 150 σι. Τ. ις Jen.,
 ΑΥ. ΗΤΡΙΣ Lef. 151 : ΔΟ. . Lef., ΔΟΚΙ K. 152 ΟΙ. Σ. ΙΝ
 Jen., ΟΙ. ΤΙΝ Lef. 153 ΟΙ. ΑΥΑΡ. . . ΕΡΑΣΤΗΝ Jen., ΟΥΦΛΑΥΑΡ
 . . ΕΡΑΣΤΗΝ Lef. 154 . [Μ]ΕΡΑΣΒΟ. ΛΕΙ Jen., . ΕΡΑΣΒΟ. ΛΕΙ K. Lef.
 155 . ΚΟΥΣΑΙ Lef., ΑΚΟΥΣΑΙ K. 156 ΠΕΡΙΠ. ΤΟΝ Jen., ΠΕΡΙΠ. ΟΝ Lef.
 K. 157 ΟΥΚ. . ΗΘΕΣ. ΝΔΕΛΕΛΑ. ΚΑΣ Jen., ΟΥ. . ΗΘΕΣ. . ΝΔΕΛΕΛΑ. ΚΑΣ
 Lef. 158 Μ. ΘΟΥΡΥΒ. . . ΤΑΒΑΛΟΥ Jen., . ΘΟΥΡΥ. ΛΟΥ K. Lef.

147 οὐκ ἔγωγ' K.; ἐὰν Ar. 148 μ' ἐκφράσαι Graeber, quod
 si verum est, sequens c' aut in γ' mutandum aut pro coi scrip-
 tum est, cf. 161, μοι φράσαι Leo, δοκιμάσαι Herw. 149 πρὶν τὰδ'
 Wil., πρότερον Sud. 150 suppl. Sud.; cf. fr. com. adesp. 120,
 III p. 431 K. 151 ἦλθε. (Μ.) νῦν δοκεῖς Leo Sud., τοῦ γ' ἐρᾷ.
 δοκεῖς Ro.; δοκίμασον Leo Sud. 152 οἶδ' ὅποῖον ἐστιν K., οἶσθ'
 ὅποῖον Wil., ὡδ' ὅποῖον Leo, πᾶν ἐτοῖμον Sud. 153 φλυαρῶ
 K. Ro., φλυάρω Leo, in charta vel φλυαρωτεεραστην vel φλυα
 ροστ'εραστην fuisse videtur, τόν τ' K., πρὸς γ' Ro.; εἰ Sud.
 154 ἡμέρας Leo Sud.; βούλει quod coniecit K., recepit Leo, in
 charta fuisse satis certum est, at Menandrum ἄπει scripsisse
 credo, δραμεῖ Sud., μενεῖς Leeuw. 155 τοῦτ' Lef.; γάρ σε δεῖ
 Leo; καταλίπω Leo 156 Δᾶε Sud.; ποεῖς Leeuw. alii 157 οὐκ
 ἀληθές Leeuw. Sud.; νῦν δέ Sud.; λελάληκας K. 158 με θο-
 ρυβῶν Leeuw. Legr., μ' ἀθορύβως Sud.; μεταβαλοῦ Wil., ἀνα-
 βαλοῦ Sud.

- κοσμίως τ' εἴσω πάρ[ε]λθε. (Μο.) εἰ δ' ἀποδ[ό]ρασει; (Δα.) καὶ μάλα.
 160 ἐφόδι' οὐχ ὄρας μ' ἔχοντα; π[ά]ραγε Μοσχίων· ὁμοῦ (431)
 δ' εἰσιὼν κἀ[γώ] τι τούτων συνδιορθώσω σ'. (Μο.) ἐγ[ώ]
 ὁμολογῶ νικᾶν σε. (Δα.) μικροῦ γ' Ἡράκλεις καὶ νῦν λέγ[ων]
 αὐός εἰμ'. οὐκ ἔστι γὰρ ταῦθ', ὡς τόθ' ᾤμην, εὐκρινῇ.
 (Σω.) πάλιν πέπομφε τὴν χλαμύδα φέροντά με (435)
 165 καὶ τὴν σπάθην, ἵν' ἴδω τί ποιεῖ καὶ λέγω
 ἔλθων. ἀκαρὲς δέω δέ φάσκειν καταλαβεῖν
 τὸν μοιχὸν [ἔ]νδον, ἵν' ἀναπηδήσας τρέχῃ,
 εἰ μὴ γε παντ[ά]σιν αὐτὸν ἡλέουν.
 κακοδαίμον' οὕτω δε[σπ]ότην οὐδ' ἐνύπνι[ον] (440)
 170 ἰδὼν γὰρ οἶδ'. (Δω.) ὦ τῆς π[ικρᾶ]ς ἐπιδημίας·
 ὁ Ξένος ἀφίκται· χαλεπὰ ταῦτα παντελ[ῶς]
 τὰ πράγματ' ἐστί, νῆ τὸν Ἀπόλλω τρυτο[νί].

159 : c PACEI: Jen., : PACEI: K. Lef. 160 ΕΧΟΝΤΑ. Π. Ρ
 ΔΙΕ. ΑΤΑΣ (ultima^e litt. incertissima^e) Jen, ΕΧΟΝΤΑ. Lef.
 ΚΑΙΕ. Lef. 161 ΣΥΝΔΙΟΡΘΩΣ[ω]ς: εἰ Jen., ΣΥΝΔΙΟΡΘΩΣΩς: ε.
 Lef. 162 ΚΑΙΝΥ. . . K. Jen., ΚΑΙΝΥΝΛΕΓ Lef. 163 ΟΥΚ[ε]στι Jen., ΟΥΚ.
 στι Lef. K. 168 ΠΑΝΤ. ΠΑΣΙΝ Jen., ΠΑΝ. . ΠΑΣΙΝ Lef. K. 172 ΑΠΟΛ
 ΛΩΤΑΥΤΑ Jen. Lef., prius a etiam in imagine clare cernitur

159 cū δ' ἀποδράσει; K., cīt' ἀγοράσει Capps, Πυθαγόρας εἰ Sud.,
 cū δ' ἐνεχυράσει Schmidt 160 πάραγε Μοσχίων ὁμοῦ dub. K.,
 πάραγε δὴ τὴν μήτερα Sud. 161 κἀγώ K., κάλει Sud., κάμοι
 Wil., καλῶς Leeuw. Leo: συνδιορθώσω σ' scil. coi, de diphthongo
 οι elisa cf. Leeuwen ad Ar. Ran. 103, τί τούτων οὖν διορθῶσαι
 μέγα Sud., idem olim συνδιορθώσεις; ἐγώ K. 163 λέγων K.,
 λέγω vel δ' ἐγώ Lef., ἐγώ Wil., δέει Schmidt 166 ἀκαρὲς quod
 legerunt Jen. Lef., recepi, sed cf. Ammon. de diff. voc. s. v. =
 com. fr. ad. 581 K., Etym. mag. 45, 23 = Men. fr. 835 K., Athen.
 XII 552 e = Alex. fr. 144 K. 167 sq. suppl. Lef. 169 suppl.
 Head.: post δεσπότην distingunt Sud. alii 170 πικρᾶς Croe.
 Head., ὦ — ἐπιδημίας iam Wil. secutus Doridi dedi, Leeuw.
 haec verba Sosiae continuat, versus sequentis Davo tribuit,
 at Davum una cum Moschione aedes intrasse cognoscitur e
 v. 267 sqq. 172 τρυτονί Head. Leo, quod retinui, quamquam
 in charta fuisse ταυτα satis certum videtur; ταυτ' ὀκνῶ Sud.

καὶ τὸ κεφάλαιον οὐδέπω λογίζομαι,
τὸν δεσπότην· [ἄ]ν ἐξ ἀγροῦ θάττον [πάλιν

(445)

175 ἔλθῃ, παραχρῆν οἷαν ποήσει παραφ[ανείς.

Ῥω. ὑμεῖς δ' ἀφήκαθ' ἱερόσυλα θηρία,

ἀφή]κατ' ἔξω τῆς θύρας [βεβ]ιας[μένο]ι.

(Δω.) ἄ[ν]θρωπος ὀργιζόμε[ν]ος· [ἄπορα τα]ῦτα [δῆ.

I₄ (V) ἡ δ' οἷχεθ' ὡς τὸν γείτον' εὐθύς, δηλαδὴ

(450)

180 τὸν μοιχόν, οἰμῶζειν φράσας' ἡμῖν μακρά

καὶ μεγάλα. (Δω.) μάντιν ὁ στρατιώτης λήψεται

τοῦτον· ἐπιτυχάνει τι. Ῥω. κόψω τὴν θύραν.

(Θυ.) ἄνθρωπε κακόδαιμον, τί βούλει; ποῖ φέ[ρ]ει;

(Ῥω.) ἐντεῦθεν εἰ; (Θυ.) τυχόν· ἀλλὰ τί [π]ολυπρα[γ]μον[εῖς; (455)

(Ῥω.) ἀπονενόησθε, πρὸς θεῶν; [ἐλ]ευθέραν

186 ἔχειν γυναῖκα πρὸς β[ί]αν τ[οῦ] κυρί[ου]

176 in margine sinistro Ῥω/ Jen., .ς Lef.; γμεῖς Jen., .μεῖς Lef. 177 ΤΗΣΘΥΡΑΣ. .ΙΑΣ. Jen., ΤΗΣΘΥΡ. .C. IAS. I (vel :) Lef., ΤΗΣΘΥΡ. .C. IAS. I K. 178 . . . ΡΗΠΙΣΘΟΡΓΙΖΜ. OC. ΓΩ (vel ΤΑ) Jen., Α (vel ὀ). ΤΙΟΣ. ΡΓ. Ζ. ΜΕ. OC. ΥΤΑ Lef., . . . ΡΙΚΤΙΟΣΕΡΓ. ΖΟΜ. OC. ΓΑ K. 181 ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣΑ (vel Δ) Jen., ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ. Lef., ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣΑ K. 182 ΚΟΨΩ Jen., ΚΟΨ. Lef. K.; in marg. dextro Ῥω/ Jen., ΔΑ Lef., Δε Zucker, πο K. 183 ποῖφε. εἰ Jen. (quod iam in imagine dispicio), ΤΙ. Ε. Lef., ΤΙΓΑΡΕ. IC K. 184 ΤΙ. ΟΛΥΠΡΑ. [Μ]Ο[Ν]. Jen., ΤΙ. ΙΟΛΥΠΡ. ΜΟΙ. Lef. 185 ΘΕΩΝ. ΕΥΘΕΡΑΝ Jen., ΘΕΩΝ. ΕΥΘΕΡΑΝ Lef. 186 ΚΥΡΙ. Jen., ΚΥΡ. K., Lef.

173 schol. Ar. Plut. 35 καὶ Μένανδρος ἐν Περικειρομένη „τὸ δὲ κεφάλαιον οὕτω λογίζομαι τὸν δεσπότην“ 174 suppl. Herw. alii 175 παραφανείς Leo 177 βεβιασμένοι dub. K., ὦ βάσκα- νοι Sud., quod in charta fuisse negant Jen. Lef. 178 ἄνθρωπος Sud.; ὀργιζόμενος Schmidt Wil.; ἄπορα — δῆ K., (Ῥω.) ὁ μὲν ἀφίξεται Sud. 181 λήψεται Wil., λαμβάνων Dahmer, κρινέτω Sud., quod in charta fuisse negat Jen. 182 cf. schol. Ar. Nub. 132 = Suid. s. v. κόπτω = Men. fr. 860 K. 183 ποῖ φέρει Jen., Ῥω. τί γὰρ ἔχεις Sud.; ostiarium cum Sosia loqui perspexit Wil. 184 suppl. Jen. 185 ἐλευθέραν Wil. 186 πρὸς βίαν K.; τοῦ κυρίου Leo Wil.

τολμᾶτε κατακλείσαντες. (Θυ.) ὥς πο[λυπραγμονεῖς
καὶ κυκοφαντεῖς, ὅστις [ε]ῖς, π[ε]ριφανῶς.

υ.) πότ[ε]ρα νομίζετ' οὐκ ἔχειν ἡ[μ]ᾶς χολήν, (460)

οὐδ' ἄνδρας εἶναι; (Θυ.) ναὶ μὰ Δία τε[τρω]βό[λους].

ὅταν δὲ τετράδραχμος τοιούτ[ου]ς λαμβάνη,

ἡ ῥαδίως μαχούμεθ' ὑμῖν· (Cw.) Ἡ[ράκλ]ε[ι]ς,

πράγματος [ἀ]σελγοῦς. (Θυ.) [ὅ]τια ταῦτα δ'; εἰπέ μοι.

υ.) ποῦ δ' αὐ[τ]ός;] ἔλθ' ἄνθρωπε παριών. (Θυ.) οἷχετ[αι] (465)

πονηρ[έ]. (Cw.) τ[ὴν] γυναι[κ]α δ' ὁμο[λογεῖτ'] ἔχειν;

υ.) οὐκ [έ]χομεν· οὐπο[τ'] ἔγ[δον] ἤσθημαί τινας

187 ως π[ρ]ος... Jen., ως τ[ι]... K. Lef. 188 καὶ Jen., ἐπ[ι] Lef.²,
ἐπ[ι] Lef.¹ K.: ος-ς... π... Jen., οστις... Lef., οστ.ς κυπ[ε]
K. 190 ΝΑΙΜΑΔΙΑΤΣ... βς Jen., ΜΗ (corr. ex ΜΑ) ΜΑΔΙΑΤΟ... βο Lef.

191 ΤΟΙΟΥΤ... ΛΑΜ Jen., ΤΟΙΟΥ... ΛΑ. K. Lef. 192 ὕμιν:... ε
Jen., ὕμ.ν:... ε Lef.², ὕμ.ν.η... ε Lef.¹, γμινηδ... ε.π K.

193 .σελγους...σια τοι τοδ' εἶπε Jen., .σελγους...ς.οντο τοδ' εἶπε.
Lef. 194 ...ι... ελθ' ἄνθρωπε παριών... Jen., ...λεδ

ελθ' ἄν[θρωπε]... παριών... οἷχετ... Lef., ...ντος... ελθ' ἄν... φα... πα
ριών... οἷκετ... K. 195 ...ε... πα... λς γιτ' εἶναι: Jen.,

...ε... πα... λογεῖτ' εἶναι: Lef., ...ς... πα...
ογεῖτ' εἶναι: K. 196 οὐχί... τεν... μαῖτινας Jen., οὐκ

...τεν... μαῖτινας: Lef., οὐκί... γεν... ἡμαῖ
τας K.

187 πολυπραγμονεῖς K. Leo, τί δὴ τάδε Wil. 188 καὶ Jen.
ὅστις — περιφανῶς Leo, de ὅς γε cogitarunt K. Leo 189 ἡμᾶς
K.: χολήν Wil. coll. Archil. fr. 131 B (Ath. III 107 f.) 190 τετρω-
βόλους Sud. 191 τετράδραχμους p.; τοιούτους λαμβάνη Schmidt,
qui versum sequentem Sosiae dat 192 Ἡράκλεις Jen., καὶ μαχεῖ
Sud. 193 πράγματος ἀσελγοῦς ἔνεκα Jen., sed ἔνεκα in charta
fuisse negat Lef. qui proponit ὅσιον, ὅσια ταῦτα δ'; dub. K.,
τοῦτο δ' εἰπέ μοι Jen., εἰπέ μοι Sud. 194 sqq. versus desperati,
sensum non verba Menandri me tetigisse spero 194 ποῦ δ' αὐτός;
K., ὁρῶν τις· ἔλθ' ἄνθρωπε παριών· οἷχεται Sud., ἄνθρωπε la-
cunae non plane sufficere videtur 195 suppl. K., ὑμᾶς δὲ τὴν
γυναικ' ἀνωμολογεῖτ' ἔχειν Sud. 196 suppl. K., οὐχί μετιόντας
ἐνθάδ' ἤσθημαι Sud.

ὁμῶν [διάγον]τας. (Cw.) πρὸς τίν' οἶεσθ', εἰπέ μ[ο]ι,
παίζειν; [τίς] ὁ λῆρος; κατὰ κράτος τὸ δυστυχ[έ]ς
οἰκίδιον τ[ο]ῦτ' αὐτίκ' ἔξαιρ[ή]σμεν, (470)

200 ὀπλιζε τὸν μοιχόν. (Θυ.) πονηράν ἄθλιε
ὥσπερ παρ' ἡμῖν οὖσαν ἐπ[ι]μέ[ν]εις πάλαι.

(Cw.) οἱ παῖδες οἱ τὰ πελτί' ἔχου[σι] πρὶν πτύσαι
διαρπάζονται πάντα, κἂν τετρωβόλους
καλῆς. (Θυ.) ἔπαιζον, σκατοφάγος γὰρ εἶ. (Cw.) πόλιν (475)

205 οἰκοῦντες — (Θυ.) ἀλλ' οὐκ ἔχομεν· εἵσει. (Cw.) λήψομαι
cάρις<ς>αν. (Θυ.) ἅπαρ' ἐς κόρακας· [ώ]ς εἵσειμ' ἐγώ.

(Δω.) ἕως ἔοικας κ[ληρὸ]ς οὕτως Cωσία —

(Cw.) cύ] μὲν εἰ πρό[κει] μοι Δωρί, μέγα τί σοι κακόν

197 ὁμῶν. τας Jen., ὁμῶν. τας Lef. 198 παίζειν
... cήρος Jen., παίζειν... ὁλῆρος Lef., παίζειν... ἁλῆρος K.
200 πονηράν Jen. Lef., πονηρὸν K. 201 ἐπ[ι]... νεις
Lef., εἰκ[ι]... νεις K. 202 πελτί' χεῦ... Jen., πελτί' ἐχοῦ... Lef.
203 καντε Jen., κα. ε Lef. 204 καλῆς corr. ex καλεις Jen., ex-
punctarum litterarum secundam ε fuisse putat Lef.; σκατοφάγ.
cγάρ Jen., σκατοφάγος cγάρ Lef. 205 ἀλλ' οὐκ ἐχομεν. οἱ σοι Jen.,
ἀλλ' οὐκ ἐχομεν. εἵ σοι Lef. 207 εἰς κοράκας... cοῦτως cωσία: Jen.,
εἰς κοράκας... cοῦτ... c[?]ωσία: Lef.

197 διάγοντας K., πρὸς ἡμᾶς Sud. 198 τίς ὁ λῆρος Leo, πρό-
χειρος Sud., fort. κατὰ χειρός· scil. ἐcτί cf. Stob. Flor 116, 12
= Pherekr. fr. 146, 5 K. et Philonides Phot. Berol. 143, 10
199 suppl. Lef. 200 quamquam πονηράν in charta esse vide-
tur, tamen fortasse praestat πονηρόν et in v. sequenti εἰ μέ-
νεις scribere 201 ἐπιμένεις K., ἔτι μένεις Jen., εἰ κρίνεις Leo
202 οἱ τὰ πελτί' ἔχουσι in charta fuisse satis certum est, sed
malim οἱ τὰ πελτί' ἔχοντες, οἱ τὰ πέλτ' ἔχοντες Head.; cf.
schol. Ar. Plu. 737 ὥς εἰ ἔλεγε πρὶν εἰπεῖν cε πέντε λόγους ἢ πρὶν
πτύσαι 203 τετρωβόλους Croe. alii 205 ἀλλ' οὐκ ἔχομεν·
εἵ σοι K., ἀλλ' οὐκ ἔχομεν. (Cw.) εἵ σοι Lef., ἀλλ' οὐ μαχόμενοι
σοι Jen., ἀλλ' οὐ κρινόμενοι σοι Sud. 206 cάριccαν Wil.; ὥς K.
Wil., τέως Leeuw. 207 Doridem loqui cognovit Ar cκληρὸς
οὕτως Jen., ἄγριος οὕτως Sud. 208 suppl. Sud.

δ]ώσω· cū τ[ού]των γέγονας α[ι]τιωτάτη. (480)

(Δω.) ού]τως ὄναιο, λέγ', ὅτι πρὸς γυναῖκά ποι

211 δέ]ξαα κατ[α]πέφευγε. (Cw.) πρὸς γυναῖκά ποι
δέ]ξαα; (Δω.) καὶ γὰρ οἵχεθ' ὡς τὴν Μυρρίν[η]ν
τὴν] γείτον', οὔτω μο[ι] γένοιθ' ἃ βούλομαι.

(Cw.)ιν'. οἵχεθ' οὐ τὸ μέλημ' ἔστ', ἐνθά[δ]ε. (485)

215[οὔ]ν cū βούλει.

.εὔδηλ[ος εἶ

ps. 1 NB (V)

desunt versus fere 60

(Cw.) ἐκ]εῖθεν ἥκει χρήματ' εἰληφώς, ἐμο[ί]

πίστευε, προδίδωσιν σε καὶ τὸ στρα[τό]πεδον.

(Πα.) κάθευδ' ἀπελθὼν ᾧ μακάριε τὰς μά[χ]ας

220 τ]αύτας ἔαας· [οὔ]χ ὑγιαίνει. σοὶ λαλῶ,

ἦττον μεθύεις γάρ. (Πο.) ἦττον; ὅς πέπωκ' ἴσως

209 Α. ΤΙΩΤΑΤΗ Jen., . . ΤΙΩΤΑΤΗ Lef., . . ΤΙΩΤΑΤΗ K.

214CIN' Jen.,I' Lef.,IP' K. 215N.OI.YN. . .

NCYBOYΛEIP Lef., . . M.OI.YN.NCYBOYΛEIP K. 216 AP.E. E.NAI

.EYΔHΛ Lef., AP.EP.NAIA.EYΔHΛ. K. 221 IT

TON Sud. K.², .HTON K.¹; post alterum HTON punctum ab altera manu supra lineam additam dispexit Sud : oc corr. ex ωc K. Sud.

209 δώσω K.; τούτων et αἰτιωτάτη Lef. 210 sequentia secundum Leeuwenium distribui; οὕτως ὄναιο Hous. 211sq. suppl. Hous. Leeuw. alii 213 δείξαα Leo; μυρρην.ν p. 214 dedi quae legit Jen., quamquam vix recta sunt; possunt suppleri in ἀπειν· τί γείτον' Sud., sed haec in charta fuisse negant Jen. Lef., ὅπερ εἶπον K., ὡς εἶπον Ro., ἔμ' ἔλιπεν Leo 215 in fine παντελῶς Ro. 216 εὔδηλος εἶ vel εὔδηλον ἦν K. Post 216 fortasse inserendum est novum fragmentum β₁ β₂ (cf. praef.), quod si verum est, non plus 5 versus inter J₄ et β₁, 17 inter β₁ et β₂, unus vel duo inter β₂ et Lips. 1 plane perierunt 217—220 suppl. K; Schmidt 217sq., 223 εὔ — μοι, 225, 226 εἴσω — ἄγει, 230 οὐκ — ἡγεμών Abrotono, 226 Ἀβ. ἐπ. Pataeco, 228 κακῶς — ἐξόλλυσιν Polemoni tribuit, similiter Leeuw., sed 217sq. Sosiae, 226a et 228sq. Polemoni assignat, Ro. 219—221 Polemoni, 221—223 Sosiae dat, at μακάριε non quadrat in servum 221 ἦττον Sud., idem post alterum ἦττον interrogationis notam posuit

- κοτύλην προειδώς πάντα ταῦθ' ὁ δυστυχής
 τῆρῶν τ' ἑμαυτὸν εἰς τὸ μέλλον. (Πα.) εὖ λέγεις,
 224 πεῖσιθιτί μοι. (Πο.) τί δ' ἐστὶν ὁ κελεύεις ἐμοί;
 (Πα.) ὀρθῶς ἐρωταῖς νῦν· ἐγὼ δὴ σοί γ' ἐρῶ.
 (Cw.) Ἀβρότονον ἐπισήμενον. (Πα.) εἴσω τουτονί
 πρῶτον ἀπόπεμψον τοὺς τε παῖδας οὗς ἄγει.
 (Cw.) κακῶς διοικεῖς τὸν πόλεμον, διαλύεται
 229 δ]έον λαβεῖν κατὰ κράτος. οὗτοσί με γάρ
 E, (R) ὁ Πάταικος ἐξόλλυειν. οὐκ ἔσθ' ἡγεμῶν. (71)
 (Πο.) π]ρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπ' ἄπελθ'. (Cw.) ἀπέρχομαι.
 ὤμην σε ποιήσειν τι· καὶ γὰρ Ἀβρότονον
 ἔ]χεις τι πρὸς πολιορκίαν cὺ χρήσιμον·
 δύνασαι τ' ἀναβαίνειν, περικαθῆσθαι. ποῖ στρέφει (75)
 235 λαικάστρι'; ἥσχύνθης; μέλει τούτων τί σοι;
 (Πα.) εἰ μὲν τι τοιοῦτ' ἦν Πολέμων, οἶόν φατε

CETΠΟΛΕΜΕΙC

223 post λεγεις punctum dispexit Sud. 228 ΔΙΟΙΚΕΙCΤΟΝ pri-
 mas litteras ab altera manu superscriptas Δει dub. legit Wilcken,
 γε Sud., ego charta denuo inspecta CET teneo; ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ, c a
 correctore atramento fusco additum, AI tertia manus mutavit in e
 229 initio potius .ξON quam ξON legi 230 CΚΟCΕΞ Jen.,
 . . . ΔΙΚΟCΞ Lef., I OΠAT K.², O.AT Wilcken; in fine ΗΓΕΜ..
 231 C Ρ . . . ΩΝ Jen., . . . ΩΝ Lef. K.: in fine: Lef. K., de punctis
 dubitat Jen.; I ΑΝΘΡΩ.Α.Α.Α. 232 CCΕ K. Lef.;
 I .ΓΑ.ON 233 CΤΙ; I Χ ΜΟΝ 234 C ΑΙΤ';
 I ποίC 235 C . . . ΚΑΣΤΡΙ'; I in fine CO. 236 C . . EN
 Jen. Lef., . . ΜΕΝ K.; ΗΝΩΠΟΛΕΜΩΝ; I ΕΙΜΕΝΤΡ . . . Τ'; ΗΝΠ.Α

223 sq. suppl. K. 226 Ἀβ. ἐπ. Sosiae tribuerunt Ar. Ro.
 228 sqq. Robertum secutus iam κακῶς — ἡγεμῶν Sosiae dedi,
 quamquam post κράτος et ἐξόλλυειν puncta geminata exstant,
 in priore editione κακῶς — κράτος et οὐκ — ἡγεμῶν Sosiae, οὗ-
 τοσί — ἐξόλλυειν Abrotono tribueram, Ar. ea quae ego Sosiae
 dederam Abrotono assignavit et vice versa 228 πολεμεῖc cὺ
 praefert Ro. 229 suppl. K. 231 Robertum secutus ἀπέρχομαι
 Sosiae dedi, in editione priore Abrotono tribueram

ὕμεις τὸ γεγονός, καὶ γαμετὴν γυναῖκά σου —

(Πο.) οἷον λέγεις Πάταικε· (Πα.) διαφέρει δέ τι.

(Πο.) ἐγὼ γαμετὴν νενόμικα ταύτην. (Πα.) μὴ βόα· (80)

240 τίς ἐσθ' ὁ δούς; (Πο.) ἐμοὶ τίς; αὐτή. (Πα.) πάνυ καλῶς.

ἤρεσκες αὐτῇ τυχὸν ἴσως, νῦν δ' οὐκέτι·

ἀπελήλυθε[ν δ'] οὐ κατὰ τρόπον σου χρωμένου

αὐτῇ. (Πο.) τί φῆς; οὐ κατὰ τρόπον; τουτί με τῶν

πάντων λελύπηκας μάλιστ' εἰπών. (Πα.) ἐρεῖς, (85)

245 τοῦτ' οἶδ' ἀκριβῶς, ὥς ὁ μὲν νυνὶ ποεῖς

ἀπόπληκτόν ἐστι. ποῖ φέρει γάρ, ἢ τίνα

ips. 2 NΓ(R) ἄξων; ἐαυτῆς ἐστ' ἐκείνη κυρία,

λοιπὸν τὸ πείθειν τῷ κακῶς διακειμένῳ

ἐρῶντί τ' ἐστίν. (Πο.) ὁ δὲ διεφθαρκῶς ἐμοῦ (90)

250 ἀπόντος αὐτὴν οὐκ ἀδικεῖ μ'; (Πα.) ὥστ' ἐγκαλεῖν

ἀδικεῖς ἐκεῖνος, ἂν ποτ' ἔλθῃς εἰς λόγους·

εἰ δ' ἐκβιάσει, δίκην ὀφλήσεις· οὐκ ἔχει

τιμωρίαν γὰρ τὰ δίκημ', ἔγκλημα δέ.

237 C paragraphum versui subscriptum esse negat Jen., contendit Lef., L γ...νος 238 C ΠΑΤΑΙΚΕ: Jen. et dub. Lef.,

ΠΑΤΑΙΚΕ· K.; L γ...ΠΑΤΑ...ΙΑ 240 C ΔΟΥΞΕΜ...ΤΙΣΑΥΤΗ: Lef.,

ΔΟ...Μ.ΙΤΙΣΑΥΤΗ K. 241 C ΤΥΧΟΝΙΣΩΣ Jen. Lef.; L ΗΡΕ...ΥΤΗ

ΤΥΧΟΝ.ΩΣ 242 C ΑΠΕΛΗΛΥΘ'ΟΥ; L ΑΠΕΛΗΛΥΘΕ...ΚΑΤ.

243 L ΤΙΦ...ΚΑΤΑ 244 L Λ...ΠΗΚΑΣ 245 L.Φ...ΟΙ...ΩΣΘ

246 C : ΠΟΥΦΕΡΕΙΓΑΡ: Lef., ΠΟΥΦΕΡΕΙΓΑΡ. K.; L...ΛΗΚΤΟ...ΠΟΙ

247 L ΚΥΡΙΑ·, punctum omisit C 248 L ΛΟΙΠ.Ν 249 L ΕΡΩΝ...Τ'

250 L ΑΠΟ...ΟΣ; ΑΔΙ.ΕΙ; ΕΓΚΑ... 251 L ΑΔΙΚΕ.; ..ΘΗΣ

252 L ΕΙΔ.Κ; ΟΦΛ.ΕΙΣ 253 C ΑΔΙΚΗΜΕ. ΛΗΜΑ Jen., ΑΔΙΚΗΜ...ΜΑ

Lef., ΑΔΙΚΗΜ...ΜΑ K.

238 (Πα.) διαφέρει δέ τι Sud., ego Polemoni continuaveram scribens δέ τί; 241 τυχὸν ἴσως Jen. 242 ἀπελήλυθεν δ' οὐ

Leeuw., ἀπελήλυθ' οὖν οὐ K. alii 243 αὐτὴ mavult Wil.

244 ἐρεῖς Leeuw.; post τοῦτ' distinxit Lef., post ἐρεῖς K.

245 ωσθ' libri, ὥς Wil.

(Πο.) οὐδ' ἄρα νῦν; (Πα.) οὐδ' ἄρα νῦν. (Πο.) οὐκ οἶδ' ὅ τι (95)

255 λέγω, μὰ τὴν Δήμητρα, πλὴν ἀπάγξομαι.

Γλυκέρα με καταλέλοιπε, καταλέλοιπέ με

Γλυκέρα, Πάταικ'· ἀλλ' εἶπερ οὕτω σοι δοκεῖ

πράττειν, συνήθης ἦσθα γὰρ καὶ πολλάκις

λελάληκας αὐτῇ πρότερον, ἐλθὼν διαλέγου, (100)

260 πρέσβευσον, ἱκετεύω σε. Πατ. τοῦτό μοι δοκεῖ,

ὁραῖς, ποεῖν. Πολ. δύνασαι δὲ δήπουθεν λέγειν

Πάταικε; (Πα.) μετρίως. (Πο.) ἀλλὰ μὴν Πάταικε δεῖ·

αὕτη ἔστιν ἡ σωτηρία τοῦ πράγματος.

ἐγὼ γὰρ εἶ τι πῶποτ' ἠδίκηχ' ὅλως — (105)

E₄(V) εἰ μὴ διατελῶ πάντα φιλοτιμούμενος.

266 τὸν κόσμον αὐτῆς εἰ θεωρήσας. (Πα.) καλῶς

ἔχει. (Πο.) θεώρησον Πάταικε, πρὸς θεῶν·

μᾶλλον μ' ἐλεήσεις. (Πα.) ὦ Πός<ε>ἰδο[ν. (Πο.) δ]εῦρ' ἴθι,

ἐνδύμαθ' οἷ', οἷα δὲ φαίνεθ' ἡνίκ' ἄν (110)

270 λάβῃ τι τούτων· οὐ γὰρ ἐοράκεις ἴσως.

254 C paragraphus sub versu deest

255 L ΑΠΑΓΕΩΜ..

256 C ΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΕ· punctum omittit L

257 C ΠΑΤΑΙΚ'ΑΛΛ'ΕΙΠ.Ρ;

L ΠΑΤΑΙΚΕ·ΑΛΛ'; ΟΥΤ...ΔΟΚΕ.

258 de accentibus et spiritibus

in C ab altera manu pallido atramento inde ab hoc versu usque

ad v. 280 omnibus fere verbis additis vide praef.; L ΠΟΛΛ...

259 L ΔΙΑΛ...

260 C ΔΟΚΕΙC litteram c a correctore linea trans-

versa deletam esse monet Jen., comprobat Lef.; L ΠΡΕ.ΒΕΥ...;

ΤΟΥΤΟΜΟ...; personarum notae desunt

261 C notam ΠΟΛ in marg. dextro ab altera manu additam esse censet Jen.;

L ΟΡΑ...ΠΟΕΙΝ; ΛΕΓ...

262 L ΠΑΤ.....C:

263 L ΑΥΤΗΣ

.....ΩΤ

264 L ΕΙ.Ι.; ΗΔΙΚΗΚ' a manu recentiore correctum

265 C ΦΙΛΟΤΙΜΟΥΜΕΝ...

266 C ΘΕΩΡΗCΑΙC.Κ...., L .ΕΩΡΗCΑΙC:

267 C ΠΡΟ...; L paragraphus versui subscriptus obeli formam

habet

268 C ΠΟCΙΔ.....; L ΠΟCΙΔΟ...ΕΥΡ'ΙΘΙ

269 C ΗΝΙΚ'Α;

L ΕΝΔΥΜΑΤΑΟΙΑ a manu recentiore in ΕΝΔΥΜΑΘ'ΟΙΑ mutatum

270 C ΕΩΡΑΚΕΙCΙCΩ.; L ΕΩΡΑΚΕΙC, ω superscripsit manus altera

262 μετρίως Polemoni continuavit Rich.

- Πατ. ἔγωγε. (Πο.) καὶ γὰρ τὸ μέγεθος δῆπουθεν ἦν
 ἄξιον ἰδεῖν. ἀλλὰ τί φέρω νῦν εἰς μέσον
 τὸ μέγεθος, ἐμβρόντητος, ὑπὲρ ἄλλων λαλῶν.
- Τα.) μὰ τὸν Δί' οὐδέν. (Πο.) οὐ γάρ; ἀλλὰ δεῖ γέ σε (115)
 275 ἰδεῖν, βάδιζε δεῦρο. (Πα.) πάραγ', εἰσέρχομαι.
- Λο.) οὐκ εἰσφθερεῖσθε θάττον ὑμεῖς ἐκποδῶν; —
 λόγχας ἔχοντες ἐκπεπηδήκασί μοι,
 οὐκ ἂν δύναιντο δ' ἐξελεῖν νεοττιάν
 χελιδόνων, οἷοι πάρεις' οἱ βάσκανοι. (120)
- 280 ἀλλὰ ξένους, φήσ', εἶχον· εἰς δ' οἱ ξένοι
 οἱ περιβόητοι Ὠσείας εἷς οὗτοςί.
 πολλῶν γεγονότων ἀθλίων κατὰ τὸν χρόνον
 τὸν νῦν — φορὰ γὰρ γέγονε τούτου νῦν καλή
 ἐν ἅπασιν τοῖς Ἑλλήσιν δι' ὅτι δὴ ποτε — (125)
- 285 οὐδένα νομίζω τῶν τοσούτων ἄθλιον
 ἄνθρωπον οὕτως ὡς ἐμαυτὸν ζῆν ἐγώ,
 ὡς γὰρ τάχιστ' εἰσῆλθον, οὐδὲν ὦν αἰεὶ
 εἶωθ' ἐπρίουγ, οὐδὲ πρὸς τὴν μητέρα
 εἰσῆλθ[ο]ν, οὐ τῶν ἔνδον ἐκάλες' οὐδένα (130)
- 290 πρὸς ἐμαυτόν, ἀλλ' εἰς οἶκον ἐλθὼν ἐκποδῶν

271 C ab altera manu notam πατ/ additum et εγω: in εγω: correctum esse consentiunt Jen. Lef.; in fine η^N Lef., η. K.; L ε.ωγε:; με. . . οος; οεν. 272 L τ.φε .νυνει. . . ο 273 L λαλῶ K., λαλῶ Lef.; L . . εραλλωνλαλῶ 274 C αλλαδειπαταικεσε L αλ. . . δειγεσε 275 C : παραγ': εισερχομαι; ; L παρα. . . ερχομαι 276 L θαττ. . . μεις 277 L εκπε. . . ηκασι.ο; explicit L 287 ταχιστ' Jen., ταχ.στ' Lef. K.

278 δ' ἀνεξελεῖν p., ἂν deleverunt Croe alii, νεοττιάν δ' οὐκ ἂν δύναιντ' ἂν ἐξελεῖν Head. 279 malim οἰοίμην εἰς' 284 Ioan. Philop. in Aristot. Meteor. p. 94 Hayd. = fr. 872 K. τὸ γὰρ πολλοὺς γεγονέναι καρποὺς φορὰν καρπῶν λέγομεν, καὶ ἐπὶ τῶν χειρόνων ὁμοίως. Μένανδρος „φορὰ γὰρ νῦν τούτου γέγονε καλή, δι' ὅτι δὴ ποτε“ 290 εικοικοντινελθων p., τιν' delevit Lef.

- ἐνταῦθα κ[α]τεκ[ε]ίμην συνεστηκὼς πάνυ.
 τὸν Δᾶον εἰσπέμπω δὲ δηλώσονθ' ὅτι
 ἦκω, τοσοῦτον αὐτό, πρὸς τὴν μητέρα.
 οὗτος μὲν οὖν μικρόν τι φροντίσας ἐμοῦ (135)
 295 ἄριστον αὐτοῖς καταλαβὼν προσκείμενον
 ἐγέμιζεν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ
 κατακείμενος πρὸς ἑμαυτὸν ἔλεγον· „αὐτίκα
 πρόσεισιν ἢ μήτηρ <ἀπ>αγγελοῦσά μοι
 παρὰ τῆς ἐρωμένης, ἐφ' οἷς ἂν φησί μοι (140)
 300 εἰς ταῦτόν ἐλθεῖν.“ αὐτὸς ἐμελέτων λόγον
 desunt versus fere 160

- K₂(V)(Γλ.) πρὸς τὴν μ]ητέρ' αὐτοῦ.
 ἐνταῦθα κα]ταφυγοῦς' ἐδυνάμην; οὐ, σκοπεῖς,
 ἴν]α με λ[άβῃ] γυναῖκα — κατ' ἐμὲ γὰρ πάνυ
 γέ]γον' οὐτ[ος,] — ἀλλ' οὐ τοῦθ', ἐταίραν δ' ἵνα μ' ἔχη;
 305 εἴτ' οὐ λαθεῖν τούτους ἂν ἔσπευδον τάλαν (165)
 αὐτός [τ'] ἐκείνος; ἀλλ' ἰταμῶς εἰς ταυτό με
 τῷ πατρὶ κατέστης. εἰλόμην δ' οὕτως ἐγ[ώ
 ἀφρόνως ἔχειν ἔχθραν τε πράτ[τειν Μυρρίνης
 ὑμῖν θ' ὑπόνοιαν καταλιπεῖν [ἀκομίας,

300 ΕΜΕΛΕΓΩΝ a manu altera in ΕΜΕΛΕΤΩΝ correctum esse
 putat Lef. 301 in fine φι...κη (vel χη) Jen., φ[ι]...ος Lef.,
 φ...ογ' (vel ος, vel οη) K. 304 .ΓΟΝΟΥ!...Λ'ΟΥ Jen., ...ΟΝΟΥ
 ...ΑΛΛ'ΟΥ Lef.

298 ἀπαγγελοῦσα Croe. Sud. 300 ἐμελέτων Head. 301 τί
 δ' ἐκτελεῖν | ἔγωγε πρὸς τὴν μητέρ' αὐτοῦ, φρόντισον Sud., idem
 olim in fine suppl. φερομένη quod multis placuit; antecessisse
 haec fere putat Leeuw.: κερδαίνειν δὲ νῦν οὕτως τί 302 ἐν-
 ταῦθα K., Πάτακε Sud.; καταφυγοῦς' Leo; post οὐ distinxerunt
 Ar. Ro. 303 suppl. Sud. 304 γέγον' οὗτος Sud. Wil.,
 306 τ' Leo, δ' Lef., γ' Ro. 308 πράττειν Schmidt Wil.; Μυρρί-
 νης K., ἠὲξάμην Sud. 309 ἀκομίας K., πανουργίας Croe.,
 αἰσχρὰν ἐμοῦ Leo, ἐνοῦσαν ἂν Sud.

310 ἦν ἐξαλείψαιτ' οὐκέτ', οὐδ' αἰσχ[ύνομαι; (170)

Πάταικε καὶ cὺ ταῦτα συμπεπ[εισμένος
ἦλθες τριαύτην θ' ὑπέλαβες [με γεγονέναι;

(Πα.) μὴ δὴ [γ]ένοιτ', ὦ Ζεῦ πολυ[τίμητ', ἄδικα δέ
δείξαις ἀληθῶς ὄντ'· ἔγω[γε πείθομαι.

315 ἀλλ' ἄπιθι μηδὲν ἦττον. (Γλ.) [εἰς ἄλλας κόμας (175)

ὑβριζέτω τὸ λοιπόν. (Πα.) οὐ [προαίρετον

γέγ[ο]νε τὸ δεινόν. (Γλ.) ἀνός[ίως ἐκάκωσε με,

ο[ἶ]ον τάχ' ἄν θεράπαιναν [ἐργάσαιτό τις

desunt versus fere 16

(R)(Γλ.)

320 τοῦμοῦ πατρὸς καὶ μητρός, εἰ[ώθειν δ' ἔχειν

ἀεὶ παρ' ἑμαυτῇ ταῦτα καὶ τηρ[εῖν.] (Πα.) τί οὖν

310 ΕΞΑΛΕΪΨΑΙΤ' Jen., ΕΞΑ.ΕΙΨΑΙΣ' (vel τ') Lef. 312 ΤΡΙΑΥΤΗΝ K.,
Τ. ΤΙΑΥΤΗΝ Lef. 318 Ο. ΛΑΙΣΘΕΡ Jen., Ο. ΛΑ[ΙΣ]ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ
Lef., qui addit ultimas duas litteras iam in charta evanuisse,
sed in imagine phototypica legi posse, Ο. ΑΝΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ
K. 319 initio ερ vel εγ Lef., ζ. K., post lac. 7 litter. ΛΑ[Δ]
Lef., ΛΑ K.

310 ἐξαλείψαιτ' Sud., ἐξαλείψας' Wil.; αἰσχύνομαι Leo, αἰσχύ-
νεται Sud. 311 suppl. Sud., qui post Πάταικε signum interro-
gationis ponit 312 με γεγονέναι K., κοῦ καταφρονεῖς Sud.,
πονηρίαν Ro. 313 πολυτίμητ' Lef.; ἄδικα δέ Wil., ἀνόσιον Sud.
314 ἔγωγε Gerhard, ἐγὼ μὲν πείθομαι Wil., ἐγὼ δ' ὅτι c' ἡδίκη
Sud. 315—317 suppl. K.; ἀλλ' — ἦττον Pataeco continuavit
Sud., εἰς ἐτέραν τινα Sud., εἰς ἄλλας κόμας Capps 316 οὐχ
ὑβριστικῶς Capps 317 ἀνociώτατον μὲν οὖν Sud., ἀνόσιον δ'
ἔπραξέ με Capps 318 dub. recepi Sudhausii supplementa, quam-
quam non plane quadrant ad Jensen et Lefeburi lectiones 320 εἰώ-
θειν Wil., ἐκέλευεν δ' ἔχειν Leeuw.; in sequentibus versibus
distribuendis plerumque Wilamowitzium secutus sum; similiter
disposuerat Sud., qui iam aliter iudicat; omnia usque ad 323
τί βούλει Glycerae continuat Leeuw. 321 suppl. Lef., τί οὖν —
φιλότητι Pataeco dat Capps

βούλει; (Γλ.) κομίσασθαι ταῦτ'. (Πα.) [ἀπηξ]ίωκας οὐ[ν
κομιδῇ τὸν ἄνθρωπον; — τί βούλει φιλτάτη;

(Γλ.) διὰ σοῦ γενέσθω τοῦτό μ[ο]ι. (Πα.) πραχθ[ή]σεται
325 τοῦτο <τὸ> γέλοιον. ἀλλ' ὑπὲρ πάντων [ἐ]χρήν
ὀρᾶ]ν σ' — (Γλ.) ἐγῶδα τᾶμ' ἄρισθ'. Πατ. οὕτως ἔχεις.
τίς τῶν θ]εραπεινῶν οἶδε ταῦθ' ὅπου 'στί σοι; (150)

(Γλ.) ἡ Δωρι]ς οἶδε. (Πα.) καλεσάτω τὴν Δωρίδα
ἔξω τι]ς. ἀλλ' ὅμως Γλυκέρα, πρὸς τῶν θεῶν,
330 ἔπου, πά]ρεστ', ἐφ' οἷς λόγοις ἐγὼ λέγω.

Δωρ. ὁ δεσπότης ἔστ' ἐν]δογ ὦ κεκτημένη.

τί δ' ἔστι; π]οῖον τὸ κακόν; (Γλ.) ἐξένεγκέ μοι (155)

322 ΤΑΥΤ'. [Υ vel Λ, Δ]...ΙΩΚΑΣCΥ Jen., ΤΑΥΤ'. ...ΙΩΚΑΣC. K.
Lef. 323 ΒΟΥΛΕΙ.ΦΙΛΤΑΤΗ Jen., ΒΟΥΛΕ..ΦΙΛΤΑΤΗ Lef. 324 Μ.Ι.
ΠΡΑΧΘ.CΕΤΑΙ Jen., Μ...ΡΑΧΘ.CΕΤΑΙ K. Lef. 330ΡΕCΤ'ΕΦΟΙCΝΥ
ΝΗΙΛΟΓΟCΧΕΓΩΛΕΓΩ Jen.,ΡΕCΤ'ΕΦΟΙCΝΥΝΗΙΛΟΓΟCΔ (vel Λ) ΕΓΩΛΕΓΩ.
Lef., *librarium λεγω in γεγω mutasse suspicatus est* K. 332 ΟΙΟΝ
Lef.¹ K., iam prius o in charta periisse sed exstare in ima-
gine phototypica testatur Lef.

322 κομίσασθαι ταῦτ' Pataeco dant Leo Sud.; ἀπηξίωκας οὖν
K., ἀπέγνωκας cὺ γάρ Capps, ἐπέγνωκας θραcύν vel cφοδρόν
Wil., ἐπέγνωκας cαφῶς Croe., cὺ γ' οὖν Ro. qui haec verba
Moschioni dat, ἔθ' ἔγνωκας cύγε Sud., qui ἔθ' — βούλει εἰ πρα-
χθήσεται Glycerae tribuit 324 μοι Lef.; πραχθήσεται Eit. alii,
διὰ σοῦ — πραχθήσεται; Glycerae dat Capps 325 τουτογελοιον
p., τό addiderunt Rich. Sud.¹, γε Head. Leo, Sud.³, τουτί Croe.
Leeuw. Sud.² qui γέλοιον Glycerae dat; ἀλλ' — σ' Glycerae con-
tinuat Leeuw. 326 ὀρᾶν Ell. Head., ἤκειν K., ποεῖν Ell. Leo,
τιμᾶν Leeuw., ἡμῶν Sud.; ἀριστ' p.; ἔχει Leeuw. 327 τίς τῶν
Leo, τῶν τις Leeuw. 328 ἡ Leo, ναί, Δωρίς Croi.; καλεσάτω —
τις Glycerae continuat Leeuw. 329 ἔξω Leo, νυνί Croi., ἰών Ro.
330 ἔπου dub. K., ἀπιθι· πάρεστ' Sud., sed spatium non sufficit;
λόγοις ἐγὼ λέγω Leeuw., λόγοις νυνί λέγω Capps, λέγω νυνί
λόγοις Sud., ἐφ' οἷς λόγος νυνί· λέγω cπουδαῖά σοι Schmidt
331 suppl. K., τί δή με δεῦρ' ἐκάλεσας dub. Ro., τί ἐστιν Leeuw.,
in charta aliquid excidisse videtur 332 τί δ' ἔστι; ποῖον K., τί
ἔστι; ποῖον Ro., τί δ' ἔστιν; οἶον Sud., (Πα.) οὐκ οἷσθας οἶον Leeuw.

τὴν κοιτίδ'] ἔξω Δωρί, τὴν τὰ ποικίλα
ἔχουσιν ἀργυ]ρίδι', ἣν δέδωκά σοι

335 τηρεῖν. τί ἀ]λύεις ἀθλία; Πατ. πέπονθά τι,
νὴ τὸν Δία τὸ]ν σωτήρα, [καὶ τρέμω π]άνυ.

..... πράγμ' οὐδέν· ἡ κο[ιτίς..... (160)

ss. 3 EB (R)

desunt versus fere 7

(Πα.) ὄν] καὶ τότε εἶδον. οὐ παρ' αὐτὸν οὗτος
τ]ράγος τις, ἢ βοῦς, ἢ τοιοῦτ' θηρ[ί]ον

340 ἔς]τηκεν; (Γλ.) ἔλαφος φίλτατ' ἐστίν, οὐ τράγος.

(Πα.) κέρα]τ' ἔχει, τοῦτ' οἶδα. καὶ τοῦτ' τρίτον
πετ]εινὸς ἵππος· τῆς [γ]υναικὸς τῆς ἐμῆς
τὰ χρή]ματ' ἐστὶ ταῦτα, καὶ μάλ' ἀθλίας.

(Μο.) ἐν] τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ, τοῦτ' μοι δοκεῖ

345 σκοποῦν]τι, τὴν ἐμὴν τεκοῦσαν μητέρα

334 ριδί'. HN Jen., ριδί'. HN Lef.

335 λαίεις Lef., λγεις K.

341 ...τ' Wilcken K.²,τ' K.¹

333 κοιτίδ' Leeuw., κιστίδ' Croi. 334 ἔχουσιν Leo', συν-
έχουσιν Croi.; ἀργυρίδι' Sud., ἱματίδι' Leeuw., οἷσθα νὴ Δί' Croi.
335 τηρεῖν Leeuw., τῇ παθοῦς' Sud.; τί ἀλύεις K., cf. Ter. Eun. 754
„odiosa cessas“ in scaena simili, (Πα.) τί γάρ οὖν ἀλύεις Schmidt,
(Πα.) τί κλαίεις Head.; πέπονθά τι κτέ Glycerae dat Leeuw.,
Moschioni Sud. Capps 336 νὴ τὸν Δία τὸν σωτήρα Croi.; καὶ
τρέμω πάνυ K., νῦν καινὸν πάνυ Ro., ἐγὼ καινὸν πάνυ Capps,
νῦν δεινὸν πάνυ Schmidt, θαυμάσιον πάνυ Sud. 337 ἡ κοιτίς
Wil., ἀτοπώτερον πράγμ' οὐδέν ἢ κωμωδία | εὔρηκεν Sud., καὶ
ποικίλο' πράγμ' οὐδέν ἢ κόρη δοκεῖ Capps 338—397 supple-
menta, quorum auctor non nominatur, mea sunt; in versibus
distribuendis iam plerumque Arnimium Robertumque secutus
sum. 338 οὗτος mem. 340 ἡτράγος mem. 341 κέρατ' Wil.
Herw., κέρα τ' K., πῶς δῆτ' Sud. qui πῶς — τοῦτ' Moschioni
dat; εχειτοῦτ' mem., κέρατ' — τοῦτ' Pataeco dedit Wil., (Πα.)
τὰ δύο τ' ἔχει τοῦτ'. (Γλ.) οἶδα Ar. 344 haec Moschionem prima
loqui domo egredientem perspexerunt sodales sem. Berol., init.
ἐν Wil., οὐ K., πῶς; Ar.; τοῦτ', ἐμοὶ δοκεῖν K. 345 σκοποῦντι

αἰσchrῶς προ]έσθαι θυγατέρ' αὐτῇ γενομένην. —

ἀλλ' εἰ τετύχηκε]ν τοῦτ', ἀδελφῇ δ' ἔστ' ἐμή,

348 ἤδη κάκιςτ' ἔ]φθαρμ', ὁ δυστυχῆς ἐγώ.

(Πα.) δῆλο]υ, τίν' ἤδη τὰπίλοιπα τῶν ἐμῶν;

(Γλ.) κήμαι]γ' ὁ βούλει τοῦτο πυνθάνου τ' ἐμοῦ.

(Πα.) πόθεν] λαβοῦσα ταῦτα κέκτησαι, φράσον;

(Γλ.) ἐν τ]οῖςδ' ἀνηρέθην ποτ' οὔσα παιδίον.

(Μο.) ἐπ]άναγε καυτὸν μικρόν, ὡς ῥοθ[ίῳ τινί

354 ἧ[κ]ω τύχης εἰς καιρὸν οἰκείας ἐ[γώ.

(Πα.) μόνη δ' ἔκεισο; τοῦτο γὰρ κήμ[α]ινέ μο[ι].

(Γλ.) οὐ δῆτ', ἀδελφὸν δ' ἐξέθ[ηκ]ε κἀμέ τις.

(Μο.) τουτὶ μὲν ἔν μοι τῶ[ν ἐμ]οῖς ζητουμένων.

(Πα.) πῶς οὖν ἐχ[ω]ρί[σθη]τ' ἀπ' ἀλλήλων δ[ί]χα;

(Γλ.) ἐ]χοιμ' ἂν ἐ[ῖπεῖ]ν πάντ' ἀκηκουῖά σοι,

360 τὰ δ' ἄλλ' ἐρώτα, ῥητὰ γ[ὰ]ρ ταυτ' ἐστί μοι,

ἐκεῖνα δ' αὐτῇ μὴ φράσειν ὁμῶμοκα.

348 ΦΘΑΡΜ Sud., K², ...PM Wilcken, .. ΡΗΜ' K.¹ 350 ΝΘ
Wilcken², ηξ Wilcken¹ 354 ΟΙΚΕΙΑΣ Wilcken, ego post ΟΙΚΕΙΑΣ
nihil cernere potui

Sud., ζητοῦντι Ro., ἀλογόν τι K., ἀτοπόν τι Capps, οὐκ ἔστι Ar.
quod lacunam non explet, cχεδόν τι Wil. 346 αἰσchrῶς προ-
έσθαι Capps, μετ' ἐμοῦ προέσθαι K.¹, μετὰ τῶνδε θέσθαι K.²,
δίδυμα προέσθαι Sud., τῷδὶ παραθέσθαι Ar. 347 εἰ δ' ἔστ' ἀδύ-
νατον Ar., οἴμ'· εἰ δὲ γέγονεν Wil. 348 οἴων ἀπεστέρημ' Wil.,
οὐδ' αὐτὸς αὐτῆς εἴμ' Ar. 349 ὦ Zeῦ Sud., ἡ δυστυχῇ δὴ
Capps qui in imagine phototypica ...τυχηρῇ legere sibi visus
est 350 κήμαιν' ὁ Ro., κήμαινε K. 353 ἐπάναγε Wil.; τινί
Wil., στραφεῖς K., ῥόθῳ τανῦν Ar., ῥοθίως ἄγαν Sud., qui etiam
de ῥοθίου θένει, ῥόθου βία cogitavit 354 ἧλω et in fine cτε-
νόν Sud. 357 ἐπιζητουμένων Ar., ἔτι K.¹, in codice sine dubio
erat ἐμοί 358 cf. Eur. Melan. fr. 484, 3 N. ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν
ἀλλήλων δίχα 360 ταμαδ'έρωτα mem., τὰ δ' ἄλλ' vel τὰμά κύ
γ' K., τὰμά δέ μ' Ro., τὰμά δέ γ' Ar., τὰμά δ' ἐπερώτα vel ἀνε-
ρώτα Sud., τὰ δ' ἐμά μ' Capps

- (Μο.) κ[αὶ τ[οῦ]τό μοι κύσσημον εἶρηκεν σαφές·
 363 ὁ μῶμοκεν τῇ μητρὶ. πο[ῦ] ποτ' [εἰ]μι γῆς;
 (Πα.) ὁ δὲ λαβὼν σε [καὶ τρ]έφων τίς ἦν ποτε;
 (Γλ.) γυνή μ' ἔθρε[ψ', ἥ] καὶ τότε εἶδε κειμένην.
 (Πα.) τοῦ δὲ τ[όπο]υ τί [μν]ημόνευμά σοι λέγει;
 (Γλ.) κρή[νην] τιν' εἶπε κ[αὶ] τόπον <τιν'> ὑπόσκιον.
 ps. 4 ΞΓ(V) (Πα.) τ[ὸν] αὐ[τ]όν, [ὅ]ν περ χῶ τιθεὶς εἶρηκέ μοι.
 (Γλ.) τίς δ' ο[ὔ]τός ἐστιν; εἰ θέμις καμοὶ φράσον.
 (Πα.) ὁ μὲν τιθεὶς παῖς, ὁ δὲ τρέφειν ὀκνῶν ἐγ[ώ].
 (Γλ.) αὐτὸς δ' ἐξέθηκας ὦν πατήρ, τίνος χ[ά]ριν;
 (Πα.) πόλλ' ἐστὶν ἔργ' ἄπιστα παιδίον τύχ[ης].
 373 ἡ μὲν τεκοῦς ὑμᾶς γὰρ ἐκλείπει βί[ον]
 εὐθύς, μιᾷ δ' ἔμπροσθεν ἡμέρᾳ νέον —
 (Γλ.) τί γίνεται ποθ'; ὥς τρέμω τάλαιν' [ἐγώ].
 (Πα.) πένης ἐγενόμην, βίον ἔχειν [εἰθισμένος].
 (Γλ.) ἐν ἡμέρᾳ, πῶς; ὦ θεοί, δεινοῦ πό[τ]μου.
 (Πα.) ἤκουσα τὴν ναῦν, ἡ παρεῖχ' ἡμῖν τροφ[ήν],
 379 ἄγρ[ι]ον καλύψαι πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
 (Γλ.) τάλαιν' ἔγωγε τῆς τύχης. (Πα.) ἐφόλκια
 ἡ[γ]ησαμένην δὲ π[τ]ωχὸν ὄντα παιδίᾳ
 382 τρέφειν ἀ[βού]λου παντελῶς ἀνδρὸς τρόπ[ον].
 372 in fine τυχ Sud. K.², κατ' K.¹ 374 νεον Sud. K.², Ν... K.¹
 378 τροφ Sud. K.², τρ... K.¹ 380 ἐφολκία: Wilcken, puncta
 non disrexit K.², ἐφολκιο. K.¹
 362 κύσσημον cf. Phryn. p. 418 Lob. = fr. 1073 K. 363 ποῦ —
 γῆς suppl. Wil. 365 in membrana fuisse videtur εθρε[ψεν]η[το]τ',
 ἔθρεψ' ἡ καὶ τότε Sud. 367 τιν' inseruit Sud, γ' K., τ' Capps
 368 ^{αι}κοτιθεὶς mem. 375 ὥς — ἐγώ legit et supplevit Wilcken
 376 εἰθισμένος Wil., δοκῶν τέως Sud. 377 πότμου vel πόνου
 K., πάθους Capps 379 ἄγριον Wil., δεινόν Wilcken; cf. Eur.
 Tro. 88 ταραξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός 380 ἐφόλκια Pataeco
 dedit Sud., Τύχης ἐφόλκιον K., qui haec verba Glycerae conti-
 nuavit; cf. Eur. Her. 631 et 1424, Andr. 200

.....αβεῖτα τῶν πάντων τε...

(Μο.) τόπου... παρελ. βε μηνυθήσεται

(Γλ.) ἦν καὶ δέραια καὶ β[ρα]χὺς τις ἀργ[υ]ροῦς

386 κόσμος· προσὼν γὰρ εὐρέ[θη] τοῖς [κε]ιμένοις.

(Πα.) ἐκεῖνον ἀναθεω[μένη]. κι. . τι. ευετ. .

(Μο.) τις. νωπ. με... [δη]λαδὴ

(Γλ.) εἶχε... οὐτ. ια μο[ι] πάτερ.

(Πα.) ἔ[χ]ο[ι]ς ἂν εἰπεῖν μ[οι, πότερ]α ζωνή τις ἦν;

(Γλ.) ἦν γάρ[ρ]· χορός τε παρθέ[νω]ν ένταυθά τις.

(Πα.) οὐκουν συνήκας α. εστω.

(Γλ.) μίτρα τε χρυ[σ]ῇ πάντα. νει... α

(Μο.) οὐ[κ]έτι καθέξω τὰς α. ειδεγ... ος

(Γλ.) τί προσ[έ]χεθε μ. α. νο.

383—397 In his versibus misere laceratis et detritis permulta incerta sunt, Capps in imagine multa dispexisse sibi videtur, quae ego neque in membrana neque in imagine agnosco

383 ΑΒΕΙΤΑ K., de litteris CTA valde dubitat Sud. 385 post τις iam legi dub. ΑΡΓ 386 ΠΡΟΣΩΝΓΑ Willeken, K.², ΠΡΟ CΩΝΠ. K.¹

383 sqq. Cappsii supplementa non refero, quia et a litteris traditis et a stilo Menandro longius recedunt 383 τὸ δ' ἄρρεν οὐκ ἔλαβέ τι τῶν πάντων; (Γλ.) πάνυ Sud.; τέλος in fine Ro. 384 (Πα.) τὰ ποῖα δὴ παρέλαβε; (Γλ.) μηνυθήσεται Sud., sed o secundo loco certe legitur; versum iam dub. Moschioni dedi, sequentes recte Glycerae tribuit Sud., ego olim Pataeco 385 ἀργυροῦς Sud. 386 γὰρ εὐρέθη K., παρευρέθη Sud. 387 ἐκεῖνον ἀναθεώμεθ', εἰ Wil., ἀναθεωμένη Sud. 388 versum iam cum Roberto Moschioni dedi, olim Pataeco tribueram; (Πα.) τίς ἦν ὁ ποιήσας; οἶσθα γράμμα δηλαδή Sud. 389 Γλ. εἶχεν τοιοῦτο ... „.....ιάμου“, πάτερ Sud. 390 Moschioni dat Ro.; πότερα Croi., εἰ παρὰ Ro.; ζωνή τις Croi. alii 392 (Μο.) οὐκοῦν συνήκας, δύστυχες, τῶν cῶν κακῶν; Sud. 393 χρυσὴ τε μίτρα in membrana fuit, χρυσὴ τε μίτρα· πάντα γοῦν εἰρηκά σοι Sud., μίτρα τε χρυσὴ Herw., dativos praefert Schoene

(Μο.) πάρειμι τοῦτον .μα. . . . α. . ἐγώ

(Γλ.) ὦ θεοί, τίς ἐστὶν οὗτος; .ροστ. . πο.

O. Oxyr. CCXI col. II fere 100—150 versus deesse verisimile est

(Πο.) ἴν' ἐμαυτὸν ἀποπνίξαιμι. (Δω.) μὴ δὴ [τοῦτό γε.

(Πο.) ἀλλὰ τί [π]οήσω Δωρί; πῶς βιώ[σομαι

400 ὁ τρικκακοδαίμων χωρὶς ὦ[ν Γλυκέρας; (Δω.) πάλιν
ἄπεισιν ὡς cé. (Πο.) πρὸς θεῶν, οἶ[ον λέγεις;

(Δω.) ἐὰν προθυμηθῇς ἀκ[άκ]ως [τοῦνθένδ' ἔχειν. (5)

(Πο.) οὐκ ἐνλίπο<ι>μ' ἄν οὐθέν· εὖ τοῦ[τ' ὦ φίλη,

ὑπέρευ λέγεις, βάδιζ'. ἐγὼ δ' ἐλ[ευθέραν

405 αὔριον ἀφήσω Δωρί <ς>· ἀλλ' ὁ δε[ῖ ποεῖν

ἄκουσον. εἰσελήλυθ'· οἴμοι, [σχέτλι' Ἔρωσ

ὡς κ[α]τὰ κράτος μ' εἴληφας. ἐ[φίλησεν τότε (10)

In papyro Oxyrhynchita cexi prioris columnae frustula nonnulla exstant a Roberto falso paginae K₂ papyri Cairensis annexa, quae in adnotatione communicare lubet: v. 1) Ν:, 2) ΜΟΙ, 3) ΣΜΕΝΟ., 4) ΛΟΓΟΥΣ, 6) ΛΕΓΕΙΣ, 8) ΩΝ, 27) Ι, 38) Η, 42) ΑΣ:, 44) Η, 45) ΩΣ, 46) ΤΑ.

404 ἕως' Gr. H., ego in imagine dispicere mihi visus sum
ἕως', sed iam dubito

396 ἵνα πύθωμαι πάντ' ἐγώ Sud. 397 αὐτος in membrana fuisse videtur οὗτος ὁ πρωσιών ποτε; K., ἔρρ' ὅστις ποτ' εἰ Wil., αὐθις ὁ προσιών ποτε Sud., αὐ θόρυβος, τίς Ro. qui versum Pataeco dat 398 τοῦτό γε Weil, πρὸς θεῶν Sud. 399 suppl. Gr. H. 400 Γλυκέρας; (Δω.) πάλιν K., τῆς φιλτάτης Gr. H., τῆς γλυκυτάτης Kretsch., (Δω.) θάρρει πάλιν Leeuw., (Δω.) ὡς φησι νῦν Capps 401 ἐπάνεισιν Weil; οἶον λέγεις Gr. H 402 suppl. Wil., ἀκαρῶς πορεύεται Sud. 403 paragraphos supra et infra versum addidit man. alt., ὦ φίλη Weil, ἴσθ' ὅτι Wil., ἴσθ', ἐγὼ Capps 404 sq. ἐγώ — c' corr. et suppl. Blaß, ἐγὼ c' et Δωρί· ἀλλ' tenet Sud. 405 ποεῖν Kretsch., λέγειν Gr. H. 406 σχέτλι' vel δεῖν' Ἔρωσ Kretsch., φθονέρ' Ἔρωσ Wil., μάργ' Ἔρωσ Capps, μοι Τύχη Sud., θυμέ, θυμ' Weil, Γλυκέριον Gr. H. fort. recte cf. Aristaen. II 20 ἔχε με κατὰ κράτος ἐλοῦσα τὸν πᾶσι καὶ πάσαις ἀνάλωτος 407 suppl. Ro., ἐφίλει δ' ἡ κόρη Kretsch.

ἀδελφόν, οὐχὶ μοιχόν· ὁ δ' [ἀλάττωρ ἐγώ
καὶ ζηλότυπος ἄνθ[ρ]ωπος ἀ[νακρίναι δέον

110 εὐθὺς ἐπαρῶνουν. τοιγαροῦ[ν ἀπηγχόμην

ἐξέρχ(εται) ^{Δωρίς} καλῶς ποῶν. τί ἐστὶ Δωρὶ φιλ[τάτη;

(Δω.) ἀγαθὰ πορεύεθ' ὡς cé. (Πο.) κατεγέλ[α γέ σου. (15)

(Δω.) μὰ τὴν Ἀφροδ[ί]την, ἀλλ' ἐνεδύε[το στολήν,

ὁ πατὴρ ἐπεξ[ήτ]αζ'. ἐχρῆν σε νῦν τὰ[λαν

415 εὐαγ<γ>έλια τῶ[ν] γεγονότων ποθ[.....

θύειν] ἐκ[εῖ]νης εὐτυχηκυίας [τόδε.

(Πο.) νῆ τὸν Δί', ὀρθῶς γὰρ λέγεις· ὁ δ' [ἀπ' ἀγορᾶς (20)

μάγειρος ἔνδον ἐστὶ· τὴν ὕν θ[υέτω.

Δω. κανοῦν δὲ ποῦ καὶ τᾶλλ' ἃ δεῖ; (Πο.) κα[νοῦν μὲν οὖν

420 ὕστερον ἐνάρξετ', ἀλλὰ ταύτην σφ[αττέτω.

μᾶλλον δὲ κἀγὼ στέφανον ἀπὸ βω[μοῦ ποθεν

ἀφελῶν ἐπιθέσθαι βούλομα[ι.] (Δω.) πιθα[νώτερος (25)

414 in fine πα vel τα(λ, Δ) Gr. H. 415 τω(πρ).γεγ(σος, τοτ)

Gr. H. 418 ^οΜΑΓΕΙΡΟΣ in imagine legerunt K. Capps, fortasse macula decepti, o superscriptum omittunt Gr. H.

408 ὁ — ἄνθρωπος Bekk. Anecd. 374, 29 et Etym. m. 57, 35 = fr. 862 K. 409 suppl. Polak, ἀδικεῖσθαι δοκῶν Wil., ἀλογί-
τως πάνυ Weil, αὐτὴν ὑπονοῶν Herw. 410 ἀπηγχόμην Wil.

411 suppl. Gr. H. 412 κατεγέλα γέ σου Gr. H., δ' ἐμοῦ Capps,

γ' ἐμοῦ Croi., καταγελαῖς ἐμοῦ Sud.; parapigraphas omnes addi-
dit man alt. 413 στολήν Kretsche. 414 τάλαν K., ταχύ Herw.,

πάλαι Gr. H., πάνυ Ro., θύειν Capps 415 πόθω τε καὶ | θεοῖς

Sud., ποθουμένων G. H., ποθ' ὡς τάχος Ro., ποθ' ὡς ὀρᾶς Croi.,

ἡσθημένον Polak, ἀσεβὲς πάνυ στένειν Capps 416 θύειν Gr. H.;

τόδε G. H., ποτε Weil, τελεῖν Sud 417 paragraphum can-

cellis saepsit man. alt.; ὁ δ' ἀπ' ἀγορᾶς Wil., ὁ δεῖ ποεῖν Leeuw.,

ὁ διακονῶν Kretsche., ὁ δ' εἰς καλόν Sud. 418 ὁ μάγειρος K.

olim; θυέτω Gr. H. 419 suppl. Gr. H. 420 suppl. Gr. H.

421 ποθεν Gr. H., τινα Ro. 422 suppl. Gr. H.

πολλῷ φανεῖ τοῦν. (Πο.) ἄγετε [νῦν Γλυκέραν ταχύ.
(Δω.) καὶ μὴν ἔμελλεν ἐξιέναι δ[ὴ χὼ πατήρ.

(Πο.) αὐτός; τί γὰρ πάθη τις; (Δω.) ᾧ τά[λαν. τί δρᾷς;
426 ἄκοντος. . . . [τ]ὴν θ[ύ]ραν [ψοφεῖ.

εἵσειμι καὶ τὴν [υ]μποήσους, [εἴ τι δεῖ. (30)

(Πα.) πάνυ σου φιλῷ τὸ [ς]υνδιαλλαχθήσομαι.

ὅτ' εὐτύχηκας, τότε δέ[χεσθαι] τὴν δί[κην]
430 τεκμήριον τοῦτ' ἔστ[ιν] Ἑλληνοσ τρ[όπου].

ἀλ[λ' ἐκκ]αλείτω τις [Πολέμω]ν'. (Πο.) αὐ[τὸς μὲν οὖν]
ο]λεμ. ἐ[ξέρχομ'· ἀ]λλ' ἔθυσον [ύ]πὲρ εὐ[πραξίας, (35)

Γλυκέραν γ]ὰρ εὐρύκ[υ]ϊαν οὖς [ἐπόθει φίλους

426 ε(ς). Η(Ν) ε(Θ, Ο, Σ) Ν(Μ) Γ(Τ, Ι) ΑΚΟΝ(Μ) ΤΟ(Ε, Θ, Σ) Σ(Ε, Θ, Σ) Ε. ΗΝ
Gr. H. 433 ΑΡ(ΛΟ) Gr. H.

423 πολλῶ^ν φαν^ηει p. litt. superser. manus alterius sunt; ἀγε-
τε. . . ξ p., νῦν Γλυκέραν ταχύ Leeuw., νῦν ἔξεισί τις Sud.

431 ἐμελλε^ν litt. v superseripsit man. alt.; δὴ χὼ πατήρ Leeuw.,
δευρὶ πατήρ Sud., δὴ ἔξω τὴν κόρην Weil, τὴν ὕν ἐν τάχει Picco-
lomini, τὴν ὕν τοῖς θεοῖς Kretsch. 425 τάλαν τί δρᾷς Herw.,

τάλαιν' ἔβη Sud., τὰν ἀποδραμεῖ; Capps 426 paragraphos huic
versui et v. 428, 430 subscriptas uncis saepit man. alt.; εἴω·
κακὸν τοσοῦτον ἦν θύραν ψοφεῖν Sud., τοῦ γ' οὐχ ἐκόντος Ro.
sed ἄκοντος certum videtur, fort. scribendum ἄκοντος εἰς τοῦ
γε; (in charta τοῦ γε ἄκοντος εἰς, ἔξει· ἄκουσον, Δωρί Kretsch.;
ψοφεῖ Kretsch. 427 εἰσειμι corr. ex ωσειμι p.; εἴ τι δεῖ Gr. H.,
οἷς με δεῖ Sud. 428 suppl. Gr. H. 429 δέχεσθαι Dziatzko,

δεδέχθαι Gr. H., δὲ λύσαι Weil; τὴν δίκην Gr. H.; post εὐτύχηκας
legi ὑποστιγμὴν testantur Gr. H. 430 suppl. Gr. H. 431 ἀλλ'
ἐκκαλείτω Gr. H.; Πολέμων' Wil., δραμῶν Weil; (Πο.) αὐτὸς μὲν

οὖν Wil., αὐτὸν ταχύ Herw., αὐτίκα μάλα Leeuw. 432 ἐξέρχομ'
Leeuw., ἐκάλεσας Sud., εἴμ' ἐνθάδ' ἀλλ' Gr. H.; εὐπραξίας Gr. H.

433 Γλυκέραν ὕπαρ Gr. H., γάρ K., ἄθ' Wil.; οὐδ' εἰδ' ὄναρ Gr.
H., ἐπόθει φίλους Wil., ἐπόθει πάλαι Croi., ἐβούλετο Leeuw.

π[υθό]με[νο]ς. Παταικ. ὀρθῶς γὰρ λέγεις, [ἃ δ' οὖν ἐγώ
 435 μ]έλλω λέγειν ἄκουε· ταύτην γν[ησίω]ν
 παίδων ἐπ' ἀρότῳ σοι δίδωμι. (Πο.) λαμβάνω.
 (Πα.) καὶ προῖκα τρία τάλαντα. (Πο.) καὶ καλῶ[ς τόδε. (40)
 (Πα.) τὸ λοιπὸν ἐπιλαθοῦ στρατιώτης [ῶν, ὅπως
 439 προπετὲς ποιήσης μ[η]δὲ ἐν [τὰ φίλτατα.
 Πολε. Ἀπολλων· δε καὶ νῦν ἀπ[ό]λῳλα πα[ρ'] ὀλίγον
 441 πάλιν τί πράξω προπετ[έ]ς; οὐδὲ μ[έ]μφομαι
 Γλυκέραι· διαλλάγηθι φιλτάτῃ μό[νον].
 [Γλυ]κε. νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν γέγονεν ἀρχὴ [πραγμάτων
 ἀγαθῶν τὸ σὸν πάροιον. (Πο.) ὀρθῶ[ς ὦ φίλη.
 (Γλ.) διὰ τοῦτο συγγνώμης τετύχηκα[ς ἐξ ἐμοῦ.
 (Πο.) κύνθουε δὴ Πάταιχ'. Πα. ἐτέρους Ζη[τητέον
 447 ἐστὶν γάμους μοι. τῷ γὰρ νύῳ λαμβά[νω
τὴν τοῦ Φιλίνου θυγατέρ'. (Πο.) ὦ Γῆ [καὶ θεοί

434 πυθόμενος Gr. H.; ἃ δ' οὖν ἐγώ Gr. H., νῦν δ' ὦν ἐγώ
 Sud., ὀρθῶς ἐγώ Weil 435 suppl. Gr. H., cf. Clem. Al. strom.
 II, 137 = fr. 720 K. 436 suppl. Gr. H. 437 τόδε Weil, γ'
 ἔχει Gr. H., κύγε Sud. 438 ὦν, ὅπως Gr. H., γενόμενος Sud.
 439 προπετῶς p.; τὰ φίλτατα Wil., τοὺς σοὺς φίλους Weil,
 Γλυκέραν πάλιν Kretsch., θυμούμενος Sud. 440 suppl. Gr. H.
 441 οὐδὲ μέμφομαι Wil., οὐδὲ μήποτε Gr. H., οὐδὲ μὴν ὄναρ
 Weil, οὐδεπώποτε Leeuw. 442 Γλυκέρα Gr. H., dativum recte
 defendit Wil.; φιλτατῇ p.; μόνον Gr. H. 443 suppl. Gr. H.
 444 ὑποστιγμὴ post ἀγαθῶν; ὀρθῶς ὦ φίλη Weil, νῆ Δία Gr. H.,
 γὰρ λέγεις Sud. 445 ἐξ ἐμοῦ Gr. H., ἴσθ' ὅτι Sud. 446 para-
 graphos huic et sequenti versui subscriptas delevit man. alt.;
 ἐτέρους corr. ex εταιρους p.; parepigraphen huic voci super-
 scriptam Πολε(μων) εἵκει Παταικ. . . falsam esse docuit Wil.;
 Παταικε p.; Ζητητέον Gr. H. 448 (Γλ.) ὦ Γῆ καὶ θεοί Gr. H.,
 Polemoni tribuit Wil., Moschioni Capps

Addo fragmentum folii undique mutilatum et misere laceratum β, quamquam non plane certum est, num huic fabulae tribuendum sit; quomodo singulae paginae fabulae inseri possint, in praefatione exposui.

β₃ (R) οτρ

desunt fere 20 versus

450 καλ

β₄ (V) εχαμ

εἴ τι καλόν

465 οὐδ

ὥςπερ λυη

η . . α . . . !

ἀπελήλυθεν

ου . . ακα

ἀπο. τ

ὀρθῶς

455 φιλ

. . ςτασον

δια!

470 με:

οὐκ οἶ

ελε

καὶ ν

γ . .

ὅσα μ

αν . . ε. ωκυ

460 ἦν μοι

. υ . .

ἔνδον ποι

475 οὔτε

ἔοικεν: οὐ

το]ῦτ', ἀλλὰ κύ

. . . οςπ

. στοῦτ' . . .

β₁ (V) ἐ]γκα[λ-

β₂ (R) 496 αἱ γὰρ ι

ἔστηκας ἱερ[όκυλε

ως ἐγὼ τάλαν

480 ἀλλ' ἀρτίως ι

πρ]ὶν πάντ' εἰδέναι

ἔσται σε πρα-

ὀρθῶς λέγεις

πάντ' ε

500 ομεγ:

ἐγὼ c[ε

ἀβέλτε]ρε

βροντ

ὄμως

supplementa omnia fere incerta praeter 479 ἱερόκυλε quod invenit Lef. 457 οτ. κοι Lef., οὐκοῦν Wil. 464 sqq. versuum fines certe agnoscuntur v. 469, ubi scriptum est ςτασῶ, et 470 478 versus antecedentis vestigium unius litterae, fortasse x, servatum esse supra r testatur Lef. 497 initio ἦν vel ἡν Lef. 500 lectio valde incerta Lef.

485 ἀλλ'ε	το]ῦτο δὴ
..λ τίς εἶ c[ύ	βούλομαι
οὐκ οἶc[θαc	505 ματα
Πολ οὐκ ἦν ἐ[μόν	~ ~ ~
οὐκ ἦν cό[v;	[χοροῦ]
490 βούλει μ' ἀπ[ελθεῖν	-ειμένον
Π... ἀλλ' ἐξαπεί[δον	υτη.ο.
ἐμ' ἐπρ[επε	ἐναντίo[v
..εic	-τα κέπτο[μαι
τί φῆc; ον	
495 μ'.	
desunt versus fere 17	

486 notas marginales a secunda manu pallido atramento additas incertas esse omnes monet Lef. 487 paragraphus versui subscriptus incertus; οic vel εic vel αιc Lef 493 initio fortasse fuit littera rotunda Lef. 505 post hunc versum χοροῦ certe inseritur et propter spatium vacuum et propter seriem hamulorum

Fragmenta aliunde nota.

1.

οὕτω ποθεινόν ἐcτιν ὁμότροπος φίλος.

Stob. ecl. II, 33, 6 Wachs. = fr. 397 K. Μενάνδρου Περικειρομένη

2.

ὅμωc δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικὶ καί

Bekker Anecd. 427, 23 = fr. 392 K. ἀποδείξαι· οὐ παραδείξαι „ὅμωc — καί“ Περικειρομένη Μένανδρος
καί ad versum traxi

fragmenta 732 et 569 K., quae in editione priore Hensium et Leeuwenium secutus Periciromenae tribui, iam monente Wilamowitzio omisi.

FABVLA INCERTA I

Personae:

Laches senex

Cleaenetus senex

Chaereas adulescens

(Moschion adulescens)

P₂ S₁ a₁ (R)

ἐπ.

εχ.

ἔκως[ον.

μάρτυρα

5 ἐπάταξεν.

γείτοσιν έτοιμ.

τὸν ἐγκεκλει[μένον.

παῖ, Μοσχίων.

ἀρεοπαγίτης ἐ[ctί.

10 ἐ[πὶ] ταῖ[ς] ἐ[τ]ῶ[ι]ς.

αι.) ἀδικεῖ μ' ἐκεῖνος οὐδὲ[ν] ἔξ ἐμοῦ π[αθών].

ἦρα μὲν αἰεὶ τῆς κόρης [καὶ] πολλά μοι

πράγματα παρείχεν, ὡ[ς] δ' ἐπέραινεν οὐδὲ ἔ[ν]

αὐτῷ παραδοῦναι τὸν [γάμο]ν πείθων, ἰδοῦ

15 ἐξεργάσατο. (Λα.) τί οὖν ἀναίνει τὴν ἐμήν

fragmenta L et P coniunxit Ar., S addidit Ricci, α Lef.,
margo neque a superiore neque ab inferiore parte exstat
5 ΕΠΑΛΛΑΣ Lef., ΕΠΑΤΑΞΕΝ dub. K.

v. 3, 10 K., 7, 9 Lef., 11—13 Ar. suppl. 14 γάμον K. 15 ad
ἀναίνει cf. Harp. 17, 16 ἀναίνεσθαι κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι, ἰδίως
δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια λέγεται. . . . Μέ-
νανδρος Κυκωνίης. idem sine testimoniis Phot. Berol. 112, 3 et
Suidas s. v. = fr. 446 K.

ἔχειν θυγατέρα; (Χαι.) τοῖς δὲ δοῦσι τίνα λόγον
ἐρῶ Λάχης; γενοῦ γάρ, ἱκετεύω, [πέπων.

(Κλε.) οἷμοι τί ποιήσω; (Χαι.) τίς ὁ βοῶν ἐστίν ποτε
πρὸς ταῖς θύραις; (Λα.) εὐκαιρος [ἦκ]ε, νῆ Δία,
20 Κλεαίνετος πρὸς] ἐμέ: (Χαι.) τί πο<ι>ήσω Λάχης;

(Λα.) πείθωμεν αὐτόν. (Χαι.) ἔα, βίας ἐρρωμένης·
πείθω παραδοῦναι τὴν ἐμὴν ἀδικοῦμενος
αὐτότος; (Λα.) ὑπόμεινον, δι' ἐμέ. (Χαι.) νῆ τὸν Ἥλιον,
αἰσχύνομαι Λάχης σε. (Κλε.) τί. εἰ.

(Χαι.) ἄκουε δὴ μου· Μοσχίων τὴν παρθένον

26 ἐλ]ῶν ἔχει Κλεαίνετ', ὅς' [ἦδ]ικήμεθα.

(Κλε.) μῆθ' ἐν βοήχῃ· γνησίω[ν] ἐπὶ σπορᾷ
παίδων ὁ πατήρ αὐτοῦ [γά]μον Λάχης ὁδί
δο]ὺς ἐπιβεβαιοῖ εἴη. Χαιρέα.

30 εἰ] γάρ τι βούλ[ει].

$L_2 P_1 S_2 a_2 (V)$ desunt fere 5 versus

..... ραζ

.....

..... πόσῃν·

17 ΛΑΧΗΣ. vel: Lef., puncta geminata dispicere sibi visus est K. 19 ΕΥΚΑΙΡΟΤ (vel ζ). [N vel π]ε Lef., ΕΥΚΑΙΡΟΤ. . . . Ricci, ΕΥΚΑΙΡΟ. . . . K. 20 ΠΟΗΣΩΛΑΧΗΣ Lef., ΓΟΝΣΩΛΟΧΩ K. 21 ΕΑ·

vel ΕΩ Lef. 24 εἰ. εἰ Lef., ΙΩΙΔΙΟ. ΜΕΝ. . . K. 26 ΚΛΕΑΙ

ΝΕΤ' ΑΙ (vel ΟΙ). ΙΚΗΜΕΘΑ: Lef. 28 ΤΟΝΛΑΧΗΣΟΔΙ dub. Lef., ΟΝΛΟ

ΧΟΝΔΙΧ. dub. K. 29 γς vel . γς Lef. 30 ΓΑΡ vel . ΓΑΡ Lef.

31 ΡΑC non vidit K.

17 πέπων Wil. 18 οἷμοι — ποιήσω Lacheti dedit Lef. 19 ἦκε K. 20 suppl. Lef., qui verba τί — Λάχης Cleaeneto

dat; ποιήσω K. 21 ad ἔα cf. Ar. Plut. 824 cum scholiis; ἔα — ἐρρωμένης Lacheti continuat Lef., idem πείθω — αὐτότος et νῆ —

σε Cleaeneto dat 23—25 suppl. Lef. 26 ἐλῶν Lef.; ὅς' ἦδ-
ικήμεθα K. 27 γνησίω[ν] ἐπὶ σπορᾷ παίδων Lef., cf. Poll. III 44

ὁ δὲ γάμος καλοῖτ' ἄν. καὶ κοινωνία ἐπὶ παίδων σπορᾷ.

28sq. γάμον et δούς dub. K., locus nondum sanatus 30 εἰ K.

-εἰσω: Χαιρ/
 35κα]λῶς ἔχει:
κα]τὰ τρόπον
τί] γάρ μοι διαφέρει;
τ]ὰ γεγονότα:
α πρᾶός γ' εἰ σφόδρα.
 40εν: οὐδὲ γάρ σ' ὄθ[ε]ν
ἄγανακτ.....ν.
 Λα.)ἐ[κ τηλι]κούτων νῦν φόβων
 τὸν ὕδν ἐκ[λυσό]μενος. (Κλε.) ἀλλὰ μὴν ποε[ῖν
 ἡμῖν ἔδοξ[ε τοῦτ]· ἔχει τὴν παρθένον
 45 ὁ Μοσχίων, [ἔγ]ημ' ἐθέλοντής, οὐ βία.
 ψόμεθα χα[λε]πανεῖν σε τοῦτο πυθόμενον.
 ἄστεϊος ἀποβέβηκας· εὐτυχήκαμεν.
 περὶ τοῦ βοῶμεν; (Λα.) πῶς λέγεις; (Κλε.) ὥσπερ λέγω.
 Λα.) οὐ Χαιρέα τὸ πρῶτον ἐξεδύκατε
 50 τὴν παῖδα; (Κλε.) μὰ Δία. (Λα.) τί σὺ λέγεις; οὐ Χαιρέα;
 ἀλλὰ τίγ[ι]; (Κλε.) π]άνυ γέλοιον· οὐκ ἀκήκοας;
 τῷ σῷ νεανίσκῳ. (Λα.) τί [λέγει]ς; (Κλε.) νῆ τ[ο]ῦς θεοῦ[ς]
 καὶ παιδίον γὰρ γέγονεν ἐκ τούτου. (Λα.) [τ]ί φ[η]ς;
 ἐκ Μοσχίωνος, ὦ πολυτίμητο[ι θ]εο[ί],

34 εἰσω Lef., ..σω K. 35 λως vel χως Lef., λως K. 41 ΑΓΑ
 ΝΑΚΤ.....Ν Lef., .ΓΑΝΑΚΤ.....Ν K. 42 ε.....ΚΟΥΤΩΝ Lef.,
 ΚΕ.....ΚΟΥΤΩΝ K. 44 ΕΔΟΞ'...Τ' Lef., priorem apostrophum
 incertum esse monens, ΕΔΟΞ...Τ' K. 45 .Η' Lef., ..Μ' K.
 52 ΤΙΣΡΙ...ς: Lef., ..CΘΑ...ς: Ricci, ς....ς: K.; θεο.. Lef., θεογ.
 Lef.

34 εἰσω falsum est 35 καλῶς ἔχει K., παντελῶς ἔχει Lef.
 36 κατὰ τρόπον K. 37 τί add. K. 38 τά Lef. 40 ὄθεν K.
 41 fort. ἀγανακτῆσειεν ἄν K. 42 ἐκ τηλικούτων Wil. 43 ἐκλυ-
 κόμενος K.; ποεῖν Ar. 44 suppl. Ar. 45 ἔγημ' K. 46 suppl.
 Ar. Croe. 51 τίτι K.; πάνυ Lef. 52 λέγεις dub. K.; νῆ τοὺς
 θεοὺς Lef. 53—54 suppl. Lef.

10ονω τούτων τ.....
κυ]νεχοῦς .ι παρ.....
ταιλ'.....

desunt fere 23 versus.

V) ζ τὴν πολυτέλειαν θεσμοφοριαδὶς τις ἢ
 σκιραδὶς. τὸν ὄλεθρον τοῦ βίου καταμάνθανε·
 15 οὐκ οὖν ἀπόλωλεν οὗτος ὁμολογουμένως;
 σκόπει, [π]όσο[ν τρυ]φῆς ἰδεῖν εἰ συγ.ρ.γ..
 αὐτὸν βαδίσαι· καθὰ δ' εἶτα καὶ celo...
 τούτοις ἐδυγῆσθαι περι...εις...γ....
 ἀδελ...το...πίνει με...δὴ[λαδὴ
 !.c.....c ἐξῆλθ[ε]c.....
κ.[ί]ερεὺς: πάντ.....
χοι βούλο[μαί.....
κε...λο.....

13 sq. TICCI · SKIPADIC · Lef. 16 OSCO...K. ΦΗΣ Lef. 17 KCIKALO Lef.

η ₁ (R) c]ὐ δὴ !	η ₂ (V) ἄσωτο...
ἐ]λθεῖν ἐκεῖ[νον	κ]αὶ συνδοκ[εῖ
νῆ τὸν Πος[ειδῶ	τ', εἰ δ' αὐτῷ πο[εῖν
λαβεῖν ἐδ-τινα
δ ελε	10ακκ.....

fragmentum undique mutilatum. speciem huius et sequentis fragmenti simillimam esse fragmenti δ, ε, ζ monet Lef., sunt igitur haec quoque frustula fortasse Heroi tribuenda. 2 paragraphus incertus Lef. 7 initio Α! vel Ν Lef. 8 initio τ vel ρ Lef.

θ ₁ (R) ..ρ.....	θ ₂ (V) .ι.μ.ρτιγ... 5
ῆσχύν[εθ'] ὑπ[ὸ	γ ὅτι τῆς πολλῆς...

frustulum undique mutilatum 2 ΗCXYN...γπ vel τις Lef.

'Αλέας 'Αθάνας

. ἐπί.....

....τα....

3 cf. Proc. ad Hes. op. 491 = fr. 967 K. ἀλέα ἢ θέρμη ἢ περὶ τὸν ἥλιον, κυρίως ὕπαιθρος τόπος ὑπὸ ἡλίου θερμαινόμενος. Μένανδρος· ἀλέας 'Αθήνας; 'Αλέας 'Αθηνᾶς Mein. Doricam formam servavi. Comparatur, ni fallor, virgo quaedam vitata cum Auge ab Hercule in Minervae Aleae templo stuprata, fortasse Plangon Herois.

1₁ (R) ...τε

... ν ἔδει

...-ξας ὀλ[ο]υς:

.μ]έγ' ἄθλιο[ς

5 πο]λλαχά

... οὐκ....

1₂ (V) πάντ' ἄκ

ἐκεῖνος

ἀναδέξομ[αι

10 φι[λ]ῶ[v] δικα[ίως

ἄπ[αν]τα μελ

π.....

fragmentum a superiore et dextra parte (R) marginem exhibet 3 ολ.γς vel ολγς Lef. 4 μέγ' ἄθλιος Wil. 10 φι vel φη Lef., pro φιλῶν δικαίως potest etiam suppleri φίλων, δικαστῶν cf. Men. fr. 537, 8 K. φίλοι, δικασταί, μάρτυρες. μόνον δίδου.

agmen claudant frustula Reinachiana, quae in editione priore litteris U et V signavi, iam propter nova fragmenta Lefeburiana nomino ψ et ω.

ψ₁ (R) δ' οἱ καί

-ιν ὡς αὐτ-

λέγει γὰρ γ[ὺν

-αρθα[ι

ψ₂ (V) δ' ἡμαρτ[εσ

ἡμαρτ[ον

ἵ]ςως δ' οὐ

τοῦτο δ' ἐχ-

ἐκε[ῖ

frustulum undique mutilatum.

ω₁ (R) α..

ταυτα

..υμ..

δ[ιὰ] τοῦ[το

ω₂ (V) δ' -ος ἐμοῦ

-ροι ποεῖ

ν ἐπάγεται

.ο....

frustulum a sinistra parte (R) marginem exhibens.

ΓΕΩΡΓΟΣ

Personae:

Adulescens	Davus servus
Myrrhina matrona	(Cleaenetus senex)
Philinna anus	(Gorgias adulescens)
	(Senex, primi adulescentis pater)
	(Adulescens primi adulescentis amicus)

..... προσιῶν πράττων
 ὑποφοβούμενος
 ἦν δ' οὐ πονη[ρ]ὸς ο]ὐδ' [ἐ]δόκουν [ἀμαρτάνειν,
 καὶ γὰρ τόθ'] ὁ μεираκίσκος ἐν ἀγρῷ διετέλει.
 νῦν δ' ἔτυχε] συμβεβηκὸς ὃ μ' ἀπολώλεκε
 ἀπόδη]μον εἰς Κόρινθον ἐπὶ πρᾶξιν τινα.
 κατιῶν] ὑπὸ νύκτα γινομένους ἑτέρους γάμους

litterarum amplitudo tantopere variat, ut quot litterae initio singulorum versuum desint plerumque non constet 1 versus corruptus, in fine πάνυ κακὸν τότ' οὐδέν supplet Sud., sed post πράττων nihil erat in charta 3 ἦν — ἐδόκουν rest. Nic. coll. Choerob. in Theodos. I 340 Hilg. = fr. 99 K. καὶ παρὰ Μένανδρῳ ἐν τῷ Γεωργῷ „ἦν — ἐδόκουν“ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον; post δοκοῦν spatium vacuum, ἀμαρτάνειν K., πράξιν κακῶς Kai., φεύγειν γάμους Dzia., κακῶς ποεῖν Ro., τῇ φιλτάτῃ Kretsch., τῷ μῦ· πατρὶ Sud. 4 καὶ γὰρ τότε Wil., ἐν ᾧ δέ Gr. H., ἔπειθ' ὅτε Kai., τἀνθένδε Dzia., συνὼν ὅτε Kretsch., τότ' ἐρῶν ὅθ' Sud. 9 νῦν δ' ἔτυχε Dzia. Wil., ἔτυχε τό Gr. H., τότ' ἔτυχε Kai., τὸ νῦν δέ Ro., νῦν δ' ἐστὶ Sud.; ωμ' ἀπολολῆκε p., ὃ μ' ἀπολώλεκε Nic., ὡς μ' Ro., ᾧ μ' Sud. 6 suppl. Nic., ἐκδημον Kretsch., κακοδαίμον' Leeuw. 7 κατιῶν K. Wil., ἐλθὼν Blaß, πέμψας Sud., ἦκων δ' Kai., ἀπὸνθ' Leeuw.; γινομενητουςγαμους p., γινομένους ἤδη γάμους Gr. H., γ. ἑτέρους γ. Dzia., γ. τινὰς γ. Leeuw., γινομένους γὰρ τοὺς Sud.

- καταλαμ]βάνω μοι, τοὺς θεοὺς στεφανουμένους
 τὸν πατέ]ρα θύοντ' ἔνδον· ἐκδίδωσι δέ
 10 αὐτὸς ὁ] πατήρ. ὁμοπατρία γάρ ἐστὶ μοι
 ἐκ τῆς] <ἐκείνῳ> νῦν γυναικὸς· τρεφομένης
 γεγῶς] ἀδελφῇ. τίνα δὲ δυσφεύκτῳ κακῷ
 εὖρω τέχνην οὐκ οἶδ]α· πλὴν οὕτως ἔχω·
 οὐκ ἂν φυγῶν ἐξ οἰ]κίας οὐδὲν φράσας
 15 οὕτως] λιπῶν δὲ τὸν γάμον τὴν φιλτάτην
 Ἑδεῖ]αν ἀδικήσαιμ' ἂν· οὐ γὰρ εὐσεβές.
 κό]πτειν δὲ μέλλων τὴν θύραν ὁκνῶ πάλαι·
 οὐ]κ οἶδα γὰρ τὸν ἀδελφὸν εἰ νῦν ἐξ ἀγροῦ
 ἐ]γθάδ' ἐπιδημεῖ. πάντα προνοεῖσθαι με δεῖ.
 20 ἄλλ' ἐκποδῶν ἄπειμι καὶ βουλευέσομαι
 τοῦτ' αὖθ', ὅπως δεῖ διαφυγεῖν με τὸν γάμον.
 (Μυ.) ἄ]λλ' ὥς πρὸς εὖνουν ᾧ Φίλιν<ν>α τοὺς λόγους
 π]ορουμένη σε πάντα τὰμαυτῆς λέγω.
 ἐν τ]οῖςδ' ἐγὼ νῦν εἰμί. (Φι.) καί, νῆ τῷ θεῷ,
 25 ἔγ]ωγ' ἀκούουσ' ᾧ τέκνον μικροῦ δέω
 πρ]ὸς τὴν θύραν ἐλθοῦσα καὶ καλέσασα τόν

8 θεουσεστεφανους p., suppl. et corr. Gr. H.; ἐστεμμένους Leeuw.
 9 suppl. Nic. 10 suppl. Bury 11 νυνι γυναικος p., in
 restituendo versu procul dubio corrupto Wilamowitzium secutus
 sum, ἐκ τῆςδε τῆς Sud., μητρὸς δὲ τῆς Kai., ἐκ τινος ἄβρας
 Kretsch., τῆς ἔνδον αὖ Ro., ἔνδον ὑπὸ τῆς — τρεφομένη Nic.,
 ὑπὸ τῆς πατρὸς — τρεφομένη Weil 12 γεγῶς Préchac K., γε-
 γονυῖ Ro., ἡβῶς Leeuw., ἐνταυθ' Sud. 13 εὖρω φυγὴν οὐκ
 οἶδα Blaß, τέχνην K., versum excidisse putat Dzia., ἀλοὺς ἔχοιμ'
 ἂν ὁδὸν ἀπλὴν Kretsch. 14 suppl. K., οὐκ ἂν ἀποδράς ἐξ οἰ-
 κίας Blaß, ἐξῆλθον ἐκ τῆς οἰκίας Gr. H., φύγοιμ' ἂν ἐκ τῆς οἰκίας
 Kai., θέλοιμ' ἂν ἐκ τῆς οἰκίας Sud. 15 οὕτω Gr. H., φυγῇ
 Weil, αἰγῇ Rich., οὐδενί Blaß, αὐτῇ Ro., φυγεῖν Sud. 16 desunt
 2 vel 3 litt. Ἑδεῖαν (scr. Ἑδῖαν) Wil.; ευσεβος p., εὐσεβές Nic.,
 εὐσεβῶς Ell. 17—19 rest. Nic. 19 μ' εδει p. 23 coi Dzia.,
 24 et 25 suppl. Blaß 26 et 27 rest. Nic.

ἀλα]ζόν' ἔξω τοῦτον εἰπεῖν ὅσα φρονῶ.

(Μυ.) μὴ c]ύ γε Φίλι<ν>α, χαιρέτω. (Φι.) τί χαιρέτω;
οἴμ]ωζέτω μὲν οὖν τοι[οῦ]τος ὦν, γαμεῖ
30 ὁ μι]αρὸς οὗτος ἡδίκηκῶς τὴν κόρην,
λύει] τοσοῦτους — (Μυ.) κατὰ τ[ύχην] προσέρχεται
ἡμῖν] ὁ θεράπων ἐξ ἀγροῦ Δᾶος· βραχύ
β[ούλει]! μεταστῶμεν. (Φι.) τί δ' ἡμῖν, εἰπέ μοι,
τούτου] μέλει; (Μυ.) καλόν γ' ἂν εἴη, νῆ Δία.

Δα.) ἀγρόν εὖσε[βέστερον] γεωργεῖν [οὐδ']ένα
36 οἴμαι· φέρει γὰρ μυρρ[ίνην, κιττόν] καλόν,
ἄνθη τοσαῦτα· τᾶλλα δ' ἄ[ν τις καταβάλ]η,

28 ... γε Gr. H., prima littera utrum γ an ι fuerit diiudicari iam non potest 29 τοι. τως Gr. H., lacuna sufficit fort. duabus litteris angustis 33 τ. . η Gr. H., v. . ι editores societatis palaeogr., v. . ι iam in imagine legere mihi videor, olim primam litteram esse numerum ρ margini adscriptum falso supscatus

27 ... ζων' p. 28 μὴ κύ γε Blaß Weil, ξμοιγε Ell. Gr. H. 29 οἴμωζέτω Nic.; τοι. τωωνγαμειν p., τοιοῦτος ὦν Gr. H. alii; γαμεῖ Leeuw. Wil. 30 ὁ μιάρος Nic.; οὕτως Wil. 31 et 32 initio desunt 4 vel 5 litterae, λύει τοσοῦτους — sc. ὄρκους K., ὁ κάκιστος. (Μυ.) οὗτος Wil., θέλει τοσοῦτους — (Μυ.) κατὰ τ. Ro., χόλους Nic., λόγους Weil, κόμπους Kretsch., ὄρκους Blaß, (Μυ.) ἀλλ' οὗτος αὐτοῦ Sud.; κατὰ τύχην Καί, κατατίθου Nic., κατατεμῶν Dzia., καταπατῶν Blaß 32 ἡμῖν Gr. H., αὐτῶν Nic., sed spatium non sufficit 33 βούλει dub. K., τηδί Gr. H., ταύτη Sud. 34 ante μέλει nihil in charta erat scriptum suppl. Nic. 35 γεωργεινυσε[βεστερον p., Stob. Flor. 57, 5 = fr. 96 K. Μενάνδρου Γεωργίου· ἀγρόν εὖσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα οἴμαι· φέρει γὰρ ὅσα θεοῖς ἄνθη καλά, κιττόν, δάφνην· κριθὰς δ' ἂν σπείρω πάνυ δίκαιος ἀπέδωκεν τόσ' ὅσ' ἂν κατέβαλον, cf. Xen. Cyrop. VIII 3, 38, Alciph. II, 13 Sche., Poll. I 227 36 suppl. Kauer, versum excidisse arbitrati varia temptarunt Gr. H. Nic. Dzia. Kaib. Weil Wil. 37 schol Aristid. p. 541 (Dind.) = fr. 899 K. καταβαλεῖν ἀντὶ τοῦ σπείρειν. καὶ Μένανδρος· τᾶλλα δ' ἂν τις καταβάλῃ

ἀπέδωκεν ὀρθῶς καὶ δικαίως, οὐ [πλέον
 ἀλλ' αὐτὸ τὸ μέτρον. ὁ Κύρος εἰσένερχ' ὁμῶς

40 πάνθ' <ὅπ>όσα φέρομεν· ταῦτα πάντ' εἰς τοὺς γάμους.
 ὦ χαῖρε πολλὰ Μυρρίνη. (Μο.) <πά>νυ καὶ κύ γε.

(Δα.) ο[ὔ] ρε καθεύρων γεν<ν>ικὴ καὶ κοσμία
 γύναι. τί πράττεις; βούλομαί σ' ἀγαθῶν λόγων,
 μᾶλλον δὲ πράξεων ἐσομένων, ἃν οἱ θεοὶ

Z (V) θ[έλ]ω[ς]ι, γ[εῦ]σαι καὶ φθάσαι πρῶτο[ς] φράσας.

46 ὁ Κλεαίνετος γάρ, ὧν τὸ μεράκιον [τὸ σὸν
 ἐργάζεται, πρῶτην ποτ' ἐν ταῖς ἀμ[πέλοις
 κ[ά]πτων διέκοψε τὸ σκέλος χρηστ[ῶς] πᾶνυ.

(Μο.) τάλαιν' ἐγώ. (Δα.) θάρρει, τὸ πέρας δ' ἄκουέ μου.

50 ἀπὸ τοῦ γὰρ ἔλκου, ὡς τριταῖον ἐγένετο,
 βουβῶν ἐπήρθη τῷ γέροντι, θέρμα τε
 ἐπέλαβεν αὐτόν, καὶ κακῶς ἔσχεν πᾶνυ.

(Φι.) ἄλλ' ἐκκορηθείης κύ γ', οἷα τὰγαθὰ
 ἦκεις ἀπαγγέλλων. (Μυ.) σιώπα γράιδιον.

42 ο. ρε K., οργε Gr. H. 45 .ελασιγηω.αι Gr. H., .ελ. .ιγ
 ...αι K.

38 απεδοκεν p.; suppl. Nic. 39 ενεγκομως p., ὁμως Nic.
 40 πανταοσα p., πάνθ' ὀπόσα Nic., πάνθ' ὅς' ἀναφέρονεν Ell.,
 πάντα, ὡς δ φέρομεν Sud., πάνθ' ὅσια φέρομεν ταῦτα· Leeuw.
 41 :νυκαι, corr. ex νηκαι p., corr. Gr. H. 42 οὐ σε Rich., ὡς
 γε Gr. H.; καθεωρουν p., καθεύρων Gr. H., οὔνεκ' ἐθεύρουν Kai.
 44 εαν p. 45 γεῦσαι Blaß, γνῶναι Kai.; πρῶτος φράσας Gr. H.
 46 κλαιενετος p.; ου p., ὧ Rein., οὐ tenent Blaß Dzia.; τὸ σὸν
 Blaß, ἀγρόν Gr. H., μέτα Sud. 47 ἀμπέλοις Nic. 48 χρη-
 στῶς πᾶνυ Kai. alii, cf. Ael. Ep. 2 Ἡμέρων ὁ μαλακὸς φελλεῖ
 ἐπέκοψε τὸ σκέλος πᾶνυ χρηστῶς, καὶ θέρμη ἐπέλαβεν αὐτοῦ καὶ
 βουβῶν ἐπήρθη 51 Zonar. 1030 = fr. 98 K. θέρμη καὶ θέρμα
 ...Μένανδρος· βουβῶν — αὐτόν, cf. Etym. m. 206 et Phryn.
 p. 331 (Lob.) 53 schol. Ar. Pac. 59, Suid. s. v. = fr. 903 K. καὶ
 ὁ Μένανδρός φησι πολλάκις „ἐκκορηθείης κύ γε“ 54 σιώπα
 γράιδιον Davo dat Nic.

ἐνταῦθα χρείας γενομένης αὐτῷ τινος
 κηδεμ[ό]νος οἱ μὲν οἰκέται καὶ βάρβ[αρ]οι,
 ἐφ' [ο]ῖς ἐκεῖνός ἐστιν, οἰμῶζειν μ[ακ]ρά
 ἔλ[ε]γον ἅπαντες, ὁ δὲ σὺς υἱός, οἶον[εῖ
 νομίσας ἑαυτοῦ πατέρα, πορ[ί]ζα[ς φάρμακα
 ἤλειπεν, ἐξέτριβεν, ἀπέν[ι]ζεν, φαγεῖν
 προσέφερ[ε], παρεμυθεῖτο, πάνυ φαύλως ἔχει<ν>
 δ[ό]ξ[α]ντ' ἀνέστης αὐτὸν ἐπιμελούμενος.
 φί]λογ τέκν[ο]ν. (Δα.) νῆ τὸν Δί', εὖ δῆθ' οὗτοςί.
 ὁ δ' — ἀναλ]αβὼν γὰρ αὐτὸν ἔνδον καὶ χολήν
 εὐρ]ύην ἀπαλλαγεὶς δικέλλης καὶ κακῶν,
 οὕτως] τίς ἐστι σκληρὸς ὁ γέρων τῷ βίῳ —
 τοῦ μερ]ακίου τὰ πράγματ' ἀνέκρινεν, τίνα
 ἔστ'] οὐχὶ παντάπασιν ἀγνοῶν ἴσως.
 διερχο]μένου δὲ τοῦ νεανίσκου τ[ά]δε,

57 ἐφ. ic K., ἐφ. . . c edit. soc. pal., ἐζης Gr. H. 59 ΑΠΟΡ. ΖΑ...
 dub. K., ΑΠΟΡΘΩΖΑ... Gr. H., ΑΝ. . . A Nic. 61 ΦΑΥΛΟΣΕΧΕΙ Gr. H.,
 K., ΦΑΥΛΩΣΕΧΕΙ Nic. 62 Δ. Ξ. NT' K., Δ. Ζ. NT' edit. soc. pal.,
 Δ. . . Z. NT' Gr. H. 64 . . . ABWN K., ABWN Gr. H. 67 ΕΝΕ
 ΚΡΙΝΕΝ K., ΕΝΕΚΡΙΝΕΙ Gr. H., edit. soc. pal.

57 ἐφ' οἷς Kai., ἔζης ἐκεῖνος Gr. H.; μακραν p., μακρά Rich.
 58 οἶονεῖ Blaß 59 πορίσας φάρμακα Kretsch, ἀπορθώσας Gr. H.,
 πάλιν Ell. Bury, ἀνορθῶσαι θέλων Sud. 60 suppl. Nic. 61 παρε-
 μυθεῖτ' οπαυφαυλωσεχει p., corr. Rich. Wil., ὁ πάνυ φαύλως ἔχει
 Gr. H. 62 δόξαντ' Rich. Wil.; ἐπιμελουμενον p., ἐπιμελούμενος
 Nic. 63 φίλον Kai. Weil, καλόν Nic.; δηταγ' οὕτως p., δῆθ'
 οὗτοςί Gr. H., δῆ τουτογί dub. Wil., fort. recte 64 ὁ δ' K.,
 ὁδ' Ro., ὡδ' Gr. H., ἀναλαβὼν Blaß, quod si recte suppletum
 est, in charta nihil antecessisse puto, ἐπαναλαβὼν Sud., ἐποίε.
 λαβὼν Kai., ποιῶν. λαβὼν Leeuw. 65 εὐρῶν Weil, ἄγων Kai.,
 διάγων Gr. H., μεικῶν Sud. 66 οὕτω Blaß, καὶ γάρ Weil
 67 τοῦ μερακίου Blaß Ell.; ἀνέκρινεν K., ἀνακρίνει Gr. H. 68 ἔστ'
 Préchac Wil., τίνα, ταῦτ' Leeuw., τινά|τυχόν Sud., τὰ μὲν Weil
 Bury 69 διερχομένου Kai. Weil; τάδε Kai. Weil, τά τε Blaß

- 70 τὰ τε τ]ῆς ἀδελφῆς ἐμβαλόντος σοῦ <τε> καὶ
 τῆς σῆς πενί]ας, ἔπαθέν τι κοινόν, καὶ χάριν
 τῇ]ς ἐπιμελείας ὥστ' ἐκ παντὸς λόγου
 δεῖ]ν αὐτὸν ἀποδοῦναι, μόνος τ' ὦν καὶ γέρων
 ν]οῦ[ν] ἔσχε· τὴν γὰρ παῖδ' ὑπέσχη]ται γαμεῖν.
 75 κ]εφάλαιόν ἐστι τοῦτο τοῦ παντὸς λόγου.
 ἥ]ξ[ο]υσιν ἤδη δεῦρ', ἅπεισιν εἰς ἀγρόν
 ὁμ]οῦ λαβών· παύσεσθ[ε πενία μα]χόμενοι
 δυσνουθετήτῳ [θ]ηρί[ω καὶ δυσκόλῳ,
 κ]αὶ ταῦτ' [έν] ἄστει· δ[εῖ γὰρ ἡ πλουτεῖ]ν ἴσως
 80 ἡ ζῆν ὅπ[ου] μὴ μ[άρτυρας] τ[ο]ῦ δυστυχεῖν
 π[ο]λλοὺς τις ἔξει τοὺς ὀρῶντας· ἔστι δέ
 ἀγρὸ]ς εἰς τὸ τοιοῦτ' εὐκτὸν ἢ τ' ἐρημία.
 εὐ]αγγελίσασθαι πρ[ὸς] σέ ταῦτ' ἐβουλόμην.
 ἔρρ]ωσο πολλά. (Μυ.) καὶ σύ. (Φι.) τί πέπονθας τέκνον;
 85 τί πε]ριπατεῖς τρίβουσα τὰς χεῖρας; (Μυ.) τί γάρ;

71 ἈΣΕΠΑΘΕΝ Κ., ΜΕΠΑΘΕΝ Gr. H. 78 .ΗΡΙ. Κ., . . Ο . . Gr. H.
 79 .ΑΙΤΑΥΤ. . . ΑΣΤΕΙΑ Κ., . ΑΤΑΥΤ. . . ΑΣΤΑΙΑ Gr. H.; ΝΙΣΩΣ Κ., . ΙΣΩΣ
 Gr. H. 80 ΜΗΜ. Τ. Υ Κ., ΜΗΜΙ. . . . ΑΤ. . Gr. H.

70 τὰ τε Weil, περί Blaß Kai.; τε inser. Blaß 71 suppl. K.
 72 ὡνετ' p., corr. Rich. 73 δεῖν Rich., δέον Nic.; μόνως p. 74 νοῦν
 Gr. H.; ὑπέσχηται Nic. 75 cf. Quint. III 11, 27 = fr. 922 K.
 „ut dicimus caput rei est et apud Menandrum κεφάλαιόν ἐστιν“
 76 suppl. Gr. H. 77 ὁμοῦ Gr. H., σ' ὁμοῦ Rein., παύσεσθε —
 δυσκόλῳ rest. Blaß coll. Theophylact. Ep. 29 = fr. ad. 183 K.
 πεπαύμεθα πενία μαχόμενοι δυσνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ
 79 sqq. rest. Weil coll. schol. Hes. Op. 637 = fr. 928 K. δεῖ γὰρ
 ἡ πλουτεῖν (lac. 10 fere litterarum) ὅπως μὴ μάρτυρας πολλοὺς
 ἔχειν τοὺς ὀρῶντας 82 suppl. Wil. 83 εὐαγγελίσασθαι Nic.;
 πρὸς σέ Gr. H. 84 . . . ὡσπολλακαίεσσι p., ἔρρωσο. (Μυ.) καὶ
 σύ γε πολλά Nic., γε del. Kai. 85 cf. Aristaeen. Ep. II, 5 ὡ τῆς
 ἀπορίας δι' ἣν περιπατῶ τρίβουσα τὰς χεῖρας.

Φί]λινν' ἀποροῦμαι νῦν τί ποιῆσαι με δεῖ.
ἐπε]ῖ τίνος ἢ παῖς ἐστι; τοῦτ' ἄκου[ε ν]ῦν.

87 ΤΟΥΤΑΚΟΥ..ΥΝ... Jen., ΤΟΥΤΩΚΟΥ..ΔΕΝ edit. soc. pal., ΤΟΥ
ΤΩΚΟΥ.ΙΙΝΝΑ Gr. H., ΤΟΥΤΩΚΟΥ..ΙΙΝΝΑ dub. K., ΤΟΥΤΩΚΟΥΔΕΝΙ Nic.

87 ἐπεὶ Wil., οἶμοι Nic.; τοῦτ' ἄκουε νῦν Jen., τοῦτ' ἄκουε
δὴ Sud., τοῦτῳ κούδενί Nic.

Fragmenta aliunde nota.

1.

εὐκαταφρόνητόν ἐστι Γοργία πένης,
κἄν πάνυ λέγῃ δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν
ἔνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτος, τοῦ λαβεῖν.
καὶ συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον
5 ἔχων καλεῖται, κἄν ἀδικούμενος τύχῃ.

Stob. Flor. 96, 5 = fr. 93 K. Μενάνδρου Γεωργῶ.
Cleaenetus loquitur.

2.

ὁ δ' ἡδίκηκὼς ὅστις ἔσθ' οὗτός ποτε
τὴν ὑμετέραν πενίαν, κακοδαίμων ἔσθ', ὅτι
τοῦτ' ἡδίκηκεν, οὗ τυχὸν μεταλήψεται.
εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίως τρυφᾷ·
5 τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

Stob. Flor. 105, 28 = fr. 94 K. Μενάνδρου Γεωργῶ.
Cleaeneti verba sunt.

3.

οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνὴρ ὦ Γοργία,
 ὅστις ἀδικεῖσθαι πλείστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς·
 τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρόν
 δεῖγμ' ἐστὶν εὐθύς πᾶσι μικροψυχίας.

Orion Anth. 7, 9 τοῦ αὐτοῦ; lemma ἐκ τοῦ Γεωργοῦ falso adscriptum ad 7, 8, quod est Epitr. fr. 8, pertinet ad 7, 9. v. 1—2 Stob. Flor. 5, 1 Μενάνδρου Γεωργῶν, v. 3—4 Stob. Flor. 20, 22 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) = fr. 95 K. Cleaeneti verba sunt.

4.

εἰμὶ μὲν ἄγροικος, καὐτὸς οὐκ ἄλλως ἐρῶ,
 καὶ τῶν κατ' ἄκτυ πραγμάτων οὐ παντελῶς
 ἔμπειρος, ὁ δὲ χρόνος τί μ' εἰδέναι ποεῖ
 πλέον.

Orion Anth. 1, 19 = fr. 97 K. ἐκ τοῦ Γεωργοῦ. adnexit Weil Zenob. 1, 15 = fr. adesp. 627 ut quartus versus evaderet πλέον. <ὥστ'> ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος. loquitur Cleaenetus.

5.

ἐμβεβρόντησαι; γέλοιον, ὅς κόρης ἐλευθέρας
 εἰς ἔρωθ' ἦκων σιωπᾶς καὶ μάτην ποιουμένους
 περιορᾶς γάμους σεαυτῷ.

Max. Plan. schol. Hermog. (Rhet. Gr. V 525) = fr. 100 K. παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν Γεωργῷ κτέ, verba sunt amici eius adulescentis qui v. 1—21 loquitur.

6.

ἐν πράγμασιν

schol. Aristoph. Plut. 652 = fr. 101 K. ἀκριβῶς δὲ δεδήλωκεν ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα, καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Γεωργῷ· ἐν πράγμασιν, ἐν μάχασι.

(ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ)

Personae:

matrona?	Moschion adolescens
adulentescentes duo	(Phanias citharista)
Laches (?) senex	

- χρό]γον πολύν τινα
 ω φιλτάτη
 η δεδυκέ[ν]αι
 ει κ[α]ρδίαν
 5 ος δ' ἦν τῷ κακῷ

 ν γάμου
 μία
 εγο... ο
 10 κατέλιπε
 ω
 τε δή
 ων
 σ]υναπῆρκει δέ μοι
 15 λοπε τῆς ἐμῆς
 -γως πῶς ἄφνω
 γ λέγων τρέχει

15 λοπε Schu. Wil., ego potius λλιε legi, λοιπε non erat in charta

omnia supplementa, quorum auctor non citatur, sunt Wilamowitzii

--εται
ὑβρει τὸ γεγονός
 20βίαι
-ων αὐτήν κύ μοι
μητέρα
-ζαι τί σοι
ο]ὑθενός
 25οὔγ' ἔδει
λάθραι
ρων
 desunt tres versus
 31πά]νθ' ὅσα
-ας
χρ]όνου

Col. II Ζηλοῖς λαβὼν [τ]ε τή[ν].....[ἐλ]ήλυθα[ς

36 θυγατέρα δεῦρο πλουσίαν θ' [ή]τ[ή] [ι] μόνη[ν]
 ταύτην, σεαυτὸν δ' οὐχί; (B.) πάντ' ἐγὼ [μ]όνη[ς]
 ταύτης λογίζομαί τ' ἐμαυτοῦ τὴν ἐμήν.

ἐλευθέρα τ' ἦν καὶ πόλεως Ἑλλη[νί]δος,

40 καὶ πάντα ταῦτ' ἐκτησά[μην] ἀ[γαθ]ῇ τύχῃ,
 οὐ δεῖ λαβεῖν με πορνο[βόσκου] <ψω>θίον.

(B.) τί δὴ τὸ λυποῦν σ' ἐστί; τ[ί] γὰρ οὐ]κ ἤγαγες
 ἐνταῦθα τὴν γυναῖκα κα[ὶ] τὴν οὐσία]ν;

(A.) οὐκ οἶδ' ὅπου γῆς ἐστίν· οὐκ [ἐλήλ]υθεν

45 οὕτω γε νυνὶ τῶν χρόν[ω]ν ὄντων μακρῶν.

25 οὔγ' K., οὔγ' Schu. Wil. 41 in fine θοσῆν dub. K., θιςῆν
 vel θιοσῆν Wil. 42 κῆγαγες vel ἀτῆγαγες Wil., ἡγαγες K.

25 οὖν ἔδει K., οὐ με δεῖ Wil. 34 num versus. desit non
 plane certum est 35—37 suppl. Schu. 41 πορνοβόσκου vel
 πορνοκόπου Wil.; ψωθίον dub. K., cf. Ath. XIV, 646 c 42 ἐστίν p.
 43 τὴν οὐσίαν K.

λογίζομαι πᾶν, μή τι κατὰ θάλατταν ἦ
 ἀτύχημα γεγονὸς ἢ περὶ ας. (B.) μὴ ῥαθῶς;
) οὐκ οἶδ'. ἀθυμῶ καὶ δέδοιχ' ὑπερβολῇ.
) εἰκὸς τι πᾶσχειν. (A.) πρὸς ἀγορὰν δ' οὕτως ἅμα
 0 προάγων ἀκούσῃ καὶ τὰ λοιπὰ ὧν μοι γενοῦ
 κύμβουλος. (B.) οὐθὲν κωλύει με. (A.) ταῦτα δέ
 εἴσω τις ἀ[γέτ]ω τὴν ταχίστην ἐκποδῶν.
) καὶ τί ποτ' ἂν εἴη; πάνυ γὰρ οὐχ αὐτοῦ ποιεῖ
 ἔργον· μεταπέμπετ' ἐξ ἀγροῦ με Μοσχίων,
 55 ὃς ἄλλοτ' εἰ μὲν ἐνθάδ' ὧν τύχοιμ' ἐγώ
 εἰς ἀγρὸν ἔφευγεν, εἰ δ' ἐκεῖς ἔλθοιμ' ἐγώ,
 ἐνταῦθ' ἀναστρέψας ἔπινε· καὶ μάλα
 κατὰ λόγον, οὐ γὰρ ἦν ὁ νουθετῶν πατήρ.
 οὐ μ[ὴν δι' ὄρ]γην· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐγενόμην
 60 εἰς [τῶν δυνα]μένων οὐσίαν μικρὰν ποεῖν.
 οὐκ [ἡδίκηκε]ν ἡ γυνὴ κατὰ τοῦτό γε,
 ἀλλ' ἐξ ἐμο[ῦ] ἔστιν· οὐθὲν ἀγαθὸν γοῦν ποεῖ.
 εἰσιτέον, εἰ [τῇ]δ' ἐστίν. ἂν δὲ μὴ τύχη
 ὧν ἔνδο[ν, ἄρ]τι πρὸς ἀγορὰν πορεύομαι·
 65 ἐκεῖ γὰρ αὐ[τό]ν που πρὸς Ἑρμαῖς ὄψομαι.
) ἄρ' οὖν ὁ π[ατήρ] ἐλήλυθ', ἢ πορευτέον
 ἐμοὶ πρ[ὸς ἐκεῖ]νόν ἐστιν; οὐ γὰρ δεῖ χρόνον
 τὸ πρᾶ[γμα λαμ]βάνειν [ὅ]λως οὐδ' ὄντινοῦν.
 . . . ἤδη δο[κεῖ μοι πρ]ο[σ]μένειν

47 ΠΙΝΑ. Ξ (N, M, Π) ας dub. K., ΠΙ . . . Ξ (T, N, M) ας Schu. Wil.
 52 ΕΙΣΩΤΙΣΑ . . ω K., ΕΙΣΩΖΗ (vel ΤΙΣ) Α . . ω Schu. Wil.

46 τοπαν p., τό delevit Wil. 47 vestigia servata ad ναύ-
 τας quadrare videntur, λήστας Herw. 48 αθυμωι p. 52 suppl.
 K. 58 ην corr. ex ηδ 59 δι' ὄργην K., πρὸς ὄργην Wil.,
 sed spatium non sufficit 60 δυναμένων K., λεγομένων Wil.
 69 μοι προσμένειν vel προσμολεῖν Herw.

- 70 αἰτεῖν...αι.ε.....
οἶμαι μέγειν δεῖ.....
προσγειμάτω τὸν.....
(Γ.) ἐγὼ δὲ περὶ σοῦ. (Μο.) χαῖρ[ε πάππα φίλτατε.
(Γ.) καὶ κύ γε· [τί δὴ] λέ[γειν πρὸς ἐμὲ βούλει τέκνον;
(Μο.) οὐκ ἔλεγον εὐθὺς
76 ἀλλ' ἀνδρεϊστέον
(Γ.) τίνα λόγον αἰεὶ πρὸς.....
(Μο.) πολλὰ περὶ πολλῶν.....
γῆμαί με βούλει κα[ί].....
80 φρονήσεως γὰρ τοῦτ[ο δεῖ πολλῆς πάνυ.
(Γ.) ὦ Μοσχίων ἄλλην μ.....
ἔτοιμος, εἰ μὴ προστίθ[ης].....
ἦν δεῖ λαβεῖν· αὐτὸς δέ.....
ἐλευθέραν, τοῦτο πολὺ [πρῶτόν ἐστι καὶ
85 μόνον κατὰ λόγον, εἰ δ' ἄ[μμεμπτος παντελῶς
πρὸς τὸ γένος ἐστίν, ἀλλ.....
εἰ παρθένον δὴ π[ρ]ότ[ε]ρον.....
σύμβουλον ἂν καλῆς [με γὰρ περὶ τῶν γάμων
αὐτὸς κεκρικῶς [ὄ]λο[ν].....
90 ἃ δὴ δέδωκας [αὐτὸς αὐ μ' ἀποστερεῖς.

72 ΠΡΟΣΓΕΙΜΑΤΩΤΩΝ K., ΠΡΟΣΓΕΙΜΑΤΩ vel ΠΡΟΣΜΕΙΝΑΤΩ Wil.,
tum πιν dub. Schu. 73 χαῖρ K., χα.ρ Schu. Wil. 74 συγε
....λε K., συγε.... Schu. Wil. 81 ΑΥΤΗΝΗΜ vel ΑΛΛΗΝΗΜ K.,
ΑΛΛΗΝΗΜ Schu. Wil. 83 ΑΥΤΟΣΔΕ K., ΑΥΤ..ΔΕ Schu. Wil. 88 ΚΑΛΗΣ
K., ΚΑ.ΗΣ Schu. Wil. 89 ΚΕΚΡΙΚΩΣ.ΛΣ K., ΚΕΚΡΙΚΩ... Schu. Wil.

72 προσμεινάτω πίνων Schu. 73 suppl. K., cf. Philem. apud
Ath. VIII 340e = fr. 42 K. 74 suppl. K. 77 πρὸς θεῶν
κρύπτεις κύ με; Herw. 78 διαλέγεσθαί σοι θέλω Herw. 80 δεῖ
— πάνυ suppl. K. 81 ἀλλ' ἦν dub. Herw. 83 παραινῶ σοι
γαμεῖν Herw. 84 πρῶτόν ἐστι καὶ Herw. 85 suppl. K.
86 οὐ παραμελητέον Herw. 88—90 exempli causa suppl. K.

Mo.) μηθεὶς μάτην εἰς
 τὰ δ' ἄλλ' ἄκουσον, ὕστ' ἴσ' ὅπως ἐρῶ· μολὼν
 εἰς τὴν Ἑφεσον ἔπεσον

τῆς Ἀρτέμιδος ἦν τῆς Ἑ[φεσίας γὰρ τότε

95 δειπνοφορία τις παρθένω[ν ἐλευθέρων·

εἶδον κόρην ἐνταῦθα Φανίου [τινός

Εὐωγυμέως. (Γ.) Εὐωνυμεῖς κα[κεῖ τινες

εἷς' ἐν Ἑφέσῳ; (Mo.) χρέα μὲν οὖν [πράξων παρῆν

ἐντεῦθεν. (Γ.) ἄρα τοῦ κ[ι]θαριστοῦ Φανίου

100 ταύτην λαβεῖν ἐσπούδακ[ας cū τὴν κόρην,

τοῦ γείτονος νῦν ὄντος; ου.ο.

92 suppl. K. 93 ποτ' εἰς ἔρωτ' ἐγὼ Herw. 94 Ἑφεσίας
 Wil.; γὰρ τότε K., ἐκεῖ τιμωμένης Herw. 95 ἐλευθέρων vel
 κηθέων proposuit Wil. 96 πράξων παρῆν vel potius ἦλθεν
 φυγῶν Wil., post οὖν hastam vidi, quae bene quadrat ad π
 100 cū τὴν κόρην K., τὴν παρθένον Wil.

Fragmenta aliunde nota.

1.

ᾤμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους ὡς Φανία,

οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν

τὰς νύκτας οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω

οἷμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρᾶόν τινα

5 ὕπνον καθεύδειν· ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τάδε.

Plut. de tranqu. an. 3 (466 b) = fr. 281 K. τοὺς μὲν γὰρ ἀφω-
 ρισμένως ἕνα βίον ἄλυπον νομίζοντας. . . ἰκανῶς ὁ Μενάνδρος ὑπο-
 μιμνήσκει λέγων· „ᾤμην — καθεύδειν“. εἶτα προελθὼν, ὡς καὶ
 τοὺς πλουσίους ἐώρα ταῦτ' ἀσχόντας τοῖς πένησιν „ἄρ' ἐστὶ“,
 φησί, „συγγενὲς — συγκαταγερᾷ βίῳ“. — 1—7 Stob. Flor. 97, 13
 Μενάνδρου. — 8 Stob. Flor. 98, 54 Μενάνδρου Κιθαριστῆ, Diog.
 La. VII 68 5 ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινὰ codd. Stob., τάδε scripsi,
 τὸν πτωχὸν μόνον Herw., ἀλλὰ — τινὰ delevit Hirschig

νυνὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους
 ὑμᾶς ὁρῶ πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῇ.
 ἄρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος·
 τρυφερῷ βίῳ κύνεστιν, ἐνδόξῳ βίῳ
 10 πάρεστιν, ἀπόρῳ συγκαταγερᾶσκει βίῳ.
 7 πονοῦντας Geel, ποιοῦντας eodd.

2.

τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει
 πενία. τί γὰρ τοῦτ' ἐστίν; ἥς γένοιτ' ἂν εἷς
 φίλος βοηθήσας ἱατρὸς ῥαδίως.

Stob. Flor. 95, 2 = fr. 282 K. Μενάνδρου Κιθαριστῆ. respicit
 Plut. de cupid. divit. 4 (524e)

3.

εἰ τοὺς ἀδικηθέντας πάτερ φευζόμεθα,
 τίσιν ἂν βοηθήσαιμεν ἄλλοις ῥαδίως;

Stob. Flor. 9, 17 (Hen.) = fr. 283 K. Μενάνδρος Κιθαριστῆ.
 (Κιθαρισταῖς A)

4.

τὸ μηθὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν γὰρ ὦ Λάχης
 ἀστεῖον ἐπιτήδευμα κρίνω τῷ βίῳ.

Stob. Flor. 9, 18 (Hen.) = fr. 284 K. ἐν ταῦτῳ. cf. fr. 3

5.

φιλόμουςον εἶν' αὐτὸν πάνυ
 ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' αἰεί.

Athen. XII 511a = fr. 285 K. καὶ Μενάνδρος δ' ἐν Κιθαριστῇ
 περὶ τινος μουσικευομένου λέγων φησί·

6

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

Athen. VI 247 f = fr. 286 K. Μενάνδρος . . ἐν Κιθαριστῇ.

7.

οὕτω τι πράγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν.

Stob. Flor. 110, 9 = fr. 287 K. Μενάνδρου Κιθαριστῆ.

8.

ὥς ποικίλον πράγμ' ἔστι καὶ πλάνον τύχη.

Stob. Ecl. I, 7, 1 (Wachs.) = fr. 288 K. Μένανδρος Κιθαριστῆ,
cf. monost. 758 Mein.

9.

σκοῖδον Διονύσου

Phot. = fr. 289 K. σκοῖδος· ταμίας τις καὶ διοικητής, Μακε-
δονικὸν δὲ τοῦνομα, διόπερ Μένανδρος ἐν Κιθαριστῇ σκοῖδον
Διόνυσον λέγει, cf. Poll. X 16. Hes. s. v.; Διονύσου vel Διο-
νύσιον Wil.

ΚΟΛΑΞ

Personae:

Doris ancilla	(Bias miles)
Phidias adulescens	(Struthias parasitus)
Servus	(Sosias servus)
Leno	(Cocus)

Col I.ων τῶν πατέ[ρων με]μνημένος
ς ὕόν, ὡς πᾶσιν δο[κ]ε[ῖ].
 ἐπεὶ γὰρ ἐξέπλευσεν] ἐπὶ πράξεις τινά[ς,
 ὁ πατήρ κατέλιπεν ο]ϊκίαν ἐμοὶ κενήν
 5τ]ὸ παιδάριον· [α]ὐτὸς τροφήν
ν διοικηταῖς τισιγ.
κακό]δαιμον, τυχὸν ἴσως
ων ἀθλίως οὐ[τ]ῳ σφόδρα
τοῦ]τό μοι π[ο]ητέον.
 10ς]ύνοδος ἡμῶν γ[ί]γεται

5 ante ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ legi posse o testantur Gr. H. Oxyg. Pap. V
 p. 313

1 suppl. Gr. H. 3—4 suppl. probabilliter Blaß, ἐξήλθεν Leo
 5 καὶ Κίλικα καὶ τό suppl. Leo, καὶ γραῦν τινα καὶ τό Ro.; αὐτός
 Gr. H. 6 παρέχειν ἐπέτρεψ' ἡμῖν Leo, ἐπορικάμην, τὴν μὲν Bl.
 7 ἀκριβολόγοις ἄρ' ὦ κακόδαιμον Leo, ἕτερος μὲν οὐδεὶς ἄν, κα-
 κόδαιμον Sud., (Δω.) Γλυκέραν προδώσεις, ὦ κακόδαιμον Kretsch.,
 ὦ τρικκακόδαιμον Ro. 8 ὅς διατελεῖς ζῶν Leo, ἀνέχοιτ' ἔτι
 ζῶν Sud., τῷ πορνοκόπῳ ζῶν Kretsch., οὐδεὶς γέγονε ζῶν Ro.
 9 suppl., Gr. H., ἀπορῶ δὲ νῦν, πῶς τοῦτο Sud., σύμφημι (vel
 ἐρῶν γε) νῦν οὖν τοῦτο Leo, (Φε.) οὐδέποτε. νῦν δὲ τοῦτο Kretsch.
 10 τηδὶ τετράς γάρ, suppl. Leo.

..... ἐστιάτωρ δ' ἔς[θ'] ὁ τῆς
 δέχεσθ' εἰ[η δέ] μοι

 α δεῖ το... εντ....
 15 ἢ τῷ γένει γὰρ λα]μπρόν ἢ δόξει μέγαν
 ν· εἰ δὲ μὴ τρίτον
 τ]αινίαν ἀγρίαν ἄγε
 αρα. (Φει.) νῦν ἐγὼ Δωρίς....
 (Δω.) ν Φειδία. (Φει.) θαρρεῖν ἐμοί
 20 λέγεις;].....[τῆ]ς ἐμ[ῆ]ς ταύτης μέλει
 εἴπηι φλήναφον·
 (Δω?) δέσποι]ν' Ἀθηνᾶ, cῶζέ με.
 (Φει.?) ἀκριβῶς τὰ πάτρια
 το]ῦς αὐτο[ύ]ς πόλεις

18 vacat, quod novae scaenae initium significare putant Gr. H.; rectius ni fallor eidem de versu mutilo cogitarunt cf. v. 54

11 δ' ἔσθ' ὁ τῆς Wil., τὸν βουλόμενον γὰρ ἐστιάτωρ δεσπό-
 της ἔτοιμος αὐτοῖ τ' ἀποδέχεσθ' αἰεὶ δόμοι Leo 12 εἴη δέ
 μοι Wil., εἰπέ μοι Gr. H. 13 plura intereidisse putat Wil.
 15 suppl. Wil., πλούτῳ γενέσθαι λαμπρόν Sud., ἢ πλούτῳ λαμ-
 πρόν Gr. H. 16 εὐημερεῖν βουλόμενον Sud. 17 κόρον πρία-
 σθαι, ταινίαν, (Παιδ.) ἀγρίαν ἄγε | γνῶμην ἄφες ἄρα Sud., λοι-
 πὸν ἀπορεῖν dub. suppl. Leo; λαβὲ ταινίαν Kretsch., Φαινίαν Ro.
 18 post Δωρίς nihil erat scriptum; νῦν ἐγὼ κτέ Phidiae dub.
 dedit K., servo Kretsch. (νῦν δ' ἐγὼ scribens), Δωρίς τέ coi
 suppl. Leo, personae notam Δωρίς in textum irrepsisse suspi-
 catur Ro, qui verba νῦν — Φειδία Doridi tribuit, Φ. νῦν ἐγὼ δ',
 ὤρισθ', ὃ φῆς Sud. 19 θαρρεῖν θεοὺς νῦν Sud., θαρρεῖν ἐροῦμεν
 Leo, πρόσειμι θαρρεῖν Ro. 20 λέγεις; K., θεῶν ὅσον αὐτοῖς τῆς
 Sud., ἔρρει τὸ θαρρεῖν Ro.; τῆς ἐμῆς Leo 21 πενίας. τί γὰρ
 πλέον ἂν τις Sud. 22 δέσποιν' Gr. H., εὐχὴν· „πότνια δέσποιν'
 Ἀθηνᾶ cῶζέ με“; Sud., οἴμοι τάλαν, δέσποιν' Herw., Doridi ver-
 sum dub. tribuit Kretsch. 23 οἶδ' ἀκριβῶς Gr. H., ἴσθ' Ro.,
 διατηρῶν Leo 24 ποιεῖς sed iota prius inductum p.

- 25ουσι. (B.) τί λέγεις ἄθλιε;
 (Φει.) συλλαμβάνειν γε τοῖς] πονηροῖς τοὺς θεοὺς·
 ἀγαθοὶ γὰρ ὄντες οὐδὲ]ν ἀγαθὸν πράττομεν,
 ἀλλ' ὅδ' ὁ διμοιρίτης] φέρων αὐτός ποτε
 ἐπορεύετ'].....ον, πῆραν, κρίνος,
 30ον, διβολίαν, κῶδιον,
 νῦν πάντα ταῦθ' ὁ δυστ]υχῆς ὄνος φέρει,
 ὁ δέ ποτε Βίθυς γέγονεν ἐξ]αίφνης Βίας.
 θεοὶ γὰρ αὐτῷ τοῦτ', ἐ]νεμον. (B.) τὸν ἐνθαδί
 Col. II. μέγαν, κακοδαι]μ[ο]γούντα πέρυσι...αι...
 (Φει.)τ]ῇν διατριβὴν παρε...ας·
 36 ἀπ.....ον· κωπ[τ]ομένου.... σπ....
 εὐπ.....τι.οντα πα[ί]δες· ἔχομε...
 οπο.....ης ὄ[πι]σθεν· οἴχομαι.

35 post παρ legi posse ε concedunt Gr. H. Ox. Pap. V 313,
 ediderant παρ!

25 τί — ἄθλιε Doridi dat Ro., qui per totam scaenam Phid-
 diam cum Doridi colloquentem facit, paedagogo tribuit Sud.
 26—27 suppl. Leo, νέμειν γε πάντα τοῖς Ro., μάλλον βοηθεῖν τοῖς
 et ὡς εὐσεβοῦντες οὐδέν Sud. 28 ἀλλ' ὅδ' ὁ K., ἀλλ' ὅδε Leo,
 ὁ πρίν vel χθές Ro.; διμοιρίτης suppl. Gr. H. ex scholio ascripto
 διμοιρίτ(ης) ὁ διπλοῦν λαμβάνων τῶν στρατιωτ(ῶν) μισθόν, πῶς
 γὰρ ὁ διμοιρίτης ὁ Sud. 29 ἐπορεύετ' K., θύρακα, κάγμα, καύ-
 νιον Leo, ἐπορεύεθ' ἰδρῶν καύνιον Herw., 'στρώματα, σίγνον,
 θύλακον Sud. 30 σκόλοπας, σκαπάνην, γύλιον Leo, θύρακα,
 καύνιον Sud.; διαβολίαν sed a prius inductum p. 31 δ νῦν
 ἀπανθ' ὁ δυστυχῆς Sud., νῦν πάντα ταῦθ' ὁ τρικατυχῆς Leo
 32 ὁ δέ ποτε μηδεῖς (sive nomen barbarum) γέγονεν Leo, Βίθυς
 Wil., πῶς ἐξ..... ἂν ἐγένετ' Sud. 33 suppl. Leo, ν ἐμόν
 Gr. H., εἰ μὴ τὰδ' αὐτῷ διένεμον Sud. 34 μέγαν Wil., αἰσχυρῶς
 Sud., λέγεις Ro., οἶσθα κακοδαιμονοῦντα πέρυσι Στρουθίαν Leo,
 μὲν οὖν τὰ Gr. H.; in fine φῆς αἰεί Sud., (Φεί.) μαθάνεις Ro.
 35 νῦν ἔλαχ' ἐκεῖ τὴν διατριβὴν παρερπύσας Leo 37 πεντή-
 κοντα παῖδες· ἔχόμενοι Sud.

- (B.) τι κ. (Φει.) κατέπτηκεν πόθε[ν;
 40 πόλ[ιν τιν' ἢ ναῦ]γ ἢ κατράπην ἢ c[υμμάχους
 προδοὺς ἐκέρδα]γέν τι· δηλός ἐστι. (B.) πῶς;
 (Φει.) οὐθ[εῖς ἐπλούτη]cen ταχέως δίκαιος ὤν·
 ὁ μέ[ν γάρ αὐτῷ συλλ]έγει καὶ φείδεται,
 ὁ δὲ τ[ὸν πάλαι τηροῦ]ντ' ἐνε[δ]ρεύσας πάντ' | ἔχει.
 (B.) ὡς ἀδύ[νατ' εἶπας.] (Φει.) ὁμνύω τὸν "Ηλιον·
 46 εἰ μὴ φέρων ὁ παῖς ὅπιςθ' ἐβάδιζ[έ] μου
 τὰ Θάα[ι]α [καί τις] ἦν ὑπόνοια κραιπάλης,
 ἐβόω[ν ἄν εὐθὺς π]αρακολουθῶν ἐν ἀγοραῖ·
 „ἄνθρωπ[ε π]έ[ρυσι]γ πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρός,
 50 νυν[ὶ] δὲ πλου[τεῖς] λέγε, τιν' εἰργάζου τέχνην;
 τοῦτό γ' ἀπόκρ[ιν]αι, πόθεν ἔχεις ταῦτ'; οὐκ ἄπει
 ἐκ τῆς[δε γῆς ἐτέρ]ωσε; τί διδά[κ]εις κακά;
 τί λυσιτελεῖ[ν] ἡμῖν ἀποφαίνεις τὰδικεῖν;“
 (B.) εἰς ἐστ[ι]γ [ὁ κόλαξ]

39 totum versum cum sequentibus Phidiae dant Gr. H., partem priorem interlocutori (Doridi) assignat Ro. 40 πόλιν τιν' ἢ ναῦν ἢ κατράπην ἢ συμμάχους vel πόλιν προδοὺς τιν' ἢ κατ. ἢ συμ. Wil., πόλεως δυνάστην et στρατοπέδου Sud. 41 γεστιδηλοεσσι p.; συλῶν στρατηγόν ἐστι Sud., προδοὺς ἐκέρδανέν τι dub. K., κέρδος λαβὼν τ' ἀχανές τι dub. Wil., ὅτι δ' ἄδικός ἐστι Leo, sed obloquuntur Gr. H. Ox. Pap. V 313 42—44 Stob. Flor. 10, 21 = fr. 294 K. Μενάνδρου Κολακεῖα 45 ἀδύνατ' εἶπας Wil., ἀδύνατον τοῦτ' Kretsch., ὡς ἄδικον εἶπες Gr. H. 46—48 suppl. Gr. H. 48 ἐβόων ἄν αὐτῷ Sud. 49 ἄνθρωπε — πλουτεῖς Symeonis lex. ined. (Reitzenstein ind. lect. Rost. 1892/93 p. 8) s. v. ἦσθα· . . καὶ Μενάνδρος ἐν Κόλακι, idem omisso fabulae nomine Eustath. 1833, 58 = fr. 731 K. 50 νῦν δὲ Sym., Eust. 51 suppl. Gr. H. 52 τῆςδε γῆς Wil., τῆς πόλεως ἐτέρωσε· nimis longum esse statuunt Gr. H., ἀγορᾶς ἐλῶ (vel ὤσω) ce Sud., στοᾶς ἐτέρωσε Kretsch., πόλεως, μισῶ ce Leo 53 corr. Gr. H. 54 plus dimidio versus vacat, ὁ κόλαξ suppl. Leo, εἰς ἐστιν, εἰς, Sud., totum versum sic fere supplendum esse puto εἰς ἐστιν ὁ κόλαξ, ὁ κατάρατος Τρουθίας; plura intercidisce censet Wil.

55 δι' οὗ τὰ πάν[τ'] ἀ[π]όλωλε τροφίμῃ πράγματα
 ἄρδην· [λ]έγω ς[οι]ν· ὅσας ἀναστάτους
 πόλεις ἐ[φ]όρ]ακα[ς, τ]οῦτ' ἀπολώλεκεν μόνον
 ταύτας, ὃ νῦν δι[ὰ] τοῦτον ἐξεύρηκ' ἐγώ·
 ὅσοι τύραννοι πώποθ', ὅστις ἡγεμῶν

60 μέγας, κατράπ[η]ς, φρούραρχ[ο]ς, οἰκιστὴς τόπ[ο]υ,
 στρατηγός, οὗ [γάρ] ἀλλὰ τοὺς τελείας λέγω
 ἀπολωλότας [νῦν, τ]οῦτ' ἀνήρηκεν μόνον
 οἱ κόλακες· οὐτ[οι δ'] εἰσὶν αὐτοῖς ἄθλιοι.

(Φει.) κοβαρὸς μὲν ὁ λόγος· ὅ τι δὲ τοῦτ' ἔστιν ποτέ,

65 οὐκ οἶδ' ἔγωγε. (B.) π[α]ς τις ἂν κρίνας κακῶς
 εὖνουν ὑπολάβοι τὸν ἐπιβουλευόντά σοι.

(Φει.) κἄν μὴ δύνηται; (B.) πᾶς δύναται κακῶς ποεῖν.

desunt versus fere 11

Col. III σαυτοῦ

ὅτ[ι π]ρὸς βίαν μεθῇ[κας αὐτήν. . . .

70 τ. . . πεισ[τ]· χωρήσει ς.

μ[ε]ταπέμψεθ' [ἐ]τέρους [συ]στρατ[ι]ώτας δηλαδή
 οὐ[ς π]αραφυλάξει· παῖδες, ἐκτρίβο[ι]μεν ἄν.

58 δι. τοῦτον Gr. H.², . . . ο .ον Gr. H.¹ 63 οὐτ. . . Gr. H.²,
 ογπ. . . Gr. H.¹ 69 μεθῇ Gr. H.², με. . Gr. H.¹

55 suppl. Gr. H. 56 σοι πάλιν Leo, quod non ita bene ad
 vestigia servata quadrare monent Gr. H. Ox. Pap. V 313, σοι·
 σχεδόν Wil., σοι· τυχόν Sud. 57 suppl. Gr. H., ἐόρακα Sud.
 58 διὰ τοῦτον Leo, plaudentibus Gr. H. 60—62 suppl. Gr. H.
 61 τελείους Ro. 62 παῖ Sud. 63 οὗτοι δ' Leo, οὐ γάρ εἰς' ἐν
 αὐτοῖς Sud.; αἵτιοι Leo 65 πᾶς Gr. H., πῶς dub. Ro. 69 ὅτι
 πρὸς βίαν μεθῇκας Leo, βίαν Ro.; αὐτήν K.; εἰ δὲ τὸν ξένον
 βλάβεις τι χωρήσεις τ' ἐναντίον λόγοις Leo, sed βλάβεις non
 fuisse in charta affirmant Gr. H. Ox. Pap. V 313 71 συστρα-
 τιώτας δώδεκα Leo, αὐ στρ. δηλαδή Ro., δὴ στρ. ῥαδίως Gr. H.
 72 οὐς παραφυλάξει Gr. H., οὐς παραφυλάξει αὐτ οὐ παραφυλά-
 ξεις; Ro.; ἐκτρίβοιμεν ἄν Gr. H., ἐκτριβοίμεθ' ἄν Leo, ἐκτρίβοιτ'
 ἄρα Ro.

ἦτοι ποθ' οὗτος ἢ cὺ πιστευθεὶς λ[όγοις
 ὑπεγαν[τί]ον τε μηδὲν ὦν ποεῖ [ποεῖν
 75 δόξας ἔχεις τὸν ἄνδρ' ἀφύλακτον· ἐγγυς εἶ
 τῶν πραττομένων, τῆς οἰκίας. ὅτ[αν δὲ cὺ
 β[ο]ύλῃ διοικηθήσεται τὰ λοιπά σοι.
 Τορ.) .οὐδ' . . . θ. . ης φανερός. οὐ λιμοί, [μοχλοῦς
 ἔχον[τ]ες ἐν τ[αῖς] χερσίν, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν;
 80 ὦνεῖθ' ὁ γείτων· ἄλλ' ἐὰν αἴσθηθ' ὁ μ[έν
 πρὸς[ε]ῖς ἐξήκ[ο]νθ' ἐταίρους παραλαβ[ών],
 ὅς[ου] [c] Ὀδυσσεὺς ἦλθεν εἰς Τροίαν ἔχων,
 β[ο]ῶν, ἀπειλῶν· „ἂν σε μὴ μαστιγία·
 αὐτὴν π]έπρακας πλέον ἔχοντι χρυσί[ο]ν — “
 85]τι[ά]δα πωλῶ; μὰ τοὺς δώδεκα [θε]οὺς,
 οὐκ ἄς[μ] [ε]νο[ς] διὰ τοῦτον· ἡ μία λαμβάνει
 ὅσον οὐ[χ]ὶ δέκα, τρεῖς μνᾶς ἐκάστης ἡμέρας
 παρὰ τοῦ] ξένου. δέδοικα δ' οὕτω λαμβάνειν
λου γὰρ ἀρπᾶσονθ' ὅταν τύχη
 90 αὐτήν]. δικάσομαι, πράγμαθ' ἔξω, μάρτ[υρας
 [παρέχειν δεήσει]

73 suppl. Gr. H., ἄπει Sud. 74 ποεῖ ποεῖν Leo, ποεῖς ποεῖν
 Gr. H., ποεῖς λέγειν δόξας· Sud. 75 ἐγγυς εἶ Sud., ἐκβαλεῖς K.,
 ἔκτοπον Gr. H., ἐπίτροπος Leo, ἐπιμελοῦ Ro. 76 suppl. Gr.
 H., ὅταν φρονῆς Ro., ὅταν μὲν οὖν Sud. 77 βουλῇ Ro.
 78 μοχλοῦς K., βίαν Leo, βίον Gr. H. 80 ὁ μὲν Ro., ὅμως Gr.
 H., ὁμοῦ Leo 81—83 suppl. Gr. H. 84 αὐτὴν Sud., ὅς ἐμὴν
 Leo, ἐμὴν Gr. H. 85 τί δ' ἰσθμιάδα Leo, οὐδ' . . . τιάδα Sud.
 86 οὐκ ἄσμενος K., ἀπατῶμενος Gr. H., οὐ δαιμονῶ Sud., οὐ
 θέλουεν οὐ Leo; ἡ μία λαμβάνει Leo, ἡ μί' ἐλάμβανεν Gr. H.
 87 suppl. Leo 88 suppl. Gr. H. 89 τὸ λοιπόν· οὐ Leo, sed
 obloquuntur Gr. H. Ox. Pap. V 313, τὸ πρᾶγμ'· ἰδοῦ Ro., ἐκ τῆς
 ὁδοῦ Sud. 90 αὐτήν Ro., κάρῳ Sud., ἀμυνῶ Leo; μάρτυρας
 παρέχειν δεήσει suppl. Leo

ad versus deperditos spectat scholion: Ἀκτυάνακτος τοῦ
 Μιλησίου [Ἀ]κτυάν[ακτ]ος πολλοὶ σφόδρα [τ]ῶν κωμωδιογράφων)

μέμν[ην]τ(αι.) ἐγένετο γ(άρ) παγκρατιαστ(ής) κρά[τιστος τῷ]ν καθ' αὐτόν, ἡγω[νί]σατο δ(ὲ) κ(αί) πυγμῇ. Ἐρατοθένης δ' [ἐν τῷ]. τῶν Ὀλυμπιονικ(ῶν) προθεὶς ῥις Ὀλυμπ(ιάδα) (316 a. Chr.) φ(ησὶν)· Ἀ[ρ]κ[τ]υάναξ ὁ Μιλήσιος ᾧ τὴν περίοδον ἀκονιτεῖ.

Fragmenta aliunde nota.

1.

(Μαγ.) σπονδὴ· δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν· ποῖ βλέπεις;
σπονδὴ· φέρ' ὦ παῖ ὦσ'· σπονδὴ· καλῶς
ἔχει. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχόμεθα
Ὀλυμπίαι, πᾶσι πάσαι· λάμβανε
5 τὴν γλῶτταν. ἐπὶ τούτῳ δίδοναι σπηρῖαν,
ὕγιαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν
ἀγαθῶν ὄντων πᾶσι· τοῦτ' εὐχόμεθα.

Athen. XIV 659 d = fr. 292 K. Μένανδρος ἐν Κόλακι τὸν τοῖς τετραδικταῖς διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆς Πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ ποιεῖ ταυτὶ λέγοντα· 2 ὦ πλειωσια A., corr. Piers.; καλῶ A., corr. Mus. 3 εὐχου A., corr. Wil. 5 ἐν A., corr. Mein. 7 ὄντων A., corr. Cas.

2.

(Βίας) κοτύλας χωροῦν δέκα
ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδου χρυσοῦν Στρουθία
τρεῖς ἐξέπιον μεστόν γ'· (Στρ.) Ἀλεξάνδρου πλέον
τοῦ βασιλέως πέπωκας. (Βι.) οὐκ ἔλαττον, οὐ
μὰ τὴν Ἀθηναίαν. (Στρ.) μέγα γε.

Athen. X 434 c = fr. 293 K. Μένανδρος δὲ ἐν Κόλακί φησιν· v. 1—2 Athen. XI 477 f. 3 ἐπιον A., corr. Bentley; cf. Plut. de adul. 13, (57 a) καθάπερ ὁ Στρουθίας ἐμπεριπατῶν τῷ Βίαντι καὶ κατορχούμενος τῆς ἀναισθησίας αὐτοῦ τοῖς ἐπαίνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως πλέον πέπωκας 4 πεπ. τ. β. A., corr. Bentley.

3.

γελῶ τὸ πρὸς τὸν Κύπριον ἐννοούμενος.

Plut. de adul. 13, (57 a) = fr. 297 K. post fr. 2 v. 3 sq. pergit καὶ „γελῶ — ἐννοούμενος“. γέλωτι et ἐνηθούμενος codd., corr. Cobet Struthiae verba sunt

4.

Χρυσίδα, Κορώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα
καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὠραίαν σφόδρα.

Athen. XIII 587 d = fr. 295 K. Μένανδρος ἐν Κόλακι τάδε καταλέγει ἑταίρας. Struthiae verba sunt cum Bia colloquentis

5*.

ἀλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὐρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσούτων, ἀλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

Erotian. 24, 22 = fr. 296 K. γενέτησιν· οἱ μὲν τοῖς γονεῦσιν οἱ δὲ συγγενέσιν. οὕτως Ἀττικῶν λεγόντων, ὡς καὶ Φιλήμων ἐν Κόλακί φησιν. Menandro recte tribuit Meineke coll. Ter. Eun. 238 1 γεννήτας codd. corr. Mein.

6*.

πρόσκειν οἶον ἀσοφητὶ θρέμματος
ψαύων.

Plut. de adul. 13, (57 a) = fr. 298 K. (ὁ κόλαξ) οὐκ ἀπ' εὐθείας ἐπάγει τὸν ἔπαινον ἀλλ' ἀπαγαγὼν πόρρω κυκλοῦται καὶ πρόσκειν οἶον ἀσοφητὶ θρέμματος ἐπιψαύων καὶ ἀποπειρώμενος ad Colacem rettulit Meineke collato Hes. ἀσοφητί· ἡρέμα, ἡσύχως, κολακεία quod M. corr. in (Μένανδρος) Κόλακι

7.

κωβιός, ἤλακατῆνες,
κυνός οὐραῖον

Athen. VII 301 d = fr. 299 K. ἤλακατῆνες. . . εἰς δὲ κητώ-
δεις, ἐπιτήδαιοι εἰς ταριχείαν. Μένανδρος Κόλακι (κόλωσι A. corr.
Clericus) φησί· 2 καὶ κυνός AC corr. ex Mnesimacho (Athen.
IX 403 b, 36 = fr. 4 K.), a quo hos versus anapaesticos Menander
mutuatus est, dummodo Athenaei locus recte se habeat.

8.

βοῦς Κύπριος

Mill. Mél. 366 (Zenob. II 82) = fr. 300 K. βοῦς Κύπριος· ἴσον
τῷ σκατοφάγος εἶ. λέγονται γὰρ οἱ βόες ἐν Κύπρῳ σκατοφαγεῖν.
μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Κόλακι.

ΚΩΝΕΙΑΖΟΜΕΝΑΙ

-η...εμ.....
- (A.) ἄρ' ἐστὶ τοῦτ' ἐνύπν]ιον; (B.) εἰ καθεύδομεν. —
 προῖκα δὲ δίδωσι τρία] τάλαντα, πένθ' ἅμα
 4 μνᾶς εἰς στολὴν καὶ] κόσμον. (A.) οὐκ ἐγρήγορα.
 (B.) ἀλλ' ἐξεγείρου· τοὺς γ]άμους γ' ἤδη ποεῖ.
 (A.)κροτ]ών. (B.) τί λέγεις; κροτῶν ἐγώ;
τὸ] θειλὶνὸν παρῆν. (A.) τί οὖν;
 (B.)παρακ]αθήμενος λαλεῖ.
 (A.) τίνι τῶν ἐταίρω]ν; (B.) Χαιρέα. (A.) ποῦ; βούλομαι
 10 αὐτοὺς ὁρᾶν. (B.) ἐγγ]ύς τις ἔστιν ἐξέδρα
(A.) ἐνταῦθ]α δὴ που δεξιᾶς;
 (B.) ἐνταῦθα νῦν λαλοῦ]σιν. (A.) ὄψομ' εἰσιών.
 (Γ.) λελοιδόρημ' ἄρ' ο]ὐ δικαίως τῇ Τύχῃ·
 ὥς γὰρ τυφλὴν αὐτὴν κ]ακῶς εἶρηκά που,

in margine superiore reliquiae scholii cernuntur litteris minusculis scripti ^{ΓΕΙ}NA; in dextro quoque margine scholium exstare videtur, iuxta v. 6 leguntur litterae ^ΟΥΠ.Ο., priorem versum supplet Zereteli τί λέγεις 2 suppl. K., τί ἐστὶ τοῦτ'; ἐνύπνιον; Zer. 3 sq. προῖκα suppl. Zer., reliqua K. 5 ἀλλ' ἐξεγείρου K., ἰδοὺ c' ἐγείρω Zer.; τοὺς Wil.; γαμοὺς p. man. pr. 6 Κρότων Zer., sed cf. Zenob. VI 27 ὑγιέστερος κροτῶνος· ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαίνόντων ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ Ζψου τοῦ κροτῶνος. λεῖον γάρ ἐστιν ὄλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς καὶ μηδὲν ἔχον κύνος. μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Λοκροῖς (fr. 318 K.); γάμους γ' ἤδη ποεῖ ὑγιῆς πάλιν ὥς κροτῶν. (A.) τί λέγεις; κροτῶν' ἐγώ οὐχ εὖρον ὅτε Wil. 7 et 8 suppl. Zer. 9 suppl. K. 10 ἐγγύς suppl. Zer., reliqua K.; in fine ἐξεδραι corr. a ma. pr. 11—13 suppl. K. 14 suppl. K., τί γάρ; ὥς τυφλὴν αὐτὴν Wil.

- 15 νῦν δ' ἐξέσωσέ μ' ὡς ἔ]οιχ' ὀρώσά τι.
 ἐπόνησα δεινῶ]ς, τοῖς πόνοις δ' εἰργαζόμεν
 τὰ νῦν ἀγαθὰ, τούτ]ων γὰρ οὐκ ἂν ἐπέτυχον,
 εἰ μὴ τότε' ἐπόνης']. ὥστε μηθείς, πρὸς θεῶν,
 πράττων κακῶς λ]ίαν ἀθυμήσῃ ποτέ·
 20 ἴσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο] πρόφασις γίνεται.

15 suppl. K., ἡ δὲ μ' ἐπλάνησεν Wil. 16 suppl. Wil.
 17 suppl. K., οὐδὲν πλέον Wil.; ὦν Zer. 18 suppl. K., εἰ μὴ
 τότε' ἐπόνουν Zer., εἰ μὴ 'πλανήθην Wil.; ὥστε — γίνεται Stob.
 flor. 108, 48 = fr. 306 K. Μενάνδρου Κωνειαζομέναις (Κονιαζο-
 μέναις A corr. Meineke); μηθείς p. man. pr. 19 in ἀθυμήσῃ
 iota supra versum addita a man. pr.

Col. II . οἱ	10 προη
. . .	ἀνθο
. αν	. . . ε
. πε	πολλ
5 τὸν	κατὰ
. εμ	15 μηπ
συμ	ῶγκου
α. μ	ἀποδ

Fragmenta aliunde nota.

1.

τὸ γινῶθι καυτὸν ἔστιν, ἂν τὰ πράγματα
 εἰδῆς καὶ καυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον.

Stob. Flor. 21, 2 = fr. 307 K. Μενάνδρου Κωνειαζομέναις (κω-
 ταζομοῖς A., Κοτταβιζούσαις alii codd.), Orion Anthol. 1, 18 ἐκ
 τῶν Κωνειαζομένων. εἰδῆς Mein., ἴδης codd.

2.

schol. Clem. Al. Protr. 2, 26, I p. 423 Dind. = fr. 308 K.
 (Ἐπιμενίδης) οὗτος ἐκάθηρε τὰς Ἀθήνας· ἦν δὲ Κρῆς τῷ γένει καὶ
 σοφώτατος, οὗ καὶ Μένανδρος μέμνηται ἐν ταῖς Κωνειαζομέναις.

ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΣ

Personae:

Geta servus	Thrasonides miles
Clinia adulescens (?)	Thrasonidis pater senex
Demea senex	(Cratea virgo)

Γ. I (R)] ηκειμ[<br/]γείτο[ν
II (R)	πηνίκα ή. . .
III (R)	ορίων φ. . .
6	ἀ]κούσομαι καφῶ[ς
.	γό]ητος ἐκτόπου·
.	νὴ τὸν "Ἡλιον:
.	ως Γέτα.
0 Γετ.	δης αὐθαδίας
.	ἀν]θ[ρ]ώπου λαβεῖν
Κλειν.	του]τὶ λάβω:
(Δη.)	Κλειν. Δημέας
.	γος οὐδὲ γρῦ
15	γὰ]ρ Δημέας
.	ερᾶς ἐγώ
.	της· ῥ. . . ταυτὶ λέγει
.	α κλάων, ἀντιβολῶν, ὄνος λύρας.

Fragmenta I et II inter se et cum III cohaesisse suspicatur H. Supplementa pleraque Huntii sunt 7 γόητος K. 10 notae personarum semper in margine dextro scriptae sunt; Θραωνίδης H.

(Κλ.) κυμ]περιπατήσω καὐτός, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ:

20 (Δη.) ..τοῦτο δ' εἴρημετε...αυτοῦ c' ἀξιῶ

...ων ἀπολυτροῦν ὦν πατήρ. (Κλ.) ἐγὼ δέ γε
μικ]ῶ γυναῖκας ἐντετυχηκῶς Δημέα

Fr. I (V)]..[

] .πα[

25] .πάτρ[

οὐ]κέτι.[

Fr. II (V)]μο. .κλ.[

Fr. III (V)χη.....

π]επόνθαμεν. B. τ.....

30 ..θασι τοῦτο τί.....

ἐλοῦσα μιμο.....

(Θρ.) διὰ τί Κράτεια φ.ρ.....

B. ὁ τοῦτο πράξας ἐ.....

(Θρ.) ἀλλὰ πάτερ ε.....

35 ἅπαντ' ἀ.....

βουλευτέ[ον.....

ζῆν εὖ πρέ[πει.....

Θρ. ὦ τοῦ παρα.....

πατήρ Κρατείας .ὄν. λ' αφ.....

40 νῦν ἢ μακάριον ἢ τριθάλιο[v] πάτε[ρ

δείξεις με τῶν ζώντων ἀπάντων γεγ[όμενον.

εἰ μὴ γὰρ οὗτος δοκιμάσει με κυρίω[c

19 suppl. Wil. 20 δ' εἴρη p.; ante αὐτοῦ erat κ, μ, c in charta 21 ἀπολυτροῦνθ'ων p, ἀπολυτροῦν ὦν Wil.; post πατήρ unum punctum p. 29 Thrasonidis patrem, quem ego nota B significavi, Cliniam esse putat H., sed Cliniae nomen a Terentio in Heautontimorumenos et in Andria (v. 86) adulescentibus inditur 30 θασι p. 34—37 quamquam paragraphus deest, in his versibus personam loquentis semel mutatam esse recte monet H. 37 εὖ p., ergo εὐπρεπῶς suppleri nequit 38 του corr. ex τευ p. 40 ἡτρίθαλιο. p.

δῶκει τε ταύτην, οἷχεται Θρασωνίδ[ης.

ὃ μὴ γένοιτ'· ἀλλ' εἰσίωμεν· . . κεν

Fr. 4 (R) 45]εἰ . . . [

Fr. 4 (V)

]ὥστε πάν[

50 πατὴρ]ρ δῶκει[

ἦ]δὺ τί μητ[

ἀ]δελφου[

]πρόγο[

ἐς]τιν[

Fr. 5 (R)]τ' ὦ[

Fr. 5 (V)]ν[

]καί[

. τ.

Fr. 4 R 3 δὺ τί p., ἡδύ K.; Fr. 4 V 1 πατήρ K.

Fragmenta aliunde nota et testimonia.

1.

Libanius or. XXXI (IV 512 Reiske) ἔχεις ἐκ τῆς κωμωδίας παραλαβὼν, ὡς ὑπέρογκόν τι καὶ σοβαρὸν καὶ πολλή τις ἀλαζονεία στρατιωτικῆς ἀνῆρ. εἴ τις ὑμῶν τὸν Μενάνδρου φαντάζεται Θρασωνίδην, οἶδεν δὲ λέγω· στρατιωτικὴν γάρ φησιν ἀηδίαν νοσοῦντα τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπέχθειαν αὐτῷ κινῆσαι τὴν ἐρωμένην· καὶ γέγονεν ἀμέλει προσηγορία τῷ δράματι τοῦ Θρασωνίδου τὸ μῖκος.

2.

παιδικάριόν με καταδεδούλwk' εὐτελές,
ὄν οὐδὲ εἰς τῶν πολεμίων <οὐ>πώποτε.

Arr. diss. Epict. IV, 1, 20 = fr. 338 K. ὅρα ἃ λέγει καὶ ποιεῖ ὁ Θρασωνίδης, ὅς τοσαῦτα στρατευσάμενος, ὅσα τάχα οὐδὲ κύ, πρῶτον μὲν ἐξελέλυθε νυκτός, ὅτε ὁ Γέτας οὐ τολμᾷ ἐξελθεῖν, ἀλλ' εἰ προσηναγκάζεται ὑπ' αὐτοῦ πόλλ' ἂν ἐπικραυγᾷ καὶ τὴν πικρὰν δουλείαν ἀπολοφυράμενος ἐξῆλθεν. εἶτα τί λέγει; „παιδικάριον — πώποτε“ . . . εἶτα Ξίφος αἰτεῖ, καὶ πρὸς τὸν ὑπ' εὐνοίας μὴ διδόντα χαλεπαίνει, καὶ δῶρα τῇ μισούσῃ πέμπει καὶ δεῖται καὶ κλάει. πάλιν δὲ μικρὰ εὐημερήσας ἐπαίρεται· πλὴν καὶ τότε πῶς;

v. 1 citatur apud Clem. Alex. strom. II 15, 64

1 καταδεδούλwκεν S., corr. Salm. 2 οὐδεὶς S., οὐδὲ εἰς Mein. Coraes; <γε> τῶν Coraes, οὐ inseruit Mein. — loquitur Thrasonides

3.

εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο, κἄν ψυχὴν <πάλιν>,
 λάβοιμ' ἐγώ· νυνὶ γάρ — ἀλλὰ ποῦ θεοῦς
 οὕτως δικαίους ἔστιν εὐρεῖν ὦ Γέτα;

Justinus de mon. 5 (p. 144 Otto) = fr. 335 K. ἐν Μισουμένῳ
 δὲ πάλιν ἀποφαίνων περὶ τῶν εἰς θεοὺς παραλαμβανομένων τὰς
 γνώμας, μᾶλλον δὲ ἐλέγχων ὡς οὐκ ὄντας, ὁ αὐτὸς Μένανδρος· κτέ
 1 καὶ libri, κἄν Mein.; πάλιν addidit Bentley. — verba
 Thrasonidis

4.

παρ' ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἔνδον, ἔξεστιν δέ μοι
 καὶ βούλομαι τοῦθ' ὥς ἂν ἐμμανέστατα
 ἔρῳν τις, οὐ ποιῶ δέ.

Plut. de cup. divit. 4 (524 F) = fr. 336 K. καίτοι πῶς οὐ μα-
 νικὸν οὐδ' οἰκτρὸν τὸ πάθος, εἴ τις ἱματίῳ μὴ χρήται διὰ τὸ
 ῥιγοῦν μηδ' ἄρτιν διὰ τὸ πεινῆν μηδὲ πλούτῳ διὰ τὸ φιλοπλου-
 τεῖν; ἀλλ' ἐν τοῖς Θραωνίδου κακοῖς ἐστιν· κτέ

5.

Ἀπολλὼν ἄνθρωπόν τιν' ἀθλιώτερον
 ἐόρακας; ἄρ' ἐρῶντα δυσποτμώτερον;

Plut. ibidem paullo infra = fr. 337 K., hos quoque versus
 Thrasonidis esse veri simillimum est 1 ἀνθρώπων τιν' libri,
 ἀνθρωπόν τιν' Naber 2 ἢ ἐρῶντα libri, ut videtur, ἄρ' Mein.

6.

ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλαστον τοῦτό μου
 καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἢ μέθη ποτέ.

Bekk. Anecd. 415, 8, Phot. Berol. 156, 4 s. v. ἀπαμφιεῖ, (Suid.
 s. v. ἀπαμφιέαντες) = fr. 339 K. ἀπακολύψει. (Μένανδρος Suid.)
 Μισουμένῳ·

1 μου Phot., Suid., μέν Bekk. Anecd., cou Hemsterhuis

7.

τί οὐ καθεύδεις; κύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν.

Bekk. Anecd. 428, 27 = fr. 341 K. ἀποκναίει· διαφθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολύει. ἡ λυπεῖ, ὀδυνᾷ, ἐνοχλεῖ, παρεκτείνει. οἶον· „τί — περιπατῶν“ Μένανδρος Μισουμένω. vulgo coniungitur cum hoc fr. 137 ὃ δυστυχής, τί οὐ καθεύδεις; quod e Menandri Dyscolo affert Georgius Choerob. Gramm. Gr. IV, 1. 177 ed. Hilgard

8.

Λακωνικὴ κλείς ἐστίν, ὡς ἔοικέ μοι,
περιοιστέα.

Schol. Ar. Thesm. 423 et Suid. s. v. Λακωνικαὶ κλεῖδες = fr. 343 K. Μένανδρος Μισουμένω (Μισουμέναις Suid.) „Λακωνικὴ — περιοιστέα“, καὶ φασιν ὅτι ἔξωθεν περικλείεται μοχλοῦ παρατιθεμένου ἢ τινος τοιούτου ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι cf. Olymp. ad. Plat. Alc. I p. 152 Cr.

9.

ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πάνυ
πράττων· ἐκεῖ γὰρ ὑπό τιν' ἦν τῶν βασιλέων.

Schol. Hom. Od. XVII 442 = fr. 340 K. ὅτι αἰε πολλοὺς εἶχεν ἡ Κύπρος βασιλεῖς ἐν ταύτῃ, φησί καὶ ὁ Μένανδρος ἐν Μισουμένω, ὡς ἐν παραβάσει κτέ — loquitur Thrasonides

1 λαμπρῶς πάνυ λαμπρά schol., λαμπρά expunxit Mein.

10.

εἵσελθε κἄν νῦν ᾧ μακάριε

Schol. Patm. Dem. B. C. H. I 10 = fr. 342 K. κἄν· τὸ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν δράματι Μισουμένω· κτέ Idem fere schol. Isocr. Nicoel. 3, 34

11.

ἀφανεῖς γεγόνασιν αἱ σπάθαι.

Poll. X 145 = fr. 346 K. ὅτι δὲ καὶ τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν, εὖροις ἂν ... καὶ ἐν τῷ Μισουμένω Μένανδρος, ὅταν λέγῃ κτέ

12.

σπαθᾶν

Phot. s. v. Μένανδρος Μισουμένω· τὸ ἀλαζονεύεσθαι

13*.

Simplic. ad. Aristot. Phys. p. 384, 13 (Diels) = fr. 939 K. ὅταν λέγωμεν ὅτι ἀπὸ τύχης ἦλθεν ὁ ξένος καὶ λυτρωσάμενος τὸν αἰχμάλωτον, ὡς ὁ παρὰ Μενάνδρῳ Δημέας τὴν Κράτειαν, ἀπῆλθεν. ad Misumenum rettulit Hunt.

14*.

μικοῦσι μὲν

Θρασων<ίδην> ὦ πάτερ, ἀπεκτάγκασι δ' οὐ.

Bekk. Anecd. 429, 27, Suid. s. v. ἀποκτινύναι = fr. 344 K. καὶ ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασιν (at Suidas paullo supra ἀπεκτάγκασι καὶ ἀπεκτόνασι). Μισουμένω· πάτερ μὲν Θράσων' ἀπ. κτέ Bekk. An., μικοῦσι μὲν ὦ πάτερ Θράσωνα κτέ Suid. utroque loco; vereor ne titulus in lexico Bekkeri e μικοῦσι μὲν ὦ corruptela ortus sit. in restituendis versibus Dobraeum secutus sum, ὦ πάτερ | μικοῦσι μὲν Θράσων' κτέ Tourpius. Misumeni esse hoc fragmentum minime constat.

ΠΕΡΙΝΘΙΑ

Personae:

Laches senex
Davus servus

Pyrrias servus

(Λα.) [Τίβειε καὶ Γέτα]

φυλάττετ' αὐτόν]· cū δ' ἀκολουθεῖ [Πυρρία.

(Δα.)ας ἔξεισιν φέρων τὸ πῦρ[δανον

καὶ πῦρ πρόδηλον. ὦ Τίβειε καὶ Γέτα,

ἔπειτα κατακαύσει μ'. ἀφείητ' ἄν Γέτα

5 cύν]δουλον ὄντα καὶ διασώσαι[τ' ε]ῖ πάνυ;

οὐκ] ἄν μ' ἀφείητ', ἀλλὰ περιόψεσθέ με;

οὔτω] πρὸς ἀλλήλους ἔχομεν; προσέρχεται

ὁ Πυρ]ρίας ὅσον γε φορτίον φέρων·

ἀπό]λῳλα· καὶ δαῖδ' αὐτὸς ἡμμένην ἔχων

10 Λάχης ἀκ]ολουθεῖ. Λαχ. περίθεται ἐ[ν] κύκλῳ ταχύ.

antecedentis columnae exstant vestigia iuxta v. 14 χοι, iuxta v. 27 πατερῖγραφη βως (ωωσιας?) 1 Τίβειε — αὐτόν suppl. Leo, frustulum abscissum τις hac convenit; Πυρρία Leo, μοι Γέτα Gr. H. 2 κληματίδας Wil., Γε. ἀπόλῳλας Leo, fortasse scribendum Πυρρία | κατὰ πόδας; πῦρδανον Wil. 5 cύνδουλον Gr. H.; διασώσαιτ' Herw., διασώσαντ' Gr. H.; εὖ πάνυ Leo, οὐ πάνυ Gr. H. 6 οὐκ Leo, νῦν Wil. 7 οὔτω Leo, sed spatium vix sufficere adnotant Gr. H., τί δὴ Gr. H. 8 suppl. Wil. 9—10 suppl. Gr. H. qui post ταχύ fort. punctum exstare monent; personarum notae in vv. 10, 20, 21 inter lineas scriptae sunt

νυνί γ' ἐπ]ιδειῖσαι Δᾶε τὴν πανουργίαν
τέχνην τιν' εὐρῶν διαφυγῶν τ' ἐνθένδε με.

(Δα.) τέχνην ἐγώ; (Λα.) ναὶ Δᾶε τὸ μὲν ἀπράγμονα
καὶ κοῦφον ἔξαπατᾶν γάρ ἐστι δεσπότην

15 φλύαρος. (Δα.) ἡγὼν. (Δα.) εἰ δέ τις τὴν τῶν φρενῶν
στακτὴν — ἐκνίσθης; (Δα.) οὐχὶ πρὸς σοῦ δέσποτα.

(Λα.) ὁ μὲν πονηρός, ὁ θρασύς ἐνθάδ' ἄρτίως
κατὰ τῶν σκελῶν τὴν κληρονομίαν φι[λ]τάτο[υ

.....ἐκπ]οδῶν. (Δα.) ἔξειν χάριν

20ς ὑφ' ἡμῶν. Λαχ. κάετ[ε

.....[Πυρρ]ίας. ὡς ἀφίκετο

.....φερόμενος γὰρ κἂν κύκλῳ

.....ρτων τ' ἐστὶ τό

11 νυνί γ' Leo, τὰ ξύλ' Wil. 16 ad στακτὴν cf. Plin. nat. hist. XII 68 „sudant autem (murrae) priusquam incidantur stacten dictam, cui nulla praefertur“ et Plaut. Curc. 100 „tu mihi stacte, tu cinnamum, tu rosa“ 18 κατὰ τῶν σκελῶν cf. schol. Ar. Pac. 240 συμβολικὸν ἀπὸ τῶν διὰ δειλίαν ἀποτιλόντων; φιλτάτου Gr. H., φίλτατε Schmidt 19 ἐκποδῶν Gr. H.: λήψει cὺ νῦν τῶν cὼν δόλων Schmidt 20 initio ὕμνην φρενουμένου Leo 21 τὸν τρικατάρατον τοῦτον. (Πυρ.) ὡς Schmidt 23 ad articulum in fine versus cf. Perik. 243, Georg. 26, alia exempla conguessit Kretschmar p. 27; hic versus ultimus columnae fuisse videtur. accedit parvum frustulum nescio quo loco abscissum 718

Fragmenta aliunde nota.

1.

ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα
καὶ κουφὸν ἐξαπατᾷ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὅ τι
οὗτος μεγαλείον ἐστι διαπεπραγμένος,
ἐπαβελτερώσας τὸν πάλαι γ' ἀβέλτερον.

Phot. Berol. p. 5, Suid. s. v. ἀβέλτερος = fr. 393 K. ἀνόητος
ἀσύνητος. Μένανδρος Περινήθια κτέ 3 ποτε Sui., πάλαι Phot.,
γ' inseruit Reitzenstein. — Davi verba sunt, ad quae respicit
Laches v. 13 sqq.

2.

οὐπώποτ' ἐζήλωσα πολυτελῇ νεκρόν·
εἰς τὸν ἴσον ὄγκον τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ.

Stob. Flor. 123, 2 = fr. 394 K. Μενάνδρου Περινήθιας.

3.

ὅς' ἔστι μαλακὰ συλλαβῶν
ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπήδα, φίλος.

Poll. X 12 = fr. 395 K. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα (τὰ σκεύη) ὑπὸ τῶν
νεωτέρων καὶ μαλακά, οἷον εὐμεταχείριστα, ὡς εἶπε Μένανδρος
ἐν τῇ Περινήθια κτέ 1 ὁ ἐστι μαλακόν codd., corr. Bentley
2 φίλος C, θάπτον P.

4.

ἐπὶ τῶν ἀμαζῶν εἰσι πομπεῖαί τινες
σφόδρα λοιδόροι

Harpocr., Phot., Suid. = fr. 396 K. πομπείας καὶ πομπεύειν·
ἀντὶ τοῦ λοιδωρίας καὶ λοιδωρεῖν. . . . ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν
ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἀμαζῶν λοιδωρουμένων
ἀλλήλοισι· Μένανδρος Περινήθια κτέ.

5.

οὐδεμίαν ἢ γραῦς ὄλωσ
κύλικα παρήκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

Athen. XI 504 a = fr. 397 K. (τὴν φιάλην) πᾶσι τοῖς φιλτά-
τοις ἔδωκε τῷ παιδί περισοβεῖν [ἐν κύκλῳ] κελεύσας, τὸ κύκλῳ
πίνειν τοῦτ' εἶναι λέγων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας
κτέ 1 ἥγρευσ' A, corr. Mus. 2 ἀλλ' ἔπιν' αἰεὶ κύκλῳ Kaib.
describitur temulenta obstetrix, cf. Ter. And. 228 sqq.

6.

τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἐψητοῦς φέρων.

Athen. VII 301 b = fr. 398 K. πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἐψη-
τοῦς (τὰ λεπτὰ ἰχθύδια) κατὰ τὸ πλεῖστον. . . Μενάνδρος Περινθία
κτέ δ' om. A. — Davi verba sunt, cf. Ter. And. 369.

7.

οὐδ' αὐτός εἰμι cὺν θεοῖς ὑπόζυλος.

Max. Plan. schol. Hermog. (Rhet. Gr. V 486) = fr. 399 K. κεῖ-
ται δὲ (τὸ ὑπόζυλος) ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπικεικῶν,
πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. καὶ Μενάνδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ φησὶν κτέ
ἀστὸς Nencini

8.

τὰ δ' ἄλλ' ἀνέπαφα σώματ' οὐδὲ ληπτέα.

Suid. = fr. 400 K. ἀνέπαφον· ἀνεύθυνον, καθαρὸν, ἀθιγές, ἀψη-
λάφητον. Μενάνδρος Περινθία κτέ οὐδέλη codd., corr. Meineke

9.

Αἰάντειος γέλως

Mill. Mel. 355 (Zenob. I, 60) = fr. 401 K. μέμνηται ταύτης
Μενάνδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ τῇ πρώτῃ· λέγουσι δὲ ὅτι Πλεισθένης
ὁ ὑποκριτὴς τὸν Καρκίνου Αἴαντα ὑποκρινόμενος εὐκαίρως ἐγέ-
λασε· τοῦ γὰρ 'Οδυσσεύς εἰπόντος ὅτι τὰ δίκαια χρῆ ποιεῖν μετὰ
εἰρωνείας ὁ Αἴας τῷ γέλῳτι ἐχρήσατο.

ΦΑΣΜΑ

Personae:

daemones duo (?)

Phidias adolescens

libertus

(Cocus)

Υ)(Α.) τῶν Διο]γυσιών

. ἐπιτελεῖν συλλαμβάνησι

. τὸ]ν νυμφίον αὐτὸν φρονε[ί]ν

. τῇ]ς παρθένου τὴν μητέρα

5 ἐτ]έρῳ τοῦθ' ὁμομητρίῳ τινί

. μὴ παραδῶις, πρὸς τῶν θεῶν,
πρόφασιν κατ]ὰ αὐτοῦ μηδεμίαν, οὕτω πόει.

(Β.) εἶεν, ποιήσω τ]οῦτο· τί γὰρ ἂν τις πάθοι.

ἦ δ' οὐχὶ φάσμ'] ἔστ', ἀλλὰ παῖς ἀληθινή

10 ἀθεῖσα τῆς γαμουμένης.

τίκτει γὰρ ἡ] μήτηρ πρὶν ἐλθεῖν ἐνθάδε

ἐκ γείτονος] ταύτην, δίδωσι τ' ἐκτρέφειν

quamquam atramentum valde detritum est, tamen omnia
fere in imagine satis certe legi possunt 2 c in fine, suspec-

tum Iernstedtio, legisse mihi videor 3 ΦΡΟΝΕ.Ν Κ., ΦΡΟΝΕ..

Ier. 4 ΣΠΑΡΘΕΝΟΥ Κ., .ΠΑΡΘΕΝΟΥ Ier. 7 ΑΣΑΥΤΟΥ Κ., .ΣΑΥΤΟΥ

Ier. 10 Α(Α,Χ)ΘΕΙΣΑ Κ., .ΘΕΙΣΑ Ier. 11 ΜΗΤΗΡ Κ., .ΗΤΗΡ Ier.

1 Διονυσιών suppl. Ier. 4 suppl. Ier. 5 ἐτέρῳ Κ.

7 suppl. Ier. 8 εἶεν, ξυναινῶ Kock, ποιήσω Κ. 9 ἦ δ' οὐχὶ

φάσμ' Wil., τὸ δ' οὐχὶ φάσμ' Kock, οὐχ' ἡ τυχοῦς' Ier.; ἀληθινή

mem. 10 λάθρα δὲ παιδευθεῖσα Kock 11 suppl. Κ., ἦν τέ-

τοκεν ἡ Kock 12 suppl. Κ. coll. Don. ad Ter. Eun. prol. 9

τίτθῃ, μεθ' ἧς ν]ῦν ἐστὶν ἐν τῶν γ(ε)ιτόνων,
 ἔνδον τρεφομ]ένη καὶ φυλαττομένη κόρη,
 15 ἀνὴρ ὅταν ἔλθῃ| δεῦρο, τὸν δ' ἄλλον χρόνον
]ν φυλακῆς τ' ἐλάττονος
κεν οἰκίαν τότε
τίν' οὖν φαντάζεται
 ἐνθάδε τρόπον; τ]ουτὶ γὰρ ἔτι ποθεῖτ' ἴως
 20 μαθεῖν σαφέστερ]ον. πεπόηκεν ἡ γυνή
 διελούσα τὸν τοῖχον] διέξοδόν τινα
πάντ' ἐπισκοπεῖν.
συγκε]κάλυπται ταινίαις,
 ἵνα μὴ περιέργος τις προ]σελθὼν καταμάθῃ.
 25 ἔστιν δὲ καὶ βωμός] τις ἔνδον τῆς θεοῦ
 versus fere 10 deesse veri simile est
 . ατ. ιςι.

a (R) (Παιδ.) πῶς εἰσιν οἱ πυροὶ [κατ' ἀγορὰν ὦνιοι;

(Φει.) τί δ' ἐμοὶ μέλει τοῦτ'; (Παι.) οὐθέν, [ἀλλὰ τῷ λόγῳ
 εἰς τὴν ἀλήθειαν καταχρήσα[σθαι δοκῶ.

17 κεν vel χεν K., χεν Ier. 25 οςογ K., οσογ Ier.

18 τίτθῃ vel τροφῇ K.; μεθ' ἧς σύνεστιν Koek, νῦν Ier. 14 ἔν-
 δον K.; τρεφομένη vel ἔχομένη Wil., ὡς περ δεδεμένη Koek
 15 suppl. Koek 16 ὁπόταν ἀπὴ πλέων Koek 17 ἐδεῖτο Ier.,
 δέη φθάσας ἦν ἔτυχεν Koek 18 οἰκοῦσα μεταβάλλει Koek
 19 ἐνθάδε τρόπον Wil., τὰ νῦν τρόπον Koek 20 suppl. Ier.,
 τῷ μεираκίω; πόρον Koek 21 διελούσα Wil., τρήσασα τὸν τοῖ-
 χον dub. K., διὰ τοῦ μεσοτοίχου καὶ Koek 22 ὅπως ἂν οἶαί
 τ' ὦσι Koek 23 τὸ δὲ διάφραγμα συγκεκάλυπται Koek, κεκά-
 λυπται Ier. 24 ἵνα — τις suppl. K., θαλλοῖς τ' ἐλάας, μὴ Koek;
 προσελθὼν Ier. 25 suppl. K., τάρρητα πολυπράγμων Koek; θεοῦ
 Ier. 27 suppl. Gorn. Wil., παρ' ἡμῖν ὦνιοι Cob. 28 δεσοι mem.,
 δ' ἐμοὶ Wil.; ἀλλὰ τῷ λόγῳ K., ἀλλὰ βούλομαι Cob., ἀλλὰ κολ-
 λάβῃ Wil., ἀλλὰ χρήσιμον Leeuw., ἀλλὰ χοίνικι Ier. 29 κατα-
 χρήσασθαι θέλω Ier., δοκῶ K., quia verbum θέλειν non amat Me-
 nander, καταχρῆσθαι τῷ λόγῳ Cob., καταχρῆσθαι βούλομαι Wil.

- 30 ἂν τίμιοι δακέτω· ὑπὲρ ἐμ[οῦ τοῦτο τοῦ
 πένητος. αἰσθοῦ καυτὸν ὄντα [Φειδία
 ἄνθρωπον, ἄνθρωπον δὲ καὶ [τὸν ἄθλιον,
 ἵνα μὴ ᾽πιθυμῇς τῶν ὑπὲρ ἐ[πὶ πραγμάτων.
 ὅταν δ' ἀγρυπνεῖν εἴπηις, τίς ὁ [βίος σου σκοπῶν
 35 τὴν αἰτίαν γινώσκει· περιπατήσας [βραχὺ
 εἰσῆλθες εὐθύς, ἂν κοπιάσῃς [τὰ σκέλη,
 μαλακῶς ἐλούσῃς, πάλιν ἀναστ[ὰς ἐνέφαγες
 πρὸς ἡδονήν· ὕπνος αὐτὸς ὁ βί[ος ἐστὶ σου.
 τὸ πέρας· κακὸν ἔχεις οὐδέν, ἢ γ[όκος δέ σου
 40 ἔσθ' ἦν διήλθες — φορτικώτερον [δέ τι
 ἐπέρχεται μοι τρόφιμε, συγγνώ[μην ἔχε,
 τὸ δὴ λεγόμενον — οὐκ ἔχεις ὅπου [ι χέσης
 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθι. (Φει.) μὴ ὤ[ρας κύ γε
 ἴκοιο. (Παι.) τάληθ' ἴκω, νῆ τοὺς θε[οὺς,
 45 τοῦτ' ἐστὶ τάρρωσθημα. (Φει.) καὶ μὴ [ν ὦ τάλαν

32 καὶ K., κα. Ier. 33 ὑπερ K., υπερ. Ier. 39 ultima littera paene tota litteris Syriacis obtecta est, quae exstant vestigia mihi potius ad η quam ad λ (Ier.) quadrare videntur 44 punctum inferius post ἴκοιο manus altera addidisse videtur

30 τειμιος mem., τίμιοι Wil.; ἐμοῦ τοῦτο τοῦ Wil., ἐμοῦ τοῦ σφόδρα Cob. 31 suppl. Cob., εὐδαίμονα Leeuw. 32 suppl. Kock, τὸν πλησίον Gom., στέργειν σε χρή Wil. 33 σε πραγμάτων Wil., θνητοῦ φύσιν Gom., καυτὸν πάνυ Cob. 34 suppl. K., τίς εἶ καυτὸν σκοπῶν Wil., τί σε λυπεῖ φράζ' ἐμοί Gom., τί κοβεῖ τὸν ὕπνον; (Φει.) τί δὴ; Ier. 35 γνωση mem.; περιπατεῖς mem.; περιπατήσας βραχὺ Wil., περιπατεῖς ἡδέως Cob. 36 suppl. Cob. 37 ἀναστὰς ἐνέφαγες Wil., ἀναστὰς περιπατεῖς Gom., ἀναστὰς ἐνέπιες Kock, ἀναστὰς ἐσθίεις Leeuw., ἀναστὰς κατεκλίνης Weil, ἀνασπᾶς τὰς ὁφρῦς Ier. 38 σου K., βίος ἐστὶ σοι Weil. 39 νόκος δέ σου Wil., νόκος τρυφή Kock, ἦδε γὰρ νόκος Fritzsche 40—41 suppl. Cob. 42 suppl. Cob. coll. Marc. Ant. V, 12; ὅπου Fritzsche 43 suppl. K. cf. Perik. 131, ὥρασι δέ Fritzsche, ὥρασι κύ Leeuw., ὥρασι μὲν Ier. 44 suppl. Cob. 45 αρωσθημα mem.; in fine ὦ τάλαν K., ὠγαθέ Cob., ὦ υέλε Leeuw., νῆ Δία Fritzsche

ἀτόπως ἑμαυτοῦ καὶ βαρέως [ἔχω πάνυ.

(Παι.) ἀ]σθενικόν ἐστι τάνόητο[ν κάκρατές.

(Φει.) εἶεν, πάνυ γὰρ ταυτὶ λελο[γίσθαι μοι δοκεῖς,

τί] μοι παραινεῖς; (Παι.) ὅτι παρ[αινῶ; πρόσεχε δὴ·

50 εἰ] μὲν τι κακὸν ἀληθὲς [εἶχες Φειδία,

ζητεῖ]ν ἀληθὲς φάρμα[κον τούτου σ' ἔδει·

νῦν δ' οὐκ ἔχ]ε[ις] κενό[ν] εὐρὲ καὶ τὸ φάρμακον

πρὸς τὸ κενόν, οἰήθητι δ' ὠφελεῖν τί σε.

περιμαζάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ

55 καὶ περιθewσάτωσαν· ἀπὸ κρουνῶν τριῶν

ὔδατι περίρραν' ἐμβαλὼν ἄλας, φακούς.]

47 .σθενικον K., .οθονικον Ier. 48 .ιεν K., .εν Ier. 52 κeno K., .no Ier.

46 suppl. Cob. 47 ἀσθενικόν Ier., μοθωνικόν Kaibel; κάκρατές Wil., τῇ φύσει Ier. 48 εἶεν Ier.; ταυτεi mem.; λελογίσθαι μοι δοκεῖς K., λελογισμένος λέγεις Wil., λελύσθαι βούλομαι Ier., λελύπηκεν με· νῦν Leeuw., εἰ λελογισμένως ἔχεις Gom. 49 πρόσεχε δὴ Weil, παραινῶ; τοῦτ' ἐρῶ· Cob. 50 sqq. supplēvit Cob. ex Clem. Alex. Strom. VII 4, 27, p. 844 Pott., Φειδία ζητεῖν Grot., φιλιάζειν cod. 52 εὐρὲ καί Weil, εὔρηκα cod., ἄρα καί Cob. 55 περιθewσάτωσαν Meineke, περιθewσάτωσαν Bentley, περιθέτωσαν cod. 56 περιρράναι cod.

Fragmenta aliunde nota et testimonia.

1.

Donat. ad. Ter. Eun. prol. 9 Phasma nomen fabulae Menandri est, in qua noverca superducta adolescenti virginem, quam ex vicino quodam conceperat, furtim eductam, cum haberet in latebris apud vicinum proximum, hoc modo secum habebat assiduo nullo conscio: parietem, qui medius inter domum mariti ac vicini fuerat, ita perfodit, ut ipso transitu sacrum locum esse simularet eumque transitum intenderet sertis ac fronde felici rem divinam saepe faciens et vocaret ad se virginem, quod cum animadvertisset adolescens primo aspectu pulchrae virginis velut numinis visu percussus exhorruit, unde fabulae Phasma nomen est; deinde paulatim re cognita exarsit in amorem puellae ita, ut remedium tantae cupiditatis nisi ex nuptiis non reperiretur. itaque ex commodo matris ac virginis et ex voto amatoris consensuque patris nuptiarum celebritate finem accipit fabula.

2.

ἐπισημαίνεσθ', εἰάν

ἡ σκευαρία καθάριος ἦ καὶ ποικίλη.

Athen. XIV, 661 f. = fr. 501 K. καὶ Μένανδρος (ἐπαινῶν τοὺς μαγεῖρους λέγει) ἐν Φάσματι· 1 ἐπισημαίνεσθαι ἂν A., corr. Bentley

3.

ἔμπαρος

Hes s. v. = fr. 502 K. ἔμπαρος· ἡλίθιος μωρός, ἡ νουνεχός. Μένανδρος Φάσματι. cf. Mill. Mel. p. 350 (Zenob. I 8).

4.

Caes. Bass. (Gr. L. VI 255 K.) Ithyphallicum metrum saepe recipit hunc tribachum, ut etiam apud Menandrum in Phasmate ... ostendi potest.

FABVLA INCERTA II

Personae:

senex	servus
leno?	(Charisius adulescens)
servus?	

- Πα(R)(A.) ἄνθρωπος οἶνον, αὐτὸ τοῦτ' ἐκπλήτ[τομαι
 ἔγωγ'· ὑπὲρ <δὲ> τοῦ μεθύσκε<ς>θ' οὐ λέγω·
 ἀπληστία γάρ ἐσθ' ὅμοιον τοῦτό γε,
 εἰ καὶ βιάζεται κοτύλην τις τοῦβολ[οῦ
 5 ἠνούμενος πίνειν ἑαυτόν. (B.) τοῦτ' ἐγ[ώ
 προσέμενον· οὗτος ἐμπεσὼν διασκ[εδῶ
 τὸν ἔρωτα. τί δέ μοι τοῦτο; πάλιν οἰμω[ζέτω.
 (A.) προῖκα δὲ λαβὼν τάλαντα τέτταρ' ἀργύρου
 οὐ τῆς γυναικὸς νενόμιχ' αὐτὸν οἰκέτ[ην,
 10 ἀπόκοιτός ἐστι, πορνοβόσκῳ δώδεκα
 τῆς ἡμέρας δραχμὰς δίδωσι. (B.) δώδεκα·
 πέπυς]τ' ἀκ[ρι]βῶς οὗτοςὶ τὰ πράγματα.

4 ΟΒΟΛ K., ΟΒΟ. Ier. 5 ΤΟΥΤΕΓ K., ΤΟΥΤΕ. Ier. 6 ΔΙΑΣΚ K.,
 ΔΙΑΣΙ Ier. 8 ΑΡΓΥΡ K., ΑΡΓΥ. Ier. 9 ΝΕΝΟΜΙΧ^Ε ΑΥΤΟΝ K., apo-
 strophum et ε ab altera manu addita om. Ier.

1 suppl. Cob. 2 δέ ins. Cob. 3 απιστια mem., ἀπληστία
 Wil. 4 suppl. Wil. 5 suppl. Cob.; v. 5—15 Smicrini con-
 tinuat Capps 6 suppl. Cob. 7 οἰμωζέτω K., οἰμώζεται Wil.,
 οἰμώξομαι Cob. 9 suppl. Cob. 12 πέπυστ' Leeuw., ἐπίστατ'
 Cob., οἰδέν γ' Nauck; ἀκριβῶς Cob.

- (A.) ἀλλ' εἰς δια[τ]ροφήν ἀνδρὶ καὶ πρὸς ἡμέραν,
 πᾶς τις] λελ[όγ]ισται δὴ ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας,
 15 ἱκανόν]ν τι τῷ πεινῶντι τιτῖς...c ποτέ.
 (B.) Χαρίσι]ός c[ε] προσμένει. (Γ.) χαῖρ', [ἀλλὰ τίς
 ὄδ' ἐς]τῇ δ[ῆ] γλυκύταθ'; (B.) ὁ τῆς ν[ύμφης πα]τῆρ.
 (Γ.) τί οὖν παθ]ών ὡς ἄθλιός τις [φιλόσοφος
 βλέπει σκυθρώφ' ὁ] τρικακοδα[ίμων; (B.) ψάλ]τριαν
 20σαθα γυναῖκα.....i

.....τιοι

.....ic

versus fere 10 deesse veri simile est

13 ΗΜΕΡΩΝ Ier. K., ΗΜΕΡΩ. Carpps . 14 ΛΕΛ K., .ΕΛ Ier.;
 ΗΜΕΡΑΣ: K., ΗΜΕΡΑΣ Ier. 15 ΝΤΙΤΩ K., ΝΤ...ΓΩ Ier., ΝΠ.ΕΩ
 Carpps; ΤΙΤΙς...cΠΟΤΕ: Carpps K.², ΤΙΤΙ (vel Η)...cΠΟΤΕ: K.¹,
 ΤΙΤΙ...cΠΟΤΕ Ier. 16 ΟC C. K., ΟC... Ier.; ΧΑΙΡC (ε vel ο, non ω) K.
 Carpps 17 ΤΙΔ. K., Τ... Ier.; ΑΤΗΡ K., .ΤΗΡ Ier. 19 ΤΡΙCΚΑ
 ΚΟΔΑ K., .ΡΙCΚΑΚΟΔ. Ier. 20 CΑΔΑ K., CΑΝ Ier.

18 ἀλλ' K., τί δ' Ier., ὅσον Ro., εἰ Gom., καὶ Hill.; εἰς δια-
 τροφήν Cob., πρὸς Gom. Hill.; ἡμέραν Leeuw., ἡμερον dub. K.,
 ἡδονήν Herw., ἡμέρων Carpps, ἡμερῶν ἑκατόν Ro., ἡμερῶν χρείας
 Ier., ἡμέρας πόνον Gom., ἡμέρας χρείας Kock 14 πᾶς τις Wil.,
 οἶμαι dub. K., μίαν Leeuw., ἀρκεῖν Carpps; λελόγισται Cob., νενό-
 μισται Kock 15 ἱκανόν τι Wil., ἀρκεῖν Kock, finis versus cor-
 ruptus, fort. scribendum καὶ χαλκοὺς ποτε; τελεῖν· τί ἐγὼ πει-
 νῶντι δὴ πτιcάνην ποτέ Gom., ποῦ δ' ἐντράγω πεινῶν τι; τί τις
 ~ — ποτέ Ier., ἂν δ' ἐντράγω πεινῶν ἔτι πτίccων ποτέ Leeuw.,
 τελεῖν πλέω πεινῶντι τίς λόγος ποτέ Carpps 16 Χαρίσιος ce et
 χαῖρε K., ἀλλὰ τίς Wil., ἔδωχ'; ὁ δὲ χαίρων προσμένει Gom., τί,
 ἱερόcυλε; πρόσμεν' εἰ χαίρεις ὀρῶν τὸ φῶς λέγει Leeuw., ὀρῶ τιν'
 ὅς ce προσμένει, Χαίρέcτραπε Carpps 17 ὄδ' ἐcτὶν ὦ Wil., τίς
 ὄδ' ἐcτὶ δὴ Ier., καλεῖ Carpps; ὁ τῆς νύμφης πατήρ Kock, κεκτη-
 μένης Carpps 18 τί οὖν K., τί δὴ παθῶν Wil., καταλοιδορῶν
 Carpps, μάτην ποδῶν Leeuw.; φιλόσοφος Wil., ἐργάτης Leeuw.,
 τῆς τύχης Carpps 19 βλέπει σκυθρώφ' Wil., ἐπιτρίβετ', εἰθ'
 Leeuw., καλὴν ἄρ' ἔλαβ' Carpps; ὁ τρικακοδαίμων ψάλτριαν Ier.
 20 ὡς τήνδε τὴν νέαν γυναῖκ' εἰcήγαγεν Leeuw., τὴν δ' οὐδὲν
 ἀδικοῦσαν γυναῖκα βούλεται Carpps

(B.) οὕτως ἀγα]θόν τί σοι γένοιτο. (A.) μὴ λέγε
μηδὲν κύ γ'.] οὐκ εἰς κόρακας; οἰμῶζει μακρά.

25 ἀλλ' εἶμι ν]ῦν εἴσω, σαφῶς τε πυθόμενος,
ὅπως ἔχει] τὰ τῆς θυγατρὸς, βουλευσομαι
ὄντινα τ]ρόπον πρὸς τοῦτον ἤδη προσβαλῶ.

(Γ.) φράσω]εν αὐτῷ τοῦτον ἤκοντ' ἐνθάδε;

(B.) φράσω]μεν. οἷον κίναδος οἰκίαν ποεῖ

30 ἀνάστα]τον. (Γ.) πολλὰς ἐβουλόμην ἅμα,

(B.) πολλὰς; (Γ.) μίαν μὲν τὴν ἐφεξῆς. (B.) τὴν ἐμήν;

(Γ.) τὴν σ]ὴν γ'. ἴωμεν δεῦρο πρὸς Χαρίσιον.

(B.) ἴω]μεν, ὥς καὶ μεираκυλλίων ὄχλος

εἰς τ]ὸν τόπον τις ἔρχεθ' ὑποβεβρεγμέν[ων,

35 οἷς] μ[ὴ] ᾽νοχλεῖν εὐκαιρον εἶν[α]ί μο[ι] δοκεῖ.

[Χο]ρ[οῦ.]

(Δ.) ἐπ[ι]σφαλῇ μὲν] πάντα τὰνθ[ρώπων]. ἐμοί,
οἶμα[ι], πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμος
καὶ τοῦ[τ] δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτῆς

27 ροπον K., ιοπον Capps, τοπον Ier. 32 ηνγε K., .nge Ier.
36 initia versuum 36—39 et in folio II et quasi in speculo in
fragmento III cernuntur, quod cum II conglutinatum erat, ver-
sus 40—41 non exstant nisi in III 36 επι vel εγω in II, ε. i
in III 37 οιομ II, οιομα III 38 καιτο II, καιτογ III

23 suppl. Kock 24 suppl. Leeuw., ταῦτ' ὡ φίλ' Ier., μηδενὶ
τάδ' Wil., qui μὴ — τάδ' continuat adulescenti B 25 suppl.
Ier. 26 suppl. K., ἤδη τὸ πᾶν μετὰ Leeuw. 27 suppl. Leeuw.,
ποῖον τρόπον Kock, τίνα δὴ τρόπον Capps Croi. 28 suppl. K.,
εἴπωμεν Leeuw., ἴν' ἐκείθεν Ier., βούλει μὲν Capps 29 suppl.
Ier. 30 ἀνάστατον Kock, sed spatium aegre sufficit, Διὸς
ἄβατον Ier. 31—34 suppl. Ier. 35 οἷς μὴ ᾽νοχλεῖν Kock, ἡ μὴν
ἐνοχλεῖν Ier.; finem suppl. Ier. — χοροῦ suppl. Leo 36 suppl.
Ier. 37—39 restituit Ier. coll. Stob. ecl. 19, 34 Hen. = fr. 581 K.
Μενάνδρου· ἐμοὶ πόλις — ἐμέ. 37 οιομα. mem.

ὁ δεσπ[ότης. πρὸς τοῦτον ἓνα δεῖ ζῆν ἐμέ.
 40 ὁ γέρων[ν.
 οὐδὲ λο.....

III (R) νςς
 ἕως ἔλα
 ἐδεῖτο χ
 45 ἄπωθεν
 τούτῳ τι
 κατὰ τὸ αὐ[τό

89 φ. ξ II, οδεσπ III

III in margine sinistro satis amplo initia versuum 36—41 fragmenti antecedentis cernuntur (v. p. 144); inhaerent conglutinatae alius folii laciniae perparvae, in quibus nihil fere legere possum nisi haec ^{ΩΡΓΙΣΤΑΙ.} ΔΕΥ. In averso paene toto Syriacis litteris impleto litteras Graecas exstare negat Jernstedtius, at in imagine certe dispiciuntur duorum versuum fines ΑΡΑ vel ΔΡΑ (σφόδρα) et uno versu intermisso ΟΝΩC. dolendum quod hoc fragmentum neque cum folio I neque cum II conjungi potest.

44 Kock nimis audacter haec Menandri Canephoro tribuere conatus est collato fr. 254 (Bekk. Anecd. 407, 18, Suid. s. v. Phot. Berol. p. 144, 19) ἀντάλλαγον· καλοῦσι τὸν ἀντί ἐτέρου ἡλλαγμένον, οὐχὶ ἀνταλλόν. Μένανδρος Κανηφόρῳ „ἐδεῖτο χρῆσαι τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα ἀντάλλαγον“. num eiusdem fabulae sit hoc fragmentum atque fol. II, incertum est.

BENEDICTINE UNIVERSITY LIBRARY

881M4.K

C001

MENANDREA EX PAPYRIS ET MEMBRANIS VETUST

3 2811 00084 5331

T5-ARH-821

